

காவேரி

தமிழ் உரை

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக
இளங்கலை, இளம்பட்ட வகுப்புகளுக்குரியது
(பி.லிட்.,பி.ஏ.,பி.காம்.,பி.பி.ஏ.,பி.எஸ்சி.,)

இரண்டாம் ஆண்டு - மூன்றாம் பருவம்

பரமசிவம் பதிப்பகம்

நன்னிமங்கலம், இலால்குடி வட்டம், திருச்சிராப்பள்ளி - 621 601.

அலைபேசி : 96773 56345, 94860 61081.

Email : nvpvijayakumar@gmail.com

விலை : ரூ. 50/-

நூல் விவரம்

பதிப்புரிமை : பரமசிவம் பதிப்பகம்
முதல் பதிப்பு : 2016 - 2017
திருத்திய பதிப்பு : 2018 - 2019
அச்செழுத்து : 11 புள்ளிகள்

நூல் உருவாக்க குழு

அச்சிட்டோர் : **ஸ்ரீ சாரதா பிரிண்டர்ஸ்**, மேலதேவதானம், திருச்சி - 2.
வெளியீடு : **பரமசிவம் பதிப்பகம்**
நன்னிமங்கலம், இலால்குடி வட்டம்,
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் - 621 601.
அலைபேசி எண் : 96773 56345, 94860 61081.
nvpvijayakumar@gmail.com
விலை : ரூ. 50/-

பொருளடக்கம்

வரிசை எண்	பாடத்தலைப்புகள்	பக்க எண்
	அலகு - 1	
1.	சிலப்பதிகாரம் - அடைக்கலக் காதை	
2.	மணிமேகலை - சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை	
3.	சீவக சிந்தாமணி - விமலையார் இலம்பகம்	
	அலகு - 2	
4.	கம்பராமாயணம் - சூகப் படலம்	
5.	வில்லி பாரதம் - உலூகன் தூதுச் சருக்கம்	
	அலகு - 3	
6.	பெரிய புராணம் - திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்	
7.	சீறாப்புராணம் - ஈத்தங்குலை வரவழைத்த படலம்	
8.	தேம்பாவணி - நீர் வரம் அடைந்த படலம்	
	அலகு - 4	
9.	நாடகம் - சாபம்?... விமோசனம்	
	அலகு - 5	
10.	இலக்கிய வரலாறு (புக்தி இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் - இரட்டைக் காப்பியங்கள், நாடக இலக்கியங்கள்)	
11.	மாதிரி வினாத்தாள்	

அலகு I

1. சிலப்பதிகாரம் அடைக்கலக் காதை

தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம் ஆகும். சிலம்பு + அதிகாரம் = சிலப்பதிகாரம் ஆகும். இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்றும் நிறைந்த முத்தமிழ்க் காப்பியமாகும். இதில் இயற்கை வாழ்த்தை இறைவாழ்த்தாகப் பாடியுள்ளார் இளங்கோவடிகள். இக்காப்பியம் புகார் காண்டம் 10 காதைகள், மதுரைக்காண்டம் 13 காதைகள், வஞ்சிக்காண்டம் 7 காதைகள் என 30 காதைகளை உடையது. பாடல்கள் அகவற்பாவால் ஆனது. இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்றும் நிறைந்த முத்தமிழ்க் காப்பியம் ஆகும். சிலப்பதிகாரத்தை பாரதியார், **நெஞ்சையள்ளும் சிலம்பு** என்று போற்றுகிறார். கோவலன் கருணை மறவனாக, செல்லாச் செல்வனாக, இல்லோர் செம்மலாக வாழ்ந்த சிறப்பினையும், கவுந்தியடிகள் கண்ணகியை மாதரியிடம் அடைக்கலம் தரும் நிகழ்வையும் விளக்குகிற பாடல்கள் இக்காதையில் அமைந்துள்ளன.

நூலாசிரியர் வரலாறு :

வஞ்சியை தலைநகராகக் கொண்டு சேரர்கள் ஆண்டனர். அந்நாட்டில் செங்குட்டுவன் மன்னனாக முடிசூடும் வேளையில் அங்கு வந்த சோதிடன் இந்நாட்டை இளையவன் தான் ஆளவேண்டும் என்றான். இளங்கோவடிகள் சோதிடத்தை பொய்யாக்குவதற்கு தன்னுடைய இளவரசன் என்ற பட்டத்தை விடுத்துத் துறவுக்கோலம் பூண்டார். தன் அண்ணன் செங்குட்டுவனுடன் மலைவளம் காணச் சென்றார். அங்கு கண்ணகியைப் பற்றிய செய்தியை மலைவாழ் மக்கள் சொல்கின்றனர். சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு இச்செய்தி புரியாத நிலையில் சீத்தலைச் சாத்தனார் கண்ணகியைப் பற்றிய முழுமையான வரலாறை கூறினார். இவ்வரலாறை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரமாக எழுதினார்.

காதையின் சுருக்கம் :

கோவலன், கண்ணகி, கவுந்தியடிகள் ஆகிய மூவரும் மதுரை நகரத்திற்கு வருகின்றனர். அங்கு உள்ள புறச்சேரியில் தங்குகின்றனர். அங்கே மறையோன் மாடலனை வருவதைக் கண்டு கோவலன் வணங்கினான். மறையோனை நோக்கி இங்கு வர காரணம் யாது? என்று கேட்கிறான். அதற்கு மாடலன் மணிமேகலைக்குப் பெயர்கூட்டு விழாவை பற்றி நினைவுபடுத்தவே வந்துள்ளேன் என்றான்.

சோழ அரசனால் தலைக்கோல் பட்டம் பெற்ற மாதவி குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தாள். அக்குழந்தைக்கு முதிர்ந்த கணிகையர் நல்ல பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென கோவலனிடம் மகிழ்ச்சியாகக் கூறினார்.

அதனைக்கேட்ட கோவலன் தன் குடும்பத்தில் முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சியை கூறத் தொடங்கினான். முன்பு ஒருநாள் இருள் சூழ்ந்த நள்ளிரவில் நடுக்கடலில் சென்ற எம் முன்னோன் ஒருவனின் மரக்கலம் உடைந்தது. அவன் கரையேற வழியின்றி தவித்துக் கொண்டு இருந்தான். முற்பிறவியில் பல புண்ணியங்களைச் செய்தால் உயிர் போகாமல் சில நாள்கள் நீரில் நீந்துக் கொண்டு இருந்தான். அவன்முன் ஒரு பெண் தெய்வம் தோன்றியது. அது இந்திரன் ஏவலால் நான் இங்குள்ள ஒரு தீவில் வாழ்ந்து வருகிறேன். என் பெயர் மணிமேகலை. நீ அஞ்சாதே! உன்னைக் காப்பாற்றவே வந்துள்ளேன். நீ செய்த புண்ணியத்தின் பயன் உன்னைவிட்டு நீங்காது. நிச்சயம் காப்பாற்றும். இக்கடலில் நீந்தி மந்திரத்தால் கரையை அடைவாய் என்று கூறி அவன் துன்பத்தைப் போக்கியது. அதனால் என் முன்னோன் பட்ட துன்பம் போக்க என் குலதெய்வத்தின் பெயரையே என் மகளுக்குச் சூட்டவேண்டும் என்று கோவலன் கூறினான்.

நகரப்பகுதியில் முதிய அந்தணன் தானத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடன் வருகிறான். அப்பகுதியில் பாகனுக்கு அடங்காத மதயானை ஒன்று வருகிறது. மக்கள் எல்லோரும் பயந்து ஓடுகின்றனர். யானையானது முதியவனை தன் துதிக்கையால் பிடித்துக் கொண்டது. அதனைக் கண்டு **ஓய்** என ஒலி எழுப்பி யானையின்முன் பாய்ந்து அந்தணனைக் காப்பாற்றினாய். அதனால் **கருணை மறவன்** என்று சிறப்பிக்கப்பட்டாய்.

பார்ப்பனியின் கணவன் தன் வீட்டில் கீரிப்பிள்ளையை வளர்த்து வந்தான். அவனுக்கு ஒரு ஆண் பிள்ளையும் இருந்தது. அந்தணன் ஒரு நாள் வெளியில் சென்று இருந்தான். பார்ப்பனி கைக்குழந்தையைத் தொட்டிலில் தூங்க வைத்துவிட்டு கீரிப்பிள்ளையை காவலுக்கு இருக்கும்படி செய்துவிட்டு நீராடச் சென்றாள். அவ்வேளையில் குழந்தையைக் கடிக்க பாம்பு வருவதைக் கண்டு கீரிப்பிள்ளை பாம்பைக் கொன்றது. நீராடிவிட்டு திரும்பிய பார்ப்பனி கீரிப்பிள்ளையின் வாய் பகுதியில் இரத்தம் வடிவதைக் கண்டாள். உண்மை அறியாமல் தன் குழந்தையை கடித்து கொன்றுவிட்டதாக எண்ணிக் கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்று விடுகிறாள். உண்மையை அறிந்தவள் தவறு செய்துவிட்டமே என வருந்தினாள். வெளியில் சென்றிருந்த கணவன் வீடு வந்ததும் அவனிடம் நடந்ததைக் கூறினாள்.

தான் வளர்த்த கீரிப்பிள்ளையை தன் மனைவி கொன்ற துயரம் தாங்காமல் அவளைவிட்டு நீங்கினான். அப்பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ள கங்கையில் நீராடிவர வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டான். பார்ப்பனி தடுத்துக் கூறியும் ஏற்காத அவன் **உன் கையால் உணவு உண்ணும் வாழ்க்கை முறையற்றது** எனக் கூறினான். இதனால் வருந்திய அவன் மனைவி அவனைத் தானும் பின் தொடர்ந்து சென்றாள். அப்படித் தன்னை பின் தொடரும் மனைவியிடம் அந்தணன் வடமொழி வாசகம் ஒன்றை எழுதி

இதனை கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் சென்று காட்டு எனக்கூறி ஏட்டினைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிரிந்து சென்றான். அந்த ஏட்டைக் கையில் ஏந்திய பார்ப்பனி பூம்புகாரில் பல இடங்களிலும் அலைந்தாள். **என் பாவத்தைப் போக்கிப் புண்ணியம் யாராவது செய்யுங்களேன்** என்று கதறி அழுதாள். அவளைக் கண்ட கோவலன் நீ அடைந்த துன்பம் யாது எனக் கேட்டான். அவள் தன் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறினாள். இந்த ஏட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு பொருளைக் கொடுத்து என்னுடைய கடுந்துயரினை போக்குக என வேண்டினாள். அவளுக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தாய். கங்கைக்கு நீராடச் சென்ற அவள் கணவனை அழைத்து வந்து அவளுடன் சேர்த்து வைத்தாய். அதனால் **வற்றாத செல்வ வளமுடையவன் நீ** என்று அழைக்கப்பட்டாய்.

பத்தினிபெண் ஒருத்தியின்மீது வீணாகப் பொய்ப்பழி ஒன்றை அவள் கணவனிடமே சென்று ஒருவன் பல பொய் கூறினான். இப்படிப் பொய்கூறி வாழ்பவர்களை பாசக் கயிற்றால் கட்டிப் பிடித்து உண்ணும் பூதம் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது. அதனால் அவனுடைய தாய் மிகவும் வருந்தி அழுதாள் அந்த தாய்மனம் படும் துயரினைக் கண்டு கோவலன் மிகவும் வருந்தினான். உடனே அப்பூதத்திடம் விரைந்து சென்று என்னுடைய உயிரை எடுத்துக் கொண்டு இவனுடைய உயிரை விட்டுவிடு என்று கெஞ்சினான். ஆனால் அந்த பூதமோ ஒரு தீயவனுக்காக நல்லவன் ஒருவன் உயிரைக் கொல்லுதல் எம் வழக்கமல்ல. நீ போ என்று கூறி அந்த பொய்யனைத் தர மறுத்தது. அப்பூதம் அத்தீயவனை அவன் தாயின் கண்முன்னே அடித்துக் கொன்று தின்றது. நீயோ வருந்தி அழும் அந்தத் தாயுடன் அவள் வீடு சென்று அவளுடைய உறவினருக்கும், நெருங்கியவருக்கும் உற்ற துணைபோல் நின்றாய். பல ஆண்டுகள் அவர்கள் பசி துன்பம் மறந்திருக்க உதவிகள் செய்து பசிப்பிணியைப் போக்கினாய். இப்படி இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் உதவி செய்யும் இயல்புடைய இனிய தலைவன் நீ. அதனால் **இல்லோர் செம்மல்** என சிறப்பிக்கப்பட்டாய்.

துறவிகள் நிறைந்து வாழும் புறப்பகுதியான குடியிருப்பில் **இயக்கிதெய்வம்** உள்ளது. அத்தெய்வத்திற்கு பால்சோறு படையல் செய்துவிட்டுத் திரும்புகிறாள் மாதரி. அங்கே எதிர் வந்த கவுந்தியடிகளைக் கண்டு கைகூப்பி வணங்கினாள். கவுந்தியடிகள் மாதரியை நோக்கி நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக. இந்தப் பெண்ணுடைய கணவனின் தந்தைப் பெயர் கேட்டால், இந்த மதுரை மாநகரில் வாழ்கின்ற அவனுடைய குலத்தைச் சேர்த்த பெரும் வணிகர் எல்லாம் பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றதுபோல் இங்கு வந்த கண்ணகியைத் தங்கள் வீட்டுக்கு விருந்தாக விரும்பி அழைத்துச் செல்வர். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குலப்பெருமை உடையவள். இவளை அவர்கள் வந்து அழைத்துச் செல்லும் வரை உன்னிடம் அடைக்கலம் பொருளாக உன் பாதுகாப்பில் விட்டு வைக்கிறேன் என்று கூறினார்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியவர் யார்? இளங்கோவடிகள்
2. சிலப்பதிகாரத்தில் மொத்தம் எத்தனை காதைகள்? 30
3. சிலப்பதிகாரத்தை வேறு எப்பெயர்களில் அழைப்பர்?
குடிமக்கள் காப்பியம், முத்தமிழ்க் காப்பியம், மூவேந்தர் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், வரலாற்றுக்காப்பியம்
4. சிலம்பு கூறும் மூன்று உண்மைகள் என்ன?
1. அரசியலில் பிழை செய்தோர்க்கு அறமே கூற்றாகும் 2. பத்தினிப் பெண்களை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர் 3. ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும்.
5. கோவலன் செய்த அறங்களை பாராட்டியவன் யார்? மாடலன்
6. மாடலன் கோவலனை என்னென்று புகழ்ந்தான்?
கருணைமறவன், செல்லாச் செம்மல், இல்லோர் செம்மல்
7. மாதவியின் மகள் யார்? மணிமேகலை
8. சோழ அரசனால் தலைக்கோல் பட்டம் பெற்றவன்? மாதவி
9. மணிமேகலை என்ற பெயர் வந்த காரணத்தை கோவலன் கூறுவது என்ன?
முன்பு ஒருநாள் நள்ளிரவில் நடுக்கடலில் சென்றபோது எம் முன்னோன் ஒருவனின் மரக்கலம் உடைந்தது. அவன் கரையேற வழியின்றி தவித்துக் கொண்டு இருந்தான். அப்போது மணிமேகலை தெய்வம் தோன்றி அவனைக் காப்பாற்றியது. அவன் நினைவாக தன் மகளுக்கு மணிமேகலை என்ற பெயரை வைத்தேன்.
10. மணிமேகலையை எத்தனை கணிகையர் வாழ்த்தினர்? 1000
11. கோவலனுக்கு கருணை மறவன் என்ற பெயர் வந்த காரணம் யாது?
முதியவரை தாக்க வந்த யானையைக் கொல்லாமல் அடக்கியும், அந்தணனின் உயிரைக் காப்பாற்றிய காரணத்தால் கோவலனுக்கு **கருணை மறவன்** என்ற பெயர் வந்தது.
12. மாடலன் வடதிசையை நோக்கிச் செல்லக் காரணம் என்ன?
தன் பிள்ளையைப் பாம்பிடமிருந்து காப்பாற்றிய கீரியை மாடலன் மனைவி உண்மை அறியாது அடித்துக் கொன்றாள். அதனால் துன்பமுற்ற மாடலன் அவளை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டுக் கங்கையில் நீராடச் சென்றான்.
13. கீரியைக் கொன்ற பார்ப்பனியின் துயரை போக்கியவன் யார்? கோவலன்
14. மாடலன் மறையோன் யார்? அந்தணர்களின் தலைவன்
15. கவுந்தியடிகள் கண்ணகியை யாரிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுத்தார்? மாதரி
16. மாதரியின் பண்புகளாக கவுந்தியடிகள் எண்ணியது என்ன?
தீதுஇலள், முதியவள், பண்புடையவள், அருள் உள்ளம் கொண்டவள்
17. வண்ணச் சீறடி மண்மகள் அறிந்திலள் யார்? கண்ணகி
18. மாதரி எத்தெய்வத்திற்கு பால்சோறு படையல் செய்தாள்?
இயக்கித்தெய்வம்
19. கற்புக்கடம் பூண்ட தெய்வம் யார்? கண்ணகி

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. கோவலன் தன் மகளுக்கு மணிமேகலை எனப் பெயர் சூட்டியக் காரணம் யாது?

கோவலன், கண்ணகி, கவுந்தியடிகள் ஆகிய மூவரும் மதுரை நகரத்திற்கு வருகின்றனர். அங்கு உள்ள புறச்சேரியில் தங்குகின்றனர். அங்கே மறையோன் மாடலனை வருவதைக் கண்டு கோவலன் வணங்கினான். மறையோனை நோக்கி இங்கு வர காரணம் யாது? என்று கேட்கிறான். அதற்கு மாடலன் மணிமேகலைக்குப் பெயர்கூட்டு விழாவை பற்றி நினைவுபடுத்தவே வந்துள்ளேன் என்றான்.

சோழ அரசனால் தலைக்கோல் பட்டம் பெற்ற மாதவி குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தாள். அக்குழந்தைக்கு முதிர்ந்த கணிகையர் நல்ல பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென கோவலனிடம் மகிழ்ச்சியாகக் கூறினர். அதனைக்கேட்ட கோவலன் தன் குடும்பத்தில் முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சியை கூறத் தொடங்கினான். முன்பு ஒருநாள் இருள் சூழ்ந்த நள்ளிரவில் நடுக்கடலில் சென்ற எம் முன்னோன் ஒருவனின் மரக்கலம் உடைந்தது. அவன் கரையேற வழியின்றி தவித்துக் கொண்டு இருந்தான். முற்பிறவியில் பல புண்ணியங்களைச் செய்தால் உயிர் போகாமல் சில நாட்கள் நீரில் நீந்துக் கொண்டு இருந்தான். அவன்முன் ஒரு பெண் தெய்வம் தோன்றியது. அது இந்திரன் ஏவலால் நான் இங்குள்ள ஒரு தீவில் வாழ்ந்து வருகிறேன். என் பெயர் மணிமேகலை. நீ அஞ்சாதே! உன்னைக் காப்பாற்றவே வந்துள்ளேன். நீ செய்த புண்ணியத்தின் பயன் உன்னைவிட்டு நீங்காது. நிச்சயம் காப்பாற்றும். இக்கடலில் நீந்தி மந்திரத்தால் கரையை அடைவாய் என்று கூறி அவன் துன்பத்தைப் போக்கியது. அதனால் என் முன்னோன் பட்ட துன்பம் போக்க என் குலதெய்வத்தின் பெயரையே என் மகளுக்குச் சூட்டவேண்டும் என்று கோவலன் கூறினான். அதனை ஏற்று அங்குச் சூழ்ந்திருந்த 1000 பெண்கள் மணிமேகலை மணிமேகலை எனப் பெயரிட்டு வாழ்த்தினர்.

மணிமேகலை என வாழ்த்திய ஞான்று
மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செய்கையின் பொழிய

அப்போது கோவலனும் மாதவியும் தம் கரங்களால் பொன்னைப் பலருக்கும் மழைபோல் வழங்குகின்றனர்.

2. கோவலன் கருணை மறவன் என சிறப்பிக்கப்படுவதற்கான காரணத்தைக் கூறு.

உயர்ந்த ஞானமும் தளர்ந்த நடையும் உடைய முதிய அந்தணன் தானத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடன் ஊன்றுக்கோலை ஊன்றிக் கொண்டு வருகிறான். அப்போது பாகனுக்கு அடங்காத மத யானை ஒன்று வருகிறது.

மக்களிடம் பறைஒலி எழுப்பி எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். வேகமாக வரும் யானையைக் கண்டு பயந்து ஓடுகின்றனர். அவ்வழியில் கூனல் முதுகோடு நடந்து வரும் முதியவனை தன் துதிக்கையால் பிடித்துக் கொண்டது. அதனைக் கண்ட கோவலன் 'ஓய' என ஒலி எழுப்பி யானையின்முன் பாய்ந்து அந்தணனைக் காப்பாற்றினான். அவ்யானையின் துதிக்கையைப் பற்றி அதன் வெண்மையான தந்தங்களின் வழியாக அதன் பிடரியில் ஏறி அமர்ந்தான். அக்காட்சி குன்றின்மீது அமர்ந்திருக்கும் வித்தியாதரவீரன் அமர்ந்திருப்பதுபோல் காட்சி அளிக்கிறது.

**மையிருங் குன்றின் விஞ்சையன் ஏய்ப்பப்
பிடர்த்தலை இருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்களிறு அடக்கிய கருணை மறவ**

இப்படி சினம் கொண்ட யானையைக் கொல்லாமல் அடக்கியும், அந்தணனின் உயிரைக் காப்பாற்றிய காரணத்தால் கோவலன் கருணை மறவன் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டான்.

3. கோவலனை செல்லாச் செல்வன் என போற்றப்படுவதன் நோக்கம் யாது?

பார்ப்பனியின் கணவன் தன் வீட்டில் கீரிப்பிள்ளையை வளர்த்து வந்தான். அவனுக்கு ஒரு ஆண் பிள்ளையும் இருந்தது. அந்தணன் ஒரு நாள் வெளியில் சென்று இருந்தான். பார்ப்பனி கைக்குழந்தையைத் தொட்டிலில் தூங்க வைத்துவிட்டு கீரிப்பிள்ளையை காவலுக்கு இருக்கும்படி செய்துவிட்டு நீராடச் சென்றாள். அவ்வேளையில் குழந்தையைக் கடிக்க பாம்பு வருவதைக் கண்டு கீரிப்பிள்ளை பாம்பைக் கொன்றது. நீராடிவிட்டு திரும்பிய பார்ப்பனி கீரிப்பிள்ளையின் வாய் பகுதியில் இரத்தம் வடிவதைக் கண்டாள். உண்மை அறியாமல் தன் குழந்தையை கடித்து கொன்றுவிட்டதாக எண்ணிக் கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்று விடுகிறாள். உண்மையை அறிந்தவள் தவறு செய்துவிட்டமே என வருந்தினாள். வெளியில் சென்றிருந்த கணவன் வீடு வந்ததும் அவனிடம் நடந்ததைக் கூறினாள்.

தான் வளர்த்த கீரிப்பிள்ளையை தன் மனைவி கொன்ற துயரம் தாங்காமல் அவளைவிட்டு நீங்கினான். அப்பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ள கங்கையில் நீராடிவர வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டான். பார்ப்பனி தடுத்துக் கூறியும் ஏற்காத அவன் **உன் கையால் உணவு உண்ணும் வாழ்க்கை முறையற்றது** எனக் கூறினான். இதனால் வருந்திய அவன் மனைவி அவனைத் தானும் பின் தொடர்ந்து சென்றாள். அப்படித் தன்னை பின் தொடரும் மனைவியிடம் அந்தணன் வடமொழி வாசகம் ஒன்றை எழுதி **இதனை கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் சென்று காட்டு** எனக்கூறி ஏட்டினைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிரிந்து சென்றான்.

அந்த ஏட்டைக் கையில் ஏந்திய பார்ப்பனி பூம்புகாரில் பல இடங்களிலும் அலைந்தாள். **என் பாவத்தைப் போக்கிப் புண்ணியம் யாராவது செய்யுங்களேன்** என்று கதறி அழுதாள். அவளைக் கண்ட கோவலன் நீ அடைந்த துன்பம் யாது எனக் கேட்டான். அவள் தன் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறினாள். இந்த ஏட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு பொருளைக் கொடுத்து என்னுடைய கடுந்துயரினை போக்குக என வேண்டினாள்.

அவளுக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தாய். கங்கைக்கு நீராடச் சென்ற அவள் கணவனை அழைத்து வந்து அவளுடன் சேர்த்து வைத்தாய். அதனால் **வற்றாத செல்வ வளமுடையவன் நீ** என்று அழைக்கப்பட்டாய்.

**ஒல்காச் செல்வத்து உறுபொருள் கொடுத்து
நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ**

இப்படி நல்லதே செய்யும் **வற்றாத செல்வ வளமுடையவன் நீ** என கோவலனை மாடலன் போற்றினான்.

4. கோவலனை இல்லோர் செம்மல் என புகழப்படுவதை எழுது.

பத்தினிபெண் ஒருத்தியின்மீது வீணாகப் பொய்ப்பழி ஒன்றை அவள் கணவனிடமே சென்று ஒருவன் பல பொய் கூறினான். இப்படிப் பொய்கூறி வாழ்பவர்களை பாசக் கயிற்றால் கட்டிப் பிடித்து உண்ணும் பூதம் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது. அதனால் அவனுடைய தாய் மிகவும் வருந்தி அழுதாள் அந்த தாய்மனம் படும் துயரினைக் கண்டு கோவலன் மிகவும் வருந்தினான். உடனே அப்பூதத்திடம் விரைந்து சென்று என்னுடைய உயிரை எடுத்துக் கொண்டு இவனுடைய உயிரை விட்டுவிடு என்று கெஞ்சினாய். ஆனால் அந்த பூதமோ ஒரு தீயவனுக்காக நல்லவன் ஒருவன் உயிரைக் கொல்லுதல் எம் வழக்கமல்ல. நீ போ என்று கூறி அந்த பொய்யனைத் தர மறுத்தது. அப்பூதம் அத்தீயவனை அவன் தாயின் கண்முன்னே அடித்துக் கொன்று தின்றது. நீயோ வருந்தி அழும் அந்தத் தாயுடன் அவள் வீடு சென்று அவளுடைய உறவினருக்கும், நெருங்கியவருக்கும் உற்ற துணைபோல் நின்றாய். பல ஆண்டுகள் அவர்கள் பசி துன்பம் மறந்திருக்க உதவிகள் செய்து பசிப்பிணியைப் போக்கினாய்.

**பற்றிய கிளைஞரின் பசிப்பிணி அறுத்துப்
பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்**

இப்படி இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் உதவி செய்யும் இயல்புடைய இனிய தலைவன் நீ என கோவலனை **இல்லோர் செம்மல்** என மாடலன் புகழ்ந்தான்.

5. கவுந்தியடிகள் கண்ணகியை மாதரியிடம் அடைக்கலமாக கொடுத்ததை எழுது.

தரும சிந்தனையுடைய துறவிகள் நிறைந்து வாழும் புறப்பகுதியான குடியிருப்பில் **இயக்கிதெய்வம்** உள்ளது. அத்தெய்வத்திற்கு பால்சோறு படையல் செய்துவிட்டுத் திரும்புகிறாள். அங்கு எதிரே வந்த கவுந்தியடிகளைக் கண்டு மாதரி கைகூப்பி வணங்கினாள்.

பசுக்களை காத்துப் பராமரித்து அவைதரும் பயனை பிறருக்குத் தந்து உதவி வாழும் இடையர் குல மக்களின் வாழ்க்கை இனிதாகும். ஒரு தீமையும் இல்லாதது. எனவே இம்மாதிரியும் நல்லவள். வயது முதிர்ந்தவள். இவள் அன்பும் கருணையும் உடையவள். எனவே மாதிரியிடம் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுப்பதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லையென கவுந்தியடிகள் முடிவு செய்கிறார்.

கவுந்தியடிகள் மாதிரியை நோக்கி நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக. “இந்தப் பெண்ணுடைய கணவனின் தந்தைப் பெயர் கேட்டால், இந்த மதுரை மாநகரில் வாழ்கின்ற அவனுடைய குலத்தைச் சேர்த்த பெரும் வணிகர் எல்லாம் பெறுதற்கரிய பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றதுபோல், இங்கு வந்த இவ்வழகிய கரும் கண்ணுடைய பெண்மணி கண்ணகியைத் தங்கள் வீட்டுக்கு விருந்தாக விரும்பி அழைத்துச் செல்வர். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குலப்பெருமை உடைய இவளை அவர்கள் வந்து அழைத்துச் செல்லும் வரை உன்னிடம் அடைக்கலம் பொருளாக உன் பாதுகாப்பில் விட்டு வைக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

6. கண்ணகியை தாயாக இருந்து காக்கும்படி மாதிரியிடம் கவுந்தியடிகள் குறிப்பிடுவது யாது?

கவுந்தியடிகள் மாதிரியிடம் கண்ணகியைப் புனித நீரில் நீராட்டுங்கள். மீன் போன்ற அவள் கண்ணுக்கு மை தீட்டுங்கள். அழகிய கூந்தலுக்கு மலர்களைச் சூட்டுங்கள். தூய ஆடையை அணியச் செய்யுங்கள். அவளுக்குத் தோழியாகவும் தாயாகவும் இருந்து பாதுகாப்பளித்து காப்பாயாக. இங்கே என்னோடு வந்திருக்கும் கண்ணகியின் பாதங்கள் மண்ணில் பதியாத சிறப்புடையவை ஆகும். இவள் வீட்டைவிட்டு வெளியே சென்று அறியாதவள். இப்படிப்பட்ட இவள் இன்று கொடிய வெப்பம் வருத்த தன் கணவனால் பெரும் துன்பத்துக்கு ஆளாகி நா வறண்டுபோக வழிநடந்து வந்து இருக்கிறாள். கணவனுக்காகத் தன் துயரத்தைப் பொருட்படுத்தாதவள். கணவனுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் மகளிர்க்கு இன்றிமையாததாய் விளங்குவது கற்பு ஆகும். அதனைத் தவமாகக் கொண்டு வாழ்பவள் கண்ணகி. இவளைத் தவிர வேறு பெருமைக்குரிய பெண் தெய்வத்தை நான் கண்டதில்லை. இப்படிப்பட்ட கற்புடைய மகளிர் வாழும் நாட்டில் மழைவளம் குறையாது. நிலவளம் குறையாது. அரசனின் வெற்றியும் சிதையாது என்று சான்றோர்கள் கூறுவர். இம்மொழிகளை நீ கேட்டதில்லையோ எனக் கண்ணகியின் கற்புத் திறத்தை,

**கற்புக்கடம் பூண்ட இத்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாம் கண்டிலமால்**

கவுந்தியடிகள் மாதிரியிடம் எடுத்துரைக்கிறார்.

பத்து மதிப்பெண்

1. கோவலனின் செயற்கரிய செயல்களை மாடலன் எவ்வாறெல்லாம் வாழ்த்தினான்?

மதுரை மாநகரை நோக்கி வந்த கோவலன் அந்நகர் புறத்தே துறவிகள் வாழும் சோலையில் புகுந்தான். அங்குள்ள கவுந்தியடிகளிடம் மதுரையின் சிறப்பையும், பாண்டியனது ஆட்சி சிறப்பையும் கூறிக்கொண்டு இருந்தான். அப்போது அங்கு மாடலன் என்ற மறையவன் வருகிறான். மாடலனைக் கண்டு கோவலன் வணங்கினான். மாடலன் கோவலனை கருணை மறவன் என்றும், செல்லாச் செல்வன் என்றும், இல்லோர் செம்மல் என்றும் வாழ்த்துகின்றான்.

கருணை மறவன் :

உயர்ந்த ஞானமும் தளர்ந்த நடையும் உடைய முதிய அந்தணன் தானத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடன் ஊன்றுக்கோலை ஊன்றிக் கொண்டு வருகிறான். அப்போது பாகனுக்கு அடங்காத மத யானை ஒன்று வருகிறது. மக்களிடம் பறைஒலி எழுப்பி எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். வேகமாக வரும் யானையைக் கண்டு பயந்து ஓடுகின்றனர். அவ்வழியில் கூனல் முதுகோடு நடந்து வரும் முதியவனை தன் துதிக்கையால் பிடித்துக் கொண்டது. அதனைக் கண்ட கோவலன் ஓய் என ஒலி எழுப்பி யானையின்முன் பாய்ந்து அந்தணனைக் காப்பாற்றினான். அவ்யானையின் துதிக்கையைப் பற்றி அதன் தந்தங்களின் வழியாக பிடரியில் ஏறி அமர்ந்தான். அக்காட்சி குன்றின்மீது அமர்ந்திருக்கும் வித்தியாதரவீரன் அமர்ந்து இருப்பதுபோல் காட்சி அளிக்கிறது.

**மையிருங் குன்றின் விஞ்சையன் ஏய்ப்பப்
பிடர்த்தலை இருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்களிறு அடக்கிய கருணை மறவ**

இப்படி சினம் கொண்ட யானையைக் கொல்லாமல் அடக்கியும், அந்தணனின் உயிரைக் காப்பாற்றிய காரணத்தால் கோவலன் **கருணை மறவன்** என்று சிறப்பிக்கப்பட்டான்.

செல்லாச் செல்வன் :

பார்ப்பனியின் கணவன் தன் வீட்டில் கீரிப்பிள்ளையை வளர்த்து வந்தான். அவனுக்கு ஒரு ஆண் பிள்ளையும் இருந்தது. அந்தணன் ஒரு நாள் வெளியில் சென்று இருந்தான். பார்ப்பனி கைக்குழந்தையைத் தொட்டிலில் தூங்க வைத்துவிட்டு கீரிப்பிள்ளையை காவலுக்கு இருக்கும்படி செய்துவிட்டு நீராடச் சென்றாள். அவ்வேளையில் குழந்தையைக் கடிக்க பாம்பு வருவதைக் கண்டு கீரிப்பிள்ளை பாம்பைக் கொன்றது. நீராடிவிட்டு திரும்பிய பார்ப்பனி கீரிப்பிள்ளையின் வாய் பகுதியில் இரத்தம் வடிவதைக் கண்டாள். உண்மை அறியாமல் தன் குழந்தையை கடித்து

கொன்றுவிட்டதாக எண்ணிக் கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்று விடுகிறாள். உண்மையை அறிந்தவள் தவறு செய்துவிட்டமே என வருந்தினாள். வெளியில் சென்றிருந்த கணவன் வீடு வந்ததும் அவனிடம் நடந்ததைக் கூறினாள்.

தான் வளர்த்த கீரிப்பிள்ளையை தன் மனைவி கொன்ற துயரம் தாங்காமல் அவளைவிட்டு நீங்கினான். அப்பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ள கங்கையில் நீராடிவர வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டான். பார்ப்பனி தடுத்துக் கூறியும் ஏற்காத அவன் **உன் கையால் உணவு உண்ணும் வாழ்க்கை முறையற்றது** எனக் கூறினான். இதனால் வருந்திய அவன் மனைவி அவனைத் தானும் பின் தொடர்ந்து சென்றாள். அப்படித் தன்னை பின் தொடரும் மனைவியிடம் அந்தணன் வடமொழி வாசகம் ஒன்றை எழுதி **இதனை கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் சென்று காட்டு** எனக்கூறி ஏட்டினைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிரிந்து சென்றான்.

அந்த ஏட்டைக் கையில் ஏந்திய பார்ப்பனி பூம்புகாரில் பல இடங்களிலும் அலைந்தாள். **என் பாவத்தைப் போக்கிப் புண்ணியம் யாராவது செய்யுங்களைன்** என்று கதறி அழுதாள். அவளைக் கண்ட கோவலன் நீ அடைந்த துன்பம் யாது எனக் கேட்டான். அவள் தன் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறினாள். இந்த ஏட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு பொருளைக் கொடுத்து என்னுடைய கடுந்துயரினை போக்குக என வேண்டினாள்.

தானம் செய்து அவள் தனதுயர் நீக்கி

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி

ஒல்காச் செல்வத்து உறுபொருள் கொடுத்து

நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ

அவளுக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தாய். கங்கைக்கு நீராடச் சென்ற அவள் கணவனை அழைத்து வந்து அவளுடன் சேர்த்து வைத்தாய். அதனால் **வற்றாத செல்வ வளமுடையவன் நீ** என்று அழைக்கப்பட்டாய். **இல்லோர் செம்மல் :**

பத்தினிபெண் ஒருத்தியின்மீது வீணாகப் பொய்ப்பழி ஒன்றை அவள் கணவனிடமே சென்று ஒருவன் பல பொய் கூறினான். இப்படிப் பொய்கூறி வாழுபவர்களை பாசக் கயிற்றால் கட்டிப் பிடித்து உண்ணும் பூதம் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது. அதனால் அவனுடைய தாய் மிகவும் வருந்தி அழுதாள் அந்த தாய்மனம் படும் துயரினைக் கண்டு கோவலன் மிகவும் வருந்தினான். உடனே அப்பூதத்திடம் விரைந்து சென்று என்னுடைய உயிரை எடுத்துக் கொண்டு இவனுடைய உயிரை விட்டுவிடு என்று கெஞ்சினாய். ஆனால் அந்த பூதமோ ஒரு தீயவனுக்காக நல்லவன் ஒருவன் உயிரைக் கொல்லுதல் எம் வழக்கமல்ல. நீ போ என்று கூறி அந்த பொய்யனைத் தர மறுத்தது. அப்பூதம் அத்தீயவனை அவன்

தாயின் கண்முன்னே அடித்துக் கொன்று தின்றது. நீயோ வருந்தி அழும் அந்தத் தாயுடன் அவள் வீடு சென்று அவளுடைய உறவினருக்கும், நெருங்கியவருக்கும் உற்ற துணைபோல் நின்றாய். பல ஆண்டுகள் அவர்கள் பசி துன்பம் மறந்திருக்க உதவிகள் செய்து பசிப்பிணியைப் போக்கினாய்.

**அழிதரும் உள்ளத்து அவளொடும் போந்து அவன்
சுற்றத்தோர்க்கும் தொடர்புறு கிளைகட்கும்
பற்றிய கிளைஞரின் பசிப்பிணி அறுத்துப்
பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்**

இப்படி இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் உதவி செய்யும் இயல்புடைய இனிய தலைவன் நீ என கோவலனை **இல்லோர் செம்மல்** என மாடலன் புகழ்ந்தான்.

இந்தப் பிறவியில் நீ செய்தது எல்லாம் எனக்குத் தெரிந்தவரை புண்ணிய செயல்களே ஆகும். அப்படியிருக்க மாணிக்கமணி போன்ற உன் மனைவியுடன் இக்காட்டு வழி நடந்து நீ துன்பப்படுவது, நீ முன் செய்த தீவனையின் பயனாகும்.

2. மணிமேகலை சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை

சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படும் காப்பியம் மணிமேகலை ஆகும். இக்காப்பியம் கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகள் மணிமேகலையின் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. எனவே சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் இரட்டைக்காப்பியங்கள் என அழைக்கப்படுகிறது. இது 30 காதைகளை உடையது. இக்காப்பியம் மணிமேகலையின் கதையைக் கூறுவதோடு பௌத்த சமயக் கொள்கைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. இக்காப்பியத்தில் 19வது காதையாக சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை அமைந்துள்ளது.

காதையின் சுருக்கம் :

மாதவியின் மகளாகப் பொது இடங்களில் சுற்றினால் மன்னனின் மகன் உதயகுமரன் தன்னை விடாமல் தொடர்ந்து வந்து துன்பம் தருவான் என எண்ணினாள். அதனால் காயசண்டிகையின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டாள். பின்னர் அவ்வுருவில் இருந்து கொண்டே புகார் நகரத்தில் பல இடங்களுக்கும் சென்று பசியால் வருந்துவோரின் துன்பத்தைப் போக்கி உணவளித்து வந்தாள்.

நகரில் அலைந்து திரிந்த மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தைக் கண்டாள். அச்சிறைக்கோட்டம் வீரக்கழல் அணிந்த அரசனின் திருவடிகளைப் பணியாதவர்கள், தவறு செய்தவர்கள் ஆகியோரைத் தண்டித்து அடைத்து வைக்கும் இடமாகும். அச்சிறைச்சாலைக்குள் மணிமேகலை விருப்பத்துடன் புகுந்தாள். அங்குப் பசியால் வருந்துகின்ற மக்கள் நிறைந்து இருந்தனர்.

அவர்களின் கைகள் வருந்துகின்ற அளவிற்கு மிகுதியான உணவைக் கொடுத்துப் பசியைப் போக்கினாள். இதனைக்கண்டு வியந்த சிறைக்காவலர்கள் அரசனிடம் செய்தியை கூறினர்.

அரசன் காவலரிடம் அப்பெண்ணை இங்கே அழைத்து வருக எனக் கூறினான். அவர்களும் காயசண்டிகை உருவில் இருந்த மணிமேகலையை அழைத்து வந்தனர். அரசனைக் கண்ட அவள் வீரக்கழல் அணிந்த அரசனே! நின் அருள் வாழ்க என்று வாழ்த்தினாள். அதற்கு அரசன் தவநெறியை இளமைப் பருவத்திலேயே மேற்கொண்ட பெண்ணே! நீ யார்? உன் கையில் ஏந்தியுள்ள பாத்திரம் உனக்கு எங்கே கிடைத்தது என்று அரசன் கேட்டான்.

அரசனே! நீ நீடுழி வாழ்க. உன் நாட்டில் தவறாது மழை பொழியட்டும். எல்லா வளமும் பெருகட்டும். தீமையின்றி நன்மையே உன் நாட்டில் உண்டாகட்டும். தான் ஒரு வித்தியாதர மகள். இந்திரவிழாவைக் கொண்டாடும் இந்நகரில் ஒரு சாபத்தால் சுற்றித் திரிந்தேன். நான் வைத்திருக்கும் இப்பிச்சைப் பாத்திரம் சம்பாவதி தெய்வம் எனக்கு கொடுத்தது. இது தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது. யானைத்தீ என்னும் பசினோயைப் போக்கக் கூடியது. பசியால் வாடும் மக்களுக்கு உணவளித்து உயிரைக் காக்கும் மருந்தென மணிமேகலை எடுத்துரைத்தாள்.

இளங்கொடியே! நான் செய்ய வேண்டியது யாது? எனக் கேட்டான். அதற்கு மணிமேகலை சிறைச்சாலையை அழித்துவிட்டு அறவோர் வாழும் அறக்கோட்டமாக மாற்றுங்கள். அதுவே தாங்கள் செய்ய வேண்டிய செயல் எனக்கூறினாள். பிறகு அரசன் சிறையில் உள்ளோரை விடுவித்தான். பெருந்தவம் உடைய அறவோர்கள் பெறக்கூடிய ஞானம், அறம் என்னும் பெரும் பொருள்களைப் புகார் நகர மக்கள் பெறுமாறு செய்தான். கறைப்பட்டோர் இல்லாதபடி சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக மாற்றி அமைத்தான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. மணிமேகலை இயற்றியவர் யார்? சீத்தலைச் சாத்தனார்
2. காயசண்டிகையின் வடிவில் தொண்டு செய்தவள் யார்? மணிமேகலை
3. மணிமேகலை எக்கோயிலுக்குள் சென்று வேற்றியுருவம் கொண்டாள்? சம்பாபதி தெய்வம்
4. மணிமேகலை எந்நகரத்தில் பசியால் வருந்துவோரின் துன்பத்தைப் போக்கினாள்? புகார் நகரம்
5. இரப்போரின் கடமை?

பசித்தவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பிறரிடம் உணவு பெறுவர். அவ்வாறு உணவுப் பெற்றதைப் பசித்தவருக்குக் கொடுத்தல் இரப்போரின் கடமையாகும்.

6. அறநூல்களின் பொருள் உணர்ந்த சான்றோர்கள் எதனைக் கருதினர்?
பசியால் துன்புறுவோரைத் தேடிச் சென்று அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல் சிறந்ததென கருதினர்
7. மணிமேகலை கையிலிருந்த அட்சயபாத்திரத்தைக் கூறு. அமுதசுரபி
8. சிறைக்காவலர்கள் எதனைக் கண்டு வியந்தனர்?
பலருக்கும் உணவு அளித்த பாத்திரம் ஒன்று. அது எடுக்க எடுக்க குறையாது சோறு போடுகிறதே என்று சிறைக் காவலர் வியந்தனர்.
9. சோழனின் பொன்மண்டபம் யாரெல்லாம் சேர்ந்து அமைத்து இருந்தனர்?
மகத நாட்டுத் தொழில் வல்லுநர், மகாராட்டிரப் பொற்கொல்லர், அவந்தி நாட்டுக் கொல்லர், யவன நாட்டுத் தச்சர், தமிழ்நாட்டு வல்லுநர்.
10. சோழன் பொன்மண்டபத்தில் யாரைப்போல அமர்ந்திருந்தான்?
இந்திரனைப் போல
11. நால்வகைப் படைகளைக் கூறு.
காலாட்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படை
12. சேரன், சோழன், பாண்டியருக்குரிய அடையாளக் கொடிகள் யாவை?
சேரன் – வில், சோழன் - புலி, பாண்டியன் - மீன்
13. சோழனுக்குரிய அடையாள மாலை எது? ஆத்தி
14. சிறைக்காவலர்கள் சோழனை எப்படி பாராட்டினர்?
மாவண்கிள்ளி என்றும், உன் தம்பி நலங்கிள்ளி உதவியுடன் காரியாற்று போரில் சேரனையும் பாண்டியனையும் வென்றாய் என்று பாராட்டினர்.
15. யானைத்தீ என்னும் நோயால் தெருக்களில் திரிந்தவள்?காயசண்டிகை
16. மணிமேகலை மன்னனிடம் கேட்டு கொண்டது என்ன?
சிறைச்சாலையை அழித்துவிட்டு அறவோர் வாழும் அறக்கோட்டமாக மாற்றியருள வேண்டும்.
17. மணிமேகலையின் பண்பினை அறிந்த சோழ மன்னன் செய்த நற்செயல் யாது? பெருந்தவம் உடைய அறவோர்கள் பெறக்கூடிய ஞானம், அறம் என்னும் பெரும் பொருள்களைப் புகார் நகர மக்கள் பெறுமாறு செய்தான். கறைப்பட்டோர் இல்லாதபடி சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக மாற்றி அமைத்தான்.

ஐந்து மதிப்பெண்

1. காயசண்டிகை உருவில் மணிமேகலை தொண்டு செய்த செயலினைக் கூறு.
உதயகுமரனிடம் இருந்து தப்பிக்க மணிமேகலை காயசண்டிகை உருவம் எடுத்துக் கொண்டாள். குற்றமற்ற தவநெறி மேற்கொண்டாள். மாதவியின் மகளாகப் பொது இடங்களில் சுற்றினால் மன்னனின் மகன் உதயகுமரன் தன்னை விடாமல் தொடர்ந்து வந்து துன்பம் தருவான் என எண்ணினாள். அதனால் ஊர்மக்கள் அனைவராலும் நன்கு அறியப்பட்டவரும்

யானைத்தீ என்னும் கொடிய பசிநோயைக் கொண்டவளுமாகிய காயசண்டிகையின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டாள். பின்னர் அவ்வுருவில் இருந்து கொண்டே புகார் நகரத்தில் பல இடங்களுக்கும் சென்று பசியால் வருந்துவோரின் துன்பத்தைப் போக்கி உணவளித்து வந்தாள்.

**மாதவி மகளாய் மன்றம் திரிதரின்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண்டிகை என
ஊர்முழுது அறியும் உருவம் கொண்டே**

2. மணிமேகலை சிறையில் செய்த சேவையினை எழுது.

பசித்தவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பிறரிடம் உணவு பெறுவர். அவ்வாறு உணவுப் பெற்றதைப் பசித்தவருக்குக் கொடுத்தல் **இரப்போரின்** கடமையாகும். பசியால் துன்புறுவோரைத் தேடிச் சென்று அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல் சிறந்தது என்று **அறநூல்களின் பொருள் உணர்ந்த சான்றோர்கள்** கூறுவர். இதனை நன்றாக அறிந்தவள் மணிமேகலை. அவள் சம்பாபதி கோயிலின் உள்ளே இருந்த அமுதசுரபியை தன் கையில் எடுத்துக்கொண்டு நகர் முழுவதும் பசித்தோரைத் தேடி அலைந்து திரிந்தாள்.

நகரில் அலைந்து திரிந்த மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தைக் கண்டாள். அச்சிறைக்கோட்டம் வீரக்கழல் அணிந்த அரசனின் திருவடிகளைப் பணியாதவர்கள், தவறு செய்தவர்கள் ஆகியோரைத் தண்டித்து அடைத்து வைக்கும் இடமாகும். அச்சிறைச்சாலைக்குள் மணிமேகலை விருப்பத்துடன் புகுந்தாள். அங்குப் பசியால் வருந்துகின்ற மக்கள் நிறைந்து இருந்தனர். அவர்களின் கைகள் வருந்துகின்ற அளவிற்கு மிகுதியான உணவைக் கொடுத்துப் பசியைப் போக்கினாள். “பலருக்கும் உணவு அளித்த பாத்திரம் ஒன்றே! எடுக்க எடுக்க குறையாது சோறு போடுகிறதே” என்று சிறைக் காவலர் வியந்தனர். மணிமேகலை பற்றிய செய்தியையும் கையில் உள்ள அமுதசுரபியில் இருந்து அள்ள அள்ளக் குறையாத உணவைக் கண்ட சிறைக்கோட்டக் காவலர்கள் அரசனிடம் சொல்வதற்காக அரண்மனையை நோக்கிச் சென்றனர். இதனை,

**ஆங்குப் பசிஉறும் ஆர்உயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின்று ஊட்டலும்
ஊட்டிய பாத்திரம் ஒன்றுஎன வியந்து
கோட்டம் காவலர் கோமகன் தனக்குஇப்**

என மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தில் செய்த சேவையினை சீத்தலைச்சாத்தனார் குறிப்பிடுகிறார்.

3. சோழமன்னனின் பொன்மண்டபம் எவ்வாறு இருந்தது?

சோலையில் மகத நாட்டுத் தொழில் வல்லுநர், மகாராட்டிரப் பொற்கொல்லர், அவந்தி நாட்டுக் கொல்லர், யவன நாட்டுத் தச்சர், தமிழ்நாட்டு வல்லுநர் ஆகியோர் சேர்ந்து பொன் மண்டபம் ஒன்றை அமைத்து

இருந்தனர். அம்மண்டபம் பவளத்தாலான தூண், மணிகளால் ஆகிய போதிகைகள் தாங்கி இருந்தன. மண்டபம் முழுவதும் வெண்முத்து மாலைகள் தொங்கவிடப்பட்டு இருந்தன. சிறப்புமிக்க வேலைப்பாடுகளுடன் மேல்விதானம் பொருத்தப்பட்டு இருந்தது. அம்மண்டபத்தைச் சாணத்தால் மெழுகாமல் பொன்னால் மெழுகினர். அப்பொன் மண்டபத்தில் இந்திரனைப்போலச் செல்வம் மிகுந்த சோழ அரசன் அமர்ந்து இருந்தான்.

பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்து

இந்திர திருவன் சென்றுஇனிது ஏறலும்

4. சோழ அரசனின் பெருமைகளையும், மணிமேகலைப்பற்றியும் சிறைக்காவலர்கள் குறிப்பிடுவதை எழுது.

சோழ அரசன் அமர்ந்து இருந்த பொன் மண்டபத்திற்குச் சிறைக்காவலர்கள் வந்தனர். வாயில் காவலனிடம் அரசனைக் காணவந்த காரணத்தை எடுத்துக் கூறினர். அரசனும் அவர்களை அழைத்தான். சிறைக்காவலர்கள் அரசனைப் பணிந்து வணங்கினர். அரசே! நாட்டின் எல்லையை விரிவாக்க வேண்டி வஞ்சிப் பூச்சூடி வஞ்சி நாட்டின்மீது படையெடுத்தாய். நால்வகை(யானை, தேர், குதிரை, காலாட்)ப் படைகளுடன் சேரும் பாண்டியரும் உன்னை எதிர்த்துப் போரிட வந்தனர். அவர்களின் அடையாள மாலைகளாக விளங்குவது வில்கொடி, மீன்கொடி ஆகும். உன் அடையாள மாலையான ஆத்தி மாலை அணிந்த உன் தம்பியாகிய நலங்கிள்ளியின் உதவியுடன் காரியாற்றுப் போரில் கைப்பற்றிக் கொண்டாய். உயிர்காக்கும் வெண்கொற்றக்குடை உடைய மாவண்கிள்ளியே! நீ பல்லாண்டு வாழ்க. இதனை,

காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை

வலிகெழு தடக்கை மாவண்கிள்ளி

என்கிறது பாடல். நீ புகழுடன் பல யுகங்கள் வாழ்வாயாக எனச் சிறைக்காவலர்கள் சோழ அரசனின் பெருமைகளைக் கூறி வாழ்த்தினர். அரசனே! இதனையும் கேட்பாயாக. இப்பெரும் புகார் நகரத்தில் யானைத்தீ என்னும் கொடிய பசி நோயால் உடல் தளர்ந்து சோர்வுற்று இந்நகரத் தெருக்களில் ஒரு பெண் சுற்றித் திரிந்தாள். அவள் சிறைக்கோட்டத்திற்குள் நுழைந்தாள். உனது பெயரைக் கூறி வாழ்த்தினாள். ஒரே ஒரு பிச்சைப் பாத்திரத்தை ஏந்தியவளாக வந்தாள். அங்குத் தன்னைச் சுற்றியிருந்த மக்கள் அனைவரும் வயிறார உண்ணுமாறு அள்ளி அள்ளி உணவினைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தாள்.

ஐயப் பாத்திரம் ஒன்று கொண்டு ஆங்கு

மொய்கொள் மாக்கள் மொசிக்கணண் சுரந்தனர்

5. மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக்க அரசனிடம் வினவியதை எழுது.

அரசன் காவலர் கூறியதைக் கேட்டு அறிந்தான். அப்பெண்ணை இங்கே அழைத்து வருக எனக் கூறினான். வாயிற்காவலர் காயசண்டிகை

உருவில் இருந்த மணிமேகலையை அழைத்து வந்தனர். அரசனைக் கண்ட அவள் வீரக்கழல் அணிந்த அரசனே! நின் அருள் வாழ்க என்று வாழ்த்தினாள். அதற்கு அரசன் பொறுத்தற்கு அரிய தவநெறியை இளமைப் பருவத்திலேயே மேற்கொண்ட பெண்ணே! நீ யார்? உன் கையில் ஏந்தியுள்ள பாத்திரம் உனக்கு எங்கே கிடைத்தது என்று அரசன் கேட்டான்.

மணம் கமழும் மாலை அணிந்த அரசனே! நீ நீடுழி வாழ்க. தான் ஒரு வித்தியாதர மகள். இந்திரவிழாவைக் கொண்டாடும் இந்நகரில் ஒரு சாபத்தால் சுற்றித் திரிந்தேன். அரசர் பெருமானே! நீ வாழ்க. உன் நாட்டில் தவறாது மழை பொழியட்டும். எல்லா வளமும் பெருகட்டும். தீமையின்றி நன்மையே உன் நாட்டிற்கு உண்டாகட்டும். நான் வைத்திருக்கும் இப்பிச்சைப் பாத்திரம் சம்பாவதி தெய்வம் எனக்கு கொடுத்தது. இது தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது. யானைத்தீ என்னும் பசினோயைப் போக்கக் கூடியது. பசியால் வாடும் மக்களுக்கு உணவளித்து உயிரைக் காக்கும் மருந்தென,

**ஐயக் கடிஞை அம்பலம் மருங்கூர்
தெய்வம் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோய் அரும்பசி கெடுத்தது
ஊன்உடை மாக்கட்கு உயிர்மருந்து இதுஎன**

மணிமேகலை எடுத்துரைத்தாள். மணிமேகலை கூறியதை அரசன் கேட்டான். இளங்கொடியே! நான் செய்ய வேண்டியது யாது? எனக் கேட்டான். அதற்கு மணிமேகலை சிறைச்சாலையை அழித்துவிட்டு அறவோர் வாழும் அறக்கோட்டமாக மாற்றி அருள வேண்டும். அதுவே தாங்கள் செய்ய வேண்டிய செயல் எனக்கூறி அரசனை வாழ்த்தினாள். பிறகு அரசன் சிறையில் உள்ளோரை விடுவித்தான். பெருந்தவம் உடைய அறவோர்கள் பெறக்கூடிய ஞானம், அறம் என்னும் பெரும் பொருள்களைப் புகார் நகர மக்கள் பெறுமாறு செய்தான். கறைப்பட்டோர் இல்லாதபடி சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக மாற்றி அமைத்தான். இதனை,

**கறையோர் இல்லாச் சிறையோர் கோட்டம்
அறவோர்க்கு ஆக்கினன் அரசஆள் வேந்துஎன்**

என்கிறார் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

பத்து மதிப்பெண்

1. மணிமேகலை சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய நிகழ்வினை எடுத்துரைக்க.

சீத்தலைச்சாத்தனார் எழுதிய மணிமேகலை காப்பியத்தில் 19வது காதையாக சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை அமைந்துள்ளது. புகார்நகரம் முழுவதும் சென்று கையில் அமுதசுரபியை கொண்டு பசிப்பிணியை போக்கி வந்தாள். இச்செய்தி மன்னனுக்கு தெரியவர, மணிமேகலை வரும்படி செய்து விசாரிக்கிறார். மணிமேகலையின் வேண்டுகோளை ஏற்று மன்னன் சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக்கினான்.

காயசண்டிகை வடிவில் தொண்டு :

உதயகுமரனிடம் இருந்து தப்பிக்க மணிமேகலை காயசண்டிகை உருவம் எடுத்துக் கொண்டாள். குற்றமற்ற தவநெறி மேற்கொண்டாள். மாதவியின் மகளாகப் பொது இடங்களில் சுற்றினால் மன்னனின் மகன் உதயகுமரன் தன்னை விடாமல் தொடர்ந்து வந்து துன்பம் தருவான் என எண்ணினாள். அதனால் ஊர்மக்கள் அனைவராலும் நன்கு அறியப்பட்டவளும் யானைத்தீ என்னும் கொடிய பசிநோயைக் கொண்டவளுமாகிய காயசண்டிகையின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டாள். பின்னர் அவ்வுருவில் இருந்து கொண்டே புகார் நகரத்தில் பல இடங்களுக்கும் சென்று பசியால் வருந்துவோரின் துன்பத்தைப் போக்கி உணவளித்து வந்தாள்.

**மாதவி மகளாய் மன்றம் திரிதரின்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண்டிகை என
ஊர்முழுது அறியும் உருவம் கொண்டே**

சிறையில் செய்த சேவை :

பசித்தவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பிறரிடம் உணவு பெறுவர். அவ்வாறு உணவுப் பெற்றதைப் பசித்தவருக்குக் கொடுத்தல் **இரப்போரின்** கடமையாகும். பசியால் துன்புறுவோரைத் தேடிச் சென்று அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல் சிறந்தது என்று **அறநூல்களின் பொருள் உணர்ந்த சான்றோர்கள்** கூறுவர். இதனை நன்றாக அறிந்தவன் மணிமேகலை. அவள் சம்பாபதி கோயிலின் உள்ளே இருந்த அமுதசுரபியை தன் கையில் எடுத்துக்கொண்டு நகர் முழுவதும் பசித்தோரைத் தேடி அலைந்து திரிந்தாள்.

நகரில் அலைந்து திரிந்த மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தைக் கண்டாள். அச்சிறைக்கோட்டம் வீரக்கழல் அணிந்த அரசனின் திருவடிகளைப் பணியாதவர்கள், தவறு செய்தவர்கள் ஆகியோரைத் தண்டித்து அடைத்து வைக்கும் இடமாகும். அச்சிறைச்சாலைக்குள் மணிமேகலை விருப்பத்துடன் புகுந்தாள். அங்குப் பசியால் வருந்துகின்ற மக்கள் நிறைந்து இருந்தனர். அவர்களின் கைகள் வருந்துகின்ற அளவிற்கு மிகுதியான உணவைக் கொடுத்துப் பசியைப் போக்கினாள். “பலருக்கும் உணவு அளித்த பாத்திரம் ஒன்றே! எடுக்க எடுக்க குறையாது சோறு போடுகிறதே” என்று சிறைக் காவலர் வியந்தனர். மணிமேகலை பற்றிய செய்தியையும் கையில் உள்ள அமுதசுரபியில் இருந்து அள்ள அள்ளக் குறையாத உணவைக் கண்ட சிறைக்கோட்டக் காவலர்கள் அரசனிடம் சொல்வதற்காக அரண்மனையை நோக்கிச் சென்றனர். இதனை,

**ஆங்குப் பசிஉறும் ஆர்உயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின்று ஊட்டலும்
ஊட்டிய பாத்திரம் ஒன்று என வியந்து
கோட்டம் காவலர் கோமகன் தனக்குஇப்**

என மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தில் செய்த சேவையினை சீத்தலைச்சாத்தனார் குறிப்பிடுகிறார்.

மன்னின் பொன்மண்டபம் :

சோலையில் மகத நாட்டுத் தொழில் வல்லுநர், மகாராட்டிரப் பொற்கொல்லர், அவந்தி நாட்டுக் கொல்லர், யவன நாட்டுத் தச்சர், தமிழ்நாட்டு வல்லுநர் ஆகியோர் சேர்ந்து பொன் மண்டபம் ஒன்றை அமைத்து இருந்தனர். அம்மண்டபம் பவளத்தாலான தூண், மணிகளால் ஆகிய போதிகைகள் தாங்கி இருந்தன. மண்டபம் முழுவதும் வெண்முத்து மாலைகள் தொங்கவிடப்பட்டு இருந்தன. சிறப்புமிக்க வேலைப்பாடுகளுடன் மேல்விதானம் பொருத்தப்பட்டு இருந்தது. அம்மண்டபத்தைச் சாணத்தால் மெழுகாமல் பொன்னால் மெழுகினர். அப்பொன் மண்டபத்தில் இந்திரனைப்போலச் செல்வம் மிகுந்த சோழ அரசன் அமர்ந்து இருந்தான்.

பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்து

இந்திர திருவன் சென்றுஇனிது ஏறலும்

சிறைக்காவலர்கள் குறிப்பிடுதல் :

சோழ அரசன் அமர்ந்து இருந்த பொன் மண்டபத்திற்குச் சிறைக்காவலர்கள் வந்தனர். வாயில் காவலனிடம் அரசனைக் காணவந்த காரணத்தை எடுத்துக் கூறினர். அரசனும் அவர்களை அழைத்தான். சிறைக்காவலர்கள் அரசனைப் பணிந்து வணங்கினர். அரசே! நாட்டின் எல்லையை விரிவாக்க வேண்டி வஞ்சிப் பூச்சூடி வஞ்சி நாட்டின்மீது படையெடுத்தாய். நால்வகை(யானை, தேர், குதிரை, காலாட்)ப் படைகளுடன் சேரும் பாண்டியரும் உன்னை எதிர்த்துப் போரிட வந்தனர். அவர்களின் அடையாள மாலைகளாக விளங்குவது வில்கொடி, மீன்கொடி ஆகும். உன் அடையாள மாலையான ஆத்தி மாலை அணிந்த உன் தம்பியாகிய நலங்கிள்ளியின் உதவியுடன் காரியாற்றுப் போரில் கைப்பற்றிக் கொண்டாய். உயிர்காக்கும் வெண்கொற்றக்குடை உடைய மாவண்கிள்ளியே! நீ பல்லாண்டு வாழ்க. இதனை,

காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை

வலிகெழு தடக்கை மாவண்கிள்ளி

என்கிறது பாடல். நீ புகழுடன் பல யுகங்கள் வாழ்வாயாக எனச் சிறைக்காவலர்கள் சோழ அரசனின் பெருமைகளைக் கூறி வாழ்த்தினர். அரசனே! இதனையும் கேட்பாயாக. இப்பெரும் புகார் நகரத்தில் யானைத்தீ என்னும் கொடிய பசி நோயால் உடல் தளர்ந்து சோர்வுற்று இந்நகரத் தெருக்களில் ஒரு பெண் சுற்றித் திரிந்தாள். அவள் சிறைக்கோட்டத்திற்குள் நுழைந்தாள். உனது பெயரைக் கூறி வாழ்த்தினாள். ஒரே ஒரு பிச்சைப் பாத்திரத்தை ஏந்தியவளாக வந்தாள். அங்குத் தன்னைச் சுற்றியிருந்த மக்கள் அனைவரும் வயிறார உண்ணுமாறு அள்ளி அள்ளி உணவினைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தாள்.

ஐயப் பாத்திரம் ஒன்று கொண்டு ஆங்கு

மொய்கொள் மாக்கள் மொசிக்கணண் சுரந்தனள்

தெய்வம் தந்தது :

அரசன் காவலர் கூறியதைக் கேட்டு அறிந்தான். அப்பெண்ணை இங்கே அழைத்து வருக எனக் கூறினான். வாயிற்காவலர் காயசண்டிகை உருவில் இருந்த மணிமேகலையை அழைத்து வந்தனர். அரசனைக் கண்ட அவள் வீரக்கழல் அணிந்த அரசனே! நின் அருள் வாழ்க என்று வாழ்த்தினாள். அதற்கு அரசன் பொறுத்தற்கு அரிய தவநெறியை இளமைப் பருவத்திலேயே மேற்கொண்ட பெண்ணே! நீ யார்? உன் கையில் ஏந்தியுள்ள பாத்திரம் உனக்கு எங்கே கிடைத்தது என்று அரசன் கேட்டான்.

மணம் கமழும் மாலை அணிந்த அரசனே! நீ நீடுழி வாழ்க. தான் ஒரு வித்தியாதர மகள். இந்திரவிழாவைக் கொண்டாடும் இந்நகரில் ஒரு சாபத்தால் சுற்றித் திரிந்தேன். அரசர் பெருமானே! நீ வாழ்க. உன் நாட்டில் தவறாது மழை பொழியட்டும். எல்லா வளமும் பெருகட்டும். தீமையின்றி நன்மையே உன் நாட்டிற்கு உண்டாகுட்டும். நான் வைத்திருக்கும் இப்பிச்சைப் பாத்திரம் சம்பாவதி தெய்வம் எனக்கு கொடுத்தது. இது தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது. யானைத்தீ என்னும் பசினோயைப் போக்கக் கூடியது. பசியால் வாடும் மக்களுக்கு உணவளித்து உயிரைக் காக்கும் மருந்தென,

**ஐயக் கடிஞை அம்பலம் மருங்குலர்
தெய்வம் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோய் அரும்பசி கெடுத்தது
ஊன்உடை மாக்கட்கு உயிர்மருந்து இதுஎன**

மணிமேகலை எடுத்துரைத்தாள்.

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டம் ஆதல் :

மணிமேகலை கூறியதை அரசன் கேட்டான். இளங்கொடியே! நான் செய்ய வேண்டியது யாது? எனக் கேட்டான். அதற்கு மணிமேகலை சிறைச்சாலையை அழித்துவிட்டு அறவோர் வாழும் அறக்கோட்டமாக மாற்றி அருள வேண்டும். அதுவே தாங்கள் செய்ய வேண்டிய செயல் எனக்கூறி அரசனை வாழ்த்தினாள். பிறகு அரசன் சிறையில் உள்ளோரை விடுவித்தான். பெருந்தவம் உடைய அறவோர்கள் பெறக்கூடிய ஞானம், அறம் என்னும் பெரும் பொருள்களைப் புகார் நகர மக்கள் பெறுமாறு செய்தான். கறைப்பட்டோர் இல்லாதபடி சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக மாற்றி அமைத்தான். இதனை,

**கறையோர் இல்லாச் சிறையோர் கோட்டம்
அறவோர்க்கு ஆக்கினன் அரசஆள் வேந்துஎன்**

என்கிறார் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

3. சீவக சிந்தாமணி விமலையார் இலம்பகம்

சீவகனின் வரலாற்றைக் கூறுவது சீவக சிந்தாமணி ஆகும். இந்நூல் திருத்தக்கதேவரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் சமணத்துறவி ஆவார். விருத்தப்பாக்களால் அமைந்த முதல் நூல் இதுவாகும். இந்நூலின் காலம் கி.பி.9ம் நூற்றாண்டு ஆகும். இக்காப்பியத்தில் சீவகன் தன்னுடைய பயணத்தின்போது மகளிர் எண்மரை மணந்து கொண்டதால் இந்நூல் **மணநூல்** என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இது 13 இலம்பகங்களும், 3145 பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. சீவகன் தன் தாயைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்ததும், தாய் சீவகனைக் கட்டித் தழுவித் தன் அன்பை வெளிப்படுத்தியமையும், உன் மாமன் கோவிந்தனின் துணையோடு பகையை வென்று நாட்டை மீட்பாயாக என்று பணித்த நிலையையும் எடுத்துரைப்பது இப்பகுதி ஆகும்.

இலம்பகம் சுருக்கம் :

விசயை, சீவகன் வருவதை விடியற்காலையில் கனவில் கண்டான். அவளது இடக்கண் துடித்தது. பல்லியும் நல்ல சகுனம் கூறுகின்றது. அதனால் சீவகன் வருவானோ என்று நினைத்தவளாக விசயை நின்று கொண்டு இருந்தாள். அவளைப் பதுமுகன் வணங்கினான். சீவகன் வந்திருக்கும் செய்தியை அறிந்த விசயை மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். அப்போது சீவகன் தன் தாய் விசயையின் திருவடியைத் தொட்டு வணங்கினான். அவ்விருவரும் இருபெரும் கடலலைகள் கலந்ததைப்போல காணப்பட்டனர்.

ஐயனே! நான் முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினைப் பயன் இல்லாதவள். அதனால் ஏற்பட்ட என் தோளின் வருத்தம் உன்னைக் கண்டதால் இப்போது நீங்கியது என்றாள் விசயை. வாள் வலிமைபெற்ற அரசரைப் போரில் கைவிட்டேன். உன்னைச் சுடுகாட்டில் விட்டுப் பிரிந்தேன் என வருத்தம் கொண்டாள். அதற்கு சீவகன் இடையன் வெட்டிய வெறும் மரத்தைப்போல நான் தந்த துன்பக் கடலில் நீங்கள் மூழ்க வேண்டாம். இத்துன்பத்தைக் கைவிடுக என்று சீவகன் விசயைக்கு அறிவுரை கூறினான்.

விசயை சீவகனிடம் உனக்கு நான் தாய் இல்லை. சுநந்தையே உன் தாய். உனக்குத் தந்தை சச்சந்தன் இல்லை. கந்துக்கடனே தந்தையாவன் என்று சீவகனின் மனம் மகிழும்படியாக கூறினான். பின்னர் விசயை எனக்கு மகன் நந்தட்டனே! எனக்கு உயிர் போன்றவன். சீவகனே நீ இல்லை. பகைவர்க்கு சிங்கம் போன்றவன். மகனே! நந்தனே இங்கே வருக என்று கூறி அவனை அன்போடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

சிறகால் தன் குஞ்சுகளைக் காக்கும் மயில் இருப்பதுபோலச் சீவகனையும் நந்தட்டனையும் இரண்டு கைகளால் தழுவித் கொண்டாள் விசயை. அறுசுவை உணவை உண்ண செய்தாள். தன் மகனுக்கு கைப்பற்றுவதற்கான பல செய்திகளை எடுத்துரைக்கிறாள். மலையிலும் காட்டிலும் வாழ்ந்து வரும் குறுநில மன்னர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், வன்மை மிகுந்த பேரரசர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் தங்களின் முன்னோர்களைப்போல நிலைபெற வேண்டியது அரசர்களுக்குரிய நெறியாகும் என்றாள்.

குடிமக்களிடம் பெறுகின்ற வரியில் 6ல் ஒரு பங்கைக் கொண்டு செல்வத்தைப் பெருக்கவேண்டும். தொன்று தொட்டு வரும் பகையை மறக்காமல் நினைத்திருக்க வேண்டும். முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதுபோல் நமக்குப் பகையான இருவரை ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். கூடிவந்து நம்மை எதிர்க்கும் பகைவருள் ஒருவரைப் பிரித்து நம்மிடம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவை அனைத்தும் அரசர்கள் விரும்பிச் செய்யும் செயல்களாகும்.

ஓர் ஒற்றரைப் பிறிதோர் ஒற்றரால் ஆராயவேண்டும். கற்ற அமைச்சர்களைக் கண்களைப்போல பாதுகாக்கவேண்டும். மந்திரிச் சுற்றம், தந்திரிச் சுற்றம் என்ற இருவகை சுற்றத்தாரையும் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இவை வெற்றியை விரும்பும் அரசர்களுக்கு உரியவை ஆகும்.

சீவகனே! வெற்றிகளை உண்டாக்குதல், மேம்பாட்டை உண்டாக்குதல், கல்வி, அழகு ஆகியவற்றை உண்டாக்குதல், வன்மை குறைந்தவர்களை வன்மை உடையவர் ஆக்குதல் ஆகிய இவை அனைத்தும் செல்வத்தால் செய்து கொள்ளப்படுபவை ஆகும்.

பொன் என்னும் செல்வத்தால் போர்ப்படையை உண்டாக்கலாம். அப்படையால் பல நாடுகள் கிடைக்கும். அதனால் பொருள் வருவாய் கிடைக்கும். அப்பொருளால் இவ்வுலகில் கிடைக்காதது ஒன்றுமில்லை. நாமோ நாட்டையும் செல்வத்தையும் இழந்தோம். குலப்பிறப்பாலும் தாழ்ந்தோம். இதை நீக்க வழிகாட்டும் நல்ல அமைச்சர் நமக்கு இல்லை என விசயை சீவகனுக்கு பல அறிவுரைகளை கூறினாள்.

தீப்போன்ற ஆற்றலும் இடி போன்ற குரலும் உடையது சிங்கம். அச்சிங்கம் நரியுடன் போர் செய்வதற்குச் சூழ்ச்சியும் துணையும் வேண்டியதில்லை. கட்டியங்காரனாகிய பாம்பை நந்தட்டனாகிய கருடன் அழிப்பான். அது குறித்து நீங்கள் கவலை கொள்ள வேண்டாம் என்று சீவகன் விசயையிடம் கூறினான். விசயை சீவகனைப் பார்த்தாள். உன் மாமன் கோவிந்தனிடம் செல். அவன் ஆணைப்படி அவன் துணையைக் கொள். உன் பகையைக் கொன்று ஒழிப்பாயாக என்று விசயை கூறினாள்.

விசயை கூறியதைக் கேட்ட சீவகன் இனி நாளையே அந்த இராசமாபுரத்துக்குச் சென்று என் சுற்றத்தார்க்கு மட்டும் நான் உயிருடன் இருப்பதை அறிவிப்பேன். அதற்கு முன்னர் நீங்கள் என் மாமனிடம் செல்லவேண்டும் என்று சீவகன் விசயையிடம் கூறினான். சீவகன் கூறியதற்கேற்ப 105 மகளிருடன் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த காட்டின் வழியே விசயை சென்றாள். விற்படையை உடைய சீவகன் காற்றைப்போல் செல்லும் குதிரையில் ஏறிப் பின் தொடர்ந்தான். தன் தாய்க்குப் படைகளைக் கொண்டு காவல் காக்கச் செய்தான். பின்னர் தன் வலிமையான படைகளுடன் தான் செல்லவேண்டிய வழியில் சென்றான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. சீவக சிந்தாமணியை இயற்றியவர் யார்? திருத்தக்கதேவர்
2. விசயை கனவில் எவை கண்டதாக கூறுகிறாள்?
விடியற்காலையில் சீவகன் வருதல், விசயைக்கு இடக்கண் துடித்தல், பல்லியும் நல்ல சகுனம் கூறுதல்
3. சீவகன் வந்திருக்கும் செய்தியை விசயைக்குக் கூறியவர் யார்? பதுமுகன்
4. சீவகன் தன் கையில் அணிந்திருந்த ஆபரணம்? கடகம்
5. சீவகனைக் கண்ட விசயையின் நிலை யாது?
கண்ணீரைப் பெருக்கின. தன் மகனை களிநே வருக என்றாள். காளைப்பருவத்தை அடைந்தவன் என்னும் எண்ணமின்றிச் சீவகனைக் குழந்தைபோல் தழுவிக் கொண்டாள்.
6. சீவகனின் தந்தை பெயரைக் கூறு. சச்சந்தன்
7. சீவகனுக்கு யார் தாய், தந்தை என விசயை கூறினாள்?
சுந்தையே உன் தாய். கந்துக்கடனே உன் தந்தை.
8. விசயை சீவகனிடம் யாரை தன் மகன் என்றாள்? நந்தட்டன்
9. விமலையார் இலம்பகத்தில் குறிப்பிடப்படும் மரங்கள் பெயரைக் கூறு.
குங்குமம், புன்னை, சண்பகம், குரா, கோங்கு, சுரபுன்னை
10. அரசர்களுக்குரிய நெறியாக நூல் வல்லார் கூறுவதை குறிப்பிடு.
மலையிலும் காட்டிலும் வாழ்ந்து வரும் குறுநில மன்னர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், வன்மை மிகுந்த பேரரசர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், தங்களின் முன்னோர்களைப் போல நிலைபெற வேண்டியது அரசர்களுக்குரிய நெறியாகும்.
11. விமலையார் இலம்பகம் குறிப்பிடும் அரசரால் விரும்பப்பட்ட பொருள் என்ன?
பொருள் சேர்த்தல், பகையை மனதில் கொள்ளல், பகைவர் இருவரை மோதவிடுதல், கூடித் தம்மிடம் வருவோரைப் பிரித்து தம்மோடு கூட்டிக் கொள்ளுதல்.
12. வெற்றியை விரும்பும் அரசர்களுக்கு உரியவையென எதனை விசயை குறிப்பிடுகிறாள்? ஓர் ஒற்றரைப் பிறிதோர் ஒற்றரால் ஆராய்தல், கற்ற அமைச்சர்களைக் கண்களைப்போல பாதுகாத்தல், மந்திரிச் சுற்றம், தந்திரிச் சுற்றம் என்ற இருவகை சுற்றத்தாரையும் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வெற்றியை விரும்பும் அரசர்களுக்கு உரியவை ஆகும்.
13. செல்வத்தால் செய்து கொள்ளப்படுபவை எவையென சீவகனிடம் விசயை கூறினாள்? அழகு ஆகியவற்றை உண்டாக்குதல், வன்மை குறைந்தவர்களை வன்மை உடையவர் ஆக்குதல் ஆகியவை அனைத்தும் செல்வத்தால் செய்து கொள்ளப்படுபவை என விசயை கூறினாள்.
14. முல்லைப்பூவும், தாமரைப்பூவும் எப்போது மலரும்?
கரிய மேகத்தால் முல்லைப்பூ மலரும். சூரியனின் வெப்பத்தால் தாமரைப்பூ மலரும்.
15. சீவகனின் மாமன் யார்? கோவிந்தன்
16. விசயை காட்டின் வழியே எத்தனை மகளிருடன் சென்றாள்? 105
17. சீவகன் யாரை பாம்பு, கருடன் என குறிப்பிடுகிறான்?
பாம்பு – கட்டியங்காரன், கருடன் - நந்தட்டன்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. விசயைக்கும் சீவகனுக்கும் நடந்த உரையாடலை எழுது.

சீவகன் தன்னைக் காண வருவதற்கு முன்பே அவன் தாய் விசயை, சீவகன் வருவதை விடியற்காலையில் கனவில் கண்டாள். அவளது இடக்கண் துடித்தது. பல்லியும் நல்ல சகுனம் கூறுகின்றது. அதனால் சீவகன் வருவானோ என்று நினைத்தவளாக விசயை நின்று கொண்டு இருந்தாள். இதனை,

**எல்லிருள் கனவில் கண்டேன் கண்டிடம் ஆடுமின்னே
பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி யென்று**

என்ற வரிகளில் அறியலாம். விசயை நின்று கொண்டு இருந்த நிலையில் அவளைப் பதுமுகன் வணங்கினான். சீவகன் வந்திருக்கும் செய்தியை விசயைக்கு தெரிவித்தான்.

சீவகனைக் காணல் :

விசயை சீவகன் எங்குள்ளான் எனக் கேட்டாள். அதற்கு சீவகன் அடியேன் நான் என்று கூறி முன்னே வந்தான். கைகளைக் குவித்து வணங்கினான். அவ்விருவரும் இருபெரும் கடலலைகள் கலந்ததைப் போல காணப்பட்டனர்.

விசயையின் வருத்தம் நீங்குதல் :

சீவகனைக் கண்ட விசயையின் கண்கள் கண்ணீரைப் பெருக்கின. மார்பில் பால் சுரந்தது. அப்பால் சீவகன் உடல் முழுவதையும் நனைத்தது. விசயை தன் மகனை களிதே வருக என்று அன்புடன் தழுவிக் கொண்டாள். வாள்போன்ற நீண்ட கண்களை உடைய தொழுத்தக்க தெய்வம் போன்றவள் விசயை. தன் மகன் காளைப்பருவத்தை அடைந்தவன் என்னும் எண்ணமின்றிச் சீவகனைக் குழந்தைபோல் தழுவிக் கொண்டாள். ஐயனே! நான் முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினைப் பயன் இல்லாதவள். அதனால் ஏற்பட்ட என் தோளின் வருத்தம் உன்னைக் கண்டதால் இப்போது நீங்கியது என்றாள் விசயை.

**தாள்ஐயா முன்பு செய்த தவத்தது விளைவு இலாதேன்
தோள்அயாத் தீர்ந்தது என்றாள் தொழுதகு தெய்வம் அன்னாள்**

விசயை-சீவகன் உரையாடல் :

வாள் வலிமைபெற்ற அரசரைப் போரில் கைவிட்டேன். உன்னைச் சுடுகாட்டில் விட்டுப் பிரிந்தேன். கயமைக் குணம் கொண்ட என்னைக் காணவும் வந்தாயோ! செந்தாமரை மலர் போன்ற அடிகள் வருந்தும்படி வந்த உன் அன்புதான் என்னே! என்று வணங்குவதற்குரிய தெய்வம் போன்ற விசயை கூறினாள்.

சீவகன் அதற்கு நான் தந்தையாகிய சச்சந்த மன்னன் அறியப் பிறந்தேன். இடையன் வெட்டிய வெறும் மரத்தைப் போல, நான் தந்த துன்பக் கடலில் நீங்கள் மூழ்க வேண்டாம். இத்துன்பத்தைக் கைவிடுக என்று சீவகன் விசயைக்கு கூறினான். விசயை சீவகனிடம் உனக்கு நான் தாய் இல்லை. சுநந்தையே உன் தாய். உனக்குத் தந்தை சச்சந்தன் இல்லை. கந்துக்கடனே தந்தையாவன் என்று சீவகனின் மனம் மகிழும்படியாக கூறினான். இதனை,

**யான்அலன் ஓளவை ஆவாள் சுநந்தையே ஐயற்கு என்றும்
கோன்அலன் தந்தை கந்துக் கடன்னகக் குணத்தின்மிக்க**

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர். பின்னர் விசயை, எனக்கு மகன் நந்தட்டனே! எனக்கு உயிர் போன்றவன். சீவகனே நீ இல்லை. பகைவார்க்கு சிங்கம் போன்றவன். மகனே! நந்தனே இங்கே வருக என்று கூறி அவனை அன்போடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

சிறகால் தன் குஞ்சுகளைக் காக்கும் மயில் இருப்பதுபோலச் சீவகனையும் நந்தட்டனையும் இரண்டு கைகளால் தழுவிக்கொண்டாள் விசயை. சீவகனின் மற்ற நண்பர்களுக்கு எல்லாம் இனிய மொழிகளை முறையாகக் கூறினாள். அறுசுவை உணவை உண்ண செய்தாள். இவ்வாறாக ஆறுநாள்கள் கழிந்தன.

2. விசயை சீவகனுக்கு கூறிய அறிவுரையை யாது?

குங்குமம், புன்னை, சண்பகம், குரா, கோங்கு, சுரபுன்னை ஆகிய மரங்கள் நிறைந்த சோலையில் விசயை தனியே இருந்து தன் மகனுக்கு பலவகையான செய்திகளை எடுத்துரைக்கிறாள். மலையிலும் காட்டிலும் வாழ்ந்து வரும் குறுநில மன்னர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், வன்மை மிகுந்த பேரரசர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் தங்களின் முன்னோர்களைப் போல நிலைபெற வேண்டியது அரசர்களுக்குரிய நெறியாகும் என நூல் வல்லார் கூறுவர் என்று விசயை கூறினாள்.

அரசர்களின் செயல் :

குடிமக்களிடம் பெறுகின்ற வரிபணத்தில் 6ல் ஒரு பங்கைக் கொண்டு செல்வத்தைப் பெருக்கவேண்டும். தொன்று தொட்டு வரும் பகையை மறக்காமல் நினைத்திருக்க வேண்டும். முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதுபோல் நமக்குப் பகையான இருவரை ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். கூடி வந்து நம்மை எதிர்க்கும் பகைவருள் ஒருவரைப் பிரித்து நம்மிடம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவை அனைத்தும் அரசர்கள் விரும்பிச் செய்யும் செயல்களாகும்.

**ஆதி ஆயஅரும் பகை நாட்டுதல்
மோதி முள்ளொடு முள்பகை கண்டிடல்
பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே**

ஓர் ஒற்றரைப் பிறிதோர் ஒற்றரால் ஆராயவேண்டும். கற்ற அமைச்சர்களைக் கண்களைப்போல பாதுகாக்கவேண்டும். மந்திரிச் சுற்றம், தந்திரிச் சுற்றம் என்ற இருவகை சுற்றத்தாரையும் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இவை வெற்றியை விரும்பும் அரசர்களுக்கு உரியவை ஆகும். இதனை,

**ஒற்றர் தங்களை ஒற்றரின் ஆய்தலும்
கற்ற மாந்தரைக் கண்ணக் கோடலும்
சுற்றம் சூழ்ந்து பெருக்கலும் சூதுஅரோ
கொற்றம் கொள்குறிக் கொற்றவற்கு என்பவே**

என்கிறது இப்பாடல். சீவகனே! வெற்றிகளை உண்டாக்குதல், மேம்பாட்டை உண்டாக்குதல், கல்வி, அழகு ஆகியவற்றை உண்டாக்குதல், வன்மை குறைந்தவர்களை வன்மை உடையவர் ஆக்குதல் ஆகிய இவை அனைத்தும் செல்வத்தால் செய்து கொள்ளப்படுபவை என விசயை கூறினாள்.

பொன் என்னும் செல்வத்தால் போர்ப்படையை உண்டாக்கலாம். அப்படையால் பல நாடுகள் கிடைக்கும். அதனால் பொருள் வருவாய் மிகும். அப்பொருளால் இவ்வுலகில் கிடைக்காதது ஒன்றுமில்லை. நாமோ நாட்டையும் செல்வத்தையும் இழந்தோம். குலப்பிறப்பாலும் தாழ்ந்தோம். இதை நீக்க வழிகாட்டும் நல்ல அமைச்சர் நமக்கு இல்லை என விசயை சீவகனுக்கு அறிவுரை கூறினாள்.

3. சீவகனின் நண்பர்கள் விசயையிடம் கூறிய செய்தியை எழுது.

தீப்போன்ற ஆற்றலும், இடி போன்ற குரலும் உடையது சிங்கம் ஆகும். அச்சிங்கம் நரியுடன் போர் செய்வதற்குச் சூழ்ச்சியும் துணையும் வேண்டியதில்லை.

**எரியொடு நிகர்க்கும் ஆற்றல் இடிக்குரல் சிங்கம் ஆங்குஓர்
நரியொடு பொருவது என்றால் சூழ்ச்சிநல் துணையோடு என்ஆம்**

கட்டியங்காரனாகிய பாம்பை நந்தட்டனாகிய கருடன் அழிப்பான். அது குறித்து நீங்கள் கவலை கொள்ள வேண்டாம் என்று சீவகன் விசயையிடம் கூறினான்.

விசயை நந்தட்டனிடம் கூறல் :

சீவகன் கூறியதைக் கேட்ட விசயை நந்தட்டன் கருடனோ எனக் கேட்டு அன்பினால் அவனை மகிழ்ந்து பார்த்தாள். அவன் மனம் உருகும்படி தன் கைகளால் தொட்டாள். வலிய வைரத்தால் ஆகிய தூண் போன்ற கைகளைக் கொண்ட எருது போன்றவன் நந்தட்டன். அவன்

கட்டியங்காரனிடம் இருந்து நாட்டை மீட்டு உனக்குத் தருவான் என்றாள். காட்டில் உள்ள ஒரு காக்கையே, பகலில் அளவற்ற கோட்டான்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அழிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கும். இதனை,

கடத்துஇடைக் காக்கை ஒன்றே ஆயிரம் கோடி கூகை

இடத்துஇடை அழுங்கச் சென்றுஆங்கு இன்உயிர் செகுத்தது அன்றே

என்கிறது இப்பாடல். குகையில் தங்கியிருந்த சிங்கம் சுரபுன்னை மரங்களை உடைய காட்டில் சினத்தால் ஆரவாரம் செய்தது. அது தன் நிழல் என அறியாது பாய்ந்து நிரியின் சூழ்ச்சியாகிய வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டது. ஆதலால் அணிகளின் சுமையைத் தாங்க மாட்டாமல் தன் இடை சோர்வு அடையுமாறு நின்ற காதணியையும், ஒளிமிக்க நிறத்தையும் உடைய மகளிரைப்போல, அறிவுடையார் இடம் உணராமல் நினைத்ததை நினைத்தபடி செய்யமாட்டார்கள்.

பதுமுகனின் மறுமொழி :

யுகமுடிவில் உலகங்களை அழிக்கும் ஊழித்தீயைப் போன்ற பதுமுகன் கூறினான். எம் ஆற்றலால் பகைவரை நெருங்குவோம். தப்பாமல் கொல்லும் சக்கரப் படையால் பகைவரை வெல்வோம். பெருநில ஆட்சியை அடைவோம். பிறர் துணையை நாடமாட்டோம் என விசயையிடம் பதுமுகன் எடுத்துரைத்தான்.

சீவகனின் மற்ற தோழர்கள் கூற்று :

பதுமுகன் அல்லாத சீவகனின் மற்றத் தோழர்கள் முழக்கமிட்டனர். எம் அடிகளே! சீவகனின் திருவடியை அடைந்த நாங்கள் வெப்பத்தினால் ஆற்றமுடியாத, நெருப்பு தங்கியிருந்து வருந்தும் தன்மையை உடைய சூரியனாகவும், எங்களை எதிர்த்த பகைவர் பனியும் இருளுமாகவும் நீங்கள் நினைக்கவேண்டும் என்று கூறினர்.

மாமன் துணை :

விசயை சீவகனைப் பார்த்தாள். கரிய மேகத்தால் முல்லைப்பூ மலரும். சூரியனின் வெப்பத்தால் தாமரைப்பூ மலரும். அதுபோல உன் மாமன் உன் குடிச்சிறப்புத் தோன்றிய போதே தன் அக மலர் மலர மகிழ்வான். ஆதலால் உன் மாமன் கோவிந்தனிடம் செல். அவன் ஆணைப்படி அவன் துணையைக் கொள். உன் பகையைக் கொன்று ஒழிப்பாயாக என்று விசயை கூறினாள்.

நாளையே செல்வேன் :

சீவகன், என் நண்பர்கள் கூறிய காலத்திலேயே அச்செயலைச் செய்யத் துணிவு கொண்டேன். இனி நாளையே அந்த இராசமாபுரத்துக்குச் சென்று என் சுற்றத்தார்க்கு மட்டும் நான் உயிருடன் இருப்பதை அறிவிப்பேன். அதற்கு முன்னர் நீங்கள் என் மாமனிடம் செல்லவேண்டும் என்று சீவகன் விசயையிடம் கூறினான்.

பிரிந்து செல்லுதல் :

சீவகன் கூறியதற்கேற்ப 105 மகளிருடன் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த காட்டின் வழியே விசயை சென்றாள். இதனை,

**வேல்தைவந்து அன்ன நுதிவெம் பரல் கானம் உன்னி
நூற்றுஐவரோடு நடந்தாள்**

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர். விற்படையை உடைய சீவகன் காற்றைப்போல் செல்லும் குதிரையில் ஏறிப் பின் தொடர்ந்தான். தன் தாய்க்குப் படைகளைக் கொண்டு காவல் காக்கச் செய்தான். பின்னர் தன் வலிமையான படைகளுடன் தான் செல்லவேண்டிய வழியில் சென்றான்.

பத்து மதிப்பெண்

1. விசயைக்கும் சீவகனுக்கும் நடந்த உரையாடலையும், விசயை சீவகனுக்கு கூறிய அறிவுரையையும் விளக்குக.

முன்னுரை :

சீவகசிந்தாமணியில் இடம்பெறும் விமலையார் இலம்பகத்தில் சீவகன், விசயை நிகழ்த்திய உரையாடல்களும், விசயை தன் மகன்மீது கொண்ட பாச உணர்வையும் திருத்தக்கதேவர் வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

கனவினைக் கூறல் :

சீவகன் தன்னைக் காண வருவதற்கு முன்பே அவன் தாய் விசயை, சீவகன் வருவதை விடியற்காலையில் கனவில் கண்டாள். அவளது இடக்கண் துடித்தது. பல்லியும் நல்ல சகுனம் கூறுகின்றது. அதனால் சீவகன் வருவானோ என்று நினைத்தவளாக விசயை நின்று கொண்டு இருந்தாள். இதனை,

**எல்லிருள் கனவில் கண்டேன் கண்டிடம் ஆடுமின்னே
பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி யென்று**

என்ற வரிகளில் அறியலாம். விசயை நின்று கொண்டு இருந்த நிலையில் அவளைப் பதுமுகன் வணங்கினான். சீவகன் வந்திருக்கும் செய்தியை விசயைக்கு தெரிவித்தான்.

சீவகனைக் காணல் :

விசயை சீவகன் எங்குள்ளான் எனக் கேட்டாள். அதற்கு சீவகன் அடியேன் நான் என்று கூறி முன்னே வந்தான். கைகளைக் குவித்து வணங்கினான். அவ்விருவரும் இருபெரும் கடலலைகள் கலந்ததைப் போல காணப்பட்டனர்.

விசயையின் வருத்தம் நீங்குதல் :

சீவகனைக் கண்ட விசயையின் கண்கள் கண்ணீரைப் பெருக்கின. மார்பில் பால் சுரந்தது. அப்பால் சீவகன் உடல் முழுவதையும் நனைத்தது. விசயை தன் மகனை களிநீரே வருக என்று அன்புடன் தழுவிக் கொண்டாள். வாள்போன்ற நீண்ட கண்களை உடைய தொழத்தக்க தெய்வம் போன்றவள் விசயை. தன் மகன் காளைப்பருவத்தை அடைந்தவன் என்னும்

எண்ணமின்றிச் சீவகனைக் குழந்தைபோல் தழுவிக் கொண்டாள். ஐயனே! நான் முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினைப் பயன் இல்லாதவள். அதனால் ஏற்பட்ட என் தோளின் வருத்தம் உன்னைக் கண்டதால் இப்போது நீங்கியது என்றாள் விசயை.

**தாள்ஐயா முன்பு செய்த தவத்தது விளைவு இலாதேன்
தோள்அயாத் தீர்ந்தது என்றாள் தொழுதகு தெய்வம் அன்னாள்**

விசயை-சீவகன் உரையாடல் :

வாள் வலிமைபெற்ற அரசரைப் போரில் கைவிட்டேன். உன்னைச் சுடுகாட்டில் விட்டுப் பிரிந்தேன். கயமைக் குணம் கொண்ட என்னைக் காணவும் வந்தாயோ! செந்தாமரை மலர் போன்ற அடிகள் வருந்தும்படி வந்த உன் அன்புதான் என்னே! என்று வணங்குவதற்குரிய தெய்வம் போன்ற விசயை கூறினாள்.

சீவகன் அதற்கு நான் தந்தையாகிய சச்சந்த மன்னன் அறியப் பிறந்தேன். இடையன் வெட்டிய வெறும் மரத்தைப் போல, நான் தந்த துன்பக் கடலில் நீங்கள் மூழ்க வேண்டாம். இத்துன்பத்தைக் கைவிடுக என்று சீவகன் விசயைக்கு கூறினான். விசயை சீவகனிடம் உனக்கு நான் தாய் இல்லை. சுநந்தையே உன் தாய். உனக்குத் தந்தை சச்சந்தன் இல்லை. கந்துக்கடனே தந்தையாவன் என்று சீவகனின் மனம் மகிழும்படியாக கூறினாள். இதனை,

**யான்அலன் ஓளவை ஆவாள் சுநந்தையே ஐயற்கு என்றும்
கோன்அலன் தந்தை கந்துக் கடன்னகக் குணத்தின்மிக்க**

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர். பின்னர் விசயை, எனக்கு மகன் நந்தட்டனே! எனக்கு உயிர் போன்றவன். சீவகனே நீ இல்லை. பகைவர்க்கு சிங்கம் போன்றவன். மகனே! நந்தனே இங்கே வருக என்று கூறி அவனை அன்போடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

சிறகால் தன் குஞ்சுகளைக் காக்கும் மயில் இருப்பதுபோலச் சீவகனையும் நந்தட்டனையும் இரண்டு கைகளால் தழுவிக் கொண்டாள் விசயை. சீவகனின் மற்ற நண்பர்களுக்கு எல்லாம் இனிய மொழிகளை முறையாகக் கூறினாள். அறுசுவை உணவை உண்ண செய்தாள். இவ்வாறாக ஆறுநாள்கள் கழிந்தன.

விசயை சீவகனுக்கு கூறிய அறிவுரை :

குங்குமம், புன்னை, சண்பகம், குரா, கோங்கு, சுரபுன்னை ஆகிய மரங்கள் நிறைந்த சோலையில் விசயை தனியே இருந்து தன் மகனுக்கு பலவகையான செய்திகளை எடுத்துரைக்கிறாள். மலையிலும் காட்டிலும் வாழ்ந்து வரும் குறுநில மன்னர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், வன்மை மிகுந்த பேரரசர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் தங்களின் முன்னோர்களைப் போல நிலைபெற வேண்டியது

அரசர்களுக்குரிய நெறியாகும் என நூல் வல்லார் கூறுவர் என்று விசயை கூறினாள்.

அரசர்களின் செயல் :

குடிமக்களிடம் பெறுகின்ற வரிபணத்தில் 6ல் ஒரு பங்கைக் கொண்டு செல்வத்தைப் பெருக்கவேண்டும். தொன்று தொட்டு வரும் பகையை மறக்காமல் நினைத்திருக்க வேண்டும். முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதுபோல் நமக்குப் பகையான இருவரை ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். கூடி வந்து நம்மை எதிர்க்கும் பகைவருள் ஒருவரைப் பிரித்து நம்மிடம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவை அனைத்தும் அரசர்கள் விரும்பிச் செய்யும் செயல்களாகும்.

ஆதி ஆயஅரும் பகை நாட்டுதல்

மோதி முள்ளொடு முள்பகை கண்டிடல்

பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே

ஓர் ஒற்றரைப் பிறிதோர் ஒற்றரால் ஆராயவேண்டும். கற்ற அமைச்சர்களைக் கண்களைப்போல பாதுகாக்கவேண்டும். மந்திரிச் சுற்றம், தந்திரிச் சுற்றம் என்ற இருவகை சுற்றத்தாரையும் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இவை வெற்றியை விரும்பும் அரசர்களுக்கு உரியவை ஆகும். இதனை,

ஒற்றர் தங்களை ஒற்றரின் ஆய்தலும்

கற்ற மாந்தரைக் கண்ணக் கோடலும்

சுற்றம் சூழ்ந்து பெருக்கலும் சூதுஅரோ

கொற்றம் கொள்குறிக் கொற்றவற்கு என்பவே

என்கிறது இப்பாடல். சீவகனே! வெற்றிகளை உண்டாக்குதல், மேம்பாட்டை உண்டாக்குதல், கல்வி, அழகு ஆகியவற்றை உண்டாக்குதல், வன்மை குறைந்தவர்களை வன்மை உடையவர் ஆக்குதல் ஆகிய இவை அனைத்தும் செல்வத்தால் செய்து கொள்ளப்படுபவை என விசயை கூறினாள்.

பொன் என்னும் செல்வத்தால் போர்ப்படையை உண்டாக்கலாம். அப்படையால் பல நாடுகள் கிடைக்கும். அதனால் பொருள் வருவாய் மிகும். அப்பொருளால் இவ்வுலகில் கிடைக்காதது ஒன்றுமில்லை. நாமோ நாட்டையும் செல்வத்தையும் இழந்தோம். குலப்பிறப்பாலும் தாழ்ந்தோம். இதை நீக்க வழிகாட்டும் நல்ல அமைச்சர் நமக்கு இல்லை என விசயை சீவகனுக்கு அறிவுரை கூறினாள்.

முடிவுரை :

இவ்வாறாக விசயை, சீவகன் பண்பினையும், தன் தாயை சந்தித்த மகிழ்ச்சியும், அறிவுரையும் விமலையார் இலம்பகத்தில் காணமுடிகின்றது.

அலகு II

4. கம்பராமாயணம் குகப்படலம்

தமிழ்க் காப்பிய உலகில் தனக்கென ஒரு சிறப்பைப் பெற்றது கம்பராமாயணம் ஆகும். கம்பராமாயணத்தை இயற்றியவர் கம்பர் ஆவார். கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் என 6 காண்டங்களும், 118 படலங்களும், 10500 பாடல்களும் உள்ளன. இக்கம்பராமாயணத்தில் குகப்படலம் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு :

கம்பர் தஞ்சையில் உள்ள திருவழுந்தூரில் ஆதித்தன் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவரது காலம் கி.பி.12ம் நூற்றாண்டு ஆகும். கம்பரை திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப வள்ளல் என்பவர் ஆதரித்து வந்தார். நன்றி மறவாப் பண்பாளாரான கம்பர், தம் காப்பியத்துள் ஆயிரம் பாட்டுக்கு ஒன்றாகப் பத்து இடங்களில் இவரைப் போற்றுகிறார். முடிவிலே, திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளலின் மரபினுக்குரிய வேளாங்குலப் எடுத்துக் கொடுக்க அதனைக் கையிலே வாங்கி 'வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இராமனின் வரலாற்றைக் கம்பர், இராமகாதை என்னும் பெயரில் படைத்தார். இது கம்பராமாயணம் என அனைவராலும் போற்றப்பெறுகிறது. கம்பரை **கவிச்சக்கரவர்த்தி, கல்வியில் பெரியவர் கம்பர், விருத்தம் என்னும் வெண்பாவிற்ரு உயர் கம்பன், கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்** என்ற தொடர்கள் அவரின் புலமையை கூறுகின்றது. முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழன் ஆட்சியில் காவிரிக் கரையில் உள்ள திருவரங்கத்தில் கம்பர் இந்நூலை அரங்கேற்றினார். சடகோபர் அந்தாதி, சரசுவதி அந்தாதி, ஏர் எழுபது, திருக்கை வழக்கம் ஆகிய நூல்களையும், பல தனிப்பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

படலச் சுருக்கம் :

பரதன் காவிரியால் வளம்பெற்ற சோழநாடு போன்று, செழித்து விளங்கும் கோசல நாட்டை நீங்கி, கங்கை கரையை அடைந்தான். அங்கே கங்கையின் தென்கரையில் தன் படைகளுடன் நின்று கொண்டிருந்தான் குகன். எதிர்க்கரையில் பரிவாரங்களுடன் வந்து நிற்கும் பரதன் முதலானோரைக் கண்டு அவர்கள், ராமபிரானுடன் போர் தொடுக்க வந்துள்ளார்கள் என்று எண்ணினான்.

சுகன் அடைந்த கோபத்திற்கு அளவே இல்லை. அவன் பற்களை நறநறவென்று கடித்தான். கண்களில் நெருப்புப் பொறிகள் பறந்தன. புருவங்கள் வில்லைப்போல் மேலேறி வளைந்தன. தன் வீரர்களை அழைத்து இதோ எதிர்க்கரையில் சேனைகளுடன் நிற்கிறவன், நம் துணைவரான ராமனின் இளையோன்போல் தோன்றுகிறான். இவன் சேனைகளை அழிக்கவேண்டும். நீங்கள் யாவரும் போர் செய்ய தயாராக இருங்கள் என்று கட்டளையிட்டான். வேடர்களை நோக்கியவாறு அவர்கள் இக்கங்கையைக் கடக்க எவரும் ஓடத்தைச் செலுத்தக் கூடாது எனவும் குறிப்பிட்டான்.

சுகன் தென்கரையில் நிற்பதை பார்த்த சுமத்திரன் பரதனை அடைந்து, சுகனை சுட்டிக்காட்டினான். அங்கே நிற்பவன் இக்கரையில் ஓடம் செலுத்துபவன். சுகன் என்னும் பெயரை உடையவன். உங்கள் அண்ணன் ராமன்மீது மிக்க அன்புள்ளவன். உங்களைக் காணும் ஆவலுடன் நிற்கின்றான்

உடனே பரதன், சத்துருக்களனுடன் கங்கைநீரின் ஓரத்தேபோய் நின்றான். சுகன் இவர்களுடைய இளைத்த மேனியையும் தாங்கிய தவக்கோலத்தையும் கண்டான். “இவர்கள் ராமபிரானுக்குத் தீங்கு செய்ய வருகின்றார்கள் என்று எண்ணியது தவறே ஆகும். இவர்கள் ராமன்மீது மிக்க அன்பு கொண்டவர்கள்போல் விளங்குகின்றனர்” என்று நினைத்தான்.

மேலும் அவர்களது மனக் கருத்தை அறியும் பொருட்டுத் தான் ஓர் ஓடத்தில் ஏறி, வடகரை அடைந்தான். தசரதன் மகனாகிய பரதனும் கங்கை வேடனும் ஒருவரையொருவர் வணங்கித் தழுவித் கொண்டனர்.

சுகனைப் பார்த்து, ‘நீங்கள் இங்கே புறப்பட்டு வந்த காரணம் என்ன?’ என்று கேட்டான். அதற்குப் பரதன், ‘உலகம் முழுதும் ஆண்ட சக்ரவர்த்தி, என் தந்தை, தசரதர் முன்னோர்கள் முறையினின்று மாறினர். அவற்றை மாற்ற மன்னன் ராமனை அழைத்துச் செல்லவே வந்தேன்’ என்றான். அதுகேட்ட சுகன் மிகவும் மகிழ்ந்தான்.

பின்னர் பரதன், ராமன் இருக்கும் திசைநோக்கி வணங்கினான். என் அண்ணன் இங்கே வந்திருந்தபோது எங்குத் தங்கினார் எனக் கேட்டான் பரதன். ராமன் இருந்த இடத்தையும் படுத்த புல் படுக்கையையும் சுகன் காட்டினான். இதைப் பார்த்த பரதன் அழுதான். லக்ஷ்மணன் எங்கே இருந்தான் என்றான். அதற்கு அவன், ‘அவர் இரவு முழுவதும் கண் உறங்காமல் கையில் வில் ஏந்தி, இவ்விடத்திலேயே காவல்புரிந்து நின்று இருந்தார்’ என்று அந்த இடத்தையும் காட்டினான்.

அதுகேட்ட பரதன் ‘அந்தோ ராமருக்குரிய தம்பியர்களுள், நான் அவருக்குத் துன்பம் உண்டாவதற்குக் காரணமாய் இருக்கிறேன். லக்ஷ்மணன் அதனைத் துடைப்பதற்கு உரியவனாக இருக்கிறான்’ என்று சொல்லி

வருந்தினான். இரவு முழுவதும் கங்கைக் கரை மணலில் படுத்திருந்தான். காலைப் பொழுது வந்தவுடன் எழுந்து, தன்னையும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் கங்கையின் அக்கரையில் விட்டுவிடும்படி குகனை வேண்டினான். அவ்வாறே குகன் முதலில் பரதனுடன் வந்தவர்களைப் பல ஓடங்களில் ஏற்றி அக்கரையில் இறக்கிவிட்டு வந்தான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. கம்பராமாயணத்தை இயற்றியவர் யார்? கம்பர்
2. கம்பரின் வேறுபெயர்கள்? கம்பநாடர், கம்பநாட்டாழ்வார்
3. கம்பராமாயணத்தின் வேறுபெயர்கள் யாது?

இராமாவதாரம், கம்பசித்திரம், கம்பநாடகம்

4. கம்பராமாயணத்தின் முதல் நூல்? வால்மீகி இராமாயணம்
5. கம்பராமாயணத்தின் மொத்த காண்டங்கள் கூறு.

பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்தகாண்டம் என ஆறு காண்டங்களை உடையது.

6. குகப்படலம் குறிப்பிடும் நிலைத்திணைகள்? மரம், செடி
7. குகப்படலம் குறிப்பிடும் இயங்குத்திணைகள்?
8. வேடர்களின் தலைவன் யார்? குகன்
9. குகன் யாரைப் பார்த்து எலிகள் என்றான்? பரதசேனை
10. குகப்படலம் குறிப்பிடும் பரதனின் தோற்றம் யாது?

மரவரி ஆடையை உடுத்தி இருத்தல், புழுதி படிந்த உடம்பு, ஒளியிழந்த சந்திரனைப்போல முகம் என இருந்த பரதனின் தோற்றத்தை குகன் கண்டான்.

11. தசரதனின் நண்பன் யார்? சுமந்திரன்
12. குதிரைகள் பூட்டிய தேரைச் செலுத்துவதில் வல்லவன்? சுமத்திரன்
13. பரதனோடு வந்த சேனைகள் எத்தனை பேர்? 60,000 அக்குரோணிகள்
14. குகப்படலம் குறிப்பிடும் இருவினை யாது? புண்ணியம், பாவம்
15. புல்லால் ஆன படுக்கையை கொண்டிருந்தவன் யார்? இராமன்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. பரதனின் படையைக் கண்டு குகன் எண்ணியதும், குகனின் வீரச்சிறப்பினையும் கூறு.

பொன்னால் செய்யப்பெற்ற வீரக்கழலை அணிந்த ஒப்பற்ற எளிய சேனையை உடையன் பரதன். அவன் காவிரி பாயும் சோழநாட்டை ஒத்த

வயல் வளம் பொருந்திய கோசல நாட்டை விட்டு நீங்கினான். மரம், செடி முதலிய தாவரங்களாகிய நிலைத்திணைகளும், பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் முதலிய இயங்கு திணைகளும் வருந்திட கங்கைக் கரையை வந்து அடைந்தான்.

சூகன் என்ற பெயரை உடையவன். எமனை ஒத்த ஆற்றல் கொண்டவன். வேடர்களின் தலைவனாக இருப்பவன். அவன், பரதனின் படையை ஒரு தூசிபோல நோக்கினான். இகழ்ச்சிச் சிரிப்பு தோன்ற கண்களில் நெருப்பு பறந்தன. நாசியிலிருந்து புகைவெளியேறின. கோபத்தால் மேலேறிய வளைந்த புருவத்தைக் கொண்டவனாக சூகன் காணப்பட்டான். கைகளில் போருக்குரிய வில்லை உடையவனாக விளங்கினான். இதனை,

**நகைமிகக் கண்கள் தீ நாற நாசியில்
புகைஉறக் குனிப்பறும்**

என்கிறது இப்பாடல். தீமை உண்டாக உயிர்களுக்கு இறுதி நாள் வந்தபொழுது அவற்றின் உயிரை எடுக்கும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்திய யமன். வில்வித்தையில் தேர்ந்தவன். ஐந்து லட்சம் வடிவம் எடுத்தாற் போன்று வலிய உடம்புடைய சேனையை உடையவன்.

இடையில் கட்டப்பெற்றுள்ள உடைவாளை உடையவன். பற்களால் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு இருப்பவன். கடுமையாகப் பேசும் சொற்களை உடையவன். கண்கள் விழித்துப் பார்க்கும் நெருப்புத் தன்மையை உடையவன். அடிக்கப் பெரும் உடுக்கையை உடையவன். போருக்கான ஊது கொம்பினை உடையவன். போர் அருகில் வந்துவிட்டது என்று பூரிப்பால் மகிழும் தோள்களை உடையவன்.

**கட்டிய சுரிகையன் கடிந்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்கும் தயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்கும் கொம்பினன்
கிட்டியது அமர்எனக் கிளரும் தோளினன்**

இந்தப் பரதசேனை முழுவதும் எலிகளாகும். நான் இந்த எலிகளைத் தின்று ஒழிக்கும் பாம்பாவேன் என்று வீரவார்த்தை பேசினான். வலிமை பொருந்திய உலகத்தில் வாழும் வலிய நகத்தை உடைய புலிகள் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் வந்து சேர்ந்தன என்று கூறும்படியாக ஆரவாரம் செய்து தனது சேனையை மகிழ்ச்சியுடன் போருக்கு மகிழ்ந்து அழைத்தான்.

2. சூகன் தன் படையினருக்கு இட்ட கட்டளை யாது?

தென்கரை வந்து சேர்ந்த சூகன் தன்னால் அழைக்கப்பட்டுத் தன்முன் நிற்கும் வேடர்களைக் கண்டான். அப்போது என் உயிர்போல சிறந்த தோழனாகிய இராமனுக்கு பெரிய அரசாட்சியைப் பெறுவதற்குத் தடையாக வடகரையில் வந்து நிற்கும் சேனையை எதிர்க்கவேண்டும். வீரர்களை பார்த்து, போரினைத் தொடங்க உள்ளேன். நீங்களும் அதற்கு உடன்படுவீர்களா என்று கேட்டான்.

போர்ப் பறைகளை அடியுங்கள். தென்கரையில் வருவதற்குரிய வழிகளையும், ஏறுவதற்குரிய துறைகளையும் அழித்து நீக்கி இல்லாமல் செய்யுங்கள். தோணிகளைக் கங்கையில் ஓட்டாதீர்கள். விரைந்து அலைவீசி வருகின்ற கங்கையாற்றின் தென்கரைக்கு வந்தவர்களைப் பிடியுங்கள். இறக்கும்படி அழியுங்கள் என்று வீரவார்த்தைகளை குகன் கூறினான்.

துடிஎறி நெறிகளும் துறையும் சுற்றூற

ஓடிஎறி அம்பிகள் யாதும் ஓட்டலிர்

கடிஎறி கங்கையின் கரை வந்தோர்களைப்

பிடிஎறி பட எனப் பெயர்த்தும் கூறுவான்

கரிய நிறமான திருமேனி அழகனாகிய இராமன் ஆட்சி உரிமை எய்தாதபடி சூழ்ச்சியால் கவர்ந்த அமைச்சரும் மன்னரும்(பரதனும்) வந்துள்ளார்கள். நெருப்பைக் கக்கும் என் சிவந்த அம்புகள் இவர்கள் மேல் செல்லாமல் போய்விடுமோ? என் அம்புக்குத் தப்பி உயிர் பிழைத்து போய்விட்டால் குகன், நாய் போன்ற கீழ்த்தன்மை உடையவன் என்று என்னை இகழ்ந்துக் கூறுவார்கள் என்றான்.

ஆழத்தையும், நீண்ட அலைகளையும் உடைய கங்கையாற்றை கடந்து தென்கரைப் பகுதிக்குச் செல்வார்களா? பெரிய யானைப் படையைக் கண்டு புறமுதுகு காட்டி செல்லுகின்ற வில் வீரன் நான் அல்லன். இராமன், உனக்கும் எனக்கும் நட்பு என்று கூறிய ஒரு சொல் மதிக்கப்படவேண்டிய சொல் ஆகும். அற்பனாகிய இந்த வேடன் இராமனோடு நட்பு கொண்டு பரத சேனைக்குப் பயந்து இருக்கமாட்டேன். இராமனை எதிர்க்கும் பரதனோடு நட்பு கொண்டு மானம் கெட்டு வாழ்வதைவிட இறந்துவிடுவேன். இவ்வுலகத்தார் தன்னை வீண்பழிச் சொல்லிற்கு ஆளாக்குவர் என்று கூறி குகன் வருந்தினான். இதனை,

ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்து இவர் போவாரோ

வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளா

என்கிறது இப்பாடல். தருமத்தின் துணைவர்களாய் விளங்கும் இராம இலக்குவர்கள் ஆளும்படி வேடர்கள் இந்தப் பூமியை மீட்டுக் கொடுத்தனர். என் தலைவனாகிய இராமன், தான் ஆட்சிபுரிய வேண்டிய நாட்டைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தார். பரதனோ, நாம் ஆட்சி செய்யும் இந்தக் காட்டை ஆட்சி செய்யப் படை எடுத்து வந்துள்ளான் என்றான் குகன்.

3. சுமத்திரன் பரதனிடம் குகனின் பண்பாக எடுத்துரைப்பதை எழுது.

கங்கையாற்றின் இரண்டு கரைப்பகுதியில் உள்ள நிலங்களையும் தனக்கு சொந்தமாக உடையவன். அளவற்ற படகுகளைக் கொண்டவன். உங்கள் சூரிய வம்சத்தில் திருஅவதாரம் செய்தருளிய ஒப்பற்ற தலைவன். இராமனுக்கு நல்ல நண்பன். உயர்ந்த தோள்களை உடையவன். மதம் பிடித்த ஆண்யானையை ஒத்தவன். வில்லைக் கையில் பிடித்துள்ள வேடர்களைக் கொண்ட சேனையை உடையவன். மணம்வீசும் குளிர்த் தாலையை அணிந்துள்ளவன். அவன் குகன் என்கின்ற பெயரை உடையவன்.

மற்போரில் எல்லை கண்ட அழகிய நெடிய தோளை உடையவன். கார்காலத்தில் பெய்யும் மழையை ஒத்த திருமேனி உடையவன். மலையை போன்று வலிமை உடையவன். இராமனிடம் எல்லை காணமுடியாத பேரன்பு கொண்டவன். அவன் வடிவத்தைப் பார்த்தால் இருளைக் கண்டாற் போன்ற உடம்பை உடையவன். நீ செல்கின்ற வழியின் எதிரில் உன்னைப் பார்க்கும் மனம் உடையவனாய் நின்று கொண்டு இருக்கிறான் என சுமத்திரன் பரதனிடம் கூறினான்.

**கல்காணும் திண்மையான் கரை காணாக் காதலான்
அல்காணில் கண்டு அனைய அழகு அமைந்த மேனியான்
மல்காணும் திரு நெடுந்தோள் மழைகாணும் மணிநிறத்தாய்
நில்காணும் உள்ளத்தான் நெறி எதிர் நின்றனன் என்றான்**

4. பரதன் குகன் சந்திப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை எழுது.

குகனது நல்லியல்புகளை சுமத்திரன் எடுத்துக் கூறுகிறான். நம் அரசனாகிய இராமன் வனம் புகுந்த முன்பே அன்பு செய்த இனிய துணைவன் என்றான். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்த நல்ல மனத்தை உடையவனான பரதன் நானே சென்று குகனை காணுவேன் என்று சொல்லி புறப்பட்டான்.

மரவுரியாகிய ஆடையை உடுத்தியும், புழுதி படிந்த உடம்பையும், ஒளியிழந்த சந்திரனைப்போல முகத்தை உடையவனாக இருந்த பரதனின் தோற்றத்தை குகன் கண்டான். தன் கையில் இருந்த வில்லானது தானே நிலத்தின் கீழ் விழும்படி துன்பத்தால் கலக்கமுற்று ஒரு செயலும் இன்றி நின்றவாறே இருந்தான்.

**வற்கலையின் உடையானை மாசுயடைந்த மெய்யானை
நல்கலை இல் மதி என்ன நகை இழந்த முகத்தானைக்
கல்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண் உற்றான்**

ஆடவரில் சிறந்த இப்பரதனும் என் தலைவனாகிய இராமனை ஒத்திருக்கிறான். அருகில் இருக்கின்ற சத்துருக்கனன் இராமனது உடன்பிரியாத தம்பியாகிய இலக்குவனைப் போலவே உள்ளான். இப்பரதன் தவத்திற்குரிய வேடம் மேற்கொண்டுள்ளான். இவன் படுகிற துன்பத்திற்கு அளவே இல்லை. இராமன் சென்ற தென்திசையைப் பார்த்து அவ்வப்பொழுது வணங்குகிறான். ஆதலின் இவர்கள் இராமனுக்குப் பின் பிறந்த தம்பிகள் தவறு செய்வார் என்று நான் எண்ணியது பெருந்தவறு என்று நினைத்தான்.

கங்கையின் வடகரைக்கு வந்து தன்னை எதிரிலே கும்பிட்ட பரதனைக் குகன் வணங்கினான். தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனை வணங்கும் சிறப்புப் பெற்ற பரதன் குகனது திருவடியில் விழுந்து வணங்கினான். இதனை,

**அந்தணனும் தனை வணங்கும் அவனும் அவனடி வீழ்ந்தான்
தந்தையிலும் களிகூரத் தழுவினான் தகவு உடையோர்**

என்கிறது இப்பாடல். இந்நிகழ்வைக் கண்டு நடுவுநிலைமையில் உள்ள சிறந்த சான்றோர்கள் மனத்திலும் தலையிலும் ஏற்றிப் போற்றுவர். அத்தகைய சிறப்புடைய நற்பண்புகள் கொண்ட குகனும், பெற்ற தந்தையினும் மகிழ்ச்சி அடைந்து பரதனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான்.

புகழ் உடையவனே! உன் தாயாகிய கைகேயியின் வரம் என்னும் வார்த்தையைக் கொண்டு உன் தந்தையாகிய தசரதன் கோசலை நாட்டு அரசாட்சியை அளித்தான். அதற்கு தீயவினை வந்து சேர்ந்ததுபோலக் கருதிக் கைவிட்டாய். முகத்தில் கவலை கொண்டவனாய் வனத்திற்கு வந்தாய். உனது நல்ல இயல்புகளை பார்க்கும்பொழுது ஆயிரம் இராமர்கள் சேர்ந்தாலும் உன் ஒருவருக்கு ஈடாக முடியுமோ என்றான் குகன். இதனை,

**தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினை என்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப்**

என்கிறார் கம்பர். உயர்ந்த உத்தமக் குணங்களையும், வலிமையான தோளையும் உடைய பரதனே! அறிவில்லாத வேடனாகிய நான் உன்னை எவ்வாறு புகழ முடியும்.

5. கம்பர், கங்கையாற்றில் படகுகளும், படைகளும் செல்லும் அழகினை எவ்வாறு வருணித்துள்ளார்?

குகன் காட்டிய இடத்துக்குப் பரதன் மேகம்போல விரைவாகச் சென்றான். வில்லேந்திய நீண்ட கைகளையுடைய இராமன் தங்கியிருந்த கற்களின் இடையே பரப்பப் பெற்ற புல்லால் ஆன படுக்கையைப் பார்த்தான். துயரம் தாங்காது கண்ணீரை உடைய கண்ணுடையவனாக விளங்கினான்.

பெண்கள் நடை போன்றும், அன்னப் பறவைகள் நாணப்படும் படியாக படகு நீரில் செல்லுகிறது. அவை அக்கரையில் உள்ளவர்களை இக்கரைக்கும், இக்கரையில் உள்ளவர்களை அக்கரைக்கும் ஏற்றி இறக்கின்றன. இவை பார்ப்பதற்கு தேவலோகத்தில் உள்ளோரை ஏற்றி இறக்கும் புண்ணியம், பாவம் என்னும் இருவினையைச் சொல்லும்படியாக இருந்தன. படகுகள் கங்கை முழுவதும் நிரம்பி இருந்தன.

**நங்கையர் நடையின் அன்னம் நாண் உறு செலவின் நாவாய்
கங்கையும் இடம் இலாமை மிடைந்தன கலந்த எங்கும்
அங்கொடு இங்கு இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின் அமரர் வையத்து
இங்கொடு அங்கு இழித்தி ஏற்றும் இருவினை என்னல் ஆன**

பரதனின் கட்டளையை சுமத்திரன் ஏற்று கொண்டான். சுமத்திரன் குதிரைகள் பூட்டிய தேரைச் செலுத்துவதில் வல்லவன். அவன் மரபுகளின்படி யானை, குதிரை, தேர், வீரர் என்று சொல்லப்படும் நாற்படைகளை படகுகளில் ஏற்றினான். படகானது ஒளிவீசும் மணிகளை அலைகளால் எறிகின்ற கங்கையாற்றை கடந்து அக்கரைசென்றது.

மரக்கலங்கள் அகில்கட்டையால் உண்டாக்கப் பெற்றன. அவற்றில் புகையைப் போன்ற அழகிய மயில்தோகைகள் கட்டப்பெற்று இருந்தன. அரும்பு போன்ற உறுப்பைத் தலையில் கொண்ட தண்டுகள் பாய்மரமாகத் தோன்றின. மேகநிறமான துணியோடு கட்டப்பெற்ற செம்பொன்னால் ஆகிய தகட்டின் இடையே அழகுறத் தைத்த முத்துக்களால் விளங்கும் கொடிகள் நீண்ட பாயாகத் தோன்றின. சிறிய மரக்கலங்கள் பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் போலச் சென்றன. இதனை,

அகில்இடு தூபம் அன்ன ஆய்மயில் பீலிஆர்த்த
முகிழ்உடை முரண் மாத்தண்டு கூம்புன முகிலின் வண்ணத்
துகிலோடு தொடுத்த செம்பொன் தகடுஇடை தொடுத்த முத்தம்
நகுகொடி நெடிய பாயின் நவ்னன்ச் சென்ற நாவாய்

என இயற்கையத்தோடு கம்பர் வருணித்துள்ளார்.

பத்து மதிப்பெண்

1. பரதனின் படையைக் கண்டு குகன் எண்ணியதையும், தன் படையினருக்கு இட்ட கட்டளையையும் எழுதுக.

முன்னுரை :

கோசலநாட்டை விட்டு பரதன் தன் அண்ணன் இராமனைத்தேடி காட்டிற்கு சேனைகளுடன் வருகிறான். அவன் கங்கை கரையை அடைந்தவுடன், குகன் அவனை ஏறிட்டு பார்க்கிறான். தன் வீரர்களைப் பார்த்து போருக்கு தயாராகுங்கள் என கட்டளையிடுகிறான்.

பரதன் படையோடு கங்கை கரையை அடைதல் :

பொன்னால் செய்யப்பெற்ற வீரக்கழலை அணிந்த ஒப்பற்ற எளிய சேனையை உடையன் பரதன். அவன் காவிரி பாயும் சோழநாட்டை ஒத்த வயல் வளம் பொருந்திய கோசல நாட்டை விட்டு இங்கு வந்துள்ளான். மரம், செடி முதலிய தாவரங்களாகிய நிலைத்திணைகளும், பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் முதலிய இயங்கு திணைகளும் வருந்திட கங்கைக் கரையை வந்து அடைந்தான்.

குகன் :

வேட்களின் தலைவனாக இருப்பவன். எமனை ஒத்த ஆற்றல் கொண்டவன். குகன் என்ற பெயரை உடையன். அவன் பரதனின் படையை ஒரு தூசிபோல நோக்கினான். இகழ்ச்சிச் சிரிப்பு தோன்ற கண்களில் நெருப்பு பறந்தன. நாசியிலிருந்து புகைவெளியேறின. கோபத்தால் மேலேறிய வளைந்த புருவத்தைக் கொண்டவனாக குகன் காணப்பட்டான். கைகளில் போருக்குரிய வில்லை உடையவனாக விளங்கினான். இதனை,

நகைமிகக் கண்கள் தீ நாற நாசியில்
புகைஉறக் குனிப்பறும்

என்கிறார் கம்பர். தீமை உண்டாக உயிர்களுக்கு இறுதி நாள் வந்தபொழுது அவற்றின் உயிரை எடுக்கும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்திய யமனாக இருப்பவன். வில்வித்தையில் தேர்ந்தவன். ஐந்து லட்சம் வடிவம் எடுத்தாற் போன்று வலிய உடம்புடைய சேனையை உடையவன்.

இடையில் கட்டப்பெற்றுள்ள உடைவாளை உடையவன். பற்களால் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு இருப்பவன். கடுமையாகப் பேசும் சொற்களை உடையவன். கண்கள் விழித்துப் பார்க்கும் நெருப்புத் தன்மையை உடையவன். அடிக்கப் பெரும் உடுக்கையை உடையவன். போருக்கான ஊது கொம்பினை உடையவன். போர் அருகில் வந்துவிட்டது என்று பூரிப்பால் மகிழும் தோள்களை உடையவன்.

**கட்டிய சுரிகையன் கடிந்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்கும் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்கும் கொம்பினன்
கிட்டியது அமர்னக கிளரும் தோளினன்**

பரதனை போருக்கு அழைத்தல் :

இந்தப் பரதசேனை முழுவதும் எலிகளாகும். நான் இந்த எலிகளைத் தின்று ஒழிக்கும் பாம்பாவேன் என்று வீரவார்த்தை பேசினான். வலிமை பொருந்திய உலகத்தில் வாழும் வலிய நகத்தை உடைய புலிகள் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் வந்து சேர்ந்தன என்று கூறும்படியாக ஆரவாரம் செய்து தனது சேனையை மகிழ்ச்சியுடன் போருக்கு மகிழ்ந்து அழைத்தான்.

சூகன் தன் படையினருக்கு இட்ட கட்டளை :

தென்கரை வந்து சேர்ந்த சூகன் தன்னால் அழைக்கப்பட்டுத் தன்முன் நிற்கும் வேட்களைக் கண்டான். அப்போது என் உயிர்போல சிறந்த தோழனாகிய இராமனுக்கு பெரிய அரசாட்சியைப் பெறுவதற்குத் தடையாக வடகரையில் வந்து நிற்கும் சேனையை எதிர்க்கவேண்டும். வீரர்களை பார்த்து, போரினைத் தொடங்க உள்ளேன். நீங்களும் அதற்கு உடன்படுவீர்களா என்று கேட்டான்.

போர்ப் பறைகளை அடியுங்கள். தென்கரையில் வருவதற்குரிய வழிகளையும், ஏறுவதற்குரிய துறைகளையும் அழித்து நீக்கி இல்லாமல் செய்யுங்கள். தோணிகளைக் கங்கையில் ஓட்டாதீர்கள். விரைந்து அலைவீசி வருகின்ற கங்கையாற்றின் தென்கரைக்கு வந்தவர்களைப் பிடியுங்கள். இறக்கும்படி அழியுங்கள் என்று வீரவார்த்தைகளை சூகன் கூறினான்.

**துடிஎறி நெறிகளும் துறையும் சுற்றா
ஓடிஎறி அம்பிகள் யாதும் ஓட்டலிர்
கடிஎறி கங்கையின் கரை வந்தோர்களைப்
பிடிஎறி பட எனப் பெயர்த்தும் கூறுவான்**

கரிய நிறமான திருமேனி அழகனாகிய இராமன் ஆட்சி உரிமை எய்தாதபடி சூழ்ச்சியால் கவர்ந்த அமைச்சரும் மன்னரும்(பரதனும்) வந்துள்ளார்கள். நெருப்பைக் கக்கும் என் சிவந்த அம்புகள் இவர்கள் மேல் செல்லாமல் போய்விடுமோ? என் அம்புக்குத் தப்பி உயிர் பிழைத்து போய்விட்டால் குகன், நாய் போன்ற கீழ்த்தன்மை உடையவன் என்று என்னை இகழ்ந்துக் கூறுவார்கள் என்றான்.

ஆழத்தையும், நீண்ட அலைகளையும் உடைய கங்கையாற்றை கடந்து தென்கரைப் பகுதிக்குச் செல்வார்களா? பெரிய யானைப் படையைக் கண்டு புறமுதுகு காட்டி செல்லுகின்ற வில் வீரன் நான் அல்லன். இராமன், உனக்கும் எனக்கும் நட்பு என்று கூறிய ஒரு சொல் மதிக்கப்படவேண்டிய சொல் ஆகும். அற்பனாகிய இந்த வேடன் இராமனோடு நட்பு கொண்டு பரத சேனைக்குப் பயந்து இருக்கமாட்டேன். இராமனை எதிர்க்கும் பரதனோடு நட்பு கொண்டு மானம் கெட்டு வாழ்வதைவிட இறந்துவிடுவேன். இவ்வுலகத்தார் தன்னை வீண்பழிச் சொல்லிற்கு ஆளாக்குவர் என்று கூறி குகன் வருந்தினான். இதனை,

**ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்து இவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளா
தோழமை என்று அவர் சொல்லிய சொல் ஒரு சொல்லன்றோ
ஏழைமை வேடன் இறந்திலன் என்றெனை ஏசாரோ**

என்கிறது இப்பாடல். தருமத்தின் துணைவர்களாய் விளங்கும் இராம இலக்குவர்கள் ஆளும்படி வேடர்கள் இந்தப் பூமியை மீட்டுக் கொடுத்தனர். என் தலைவனாகிய இராமன், தான் ஆட்சிபுரிய வேண்டிய நாட்டைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தார். பரதனோ, நாம் ஆட்சி செய்யும் இந்தக் காட்டை ஆட்சி செய்ய படை எடுத்து வந்துள்ளான் என்றான் குகன்.

முடிவுரை :

பரதனைக் கண்ட குகனின் செயலையும், பரதனின் தோற்றத்தைக் கண்ட குகனின் நிலையையும் கம்பர் குகப்படலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2. பரதன் குகன் சந்திப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், கங்கையாற்றில் நாவாய்களும் படைகளும் சென்ற அழகினையும் எடுத்துரைக்க.

முன்னுரை :

குகனின் நல்ல குணங்களை பரதன் அறிந்துக் கொண்டான். பின்பு குகனை சந்தித்தான். பரதனின் தோற்றத்தைக் கண்ட குகன் வியந்தான். பரதனை குகன் பலவாறாக புகழ்ந்து பேசினான். தன் கப்பல்களில் படகுகளை ஏற்றிக்கொண்டு கரையில் விட்டு வந்தான்.

பரதன் குகனை சந்தித்தல் :

குகனது நல்லியல்புகளை சுமந்திரன் எடுத்துக் கூறுகிறான். நம் அரசனாகிய இராமன் வனம் புகுந்த முன்பே அன்பு செய்த இனிய துணைவன் என்றான். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்த நல்ல மனத்தை உடையவனான பரதன் நானே சென்று குகனை காணுவேன் என்று சொல்லி புறப்பட்டான்.

பரதனின் தோற்றம் :

மரவுரியாகிய ஆடையை உடுத்தியும், புழுதி படிந்த உடம்பையும், ஒளியிழந்த சந்திரனைப்போல முகத்தை உடையவனாக இருந்த பரதனின் தோற்றத்தை குகன் கண்டான். தன் கையில் இருந்த வில்லானது தானே நிலத்தின் கீழ் விழும்படி துன்பத்தால் கலக்கமுற்று ஒரு செயலும் இன்றி நின்றவாறே இருந்தான்.

**வற்கலையின் உடையானை மாசுயடைந்த மெய்யானை
நல்கலை இல் மதி என்ன நகை இழந்த முகத்தானைக்
கல்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண் உற்றான்**

ஆடவரில் சிறந்த இப்பரதனும் என் தலைவனாகிய இராமனை ஒத்திருக்கிறான். அருகில் இருக்கின்ற சத்துருக்கனன் இராமனது உடன்பிரியாத் தம்பியாகிய இலக்குவனைப் போலவே உள்ளான். இப்பரதன் தவத்திற்குரிய வேடம் மேற்கொண்டுள்ளான். இவன் படுகிற துன்பத்திற்கு அளவே இல்லை. இராமன் சென்ற தென்திசையைப் பார்த்து அவ்வப்பொழுது வணங்குகிறான். ஆதலின் இவர்கள் இராமனுக்குப் பின் பிறந்த தம்பிகள் தவறு செய்வார் என்று நான் எண்ணியது பெருந்தவறு என்று நினைத்தான்.

பரதனைக் குகன் வணங்குதல் :

கங்கையின் வடகரைக்கு வந்து தன்னை எதிரிலே கும்பிட்ட பரதனைக் குகன் வணங்கினான். தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனை வணங்கும் சிறப்புப் பெற்ற பரதன் குகனது திருவடியில் விழுந்து வணங்கினான். இதனை,

**அந்தணனும் தனை வணங்கும் அவனும் அவனடி வீழ்ந்தான்
தந்தையிலும் கனிகூரத் தழுவினான் தகவு உடையோர்**

என்கிறது இப்பாடல். இந்நிகழ்வைக் கண்டு நடுவுநிலைமையில் உள்ள சிறந்த சான்றோர்கள் மனத்திலும் தலையிலும் ஏற்றிப் போற்றுவர். அத்தகைய சிறப்புடைய நற்பண்புகள் கொண்ட குகனும், பெற்ற தந்தையினும் மகிழ்ச்சி அடைந்து பரதனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான்.

பரதனை குகன் வாழ்த்துதல் :

புகழ் உடையவனே! உன் தாயாகிய கைகேயியின் வரம் என்னும் வார்த்தையைக் கொண்டு உன் தந்தையாகிய தசரதன் கோசலை நாட்டு அரசாட்சியை அளித்தான். அதற்கு தீயவினை வந்து சேர்ந்ததுபோலக் கருதிக் கைவிட்டாய். முகத்தில் கவலை கொண்டவனாய் வனத்திற்கு வந்தாய். உனது நல்ல இயல்புகளை பார்க்கும்பொழுது ஆயிரம் இராமர்கள் சேர்ந்தாலும் உன் ஒருவருக்கு ஈடாக முடியுமோ என்றான் குகன். இதனை,

**தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினை என்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப்**

என்கிறார் கம்பர். உயர்ந்த உத்தமக் குணங்களையும், வலிமையான தோளையும் உடைய பரதனே! அறிவில்லாத வேடனாகிய நான் உன்னை எவ்வாறு புகழ முடியும்.

கங்கையாற்றில் படகுகளும் படைகளும் :

சூகன் காட்டிய இடத்துக்குப் பரதன் மேகம்போல விரைவாகச் சென்றான். வில்லேந்திய நீண்ட கைகளையுடைய இராமன் தங்கியிருந்த கற்களின் இடையே பரப்பப் பெற்ற புல்லால் ஆன படுக்கையைப் பார்த்தான். துயரம் தாங்காது கண்ணீரை உடைய கண்ணுடையவனாக விளங்கினான்.

பெண்கள் நடை போன்றும், அன்னப் பறவைகள் நாணப்படும் படியாக படகு நீரில் செல்லுகிறது. அவை அக்கரையில் உள்ளவர்களை இக்கரைக்கும், இக்கரையில் உள்ளவர்களை அக்கரைக்கும் ஏற்றி இறக்கின்றன. இவை பார்ப்பதற்கு தேவலோகத்தில் உள்ளோரை ஏற்றி இறக்கும் புண்ணியம், பாவம் என்னும் இருவினையைச் சொல்லும்படியாக இருந்தன. படகுகள் கங்கை முழுவதும் நிரம்பி இருந்தன.

**நங்கையர் நடையின் அன்னம் நாண் உறு செலவின் நாவாய்
கங்கையும் இடம் இலாமை மிடைந்தன கலந்த எங்கும்
அங்கொடு இங்கு இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின் அமரர் வையத்து
இங்கொடு அங்கு இழித்தி ஏற்றும் இருவினை என்னல் ஆன**

பரதனின் கட்டளையை சுமத்திரன் ஏற்று கொண்டான். சுமத்திரன் குதிரைகள் பூட்டிய தேரைச் செலுத்துவதில் வல்லவன். அவன் மரபுகளின்படி நாற்படைகளை படகுகளில் ஏற்றினான். படகானது கங்கையாற்றை கடந்து அக்கரைக்கு சென்றது.

மரக்கலங்கள் அகில்கட்டையால் உண்டாக்கப் பெற்றன. அவற்றில் புகையைப் போன்ற அழகிய மயில்தோகைகள் கட்டப்பெற்று இருந்தன. அரும்பு போன்ற உறுப்பைத் தலையில் கொண்ட தண்டுகள் பாய்மரமாகத் தோன்றின. மேகநிறமான துணியோடு கட்டப்பெற்ற செம்பொன்னால் ஆகிய தகட்டின் இடையே அழகுறத் தைத்த முத்துக்களால் விளங்கும் கொடிகள் நீண்ட பாயாகத் தோன்றின. சிறிய மரக்கலங்கள் பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் போலச் சென்றன. இதனை,

**அகில்இடு தூபம் அன்ன ஆய்மயில் பீலிஆர்த்த
முகிழ்உடை முரண் மாத்தண்டு கூம்புளன முகிலின் வண்ணத்
துகிலொடு தொடுத்த செம்பொன் தகடுஇடை தொடுத்த முத்தம்
நகுகொடி நெடிய பாயின் நவ்எனச் சென்ற நாவாய்**

என இயற்கையையுத்தோடு கம்பர் வருணித்துள்ளார்.

முடிவுரை :

சூகன் தோற்றத்தில் கடுமையானவாக விளங்கினும் பண்பிலும் அன்பிலும் சிறந்தவன் என்று பரதன் உணர்ந்து கொள்கிறான். படகுகளில் நாற்படைகளை ஏற்றிக்கொண்டு கரையில் சேர்த்தவன் என கம்பர் சூகப்படலத்தில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

5. வில்லிபாரதம் உலாகன் தூதுச் சருக்கம்

வடமொழியில் வியாசர் எழுதிய வியாச பாரதத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் தமிழ்ப்படுத்தியவர் வில்லிபுத்தூராழ்வார். அவர் பெயருடன் இணைந்து வில்லி பாரதம் எனவும், வில்லிபுத்தூராழ்வார் வாரதம் எனவும் இந்நூல் அழைக்கப்படுகிறது. இது 10 பருவங்களும், 4350 பாடல்களும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. வில்லிபாரதத்தின் ஐந்தாவது பருவம் உத்தியோக பருவம் ஆகும். 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும், ஓராண்டு மறைவு வாழ்வும் வாழ்ந்த பாண்டவர்கள் திரும்பி வந்து தங்களுக்குரிய நாட்டைப் பெறுதல் வேண்டி எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைக் கூறும் பகுதி உத்தியோக பருவம் ஆகும். இதில் எட்டுச் சருக்கங்கள் உள்ளன. முதற் சருக்கமாக **உலாகன் தூதுச் சருக்கம்** அமைந்துள்ளது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு :

வில்லிபாரதத்தை இயற்றியவர். திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் பிறந்தவர். தந்தை பெயர் வீரராகவாச்சாரியார் ஆவார். வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். திருவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்த பெரியாழ்வாரமீது பற்றுக் கொண்டவர் வீரராகவாச்சாரியார். இவர் தம் மகனுக்குப் பெரியாழ்வாரின் நினைவாக வைத்த பெயர் வில்லிபுத்தூரார் ஆகும். இவரை வில்லிபுத்தூராழ்வார் என்றும் அழைப்பர். இவரை ஆதரித்தவன் வக்க பாவை வரபதி ஆட்கொண்டான் என்னும் குறுநிலமன்னன் அவான். அவனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிப் பாரதத்தைப் தமிழில் பாடினார்.

கதைச் சருக்கம் :

உபப்பிலாவியத்தில் பாண்டவர்கள் தங்கள் அரசை மீண்டும் பெறுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆலோசிப்பதற்காக அனைவரும் அவையில் கூடினர். அப்போது கண்ணன் துரியோதனன் கொண்டுள்ள எண்ணத்தை ஒரு தூதுவனை அனுப்பி அறிந்து கொள்ளலாம் என்றான். பின்னர் உலாகன் என்னும் அந்தணனைப் பார்த்தான். அவனிடம் திருதராட்டிரனின் நாட்டிற்கு நீ தூது போய் பாண்டவர்களின் மனக் கருத்தைக் கூறி அவர்களுடைய மனக்கருத்தை அறிந்து வருவாயாக என்றான்.

பாண்டவர்களைப் பார்க்க வந்திருந்த மன்னர்கள் தருமனிடம் உலாகன் தாங்கள் சொன்ன கருத்துகளை எல்லாம் முறைப்படி திருதராட்டிர மன்னனிடம் சொல்லட்டும். அதற்குபின் அவன் தங்களுக்குரிய நாட்டைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் உடனே எங்களுக்கு செய்தியை ஓலைமூலம் தெரியுங்கள். நாங்கள் உடனே வருகிறோம் எனக் கூறித் தங்கள் நகரத்துக்குச் சென்றனர்.

பிற நாட்டு மன்னர்கள் சென்றவுடன் தருமன் உலாகமுனிவனை வணங்கினான். தாங்கள் அத்தினாப்புரி சென்றவுடன் மணமிக்க மாலை சூடிய வீடுமர், எமது பெரிய தந்தையான திருதராட்டிரன், சத்தியம் தவறாத விதூரன், அந்தணர்களுக்குத் தலைவரான துரோணர் ஆகியோரின் திருவடிகளை முதலில் நான் வணங்கினேன் என்று கூறுவாயாக என்று தருமன் உலாகனிடம் கேட்டுக் கொண்டான். அதனை ஏற்று உலாகன் அத்தினாபுரியை அடைந்தான். உலாகனின் வரவைக் கண்டு துரியோதனன் வரவேற்று அவரது இரு பாதங்களையும் வணங்கினான். ஆசனத்தில் அமரச் செய்தான்.

வீடுமன் முதலானோர் உலாகனை வணங்கினர். பின்னர் இங்கு தாங்கள் வந்தமைக்கான காரணத்தைக் கூறி அருள்வீர்களாக என வேண்டிக் கொண்டனர். உலாகன் அவையில், பாண்டுவின் புதல்வர்கள் 12 ஆண்டுகள் காட்டிலும், ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஒருவரும் அறியாதபடி மறைந்தும் வாழவேண்டும் என்று விதிப்படி வாழ்ந்தனர். அவ்வாண்டுகள் முடிந்து தற்போது பாண்டுவின் புதல்வர்கள் ஐவரும் வெளியில் வந்துள்ளனர். சபாமண்டபத்தில் பல அரசர்கள் முன்னிலையில் சகுனியிடம் சூதாட்டமாடித் தருமன் தோற்றான். எனவே நீங்கள் அவன் நாட்டை ஆண்டுவந்தீர். அந்நாட்டாட்சியை நீங்கள் சொன்ன வார்த்தையின்படி அப்பாண்டவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுப்பீர்களா? கொடுக்கமாட்டீர்களா? கேள்வி எழுப்பினான்.

குருநாட்டு மன்னர்களே! நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொள்ளும் போரை எண்ணவேண்டாம். முன்பு ஆடிய சூதாட்டத்தை தற்போது மேற்கொள்ள வேண்டாம். அவர்களது நாட்டை நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு நியாயமாக நடந்து கொண்டால் இனி உங்களிடையே பகைமை உண்டாகாது. உங்கள் அரசவாழ்வும் முன்பு போலவே பெருமை பெறும்.

மறுபடியும் சூதாட்ட வழியைப் பின்பற்றாமல், தோல்வி அடைவோம் என்பதையும் நினைக்காமல் பாண்டவருடன் போர் செய்யக் கருதினால் அவர்களை உங்களால் வெல்ல முடியாது. வலிமை மிக்க வீமனும், அருச்சுனனும் கோபம் கொண்டு போர் செய்தால் நீங்கள் அனைவரும் அழிவீர்கள். இந்த முனிவரின் சொல் பொய்க்காது என உலாக முனிவன் கூறினான்.

உடனே துரியோதனன் கோபம் கொண்டான். பாண்டவர்கள் இப்போது பூனையைப்போல் உள்ளே இருந்து கொண்டு வீரமாக பேசுவது வலிமை உடையது ஆகாது. நாங்கள் நெருங்கிச் செய்யும் போரில் வீரமும், வலிமையும் யாரிடம் உள்ளது என்பதைப் போர்க்களத்தில் காணலாம் என்றான்.

அப்பொழுது துரியோதனை நோக்கி, வில்லாற்றல் மிக்க விதுரன், பரத்துவாசரின் மகனாகிய துரோணரும், கிருபாசாரியரும், வீடுமனும் நாட்டை திருப்பிக் கொடுத்தலே முறையானது என்கின்றனர். கர்ணன் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் கோபம் கொள்கின்றான். துரியோதனன் கர்ணனை பாராட்டினான். தூதனாய் வந்த உலூக முனிவனை அவமதித்து ஏளனம் செய்தான். ‘இந்த நாடு எங்களுடையதே. பாண்டவர்கள் வசித்த காடு அவர்களுக்கு உரியதே’ என்று கூறினான். நாட்டை அவர்களுக்கு அளிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்தான். இதனைக்கேட்ட உலூக முனிவன் அங்கிருந்து உபப்பிலாவியம் சென்று அத்தினாபுரியில் நடந்தவை எல்லாம் பாண்டவர்களிடம் கூறினான்.

பின்பு உலூகன் துவாரகைக்குச் சென்று கண்ணனிடம் கூறினான். அதைக்கேட்டு கண்ணன் மகிழ்ந்தான். கண்ணன் உலூகனிடம் நீயே சென்று அருச்சுனனை இங்கு வரும்படி செய்வாயாக என சொல்லி அனுப்பினான். அதன்படி உலூக முனிவனும் உபப்பிலாவியம் சென்று அருச்சுனனிடம் கண்ணன் வரச்சொன்ன செய்தியைக் கூறினான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. வில்லிப்பாரத்தை இயற்றியவர் யார்? வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார்
2. பேர் உலூகம் என்பதன் பொருள்?
இலக்கணமுடைய சிறந்த ஆண் குதிரை
3. கார் உலூகம் என்பதன் பொருள்? பெரிய உரல்
4. விராட மன்னனின் புரோகிதன் யார்? உலூகன்
5. உலூகன் தூது சருக்கம் கூறும் திருமால் அவதாரங்கள்?
மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், வாமனன், பரசுராமன், இராமன்
6. கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்தவன்? கண்ணன்
7. பலராமனுக்கும் கண்ணபிரானுக்கும் இளைய தம்பி யார்? சாத்தகி
8. அத்தினாபுரிக்கு தூதுவனாக சென்ற முனிவன்? உலூகன்
9. முரசுக் கொடியை உடையவன்? தருமன்
10. பாம்புக் கொடியை உடையவன்? துரியோதனன்
11. உலூகனிடம் தருமன் யாரெல்லாம் நான் வணங்குவதாக குறிப்பிட்டான்?
வீடுமர், திருதராட்டிரன், விதுரன், துரோணர்
12. நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தவன்? உலூக முனிவன்
13. பஞ்சபாண்டவர்கள் யார்? தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன்
14. பாண்டுவின் புதல்வர்கள் எத்தனை ஆண்டு காலம் காட்டிலும், மறைந்தும் வாழ்ந்தனர்? 12 ஆண்டுகள் காட்டிலும், ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஒருவரும் அறியாதபடி மறைந்தும் வாழ்ந்தனர்.
15. அந்தகன் யார்? திருதராட்டிரன்
16. திருதராட்டிரன் அவையில் துரியோதனனுக்கு யாரெல்லாம் அறிவுரை வழங்கினர்? விதுரன், துரோணர், கிருபர்

17. சமதக்கினி முனிவரின் மகன் யார்? பரசுராமன்
18. நகத்தை இழந்த கிழப்புலி போன்றவனே என யாரை கர்ணன் குறிப்பிட்டான்?
வீடுமன் (பீஷ்மர்)
19. உலூகனிடம் துரியோதனன் என்ன சொல்லி அனுப்பி வைத்தான்?
இந்த நாடு எங்களுடையதே. பாண்டவர்கள் வசித்த காடு அவர்களுக்கு உரியதே.
20. பாண்டவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தின் பெயரைக் கூறு. உபப்பிலாவியம்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. உலூகன் தூது சருக்கத்தில் குறிப்பிடப்படும் திருமால் அவதாரங்கள் என்னென்ன?

மீன் வடிவமாகவும், ஆமை வடிவமாகவும், மகாமேருமலையைத் தாங்கவல்ல திருவடிகளை உடைய பன்றி வடிவமாகவும், நரசிங்க வடிவமாகவும், நினைத்ததற்கும் அருமையான வாமன வடிவமாகவும், வளைந்த நுனியை உடைய கோடரியைக் கையில் கொண்ட பரசுராம வடிவமாகவும், இராவணன் முதலிய அரக்கர்களை அழித்த இராமன் வடிவமாகவும் திருஅவதாரம் செய்து நின்ற திருமாலாகிய கண்ணபிரானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை எப்பொழுதும் மறக்க மாட்டேன் என்கிறார் வில்லிபுத்தூராவார்.

**மீமை ஆகியும் கமடம்அது ஆகியும் மேருவை எடுக்கும் தூள்
ஏனம் ஆகியும் நரஅரி ஆகியும் எண்அருங் குறள் ஆயும்
கூனல் வாய் மழுத் தரித்த கோஆகியும் அரக்கரைக் கொலைசெய்த
வானநாயகன் ஆகியும் நின்ற மால் மலர் அடி மறவேனே**

2. உலூகனைத் தூது அனுப்புவதற்கு சபையில் நடந்த ஆலோசனையை கூறு.

இந்திரனின் ஏவலால் மழைக் கல்லாகப் பொழிந்தது. அப்போது கண்ணன் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்தான். அவன் ஆலோசனையில் இருந்த அவையோரைப் பார்த்து சூதினால் துரியோதனன் பாண்டவரின் நாட்டைக் கைப்பற்றினான். மறுபடியும் அந்தச் சூதினால் வெற்றி பெறுவது தகுதியே ஆகும். அவ்வாறு இல்லாமல் வில்லைக் கொண்டு போரைச் செய்து பெறுவோம் என்று கூறுதல் அரச நீதியாகாது. இதனைப் பற்றிய துரியோதனனது எண்ணத்தை அவன் சொல்லும் சொல்லின் மூலமாக ஒரு தூதனைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று எல்லா அரசர்களையும் நோக்கிக் கூறினான்.

**வல்லினால் அவன் கொண்ட மண்மீளவும் வல்லினால் கொளல் அன்றி
வில்லினால் அமர் மலைந்து கொள்ளுதும் எனல் வேத்து நீதியது அன்றால்**

கண்ணன் சொன்ன உறுதிமொழியை பலராமன் கேட்டான். பின் பெருமையுடைய துரியோதனன் சபா மண்டபத்தில் வந்துள்ளவர்கள் அனைவரும் காணும் படியாகத் தருமபுத்திரனைப் பெரிய சூதினால் வென்றான். அவர்களுக்கு உரியதாய் இருந்த நாட்டை நெடுங்காலம் தன் கீழ்ப்பட ஆண்டான். பல நாள்கள் ஆண்ட நாட்டினை மீளவும், வலிமையுடன் பறித்துக் கொள்வதற்கு நினைக்கின்ற கெட்ட அறிவும் கொடுமை உடையதாகும் என்று கூறினான்.

பலராமனிடம் துரியோதனன் கதைப்போர் பயின்றவன். மேலும் தன் தங்கை சுபத்திரையைத் துரியோதனனுக்கு மணம் முடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணியவன். அவ்வெண்ணம் நிறைவேறாதபடி கண்ணன் அருச்சுனனுக்குச் சுபத்திரையைத் திருமணம் செய்து வைத்தான். எனவே பலராமனுக்குத் துரியோதனன்மேல் அபிமானம் இருந்தது. அதனால் துரியோதனனுக்கு ஆதரவாகப் பலராமன் பேசினான்.

அப்போது பலராமனுக்கும் கண்ணனுக்கும் இளைய தம்பியாகிய சாத்தகி எழுந்தான். பலராமனை பார்த்து உன் மனம் மிகவும் கருமை உடையது. உனது நாவிலிருந்து வெளிவரும் சொற்கள் உன் மேனியைவிட வெண்மையானது எனப் பழித்துப் பேசினான். அவ்வாறு அவன் கூறியதுடன் தன்னைச் சரண் அடைந்தவரது துன்பங்களை நீக்கி அருளுகின்ற கார்மேகம் போன்ற கண்ணன் நீங்கள் இருவரும் பேசுவதை நிறுத்துங்கள் என்றான்.

பின்னர் கண்ணன் சிறப்புடைய உலூகன் என்னும் அந்தணனைப் பார்த்தான். முனிவனிடம், சிறப்புப் பொருந்திய உயர்ந்த ஆண் இனக் குதிரையும், பெண் இனம் குதிரையும் சேர்ந்து பெற்ற உயர்ந்த சாதிக் குதிரைகளையும், வலிமைமிக்க தேர்களையும், பெரிய உரலைப்போன்ற கால்களையுடைய யானைகளையும் வைத்துள்ளவன் திருதராட்டிர மன்னன். அவனிடம் நீ தூது போய் பாண்டவர்களின் மனக் கருத்தைக் கூறி அவர்களுடைய மனக்கருத்தை அறிந்து வருவாயாக என்றான். பின்னர் கண்ணன் தன்னுடைய நாடாகிய துவாரகைக்குச் சென்றான்.

சீர்உலூகனை தூது சென்று இவர்மனம் செப்பி மீள்க! எனப் போக்கி ஓர் உலூகமுடன் தவழ்ந்தவன் தனது ஊர் புகுந்தனன் அன்றே

அழகிய குளிர்த் பெரிய முரசுக் கொடியை உடைய தருமபுத்திரனே! உலூகன் தாங்கள் சொன்ன கருத்துகளை எல்லாம் முறைப்படி திருதராட்டிர மன்னனிடம் சொல்லட்டும். அதற்குபின் அவன் தங்களுக்குரிய நாட்டைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் உடனே எங்களுக்கு செய்தியை ஓலைமூலம் தெரியுங்கள். நாங்கள் உடனே வருகிறோம் எனப் பாண்டவர்களைப் பார்க்க வந்திருந்த மன்னர்கள் கூறித் தங்கள் நகரத்துக்குச் சென்றனர்.

இந்த அந்தணன் நீ இசைத்தன எலாம் இயல்புடன் இனிதுஆக அந்த அந்தனோடு உரைத்தபின் அவன் நினது அவனி தந்திலன் ஆகின

3. தூது செல்லும் உலாகனிடம் தருமன் கூறியதை எழுது.

தருமனிடம் அனைத்து நாட்டு அரசர்களும் விடைபெற்றுச் சென்றனர். பின்னர் முரசுக் கொடியை உடைய தருமன் உலாக முனிவனைப் பார்த்து வணங்கினான். அத்தினாபுரிக்கு நீங்கள் சென்றவுடன் மணமிக்க மாலை சூடிய வீடுமர், எமது பெரிய தந்தையான திருதராட்டிரன், சத்தியம் தவறாத விதூரன், அந்தணர்களுக்குத் தலைவரான துரோணர் ஆகியோரின் திருவடிகளை முதலில் நான் வணங்கினேன் என்று கூறுவாயாக என தருமன் உலாகனிடம் கேட்டுக் கொண்டான். அதனை ஏற்று உலாகன் தூது சென்றான். இதனை,

விரைசெய்தார் புனை வீடுமன் எந்தை மெய் விதூரன் வேதியர் கோவைப் பரசினோம் அடி என்று பின் உரிய சொல் பணித்தருள்! என போந்தான் என்கிறார் கம்பர்.

4. உலாகனை திருதராட்டிரனின் அவையில் தூதுரைத்த முறையை விளக்கு.

நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த உலாக முனிவன் அத்தினாபுரியை அடைந்தான். திருதராட்டிரனின் அவைக்குச் சென்றான். உலாகனின் வரவைக் கண்டு பாம்புக் கொடியை உடைய துரியோதனன் வரவேற்றான். அவரது இரு பாதங்களையும் வணங்கி ஆசனத்தில் அமரச் செய்தான்.

ஞானமாமுனி வரவு கண்டு எதிர்கொளா நயத்து இருபதம் போற்றி ஆனமாமணி ஆசனத்து இருத்தினன் அரவவெங் கொடியோனே

விந்தியமலை போன்ற தோள்களை உடைய வீடுமன் முதலானோர் முதலில் உலாகனை வணங்கினர். பின்னர் இங்கு தாங்கள் எழுந்தருளியதற்குரிய காரணத்தைக் கூறி அருள்வீர்களாக என வேண்டிக் கொண்டனர். அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்ற உலாகன், திருதராட்டிரனும் அவன் பெற்ற துரியோதனன் முதலான பிள்ளைகளும், கர்ணனும், சகுனினும் மனம் வருந்துமாறு செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

12 ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்தும், ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஒருவரும் அறியாதபடி மறைந்தும் வாழவேண்டும் என்று விதிப்படி பாண்டுவின் புதல்வர்கள் வாழ்ந்தனர். அவ்வாண்டுகள் கழிந்து தற்போது பாண்டுவின் புதல்வர்கள் ஐவரும் வெளியில் வந்துள்ளனர். சபாமண்டபத்தில் பல அரசர்கள் முன்னிலையில் சகுனியிடம் சூதாட்டமாடித் தருமன் தோற்றான். எனவே நீங்கள் அவன் நாட்டை ஆண்டுவந்தீர். அந்நாட்டாட்சியை நீங்கள் சொன்ன வார்த்தையின்படி அப்பாண்டவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுப்பீர்களா? கொடுக்கமாட்டீர்களா? என உலாகன் வினவினான்.

**ஆண்டு மன்னர் முன் சூதுபோர் பொருது
அழிந்திடுதலின் அது நீர் கொண்டு
ஆண்டு வந்த பார் நும்மொழிப்படி
அவர்க்கு அளித்திரோ? அளியீரோ?**

நீர்நிலைகளில் உள்ள பொன்னிறமான சிவந்த கால்களை உடைய அன்னப் பறவைகளும், மலையில் உள்ள மயில் பறவைகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விளையாடுகிற சிறப்பையுடைய குருநாட்டு மன்னர்களே! நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொள்ளும் போரை எண்ணவேண்டாம். முன்பு ஆடிய சூதாட்டத்தை தற்போது மேற்கொள்ள வேண்டாம். அவர்களது நாட்டை நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு நியாயமாக நடந்து கொண்டால் இனி உங்களிடையே பகைமை உண்டாகாது. உங்கள் அரசவாழ்வும் முன்பு போலவே பெருமை பெறும் என்று உலாகன் கூறினான்.

மறுபடியும் சூதாட்ட வழியைப் பின்பற்றாமல், தோல்வி அடைவோம் என்பதையும் நினைக்காமல் பாண்டவருடன் போர் செய்யக் கருதினால் அவர்களை உங்களால் வெல்ல முடியாது. வலிமை மிக்க வீமனும், அருச்சுனனும் கோபம் கொண்டு போர் செய்தால் நீங்கள் அனைவரும் அழிவீர்கள். இந்த முனிவரின் சொல் பொய்க்காது என உலாக முனிவன் கூறினான்.

வீமனும் விசயனும் களம்புகில் அனைவரும்

பொன்றியே விடுகின்றினர் முனிவர் சொல் பொய்க்குமோ? பொய்யாதே!

5. திருதிராட்டிரன் அவையில் துரியோதனனுக்கு யாரெல்லாம் அறிவுரை கூறினர்?

உலாக முனிவன் சொன்ன அளவில் குங்குமக் குழம்பு பூசப்பெற்ற இரண்டு மேருமலைகளைப் போன்ற அழகிய பெரிய தோள்களை உடையவனும், குருகுல வம்சத்தில் தோன்றியவனும், வலிமைமிக்கவனும் ஆகிய துரியோதனன் கோபம் கொண்டான். பாண்டவர்கள் இப்போது பூனையைப்போல் உள்ளே இருந்து கொண்டு வீரமாக பேசுவது வலிமை உடையது ஆகாது. நாங்கள் நெருங்கிச் செய்யும் போரில் வீரமும், வலிமையும் யாரிடம் உள்ளது என்பதைப் போர்க்களத்தில் காணலாம் என்றான்.

இன்று பூசைபோல் இருந்துழி உரைக்கும் ஈதுஇகலது அன்று இருவார்க்கும் துன்று பூசலில் காணலாம் ஆண்மையும் தோள் வலிமையும் என்றான்

விதுரன் :

கல்வியும் அதன் பயனாகத் தூய நெஞ்சம் இல்லாத துரியோதனின் பேச்சைக் கேட்டபின் வில்லாற்றல் மிக்க விதுரன் எழுந்தான். அவன் துரியோதனனை நோக்கி, இந்த அந்தணன் சொல்படி பாண்டவருக்கு நாட்டை திருப்பிக் கொடுத்தலே முறையானது ஆகும் என்றான். விதுரனின் பேச்சைக் கேட்டால் நன்மை பயக்கும். அறிவற்றவர் சொல்லும் சொல்லைக் கேட்டு நடப்பாயானால் உன்னைவிட்டுத் திருமகள் நீங்கிவிடுவாள். உன் உறவினரும் படைகளும் போரில் அழியும் என்றான்.

புல் விதூடகரினும் உணர்வு இலாதவர் புகலும் வாசகம் கேட்கின் சேல்வி தூரியன் ஆய்விடும் சுற்றமும் சேனையும் கெடும் என்றான்

துரோணர் :

அப்பொழுது பரத்துவாசரின் மகனாகிய துரோணர் எழுந்தார். நாட்டைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று முன்பு வாக்குறுதி அளித்தாய். நீ சொன்ன வாக்குறுதியை காப்பாற்றாமல் போனாய். உன் படைகளையும் வலிமையையும் நம்பி பாண்டவர்களுடன் போர் செய்ய நினைக்கிறாய். போர் மேற்கொள்வது பெருங்குற்றமாகும். அவ்வாறு நீ செய்யும் போரில் அருச்சுனனின் காண்டியம் என்ற வில் பொழியும் அம்புகள் பட்டுக் குருதி பெருக்கெடுத்து ஓடும் என்று துரோணர் எடுத்துக் கூறினார். கிருபாசாரியரும் துரோணர் கூறியதையே எடுத்துச் சொன்னார்.

**வரத்து வாய்தொறும் சோரி கக்கிடவிடும் தனஞ்சயன் தனு என்று
பரத்துவாசனும் பகர்ந்தனன் கிருபனும் பகர்ந்ததே பகர்ந்திட்டான்**

**6. வீடுமனும் கர்ணனும் அவையில் ஒருவரைக்கொருவர் இகழ்ந்து
பேசிக்கொண்டதை எழுது.**

வீடுமனின் உரையைக் கேட்ட கர்ணனுக்குக் கண்கள் சிவந்தன. நகத்தை இழந்த கிழப்புலி போன்றவனே! முற்காலத்தில் தசரதன் மகனான இராமனால் வலிமை இழந்த சமதக்கினி முனிவரது மகன் பரசுராமன் ஆவான். அவனிடம் வில்பயிற்சி கற்றதைக் கொண்டு வீழ்த்தினாய். அதைத்தவிர வேறு வீரச்செயலைச் செய்யவில்லை. ஆனால் எங்களை அவமதித்துப் பேசுகின்றாய் என்று வீடுமனை நோக்கிக் கர்ணன் இழிவாகப் பேசினான்.

புகையையும் வெப்பத்தையும் நெருப்பில் தோன்றிய மயில் போன்ற சாயலை உடையவன் திரௌபதி. அவள் அழகிய மணமாலையை அருச்சுனனுக்குச் சூட்டினாள். அந்நேரத்தில் அச்சத்தைத் தருகின்ற கொடிய வில்லில் நாணினை ஏற்றினாய். அருச்சுனனோடு போர் செய்து வெற்றி கொண்டாய். ஒளிமிக்க வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன் துரியோதனன். அவனை வானத்தில் உலவும் சித்திரசேனன் முதலான கந்தவர்கள் கட்டி இழுத்துச் சென்றனர். அக்கொடிய சிறையில் இருந்த துரியோதனை வீமன் விடுவித்தான். வீமன் கந்தவர்களுடன் கடுமையாகப் போர் செய்யும் நேரத்தில் நீ வீமனோடு போரிட்டு அவனை வென்றாய். இவ்விரண்டு வெற்றியும் வெற்றியாகாது என கர்ணனை பார்த்து வீடுமன் இகழ்ந்து கூறினான்.

குதிரைகள் பூட்டிய தேரினைச் செலுத்த தெரியாத உத்தரன் தேரை விரைவாகச் செலுத்தினான். அத்தேரைக் கொண்டு நேற்று பசுக்கூட்டங்களை அருச்சுனன் மீட்டுக் கொண்டு சென்றான். அப்போரில் நீண்டநேரம் அருச்சுனனுடன் போர் புரிந்தாய். வாசனையையும் தேனையும் வெளிப்படுத்துகின்ற துளசி மாலை அணிந்த கண்ணன் தனது தேரைச் செலுத்தினான். தன்னைக் கண்டு அஞ்சுபவரீது படை செலுத்தாதவன். அவனை எதிர்த்துப் போர் செய்து வெல்லக்கூடிய ஆற்றல் உனக்கே உண்டு என வீடுமன் கர்ணனைப் பார்த்துக் கூறினான்.

7. உலாகமுனிவனின் தூது முடிவு குறித்து பாண்டவர்களிடம் வினவியது யாது?

கங்கைதேவியின் மகனான வீடுமன் வார்த்தைகளைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. பாம்புக் கொடியை உடைய துரியோதனன் கர்ணனை விரும்பிப் பாராட்டினான். அங்குத் தூதனாய் வந்த உலாக முனிவனை அவமதிக்கும் முறையில் கைகொட்டிச் சிரித்து ஏளனம் செய்தான். 'இந்த நாடு எங்களுடையதே. பாண்டவர்கள் வசித்த காடு அவர்களுக்கு உரியதே' என்று கூறினான். நாட்டை அவர்களுக்கு அளிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்தான். இதனைக்கேட்ட உலாக முனிவன் அங்கிருந்து கிளம்பி உபப்பிலாவியம்(பாண்டவர் இருந்த இடம்) சென்று அத்தினாபுரியில் நடந்தவை எல்லாம் பாண்டவர்களிடம் கூறினான்.

பின்பு உலாகன் துவாரகைக்குச் சென்று கண்ணனிடம் கூறினான். அதைக்கேட்டு கண்ணன் மகிழ்ந்தான். கண்ணன் உலாகனிடம் நீயே சென்று அருச்சுனனை இங்கு வரும்படி செய்வாயாக என சொல்லி அனுப்பினான். அதன்படி உலாக முனிவனும் உபப்பிலாவியம் சென்று அருச்சுனனிடம் கண்ணன் வரச்சொன்ன செய்தியைக் கூறினான்.

பத்து மதிப்பெண்

1. உலாகனின் தூது செய்திக்கு திருதிராஷ்டிரன் அவையில் நடந்த உரையாடல்களை எடுத்துரைக்க.

முன்னுரை :

கண்ணனின் ஆணைப்படி தருமனால் அத்தினாபுரிக்கு உலாகமுனிவனை தூது அனுப்பினான். அத்தினாபுரியை அடைந்த முனிவன் தான் கொண்டு வந்த தூதுச்செய்தியை அவையில் எடுத்துரைத்தான்.

முனிவரை வரவேற்றல் :

நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த உலாக முனிவன் அத்தினாபுரியை அடைந்தான். திருதிராஷ்டிரனின் அவைக்குச் சென்றான். உலாகனின் வரவைக் கண்டு பாம்புக் கொடியை உடைய துரியோதனன் வரவேற்றான். அவரது இரு பாதங்களையும் வணங்கி ஆசனத்தில் அமரச் செய்தான்.

ஞானமாமுனி வரவு கண்டு எதிர்கொள்ள நயத்து இருபதம் போற்றி ஆனமாமணி ஆசனத்து இருத்தினன் அரவவெங் கொடியோனே

தூது வந்த காரணத்தைக் கூறல் :

விந்தியமலை போன்ற தோள்களை உடைய வீடுமன் முதலானோர் முதலில் உலாகனை வணங்கினர். பின்னர் இங்கு தாங்கள் எழுந்தருளியதற்குரிய காரணத்தைக் கூறி அருள்வீர்களாக என வேண்டிக் கொண்டனர். அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்ற உலாகன், திருதிராஷ்டிரனும் அவன் பெற்ற துரியோதனன் முதலான பிள்ளைகளும், கர்ணனும், சகுனினும் மனம் வருந்துமாறு செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

12 ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்தும், ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஒருவரும் அறியாதபடி மறைந்தும் வாழவேண்டும் என்று விதிப்படி பாண்டுவின் புதல்வர்கள் வாழ்ந்தனர். அவ்வாண்டுகள் கழிந்து தற்போது பாண்டுவின் புதல்வர்கள் ஐவரும் வெளியில் வந்துள்ளனர். சபாமண்டபத்தில் பல அரசர்கள் முன்னிலையில் சகுனியிடம் சூதாட்டமாடித் தருமன் தோற்றான். எனவே நீங்கள் அவன் நாட்டை ஆண்டுவந்தீர். அந்நாட்டாட்சியை நீங்கள் சொன்ன வார்த்தையின்படி அப்பாண்டவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுப்பீர்களா? கொடுக்கமாட்டீர்களா? என உலாகன் வினவினான்.

**ஆண்டு மன்னர் முன் சூதபோர் பொருது
அழிந்திடுதலின் அது நீர் கொண்டு
ஆண்டு வந்த பார் நும்மொழிப்படி
அவர்க்கு அளித்திரோ? அளியீரோ?**

நீர்நிலைகளில் உள்ள பொன்னிறமான சிவந்த கால்களை உடைய அன்னப் பறவைகளும், மலையில் உள்ள மயில் பறவைகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விளையாடுகிற சிறப்பையுடைய குருநாட்டு மன்னர்களே! நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொள்ளும் போரை எண்ணவேண்டாம். முன்பு ஆடிய சூதாட்டத்தை தற்போது மேற்கொள்ள வேண்டாம். அவர்களது நாட்டை நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு நியாயமாக நடந்து கொண்டால் இனி உங்களிடையே பகைமை உண்டாகாது. உங்கள் அரசவாழ்வும் முன்பு போலவே பெருமை பெறும் என்று உலாகன் கூறினான்.

மறுபடியும் சூதாட்ட வழியைப் பின்பற்றாமல், தோல்வி அடைவோம் என்பதையும் நினைக்காமல் பாண்டவருடன் போர் செய்யக் கருதினால் அவர்களை உங்களால் வெல்ல முடியாது. வலிமை மிக்க வீமனும், அருச்சுனனும் கோபம் கொண்டு போர் செய்தால் நீங்கள் அனைவரும் அழிவீர்கள். இந்த முனிவரின் சொல் பொய்க்காது என உலாக முனிவன் கூறினான்.

**வீமனும் விசயனும் களம்புகில் அனைவீரும்
பொன்றியே விடுகின்றினிர் முனிவர்
சொல் பொய்க்குமோ? பொய்யாதே!**

உலாக முனிவன் சொன்ன அளவில் குங்குமக் குழம்பு பூசப்பெற்ற இரண்டு மேருமலைகளைப் போன்ற அழகிய பெரிய தோள்களை உடையவனும், குருகுல வம்சத்தில் தோன்றியவனும், வலிமைமிக்கவனும் ஆகிய துரியோதனன் கோபம் கொண்டான். பாண்டவர்கள் இப்போது பூனையைப்போல் உள்ளே இருந்து கொண்டு வீரமாக பேசுவது வலிமை உடையது ஆகாது. நாங்கள் நெருங்கிச் செய்யும் போரில் வீரமும், வலிமையும் யாரிடம் உள்ளது என்பதைப் போர்க்களத்தில் காணலாம் என்றான்.

இன்று பூசைபோல் இருந்துழி உரைக்கும்
ஈதுஇகலது அன்று இருவர்க்கும்
துன்று பூசலில் காணலாம் ஆண்மையும்
தோள் வலிமையும் என்றான்

விதுரன் :

கல்வியும் அதன் பயனாகத் தூய நெஞ்சம் இல்லாத தூரியோதனின் பேச்சைக் கேட்டபின் வில்லாற்றல் மிக்க விதுரன் எழுந்தான். அவன் தூரியோதனனை நோக்கி, இந்த அந்தணன் சொல்படி பாண்டவருக்கு நாட்டை திருப்பிக் கொடுத்தலே முறையானது ஆகும் என்றான். விதுரனின் பேச்சைக் கேட்டால் நன்மை பயக்கும். அறிவற்றவர் சொல்லும் சொல்லைக் கேட்டு நடப்பாயானால் உன்னைவிட்டுத் திருமகள் நீங்கிவிடுவாள். உன் உறவினரும் படைகளும் போரில் அழியும் என்றான்.

புல் விதாடகரினும் உணர்வு இலாதவர்
புகலும் வாசகம் கேட்கின்
செல்வி தூரியன் ஆய்விடும் சுற்றமும்
சேனையும் கெடும் என்றான்

துரோணர் :

அப்பொழுது பரத்துவாசரின் மகனாகிய துரோணர் எழுந்தார். நாட்டைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று முன்பு வாக்குறுதி அளித்தாய். நீ சொன்ன வாக்குறுதியை காப்பாற்றாமல் போனாய். உன் படைகளையும் வலிமையையும் நம்பி பாண்டவர்களுடன் போர் செய்ய நினைக்கிறாய். போர் மேற்கொள்வது பெருங்குற்றமாகும். அவ்வாறு நீ செய்யும் போரில் அருச்சுனனின் காண்டியம் என்ற வில் பொழியும் அம்புகள் பட்டுக் குருதி பெருக்கெடுத்து ஓடும் என்று துரோணர் எடுத்துக் கூறினார். கிருபாசாரியரும் துரோணர் கூறியதையே எடுத்துச் சொன்னார்.

வரத்து வாய்தொறும் சோரி கக்கிடவிடும்
தனஞ்சயன் தனு என்று
பரத்துவாசனும் பகர்ந்தனன் கிருபனும்
பகர்ந்ததே பகர்ந்திட்டான்

வீடுமன் திருதராட்டிரனுக்கு உறுதி கூறுதல் :

வீடுமன் மிகுந்த சினம் கொண்டு திருதராட்டிரனை பார்த்துக் கூறினான். மன்னனே! நீங்கள் நியமித்தபடி காட்டில் வசித்து வந்த உன் புதல்வர்களான பாண்டவர்களுக்கு வரையறை செய்யப்பட்ட 13 ஆண்டுக் காலமும் கழிந்துவிட்டது. இனியும் அவர்களுக்குரிய நாட்டைத் திருப்பிக் கொடுத்தலே முறையாகும். அதைவிடுத்து அவர்களுக்குரிய நாட்டைத் தராது கொடிய போரைச் செய்ய நினைக்கிறாய். அப்போர்க்களத்தல் சினம் கொண்டு அருச்சுனன் வளைக்கும் வில்லுக்கு எதிராக வல்லமை கொண்டவர் உன் பக்கத்தில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று நன்மைத் தரத்தக்க வார்த்தைகளை எடுத்துக் கூறினான்.

கர்ணன் வீடுமனை கோபத்தோடு கூறுதல் :

வீடுமனின் உரையைக் கேட்ட கர்ணனுக்குக் கண்கள் சிவந்தன. நகத்தை இழந்த கிழப்புலி போன்றவனே!

முற்காலத்தில் தசரதன் மகனான இராமனால் வலிமை இழந்த சமதக்கினி முனிவரது மகன் பரசுராமன் ஆவான். அவனிடம் வில்பயிற்சி கற்றதைக் கொண்டு வீழ்த்தினாய். அதைத்தவிர வேறு வீரச்செயலைச் செய்யவில்லை. ஆனால் எங்களை அவமதித்துப் பேசுகின்றாய் என்று வீடுமனை நோக்கிக் கர்ணன் இழிவாகப் பேசினான்.

வீடுமன் கர்ணனை இகழ்ந்து சொல்லுதல் :

புகையையும் வெப்பத்தையும் நெருப்பில் தோன்றிய மயில் போன்ற சாயலை உடையவன் திரௌபதி. அவள் அழகிய மணமாலையை அருச்சுனனுக்குச் சூட்டினான். அந்நேரத்தில் அச்சத்தைத் தருகின்ற கொடிய வில்லில் நாணினை ஏற்றினாய். அருச்சுனனோடு போர் செய்து வெற்றி கொண்டாய். ஒளிமிக்க வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன் துரியோதனன். அவனை வானத்தில் உலவும் சித்திரசேனன் முதலான கந்தவர்கள் கட்டி இழுத்துச் சென்றனர். அக்கொடிய சிறையில் இருந்த துரியோதனை வீமன் விடுவித்தான். வீமன் கந்தவர்களுடன் கடுமையாகப் போர் செய்யும் நேரத்தில் நீ வீமனோடு போரிட்டு அவனை வென்றாய். இவ்விரண்டு வெற்றியும் வெற்றியாகாது என கர்ணனை பார்த்து வீடுமன் இகழ்ந்து கூறினான். இதனை,

**தூம வெங்கனல் தோன்றிய தோகை அம்தொடையல் சூட்டிய நாளில்
நாமவெஞ்சிலை நாண் எடுத்தனை அடர் நரனோடும் போர் செய்தாய்
தாம வெண்குடை நிருபனை அந்தர சரிதர் கொண்டு ஏகாமல்
வீமன் வெஞ்சிறை மீட்ட நாளினும், திறல் வினைபுரி முனை வென்றாய்**

என்கிறார் வில்லிபுத்தூரார். குதிரைகள் பூட்டிய தேரினைச் செலுத்த தெரியாத உத்தரன் தேரை விரைவாகச் செலுத்தினான். அத்தேரைக் கொண்டு நேற்று பசுக்கூட்டங்களை அருச்சுனன் மீட்டுக் கொண்டு சென்றான். அப்போரில் நீண்டநேரம் அருச்சுனனுடன் போர் புரிந்தாய். வாசனையையும் தேனையும் வெளிப்படுத்துகின்ற துளசி மாலை அணிந்த கண்ணன் தனது தேரைச் செலுத்தினான். தன்னைக் கண்டு அஞ்சுபவர்மீது படை செலுத்தாவன். ஆவனை எதிர்த்துப் போர் செய்து வெல்லக்கூடிய ஆற்றல் உனக்கே உண்டு என வீடுமன் கர்ணனைப் பார்த்துக் கூறினார்.

முடிவுரை :

வனவாசம் முடிவடைந்த பின்னர் நாட்டைப் பெறுவதற்காகக் கண்ணன் ஆலோசிக்கிறான். அவனது கட்டளைப்படி தருமர் உலூக முனிவனைக் கௌரவர்களிடம் தூது அனுப்பினான். அத்தினாப்புரியை அடைந்த முனிவன் தான் வந்த காரணத்தைக்கூறுகிறான். துரியோதனன் நாடு எங்களுக்கு மட்டும் உரியது. பாண்டவர்கள் வாழ்ந்த காடே அவர்களுக்குரியது என்று கூறினான்.

அலகு III

6. பெரியபுராணம் திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்

பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு எளியனாக விளங்கிய இறைவனையும் அவர்களை ஆட்கொண்ட இறைவனின் அருளையும் பற்றிப் பேசுகிறது. அடியார்கள் இயல்பினைச் சேக்கிழார்,

**கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார் ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே யன்றி வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்**

என்று பாராட்டுகின்றார். சைவ சமய அடியார்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைச் சுந்தரர் ‘**திருத்தொண்டத் தொகை**’ என்ற பெயரில் பாடினார். நம்பியாண்டார் நம்பி அதனை விரித்துத் ‘**திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி**’ பாடினார். சுந்தரர் பாடிய தொகை நூலையும், நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய வகை நூலையும் விரித்துச் சேக்கிழார் **பெரியபுராணம்** பாடினார். புராணம் என்ற பெயரில் தமிழில் கிடைக்கின்ற நூல்களில் முதல் நூல் இதுவே ஆகும். இந்நூல் இரண்டு காண்டங்களையும், 13 சருக்கங்களையும், 72 புராணங்களையும், 4286 விருத்தப் பாக்களையும் உடையது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு :

பெரியபுராணத்தை இயற்றியவர் சேக்கிழார் ஆவார். இவரது இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர். அநபாயச் சோழ மன்னனிடம் அமைச்சராய் இருந்தபொழுது **உத்தமசோழப் பல்லவராயன்** என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். இவரின் காலம் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். தில்லையில் பெரியபுராணத்தினை அரங்கேற்றிய சிறப்பினையொட்டித் **தொண்டர்சீர்பரவுவார்** என்ற பட்டமும் பெற்றார். பின் அவர் பிறந்த குடிப் பெயராலே **சேக்கிழார்** என அழைக்கப் பெற்றார். சேக்கிழார் தம் நூலுக்குச் சூட்டிய பெயர் **திருத்தொண்டர் புராணம்** ஆகும். பெரியபுராணம் இரண்டு காண்டங்களையும், 13 சருக்கங்களையும், 72 புராணங்களையும், 4286 விருத்தப் பாக்களையும் உடையது.

புராணச் சுருக்கம் :

சோழமண்டலத்தின் **மேற்கா நாட்டைச்** சேர்ந்த **ஆதனூரில்** புலையர் குலத்தில் நந்தனார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து உணர்வு தோன்றிய நாள் முதல் சிவபெருமானை அன்றிப் பிறவற்றை நினையாதவர். சிவன் கோயிலில் உள்ள பேரிகை முதலான முகக்கருவிகளுக்கு போர்வைத் தோல் மற்றும் கட்டப்படும் வாரும், வீணை, யாழ் போன்ற இசைக்கருவிகளுக்கு ஏற்ற நரம்பும் தந்து வந்தார். பின் அக்கோயிலின் பின்பக்கத்தில் இருந்த பள்ளத்தைத் தோண்டிக் குளமாக்கினார்.

பல தலங்களுக்கும் சென்று இறைவனை வணங்கவேண்டும் என்ற ஆவல் அவருக்கு ஏற்பட்டது. தில்லையில் கூத்தப்பெருமானை வணங்கவேண்டும் என எண்ணுவார். ஆனால் அது தம் குலத்துக்குப் பொருந்தாது என்று கைவிடுவார். பின் மறுபடியும் தில்லைக்குப் போகவேண்டும் என ஆசை எழும். தில்லைக்கு நாளைப்போவேன் என்று எண்ணுவார். இவ்வாறு நாஸ்தோறும் தில்லைக்கு **நாளைப் போவேன், நாளைப் போவேன்** என்று கூறியதால் இவர் **திருநாளைப் போவார்** என்று அழைக்கப்பட்டார்.

இறைவர் அவருக்காக மனம் இரங்கி அவரது கனவில் தோன்றி 'இப்பிறவி ஒழிய எரியில் மூழ்கித் தில்லை அந்தணருடன் பொன்னம்பலத்துள் வருக' என்று அருள் செய்தார். பின் தில்லை அந்தணரின் கனவில் தோன்றி நந்தனார்க்குத் தீயை மூட்டித் தரும்படி உரைத்தார். அந்தணர் தீயை மூட்டி, தாம் தீயை மூட்டி இருப்பதை நந்தனார்க்குக் கூறினார். **நான் கடைத்தேறினேன்** எனத் தெளிந்து கூத்தப் பெருமானின் திருவடிகளை நினைத்த வண்ணம், தீயுள் புகுந்தார். அவரது பழம் பிறவி போனது. மார்பில் பூணூலும் தலையில் சடையும் விளங்கத் தீயினின்று வெளிப்பட்டார்.

விண்ணவர் மலர்மழை பெய்தனர். மண்ணவர் மகிழ்ந்து துதித்தனர். அந்தணர் யாவரும் அவரது திருவடியை வணங்கினர். நந்தனார் பொன்னம்பலத்துள் புகுந்தார். அதன் பின்னர் அவரை எவரும் காணவில்லை. தம் திருவடியைத் தொழுது கொண்டு இருக்குமாறு சிவப்பெருமான் அருள் செய்தார்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. பெரியபுராணத்தை இயற்றியவர் யார்? சேக்கிழார்
2. சேக்கிழார் இயற்பெயர் யாது? அருள்மொழித்தேவர்
3. பெரியபுராணத்தின் வேறு பெயர்களைக் கூறு.
திருத்தொண்டர் புராணம், திருத்தொண்டர் மாக்கதை
4. திருநாளைப் போவார் என்ற பெயர் எப்படி வந்தது?
தில்லைக்கு நாளைப் போவேன், நாளைப் போவேன் என்று கூறியதால் இவருக்கு திருநாளைப் போவார் என்று பெயர் வந்தது.
5. ஆதனார் எப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது?
சோழநாட்டில் உள்ள மேற்காநாடு என்ற பகுதியில் உள்ளது.
6. புலைச்சேரியில் குடிசைகள் எவற்றால் வேயப்பட்டு இருந்தன? புல்லால்
7. வெட்டிமைத் தொழிலைத் தாயமாக உடையவர் யார்? நந்தனார்
8. சிவபெருமானின் அர்ச்சனைக்கு எப்பொருளை நந்தனார் கொடுத்து வந்தார்?
கோரோசனை

9. நந்தனர் செல்லும்போது தில்லையின் எல்லையில் எவற்றைக் கண்டார்?
வேள்விகளில் எழும் புகையையும், அந்தணர் சிறுவர்கள் ஓதுகின்ற மறைகளை உடைய மடங்கள் இருப்பதனையும் கண்டார்.
10. மூவாயிரம் யாகசாலைகள் எங்கு இருந்தன? தில்லையில்
11. நந்தனாரின் கனவில் இறைவன் தோன்றி கூறியது யாது?
‘இந்தப் பிறவி போய் நீங்குவதற்காகத் தீயினுள் முழுகி பூணூல் அணிந்த மார்பையுடைய அந்தணர்களுடன் என் முன் வருவாயாக’ என்று கூறினார்.
12. நந்தனார் யாரைப் பார்த்து ‘நான் மேன்மை அடைந்தேன்’ என்று கூறி வணங்கினார்? அந்தணர்கள்
13. தீயினுள் புகுந்த நந்தனாருக்கு ஏற்பட்ட நிகழ்வு யாது?
பொய் பொருத்திய வடிவம் போய், புண்ணிய வடிவம் உடைய முனிவர் கோலம் பூண்டார். மார்பில் பூணூல் விளங்க, சடைமுடியும் கொண்டு அவர் தீயினின்று வெளிப்பட்டார்.
14. நான்முகன்போல் தோன்றியவன் யார்? நந்தனார்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. நந்தனார் வாழ்ந்த புலப்பாடியின் வளத்தினை எழுது.

சோழநாட்டில் உள்ள மேற்காநாடு என்ற பகுதியில் உள்ளது ஆதனூர் ஆகும். அவ்வூர் உலகத்தவர் சொல்லிக் கொண்டாடத்தக்க சிறப்புடைய பழைய பதியாகும். அங்கே நீர்வளமிக்க கொள்ளிடம் ஆறானது பொன்னையும் நல்ல மணிகளையும் தன் அலைகளாகிய கைகளால் எடுத்துத் தருகிறது. அவற்றைத் தாமரை மலர்களால் ஆகிய கைகளால் வயல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும். இதனை,

முகந்து தரஇரு மருங்கும் முளரி மலர்க் கையேற்கும்

அகன் பணை நீர்நல் நாட்டு மேற்காநாட்டு ஆதனூர்

என்கிறார் சேக்கிழார். வயல்கள் நிறைந்த ஆதனூரின் ஒரு பக்கத்தில் புலையர்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம் அமைந்து இருந்தது. அவ்விடம் ‘**புலைச்சேரி**’ என்று அழைக்கப்பட்டது. அப்பகுதியில் சுற்றம் தழுவுதலை விரும்பிய உரிமையுடைய தொழிலாளரான உழவர் பெருமக்கள் நிரம்பி வாழ்ந்தனர். அவர்களது குடிசைகள் புல்லால் வேயப்பட்ட பழைய கூரைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. கூரையின் மேல் சுரைக்கொடி படர்ந்து இருந்ததை,

பற்றிய பைங்கொடிச் சுரை மேல் படர்ந்த பழம் கூரை உடைப்

புல் குரம்பைச் சிற்றில் பல நிறைந்து உனது ஓர் புலப்பாடி

பாடல்வழி அறியலாம். மேலும் அங்குள்ள வீடுகளில் கூர்மையான நகங்களையும் மென்மையான அடிகளையும் கொண்ட பெட்டைக்கோழியின்

சிறிய குஞ்சுகள் தாயுடன் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும். ஒரு பக்கத்தில் உள்ள முற்றங்களில் நாய்க்குட்டிகள் விளையாடும். அவற்றை இரும்பு வளையங்களை அணிந்த சிறுவர்கள் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுவர். அதனால் நாய்க்குட்டிகள் மென்மையான ஓசையால் குரைக்கும். அவற்றின் ஓசையை அந்தச் சிறுவர்கள் கட்டியிருக்கும் இரும்பு மணியின் சதங்கை ஒலிகளில் அடங்கிப் போய்விடும். இதனை,

**கூர் உகிர் மெல் அடி அலகின் குறும் பார்ப்புக் குழுச் சுழலும்
வார் பயில் முன்றிலில் நின்று வள் உகிர் நாய்த் தள்ளு பறழ்**

என்கிறது இப்பாடல். புலைப்பாடியில் உள்ள குளங்களின் பக்கத்தில் பறவைகளின் ஒலி எப்பொழுதும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். அந்நிலப்பகுதியில் வாழும் புலைச்சியர்கள் தேன் சிந்தும் குவளை மலரையும், கூந்தலில் நெற்கதிர்களைச் சூடிக்கொண்டும் பறை ஒலிக்கேற்ப ஆடுவர். இதனை,

**புள்ளும் தண் புனல் கலிக்கும் பொய்கை உடைப் புடை எங்கும்
தள்ளும் தாள் நடை அசையத் தளை அவிழ் பூங்குவளை மது**

என்கிறார் சேக்கிழார். இத்தகைய இயல்புடையதாய் விளங்கும் புலைப்பாடியில், தம் உண்மை அன்பைச் சிவபெருமானின் திருவடிக் கே விளைவித்தலால் உண்டான முன் உணர்ச்சியோடு இவ்வுலகத்தில் நந்தனார் என்ற பெயரையுடைய ஒருவர் இருந்தார். அவர் அவ்வூரின் வெட்டிமைத் தொழிலைத் தாயமாக உடையவர். அவர் தமக்கு ஒப்பில்லாதவராகச் சிறந்து விளங்கினார்.

2. நந்தனார் இறைவனுக்கு செய்த திருத்தொண்டினை எழுது.

இந்த உலகத்தில் பிறந்து வளர்ந்து தொடங்கிய நாள் முதல் பிறையை சூடிய சிவபெருமானிடத்தில் பேரன்பு கொண்டவராய் விளங்கினார். மறந்தும் வேறு தெய்வங்களிடத்தும், தீய தொழில்களிலும் மனத்தைச் செலுத்தாது வாழ்ந்தார். தினந்தோறும் தருமங்களைச் செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

ஊரில் விடப்பட்ட வெட்டிமைத் தொழிலுக்கான தரப்பட்ட மானிய நிலத்தின் வருவாயைத் தம் உணவுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். தம் பிறப்பினால் வரும் இத்தொழிலைச் செய்து வந்த அவர் இறைவனின் திருத்தொண்டில் தலை சிறந்து நின்றார். கூர்மையான மூன்று தலைகளையுடைய சூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமானின் கோயில்தோறும் சென்றார்.

பேரிகை முதலான முகக்கருவிகளுக்கு போர்வைத் தோல் மற்றும் கட்டப்படும் வாரும், வீணை, யாழ் போன்ற இசைக்கருவிகளுக்கு ஏற்ற நரம்பும் தந்து வந்தார். ஆயினும் குலமரபுக்கேற்பக் கோவிலுக்கு வெளிப்புறத்தில் நின்று இறைவன்மீது கொண்ட பேரன்பின் மிகுதியால்

ஆனந்தமாய் ஆடியும், பாடியும் மகிழ்ந்தார். அன்புடன் சிவபெருமானின் அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய கோரோசனை முதலான பொருள்களும் கோயில்களுக்கு கொடுத்து வந்தார். இதனை,

**சேர் உற்ற தந்திரியும் தேவர்பிரான் அர்ச்சனைகட்கு
ஆர்வத்தின் உடன் கோரோசனையும் இவை அளித்து உள்ளார்**

என்கிறார் சேக்கிழார். அக்காலத்தில், திருப்புன்கூர் என்ற தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை மனத்தில் நினைத்து அவ்இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்ய விரும்பினார். அதன் காரணமாகத் ஆதனூரில் இருந்து திருப்புன்கூரை வந்து அடைந்தார். சிவலோகநாதரின் திருவடிகளை எண்ணி விருப்பத்துடன், தாம் வேண்டிய திருப்பணிகளைச் செய்வதற்கு உண்டான ஆசையால் உள்ளம் ஒருமைப்பட்டவராய் இருந்தார். தம் ஆதனூரின்னும் புறப்பட்டு, வருத்தமும் நிலையில் திருப்புன்கூர் தலத்திற்கு வந்து அடைந்தார்.

3. நந்தனார் தில்லைச் செல்ல எண்ணியது யாது?

கொன்றை மலரைச் சூடிய சிவபெருமானின் திருவருளால் கோயிலுக்கு பின்புறம் உள்ள நிலத்தை குளமாக தோண்டினார். இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் கோயிலை வலம் வந்து வணங்கினார். பின்னர் இறைவனின் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு தம் ஊருக்கு திரும்பிச் சென்றார். இதனை,

**இடம் கொண்ட கோயில் புறம் வலம் கொண்டு பணிந்து எழுந்து
நடம் கொண்டு விடை கொண்டு தம் பதியில் நண்ணினார்**

என இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. சிவபெருமானின் திருத்தலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று வணங்கினார். உண்மையான திருத்தொண்டைச் செய்து வாழ்ந்து வந்தார். அவர் அன்பானது மேன்மேலும் அதிகரிக்க தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைக் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும் என்னும் ஆவல் ஏற்பட்டது.

இரவு முழுவதும் உறங்காமல் இருந்தார். விடிந்த பின் தம் குடும்பத்தோடு தில்லை செல்ல முயன்றார். அவ்வாறு செல்ல முடியவில்லை. ஆயினும் தில்லைக்குச் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தது. நாள்தோறும் **நாளைப் போவேன், நாளைப்போவேன்** என்று கூறினார். அதனால் நந்தனாருக்குத் 'திருநாளைப் போவார்' என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

நந்தனார் தில்லைக்குச் செல்ல நாளைப்போவேன் என்று சொல்லிப் பல நாள்களும் கழிந்தன. அதனால் அவரது மனம் துன்பத்தில் ஆழ்ந்தது. பூளைப் பூப்போன்ற பிறவியான கட்டு நீங்கப் போவதற்குத் துணிவு கொண்டவராய் இருந்தார். இதனை,

**நாளைப்போவேன் என்று நாள்கள் செலத் தரியாது
பூளைப் பூவாம் பிறவிப் பிணிப்பு ஒழியப் போவாராய்ப்**

என்கிறது இப்பாடல். பாக்கு மரங்கள் சூழ்ந்த பழமையான ஊரின்னிறு புறப்பட்டுச் சென்றார். போகும்வழியில் ஆண் வாளை மீன்கள் எழுந்து பாய்வதற்கு இடமான வயல்கள் சூழ்ந்த தில்லையின் எல்லையை அடைந்தார்.

4. தில்லையின் எல்லையை அடைந்த நந்தனாரின் நிலை எத்தகையது?

நந்தனார் செல்லும்போது தில்லையின் எல்லையில் சிவந்த தீயை வளர்க்கும் வேள்விகளில் எழும் புகையையும், அந்தணர் சிறுவர் மறைகளை ஒதுகின்ற மடங்கள் இருப்பதனையும் கண்டார். அவற்றைக் கண்டதும் தனது கீழ்மையான குலத்தை எண்ணி தில்லையின் உள்ளே செல்லாமல் மதிலின் வெளி பக்கத்திலேயே நின்றார். இதனை,

**மல்குபெரும் இடை ஓதும் மடங்கள் நெருங்கினவும் கண்டு
அல்கும் தம் குலம் நினைந்தே அஞ்சி அணைந்திலர் நின்றார்**

என்ற பாடல் வரியில் அறியமுடிகிறது. தில்லையில் ஊரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்த மதிலின் வாயிலில் புகுந்தால் அங்கு மலை போன்ற மாடங்கள்தோறும் வேதிகைகளுடன் பொருந்திய 3000 யாகசாலைகள் இருந்தன.

ஆயினும் இவற்றைக் கடந்து செல்வது அரிது என்று கருதினார். அவருக்கு தில்லை இறைவன்மீது அடங்காத அன்பு மேன்மேலும் வளர்ந்து பெருகின. உள்ளம் உருகி இறைவனைக் கைகூப்பி வணங்கினார். ஊரின் எல்லையை வலமாக சுற்றி வந்தார். இதனை,

**ஒப்ப அரிதாய் வளர்ந்து ஓங்க உள் உருகிக் கைதொழுதே
செப்ப அரிய திரு எல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்**

என்ற வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாறு ஊரின் எல்லையை இரவு பகலாக வலம் வந்து உள்ளே செல்லமுடியாத தம் இழிநிலையை நினைத்தார். இறைவனின் திருக்கூத்தை எவ்வாறு நான் கும்பிடுவேன் என நினைத்து வருந்தி உறங்கினார்.

5. சிவபெருமானின் அருளால் நந்தனார் நெருப்பிலிருந்து மீண்டு வந்த செயலை எழுது.

துன்பத்தைத் தரும் இந்தப் பிறவியானது தடையாய் உள்ளது என்று மனத்தில் எண்ணி நந்தனார் உறங்கினார். அவருடைய மனநிலையை இறைவன் அறிந்தார். அவர் மனக்குறையைப் போக்குவதற்காக நந்தனாரின் கனவில் தோன்றினார்.

“இந்தப் பிறவி போய் நீங்குவதற்காகத் தீயினுள் மூழ்கி பூணூல் அணிந்த மார்பையுடைய அந்தணர்களுடன் என முன் வருவாயாக” என்று கூறினார். அவ்வாறே தில்லையில் உள்ள அந்தணர்கள் கனவில் தனித்தனியாக தோன்றித் நந்தனாருக்கு தீ அமைத்துக் கொடுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்.

தம் இறைவனின் கட்டளையை ஏற்ற தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அனைவரும் கோயிலின் திருவாயில் முன்பு அச்சத்துடன் கூடினர். சிவபெருமானின் கட்டளைக்கு ஏற்பத் தீ அமைத்துக் கொடுப்போம் என்னும் செய்தியை தம் அன்பு பெருக நந்தனாரிடம் சொல்ல வந்தனர். இதனை,

**எம்பெருமான் அருள்செய்த பணி செய்வோம் என்று ஏத்தித்
தம் பரிவு பெருக வரும் திருத்தொண்டர்பால் சார்ந்தார்**

என்கிறது இப்பாடல். நந்தனாரே! இறைவன் கொடிய தீமை உமக்கு அமைத்துத் தருமாறு அருள் செய்ததால் இப்போது உம்மிடம் வந்தோம் என்று உரைத்தனர். வருந்தும் மனத்தையுடைய நந்தனார் அதனைக் கேட்டு 'நான் மேன்மை அடைந்தேன்' என்று கூறி அந்தணர்களை வணங்கினார். அவரது இசைவைப் பெற்ற அந்தணர்களும் அவ்வாறே தீ அமைத்த அச்செய்தியைத் திரும்ப வந்து அவருக்குத் தெரிவித்தனர். இதனை,

**நையும் மனத் திருத்தொண்டர் நான் உய்ந்தேன் எனத் தொழுதார்
தெய்வ மறை முனிவர்களும் தீ அமைத்தபடி மொழிந்தார்**

என்கிறார் சேக்கிழார். மறையவர் அறிவித்த பின்பு தென்திசை மதில் புறத்தை அடைந்தார். சிவபெருமானின் பேரருளால் மறையவர் தீயை வளர்த்த தீக்குழியினை அடைந்து இறைவனின் திருவடிகளை மனத்தில் கொண்டு நந்தனார் அந்தத் தீயினைச் சுற்றி வலமாக வந்தார். பின்பு சிவபெருமானை வணங்கி தீயினுள் புகுந்தார். அப்போது தீயில் பொய் பொருந்திய வடிவை ஒழித்துப் புண்ணிய வடிவம் உடைய முனிவர் கோலம் பூண்டார். மார்பில் பூணூல் விளங்க, சடைமுடியும் கொண்டு அவர் தீயினின்று வெளிப்பட்டார். இதனை,

**எப்பொய் தகையும் உருவு ஒழித்துப் புண்ணிய மாமுனி வடிவாய்
மெய்திகழ் வெண்ணூல் விளங்க வேணி முடிகொண்டு எழுந்தார்**

என்கிறது இப்பாடல்.

6. நந்தனாரை அனைவரும் வணங்கிய நிலையை எழுது.

நந்தனார் செந்தாமரைமலர் மேல் எழுந்த அந்தணனான நான்முகன்போல் தோன்றினார். அப்போது வானத்தில் துந்துபி முரசின் முழக்கமானது ஒலித்தது. தேவர்கள் மகிழ்ந்து மலரை மழையாக தூவி வாழ்த்தினர். இதனை,

**வந்து எழுந்தது இருவிசம்பில் வானவர்கள் மகிழ்ந்து ஆர்த்துப்
பைந்துணர் மந்தாரத்தின் பனிமலர் மாரிகள் பொழிந்தார்**

என்ற வரிகளால் அறியலாம். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கைகூப்பி வணங்கினர். திருத்தொண்டர்கள் பணிந்து மனம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். வேதங்கள் சூழ்ந்து துதிக்கும் அம்பலத்தில் கூத்தாரும் இறைவனின் திருவடியை வணங்குவதற்காக நந்தனார் சென்றார். அவரோடு தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் சென்றனர்.

சிவபெருமானை விரைந்து தரிசிக்கும்பொருட்டு திருக்கோபுரத்தைத் தொழுது வணங்கினார். உள்ளே புகுந்து திருவம்பல எல்லையை அடைந்தார். இறைவனின் திருவடியைக் காணச் சென்றவர் திரும்ப வரவில்லை. அங்கு நிகழ்ந்ததைக் கண்டு அந்தணர்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். முனிவர்கள் துதித்தனர். தம்மை வந்தடைந்த திருத்தொண்டருக்கு, எப்போதும் தம் திருவடிகளை வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தத்தை அளித்து சிவபெருமான் அருள்புரிந்தார். இதனை,

**சுந்தரத் தாமரை புரையும் துணை அடிகள் தொழுது இருக்க
அந்தம் இலா ஆனந்தப் பெருங்குத்தர் அருள்புரிந்தார்**

என்ற பாடல்வரி எடுத்துரைக்கிறது.

பத்து மதிப்பெண்

1. தில்லையில் நந்தனாரின் செயலும், நந்தனாரை அனைவரும் வணங்கிய விதத்தையும் எடுத்துரைக்க.

முன்னுரை :

புலப்பாடியில் பிறந்த நந்தனார் தில்லைக்கு சென்று இறைவனை தரிசிக்க வேண்டும் என நினைக்கிறார். தில்லையின் எல்லையை அடைகிறார். இறைவனின் திருக்கூத்தை பார்க்க முடியாமல் வருந்தினார். இறைவன் அந்தணர்கள் கனவில் தோன்றி நந்தனாருக்காக தீயினை ஏற்படுத்தும்படி சொல்கிறார். தீயில் நந்தனார் மூழ்கி எழுந்திருக்க அந்தணராக காட்சி அளிக்கிறார்.

தில்லையின் எல்லையை அடைதல் :

நந்தனார் செல்லும்போது தில்லையின் எல்லையில் சிவந்த தீயை வளர்க்கும் வேள்விகளில் எழும் புகையையும், அந்தணர் சிறுவர் மறைகளை ஒதுகின்ற மடங்கள் இருப்பதனையும் கண்டார். அவற்றைக் கண்டதும் தனது கீழ்மையான குலத்தை எண்ணி தில்லையின் உள்ளே செல்லாமல் மதிலின் வெளி பக்கத்திலேயே நின்றார். இதனை,

மல்குபெரும் இடை ஓதும் மடங்கள் நெருங்கினவும் கண்டு

அல்கும் தம் குலம் நினைந்தே அஞ்சி அணைந்திலர் நின்றார்

என்ற பாடல் வரியில் அறியமுடிகிறது. தில்லையில் ஊரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்த மதிலின் வாயிலில் புகுந்தால் அங்கு மலை போன்ற மாடங்கள் தோறும் வேதிகைகளுடன் பொருந்திய 3000 யாகசாலைகள் இருந்தன.

ஆயினும் இவற்றைக் கடந்து செல்வது அரிது என்று கருதினார். அவருக்கு தில்லை இறைவன்மீது அடங்காத அன்பு மேன்மேலும் வளர்ந்து பெருகின. உள்ளம் உருகி இறைவனைக் கைகூப்பி வணங்கினார். ஊரின் எல்லையை வலமாக சுற்றி வந்தார். இதனை,

ஒப்ப அரிதாய் வளர்ந்து ஓங்க உள் உருகிக் கைதொழுதே

செப்ப அரிய திரு எல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்

என்ற வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாறு ஊரின் எல்லையை இரவு பகலாக வலம் வந்து உள்ளே செல்லமுடியாத தம் இழிநிலையை நினைத்தார். இறைவனின் திருக்கூத்தை எவ்வாறு நான் கும்பிடுவேன் என நினைத்து வருந்தி உறங்கினார்.

நந்தனார் நெருப்பிலிருந்து மீண்டு வருதல் :

துன்பத்தைத் தரும் இந்தப் பிறவியானது தடையாய் உள்ளது என்று மனத்தில் எண்ணி நந்தனார் உறங்கினார். அவருடைய மனநிலையை இறைவன் அறிந்தார். அவர் மனக்குறையைப் போக்குவதற்காக நந்தனாரின் கனவில் தோன்றினார்.

“இந்தப் பிறவி போய் நீங்குவதற்காகத் தீயினுள் மூழ்கி பூணூல் அணிந்த மார்பையுடைய அந்தணர்களுடன் என முன் வருவாயாக” என்று கூறினார். அவ்வாறே தில்லையில் உள்ள அந்தணர்கள் கனவில் தனித்தனியாக தோன்றித் நந்தனாருக்கு தீ அமைத்துக் கொடுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்.

தம் இறைவனின் கட்டளையை ஏற்ற தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அனைவரும் கோயிலின் திருவாயில் முன்பு அச்சத்துடன் கூடினர். சிவபெருமானின் கட்டளைக்கு ஏற்பத் தீ அமைத்துக் கொடுப்போம் என்னும் செய்தியை தம் அன்பு பெருக நந்தனாரிடம் சொல்ல வந்தனர். இதனை,

**எம்பெருமான் அருள்செய்த பணி செய்வோம் என்று ஏத்தித்
தம் பரிவு பெருக வரும் திருத்தொண்டர்பால் சார்ந்தார்**

என்கிறது இப்பாடல். நந்தனாரே! இறைவன் கொடிய தீமை உமக்கு அமைத்துத் தருமாறு அருள் செய்ததால் இப்போது உம்மிடம் வந்தோம் என்று உரைத்தனர். வருந்தும் மனத்தையுடைய நந்தனார் அதனைக் கேட்டு ‘நான் மேன்மை அடைந்தேன்’ என்று கூறி அந்தணர்களை வணங்கினார். அவரது இசைவைப் பெற்ற அந்தணர்களும் அவ்வாறே தீ அமைத்த அச்செய்தியைத் திரும்ப வந்து அவருக்குத் தெரிவித்தனர். இதனை,

**நையும் மனத் திருத்தொண்டர் நான் உய்ந்தேன் எனத் தொழுதார்
தெய்வ மறை முனிவர்களும் தீ அமைத்தபடி மொழிந்தார்**

என்கிறார் சேக்கிழார். மறையவர் அறிவித்த பின்பு தென்திசை மதில் புறத்தை அடைந்தார். சிவபெருமானின் பேரருளால் மறையவர் தீயை வளர்த்த தீக்குழியினை அடைந்து இறைவனின் திருவடிகளை மனத்தில் கொண்டு நந்தனார் அந்தத் தீயினைச் சுற்றி வலமாக வந்தார்.

பின்பு சிவபெருமானை வணங்கி தீயினுள் புகுந்தார். அப்போது தீயில் பொய் பொருந்திய வடிவை ஒழித்துப் புண்ணிய வடிவம் உடைய முனிவர் கோலம் பூண்டார். மார்பில் பூணூல் விளங்க, சடைமுடியும் கொண்டு அவர் தீயினின்று வெளிப்பட்டார். இதனை,

**எப்பொய் தகையும் உருவு ஒழித்துப் புண்ணிய மாமுனி வடிவாய்
மெய்திகழ் வெண்ணூல் விளங்க வேணி முடிகொண்டு எழுந்தார்**

என்கிறது இப்பாடல்.

நந்தனாரை அனைவரும் வணங்குதல் :

நந்தனார் செந்தாமரைமலர் மேல் எழுந்த அந்தணனான நான்முகன்போல் தோன்றினார். அப்போது வானத்தில் துந்துபி முரசின் முழக்கமானது ஒலித்தது. தேவர்கள் மகிழ்ந்து மலரை மழையாக தூவி வாழ்த்தினர். இதனை,

**வந்து எழுந்தது இருவிசம்பில் வானவர்கள் மகிழ்ந்து ஆர்த்துப்
பைந்துணர் மந்தாரத்தின் பனிமலர் மாரிகள் பொழிந்தார்**

என்ற வரிகளால் அறியலாம். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கைகூப்பி வணங்கினர். திருத்தொண்டர்கள் பணிந்து மனம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். வேதங்கள் சூழ்ந்து துதிக்கும் அம்பலத்தில் கூத்தாடும் இறைவனின் திருவடியை வணங்குவதற்காக நந்தனார் சென்றார். அவரோடு தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் சென்றனர்.

சிவபெருமானை விரைந்து தரிசிக்கும்பொருட்டு திருக்கோபுரத்தைத் தொழுது வணங்கினார். உள்ளே புகுந்து திருவம்பல எல்லையை அடைந்தார். இறைவனின் திருவடியைக் காணச் சென்றவர் திரும்ப வரவில்லை. அங்கு நிகழ்ந்ததைக் கண்டு அந்தணர்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். முனிவர்கள் துதித்தனர். தம்மை வந்தடைந்த திருத்தொண்டருக்கு, எப்போதும் தம் திருவடிகளை வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தத்தை அளித்து சிவபெருமான் அருள்புரிந்தார். இதனை,

**சுந்தரத் தாமரை புரையும் துணை அடிகள் தொழுது இருக்க
அந்தம் இலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் அருள்புரிந்தார்**

என்ற பாடல்வரி எடுத்துரைக்கிறது.

முடிவுரை :

நந்தனார் இறைவன்மீது கொண்ட பக்தியையும், அவரது புலையர் குல வருத்தத்தையும், இறைவன் அவருக்குச் செய்த அருளையும் பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டு உள்ளது. அந்தணர்கள் தீ வளர்த்தல், நந்தனார் தீயுள் புகுதல், அந்தணர் போல ஆகுதல் பின்பு இறைவனோடு கலத்தல் என நந்தனாரின் பக்தியை உணர்ந்து அனைவரும் வணங்கினர்.

7. சீறாப்புராணம் ஈத்தங்குலை வரவழைத்த படலம்

உமறுப்புலவர் எழுதிய சீறாப்புராணம் முகம்மது நபி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், வாழ்வில் நிகழ்த்திய அற்புதங்களையும், அருள் செயல்களையும் எடுத்துக்கூறும் காப்பியம் ஆகும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் இணையற்ற பெருநூலாக விளங்குவது சீறாப்புராணமே ஆகும். **சீறத்** என்ற சொல்லில் இருந்தே **சீறா** என்னும் சொல் பிறந்தது. **சீறத்** என்கிற அரபுச் சொல்லிற்கு **வரலாறு** என்பது பொருள் ஆகும். மண்ணுலகில் தூய வாழ்க்கை நடத்திய முகம்மது என்கிற இறைத்தூதரின் வரலாற்றினைக் கூறுவது சீறாப்புராணம் ஆகும். இந்நூல் விலாத்துவக் காண்டம், நபுவத்துக் காண்டம், பிஜிரத்துக் காண்டம் என்னும் 3 காண்டங்களையும் நாட்டுப்படலம் முதலான 95 படலங்களையும், 5027 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டது.

இறைத்தூதர் முகம்மது அவர்கள் அறியாமை நிறைந்த வேடனின் ஐயத்தைப் போக்க, ஈத்தங்குலையை வரவழைத்துக் காட்டிய அற்புத நிகழ்ச்சியைக் கண்டு வேடன் மனம் மாறியதையும், இறைத்தூதரை அவன் ஏற்பதும் இப்படலத்தில் அமைந்துள்ளது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு :

முகம்மது நபி அவர்களின் காலத்தில் அவருக்குத் தோழராக வாழ்ந்தவர் அப்துல்லா இப்னுபாகிர் ஆவார். அவரது வழித்தோன்றலாக வந்தவர் **கேசுமுதலியார்** என்று அழைக்கப்பட்ட செய்குமுகம்மது அலியார். அவர் கேரளாவிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவர். எட்டயபுரத்து அரசரின் நட்பைப் பெற்று வாழ்ந்தவர். அவருக்கு மகனாய்ப் பிறந்தவர் உமறுப்புலவர். எட்டயபுர அரசவைப் புலவரான கடிகை முத்துப் புலவரிடம் தமிழ் கற்றார்.

படலம் சுருக்கம் :

இவ்வுலகத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களாலும் போற்றப்படக் கூடியவர் நபிகள் நாயகம் ஆவார். இஸ்லாமிய வேதங்களுக்குத் தாயாக காத்திடும் அன்புடையவர். அவரே முகம்மது முஸ்தபா றகூல் சல்லல்லாகு அசைகிவசல்லம் ஆவார். அவர் புறக்கானுல் அலீம் என்னும் வேதத்தின் முறைமை ஆனவர். மார்க்கத் துணைவர்களான சபாபாக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள்.

நபிகள் இருந்த இடத்திற்கு ஓர் அறபி என்பவன் வந்தான். அவன் காலில் செருப்பும், ஒரு கையில் ஈட்டியும், உடம்பில் சட்டையும், இடுப்பில் கட்டிய கச்சையும், தோளில் தோலினால் செய்த கேடயத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். அறபியின் பார்வையானது பகைவர்களின் நெஞ்சம் நொறுங்கச் செய்யும். காதுகள் உளுத்துப் போகும். தீய சொற்களைக் கூறுவான். அத்தன்மை கொண்ட அறபி, நபிகளின் முன்னால் வந்து எந்தவித பயமும் இல்லாமல் நேரில் பார்த்து 'இப்பூமியில் நீங்கள் யார்?' என்று கேட்டான்.

நபிகள் நாயகம், நான் இந்த உலகமானது துதியா நிற்கும் ஒப்பற்ற இறைவனான **அல்லாவின் இறைத்தூதர்** என்று பதில் உரைத்தார். நபிகள் நாயகம் கூறியதைக் கேட்ட அறபி நீவிர் யாவற்றிற்கும் முதன்மையான இறைத்தூதர் என்றால் என் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு நிரூபித்துக் காட்டவேண்டும். அதற்குச் சாட்சியாகக் குற்றமற்ற சான்றுகள் இருந்தால் அதனைக் கூறவேண்டும் என நபிகளிடம் அறபி கேட்டுக் கொண்டான்.

நபிகள் நான் இறைத்தூதர் என்பதை மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறேன். நான் அப்படிச் செய்தால் நீ எனக்குக் புறக்கானால் அல்மென்னும் வேதத்திற்கு சார்ந்த கலிமாவை அன்போடும் நிறைவான மனத்தோடும் உண்மையாகக் கூறுவாயா? என்று நபிகள் அறபியிடம் கேட்டார்.

அதற்கு அறபி, இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் நன்கு அறியவும், வஞ்சமில்லா மனத்தை அறியவும் நான் உம்முடைய வழியைப் பின்பற்றி எனது பாவங்களானவை அற்றுப்போகும்படி செய்வேன். உனது மார்க்கத்தில் உட்படுவேன் என்று கூறினான்.

அறபியிடம் நபிகள் இம்மண்ணுலகத்திலும், விண்ணுலகத்திலும் நீண்ட எட்டுத் திசைகளிலும் உனது மனத்திற்கு நன்மை தரக்கூடிய சாட்சியம் யாவை? அவற்றை எடுத்துக் கூறுவாயாக என்றார்.

நம்மிருவருக்கும் எதிராக விரிந்த தலையை உடைய ஈத்தமரம் காணப்படுகிறது. அம்மரத்தின் பூக்கள் சிந்தாதபடியும், அதில் உள்ள ஈத்தங்குலையை கீழே விழாமல் நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு வரும்படி செய்யவேண்டும். அப்படி செய்தால் எனது மனமும், வாக்கும் ஒன்றிய நிலையில் உம்முடைய புறக்கானால் அல்மென்னும் புண்ணிய வேதத்தின்படி நடப்பேன் என்று உறுதி கூறினான் அறபி.

நபிகள் நாயகம் ஈத்த மரத்தைப் பார்த்து உனது குலையானது இவ்விடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று கூறினார். ஈத்தமரத்தின் குருத்துக்கள் மேலே எழுந்தது. எவ்விதச் சிதறலும் இல்லாமல் ஈத்தங்குலை கொத்தாக நபிகள் நாயகத்தின் முன்னால் வந்தது. அதனை அறபி பார்த்தான். 'இதைக் காட்டிலும் அற்புதச் செயல் இவ்வுலகத்தில் இல்லை' என அறபி நினைத்து நபிகளோடு மனம் ஒன்றினான்.

நபிகளின் திருவடிகளை வணங்கினான். இந்த ஈத்தங் குலையை ஈத்த மரத்தில் மீண்டும் பொருந்தும்படி செய்வீர்களாக? என்று துணிவோடும் அச்சத்தோடும் கூறினான். அதைக்கேட்ட நபிகள் ஈத்தங்குலையை நோக்கி, 'நீ உன் இருப்பிடத்திற்குச் செல்வாயாக!' எனக் கூறினார். அவ்வாறே அக்குலையானது மரத்தில் சென்று பொருந்தியது.

நபியின் செயலைக்கண்டு அதிசயம் அடைந்தான். ஈத்தங்குலை வரவழைத்த தன்மையும், அதனை பொருந்தச் செய்தமையும் கண்டு

மகிழ்ந்தான். இது அறிவையும் அச்சத்தையும் உடைய மிருகமல்ல! இது ஒரு மரம். அதன் குலை முன்னே வரவும் போகவும் செய்வார் சத்தியத்தைக் கொண்ட நபிகள் ஆவர். இதனை எண்ணி நபிகள் நாயகத்தின் பாதங்களைத் தனது தலையில் வைத்துக்கொண்டான் அறபி. பின்பு கலிமா என்னும் இஸ்லாமிய வேத மந்திரத்தை அன்போடு ஓதினான். பின்னர் அல்லாவின் இறைத்தூதராகிய நபிகள் நாயகத்தோடு ஒப்பற்ற தோழமை பூண்டான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. சீறாப்புராணத்தை இயற்றியவர் யார்? உமறுப்புலவர்
2. உமறுப்புலவரின் ஆசிரியர் யார்? கடிகை முத்துப்புலவர்
3. சீறா என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? வரலாறு
4. உமறுப்புலவரை ஆதரித்துப் போற்றியவர்? வள்ளல் சீதக்காதி
5. நபிகள் நாயகத்தின் செய்தி வரலாற்றைக் கூறும் நூல்? சீறாப்புராம்
6. நபிகள் நாயகத்தை எப்படி அழைப்பர்?
முகம்மது முஸ்தபா றகூல் சல்லல்லாகு அசைகிவசல்லம்
7. வேதத்தின் முறைமையானவர்? புறக்கானுல் அலீம்
8. மார்க்கத் துணைவர்களானவர்? சஹாபாக்கள்
9. நபியை பார்க்க அறபி எப்படி வந்தான்? அறபியின் காலில் செருப்பும், ஒரு கையில் ஈட்டியும், உடம்பில் சட்டையும், இடுப்பில் கட்டிய கச்சையும், தோளில் தோலினால் செய்த கேடயத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான்.
10. அறபி எச்சொற்களை கூறுபவன்? தீய சொற்களைக் கூறுபவன்
11. அல்லாவின் இறைத்தூதர் யார்? நபிகள் நாயகம்
12. அறபி நபிகளிடம் செய்யக்கூடிய அற்புதச் செயல் என்ன?
ஈத்தமரத்தின் பூக்கள் சிந்தாதபடியும், அதில் உள்ள ஈத்தங்குலையை கீழே விழாமல் நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு வரும்படி செய்யவேண்டும்.
13. ஈத்தமரம் எவ்வாறு காணப்பட்டது? ஈத்தமரமானது பிரகாசத்தைக் கொண்ட வெள்ளிய குருத்தோடு விளங்கியது. வண்ணம் மேலோங்கி எதிலும் சிதைவு அடையாமல் இறங்கி நிலத்தின் மீதில் விரிந்த தலையானது விளக்கமுற்ற நின்றது.
14. நபிகள் யாரை தம் தோழனாக ஏற்றுக் கொண்டார்? அறபியை
15. கலிமா என்றால் என்ன? இஸ்லாமியர்களின் வேதமந்திரம்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. நபிகள் நாயகத்திற்கும் அறபிக்கும் நடந்த உரையாடலை விளக்குக.

இவ்வுலகத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களாலும் போற்றப்படக் கூடியவர் நபிகள் நாயகம் ஆவார். இஸ்லாமிய வேதங்களுக்குத் தாயாக காத்திடும் அன்புடையவர். அவரே முகம்மது முஸ்தபா றகூல் சல்லல்லாகு

அசைகிவசல்லம் ஆவார். அவர் புறக்கானால் அலீம் என்னும் வேதத்தின் முறைமை ஆனவர். மார்க்கத் துணைவர்களான சபாபாக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். அவர் கரிய மேகம் நிறத்தைக் கொண்ட மேகக் குடையினது நிழலுடன் அருள் பெருக்கவும், கஸ்தூரியின் மணமானது எட்டுத்திசைகளிலும் கமழவும் வீற்றிருந்தார்.

அறபி வருகை :

நபிகள் இருந்த இடத்திற்கு ஓர் அறபி என்பவன் வந்தான். அவன் காலில் செருப்பும், ஒரு கையில் ஈட்டியும், உடம்பில் சட்டையும், இடுப்பில் கட்டிய கச்சையும், தோளில் தோலினால் செய்த கேடயத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். இதனை,

**காலினில் கபுகம் கையில் கச்சையும்
மேலிடும் சட்டையும் விசித்த கச்சையும்
தோல் ஒரு தோளினும் தூக்கி வந்தவன்**

என்கிறார் உமறுப்புலவர்.

நபிக்கும், அறபிக்கும் நடந்த உரையாடல் :

அறபியின் பார்வையானது பகைவர்களின் நெஞ்சம் நொறுங்கச் செய்யும். காதுகள் உளுத்துப் போகும். தீய சொற்களைக் கூறுவான். அத்தன்மை கொண்ட அறபி, நபிகளின் முன்னால் வந்து எந்தவித பயமும் இல்லாமல் நேரில் பார்த்து ‘இப்பூமியில் நீங்கள் யார்?’ என்று கேட்டான்.

நபிகள் நாயகம், நான் இந்த உலகமானது துதியா நிற்கும் ஒப்பற்ற இறைவனான **அல்லாவின் இறைத்தூதர்** என்று பதில் உரைத்தார். நபிகள் நாயகம் கூறியதைக் கேட்ட அறபி நீவிர் யாவற்றிற்கும் முதன்மையான இறைத்தூதர் என்றால் என் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு நிரூபித்துக் காட்டவேண்டும். அதற்குச் சாட்சியாகக் குற்றமற்ற சான்றுகள் இருந்தால் அதனைக் கூறவேண்டும் என நபிகளிடம் அறபி கேட்டுக் கொண்டான்.

நபிகள் நான் இறைத்தூதர் என்பதை மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறேன். நான் அப்படிச் செய்தால் நீ எனக்குக் புறக்கானால் அல்மென்னும் வேதத்திற்கு சார்ந்த கலிமாவை அன்போடும் நிறைவான மனத்தோடும் உண்மையாகக் கூறுவாயா? என்று நபிகள் அறபியிடம் கேட்டார்.

அதற்கு அறபி, இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் நன்கு அறியவும், வஞ்சமில்லா மனத்தை அறியவும் நான் உம்முடைய வழியைப் பின்பற்றி எனது பாவங்களானவை அற்றுப்போகும்படி செய்வேன். உனது மார்க்கத்தில் உட்படுவேன் என்று கூறினான். அறபியிடம் நபிகள் இம்மண்ணுலகத்திலும், விண்ணுலகத்திலும் நீண்ட எட்டுத் திசைகளிலும் உனது மனத்திற்கு நன்மை தரக்கூடிய சாட்சியம் யாவை? அவற்றை எடுத்துக் கூறுவாயாக என்றார்.

நம்மிருவருக்கும் எதிராக விரிந்த தலையை உடைய ஈத்தமரம் காணப்படுகிறது. அம்மரத்தின் பூக்கள் சிந்தாதபடியும், அதில் உள்ள ஈத்தங்குலையை கீழே விழாமல் நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு வரும்படி செய்யவேண்டும். அப்படி செய்தால் எனது மனமும், வாக்கும் ஒன்றிய நிலையில் உம்முடைய புறக்கானால் அலீமென்னும் புண்ணிய வேதத்தின்படி நடப்பேன் என்று உறுதி கூறினான் அறபி.

2. ஈத்த மரத்தின் குலை தானாக வருதலும், மரம் நோக்கிச் சென்ற செயலையும் எழுது.

நபிகள் நாயகம் ஈத்த மரத்தைப் பார்த்து உனது குலையானது இவ்விடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று கூறினார். ஈத்தமரத்தின் குருத்துக்கள் மேலே எழுந்தது. எவ்விதச் சிதறலும் இல்லாமல் ஈத்தங்குலை கொத்தாக நபிகள் நாயகத்தின் முன்னால் வந்தது. அதனை அறபி பார்த்தான். 'இதைக் காட்டிலும் அற்புதச் செயல் இவ்வுலகத்தில் இல்லை' என அறபி நினைத்து நபிகளோடு மனம் ஒன்றினான். இதனை,

**ஏதிலும் சிதைகிலாது இழிந்து மாநில
மீதினில் விரிதலை விளங்கி நின்றதே**

என்கிறார் உமறுப்புலவர். நபிகளின் திருவடிகளை வணங்கினான். இந்த ஈத்தங் குலையை ஈத்த மரத்தில் மீண்டும் பொருந்தும்படி செய்வீர்களாக? என்று துணிவோடும் அச்சத்தோடும் கூறினான். அதைக்கேட்ட நபிகள் ஈத்தங்குலையை நோக்கி, 'நீ உன் இருப்பிடத்திற்குச் செல்வாயாக!' எனக் கூறினார். அவ்வாறே அக்குலையானது மரத்தில் சென்று பொருந்தியது.

3. நபிகள் அறபியை தோழனாக ஏற்றுக் கொண்டதை எழுது.

நபியின் செயலைக்கண்டு அதிசயம் அடைந்தான். ஈத்தங்குலை வரவழைத்த தன்மையும், அதனை பொருந்தச் செய்தமையும் கண்டு மகிழ்ந்தான். இது அறிவையும் அச்சத்தையும் உடைய மிருகமல்ல! இது ஒரு மரம். அதன் குலை முன்னே வரவும் போகவும் செய்வார் சத்தியத்தைக் கொண்ட நபிகள் ஆவர். இதனை எண்ணி நபிகள் நாயகத்தின் பாதங்களைத் தனது தலையில் வைத்துக்கொண்டான் அறபி. பின்பு கலிமா என்னும் இஸ்லாமிய வேத மந்திரத்தை அன்போடு ஓதினான். பின்னர் அல்லாவின் இறைத்தூதராகிய நபிகள் நாயகத்தோடு ஒப்பற்ற தோழமை பூண்டான். இதனை,

**ஆதியில் சொலும் கலிமாவை அன்போடு
ஓதினன் தெளிந்தனன் உரிய நாயகன்
தூதுவர்க்கு இவன்ஒரு துணைவன் ஆயினன்**

என்கிறது இப்பாடல்.

பத்து மதிப்பெண்

1. ஈத்தங்குலை வரவழைத்த படலம் குறிப்பிடும் முகமதுநபியின் அற்புத செயலை தொகுத்துரைக்க.

முன்னுரை :

இறைத்தூதர் முகமதுநபி அவர்கள் அறியாமை நிறைந்த வேடனின் ஐயத்தைப் போக்க, ஈத்தங்குலையை வரவழைத்துக் காட்டிய அற்புகத நிகழ்ச்சியைக் கண்டு வேடன் மனம் மாறினான்.

நபிகள் தோழர்களோடு வீற்றிருத்தல் :

இவ்வுலகத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களாலும் போற்றப்படக் கூடியவர் நபிகள் நாயகம் ஆவார். இஸ்லாமிய வேதங்களுக்குத் தாயாக காத்திடும் அன்புடையவர். அவரே முகம்மது முஸ்தபா றகூல் சல்லல்லாகு அசைகிவசல்லம் ஆவார். அவர் புறக்கானுல் அலீம் என்னும் வேதத்தின் முறைமை ஆனவர். மார்க்கத் துணைவர்களான சபாபாக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். அவர் கரிய மேகம் நிறத்தைக் கொண்ட மேகக் குடையினது நிழலுடன் அருள் பெருக்கவும், கஸ்தூரியின் மணமானது எட்டுத்திசைகளிலும் கமழவும் வீற்றிருந்தார்.

அறபி வருகை :

நபிகள் இருந்த இடத்திற்கு ஓர் அறபி என்பவன் வந்தான். அவன் காலில் செருப்பும், ஒரு கையில் ஈட்டியும், உடம்பில் சட்டையும், இடுப்பில் கட்டிய கச்சையும், தோளில் தோலினால் செய்த கேடயத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். இதனை,

காலினில் கபுகம் கையில் கச்சையும் மேலிடும்

சட்டையும் விசித்த கச்சையும்

தோல் ஒரு தோளினும் தூக்கி வந்தவன்

என்கிறார் உமறுப்புலவர்.

நபிக்கும், அறபிக்கும் நடந்த உரையாடல் :

அறபியின் பார்வையானது பகைவர்களின் நெஞ்சம் நொறுங்கச் செய்யும். காதுகள் உளுத்துப் போகும். தீய சொற்களைக் கூறுவான். அத்தன்மை கொண்ட அறபி, நபிகளின் முன்னால் வந்து எந்தவித பயமும் இல்லாமல் நேரில் பார்த்து ‘இப்பூமியில் நீங்கள் யார்?’ என்று கேட்டான்.

நபிகள் நாயகம், நான் இந்த உலகமானது துதியா நிற்கும் ஒப்பற்ற இறைவனான **அல்லாவின் இறைத்தூதர்** என்று பதில் உரைத்தார். நபிகள் நாயகம் கூறியதைக் கேட்ட அறபி நீவிர் யாவற்றிற்கும் முதன்மையான இறைத்தூதர் என்றால் என் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு நிரூபித்துக் காட்டவேண்டும். அதற்குச் சாட்சியாகக் குற்றமற்ற சான்றுகள் இருந்தால் அதனைக் கூறவேண்டும் என நபிகளிடம் அறபி கேட்டுக் கொண்டான்.

நபிகள் நான் இறைத்தூதர் என்பதை மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறேன். நான் அப்படிச் செய்தால் நீ எனக்குக் புறக்கானால் அல்மென்னும் வேதத்திற்கு சார்ந்த கலிமாவை அன்போடும் நிறைவான மனத்தோடும் உண்மையாகக் கூறுவாயா? என்று நபிகள் அறபியிடம் கேட்டார்.

அதற்கு அறபி, இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் நன்கு அறியவும், வஞ்சமில்லா மனத்தை அறியவும் நான் உம்முடைய வழியைப் பின்பற்றி எனது பாவங்களானவை அற்றுப்போகும்படி செய்வேன். உனது மார்க்கத்தில் உட்படுவேன் என்று கூறினான். அறபியிடம் நபிகள் இம்மண்ணுலகத்திலும், விண்ணுலகத்திலும் நீண்ட எட்டுத் திசைகளிலும் உனது மனத்திற்கு நன்மை தரக்கூடிய சாட்சியம் யாவை? அவற்றை எடுத்துக் கூறுவாயாக என்றார்.

நம்மிருவருக்கும் எதிராக விரிந்த தலையை உடைய ஈத்தமரம் காணப்படுகிறது. அம்மரத்தின் பூக்கள் சிந்தாதபடியும், அதில் உள்ள ஈத்தங்குலையை கீழே விழாமல் நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு வரும்படி செய்யவேண்டும். அப்படி செய்தால் எனது மனமும், வாக்கும் ஒன்றிய நிலையில் உம்முடைய புறக்கானால் அல்மென்னும் புண்ணிய வேதத்தின்படி நடப்பேன் என்று உறுதி கூறினான் அறபி.

குலை தானாக வருதலும், மரம் நோக்கி சென்றதும் :

நபிகள் நாயகம் ஈத்த மரத்தைப் பார்த்து உனது குலையானது இவ்விடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று கூறினார். ஈத்தமரத்தின் குருத்துக்கள் மேலே எழுந்தது. எவ்விதச் சிதறலும் இல்லாமல் ஈத்தங்குலை கொத்தாக நபிகள் நாயகத்தின் முன்னால் வந்தது. அதனை அறபி பார்த்தான். 'இதைக் காட்டிலும் அற்புதச் செயல் இவ்வுலகத்தில் இல்லை' என அறபி நினைத்து நபிகளோடு மனம் ஒன்றினான். இதனை,

ஏதிலும் சிதைகிலாது இழிந்து மாநில

மீதினில் விரிதலை விளங்கி நின்றதே

என்கிறார் உமறுப்புலவர். நபிகளின் திருவடிகளை வணங்கினான். இந்த ஈத்தங் குலையை ஈத்த மரத்தில் மீண்டும் பொருந்தும்படி செய்வீர்களாக? என்று துணிவோடும் அச்சத்தோடும் கூறினான். அதைக்கேட்ட நபிகள் ஈத்தங்குலையை நோக்கி, 'நீ உன் இருப்பிடத்திற்குச் செல்வாயாக!' எனக் கூறினார். அவ்வாறே அக்குலையானது மரத்தில் சென்று பொருந்தியது.

அறபியை தோழனாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் :

நபியின் செயலைக்கண்டு அதிசயம் அடைந்தான். ஈத்தங்குலை வரவழைத்த தன்மையும், அதனை பொருந்தச் செய்தமையும் கண்டு மகிழ்ந்தான். இது அறிவையும் அச்சத்தையும் உடைய மிருகமல்ல! இது ஒரு மரம். அதன் குலை முன்னே வரவும் போகவும் செய்வார் சத்தியத்தைக் கொண்ட நபிகள் ஆவர். இதனை எண்ணி நபிகள் நாயகத்தின் பாதங்களைத்

தனது தலையில் வைத்துக்கொண்டான் அறபி. பின்பு கலிமா என்னும் இஸ்லாமிய வேத மந்திரத்தை அன்போடு ஓதினான். பின்னர் அல்லாவின் இறைத்தூதராகிய நபிகள் நாயகத்தோடு ஒப்பற்ற தோழமை பூண்டான். இதனை,

**ஆதியில் சொலும் கலிமாவை அன்போடு
ஓதினன் தெளிந்தனன் உரிய நாயகன்
தூதுவர்க்கு இவன்ஒரு துணைவன் ஆயினன்**

என்கிறது இப்பாடல்.

முடிவுரை :

இறைத்தூதராகிய நபிகள் ஈத்தங்குலை வரவழைத்தப் படலத்தில் நிகழ்த்திய அற்புதங்களை கண்டு அறபி வியந்தான். பின்பு நபிகள் அறபியை தோழனாக ஏற்றுக் கொண்டார் என சீராப்புராணத்தில் உமறுப்புலவர் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

8. தேம்பாவணி நீர் வரம் அடைந்த படலம்

கிறித்தவ மதம் பரப்பத் தமிழகம் வந்தவர் கான்ஸ்டான்டினஸ் ஜோசப் பெஸ்கி ஆவார். கம்பன் காவியத்தில் தோய்ந்த இவர் தேம்பாவணி என்ற காப்பியத்தைப் படைத்தார். இந்நூலில் 3 காண்டங்கள், 36 படலங்கள், 3615 பாடல்கள் உள்ளன. இது ஏகநாதரின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய தூய வளனாரின் வரலாற்றைக் கூறுவது ஆகும். இந்நூலின் சிறப்பை உணர்ந்த மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் இவருக்கு **வீரமாமுனிவர்** என்னும் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டினர். யூதர்களைப் பகைத்த அரசனின் கட்டளைக்குப் பயந்து குழந்தை மோயீசன் உயிரைக்காக்க பேழையுள் வைத்து ஆற்றில் விடுதலும், அக்குழந்தையைப் பெற்ற தாயாகிய மன்னனின் மகனே செவிலித் தாயாகி எடுத்து வளர்த்தலும், அச்சுழலில் அவர்கள் ஓர் நீர்ச் சுனைக்குச் செல்வதும், புனித மகனால் அச்சுனைநீர் பிணி தீர்க்கும் பெருமை பெறுதலுமாகிய நிகழ்வுகளைக் கூறும் பகுதியாக அமைந்து உள்ளது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு :

இத்தாலி நாட்டில் பிறந்து கிறித்தவ சமயப் பிரசாரத்திற்காக வீரமாமுனிவர் தமிழகம் வந்தார். இவரது இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டினஸ் ஜோசப் பெஸ்கி என்பதாகும். இவர் இத்தாலி, இலத்தீன், தெலுங்கு, தமிழ், பெர்சியன் போன்ற மொழிகளைக் கற்றுப் புலமை பெற்றார். இவருக்குத் **தேரீயநாத சுவாமி** என்ற பெயரும் உண்டு. இவர் தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கலமாலை, அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரியம்மன் அம்மாணை, தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் எழுதிய சதுரகராதி தமிழில் எழுதப்பட்ட

முதல் அகராதி ஆகும். தமிழ் எழுத்தில் எகர ஓகரங்களுக்குச் சில திருத்தத்தை உண்டாக்கினார். இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் இடையே வேறுபாட்டைக் காட்டச் செந்தமிழ் இலக்கணம், கொடுத்தமிழ் இலக்கணம் எழுதினார். திருக்குறளை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். பேச்சு வழக்கில் அமைந்த நடை, உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடை என்ற இரண்டு புதிய நடையை புகுத்தினார். அதனால் இவர் **‘தமிழுரை நடையின் தந்தை’** என்று அழைக்கப்பட்டார்.

படலம் சுருக்கம் :

சூசை, மரியாள் ஆகியோர் திருக்குமரனோடு அந்த நெடிய ஆற்றின் அருகே வந்து நின்றனர். அப்போது **கபிரியேல்** என்ற வானதூதன் இருவரையும் கண்டு வணங்கினான். அவர்களிடம் எகிப்து நாட்டு மன்னன் வாழுகின்ற மாட மாளிகையை உடைய தலைநகரைக் காட்டினான். அதன் அருகே இருகரைகளையும் இடித்து மோதிச் செல்லும் ஆற்றினை சுட்டிக்காட்டி, இதன் பெயர் **‘கையாறு’** என்றான். பின்னர் மோயிசன் பிறப்பு பற்றி கூறினான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. தேம்பாவணியை இயற்றியவர் யார்? வீரமாமுனிவர்
2. எகிப்து நாட்டை ஆண்ட மன்னன் யார்? பார்னோ மன்னன்
3. யூதர்கள் எந்தநூல் முறைப்படி வாழ்ந்தனர்? வேதநூல்
4. குழந்தையை பேழைக்குள் ஒளித்து வைத்து ஓடும் நீரில் விட்டவர்கள் யார்? ஏவலர்கள்
5. பேழையில் இருந்த குழந்தையைக் கண்டு இவன் என் மகன் என்று சொன்னவன் யார்? எகிப்து நாட்டு இளவரசி
6. பேழையில் கிடைத்த குழந்தைக்கு எவற்றையெல்லாம் அணிந்தனர்?
தங்க மோதிரம், சிலம்பு, சதங்கை
7. பேழையில் கிடைத்த குழந்தைக்கு என்ன பெயர் வைத்தனர்? மோயிசன்
8. மோயிசனை யார் வளர்த்தனர்? சூசை, மரியாள்
9. குளத்திற்கு அருகில் இருந்த மோயிசனை கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டவை எவை? வாளைமீன்கள், வண்டுகள், மயில்கள், நாரை, கொக்கு, அன்னம்

ஐந்து மதிப்பெண்

1. **மோயிசன் பிறப்பும், மன்னன் மகள் குழந்தையை வளர்த்த நிலையையும் குறித்து எழுது.**

யூதர்கள் வேதநூல் முறைப்படி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் எகிப்து நாட்டில் அடிமைகளாக மனம் நொந்து மிக இழிந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். இவர்கள் வாழும் சமயத்தில் கொடுங் கோலானாக எகிப்து நாட்டை

ஆண்ட பார்னோ மன்னன் யூத குலத்தினரைப் பெரும் பகையாகக் கருதினான். யூதர்களுக்கு பிறந்த ஆண் குழந்தைகளை எல்லாம் வெட்டிக் கொல்லுமாறு ஆணையிட்டான். யூதகுலத்துக் குழந்தைகள் தம் தாயின் பாலை உண்டு உயிர் வாழத் தொடங்கும் முன்னரே, மன்னனின் கட்டளைப்படி வீரர்கள் பிறந்த ஆண் குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் கொன்று அழித்தனர்.

**சூல்நெறி பிறந்த மாதர் துணிக்குமின்! என்று தம் தாய்
பால்நெறி உயிர் உண்ணாமுன், பகைநெறி சிந்துவார் ஆல்**

மோயிசன் பிறப்பு :

சோலையில் உள்ள கொடியில் பூத்த பூவோ! தாமரை மலர் மேல் தள்ளாடும் அன்னக் குஞ்சோ! பூவினுள் திரண்ட தேனோ! அழகிய வலம்புரிச் சங்கினுள் பிறந்த முத்தோ! குளத்தில் மலர்ந்த தாமரை அரும்போ! வானத்தில் உலாவும் மீன்களுள் ஒன்றோ! என்றெல்லாம் கருதும் படியாக இப்பூவுலகில் ஒரு தனித்தன்மையோடும் யூதகுலத்தில் ஒரு குழந்தை தோன்றினான்.

பேழையுள் வைத்து ஆற்றில் இடல் :

யூதர்குலத்தில் ஒளிவீசும் முகத்தையுடையதாகப் பிறந்த குழந்தையைக் கொல்லத் துணிவு இல்லாமலும், உயிரோடுவிட முடியாமலும் வேலினைத் தாங்கிய ஏவலர்கள் தடுமாறினர். பின்னர் அக்குழந்தையை தாமே செய்த ஒரு பேழைக்குள்ளே ஒளித்து வைத்து ஓடும் நீரில் உயிர் பிழைத்துப் போவானாக என்று மனம் இரங்கி ஆற்றில் விட்டுச் சென்றனர்.

குழந்தையை எடுத்து வளர்த்தல் :

தண்டின்மீது எழுந்து நிற்கும் தாமரை மலர்நீரில் அசைந்தாடுவது போலவும், கருக்கொண்ட சங்கு போலவும், அப்பேழையானது நீர்மேல் சென்றன. அது பெரிய நகரின் அருகே தூரோடு எழுந்து நின்ற நாணலில் சிக்கிக் கொண்டது. அவ்வேளையில் நிலவும் நாணத்தக்க ஒளிவீசும் முகத்தை உடையவளும், குன்று அஞ்சி ஒளிக்கத்தக்க உறுதியான தோளினைக் கொண்டவளுமான எகிப்து நாட்டு இளவரசி தன் தோழியரோடு ஆற்றுநீரில் நீராடச் சென்றாள். இளவரசி ஆற்றில் நீராடிக் கொண்டிருக்கையில், நாணலிடையே மறைந்து நின்ற அப்பேழையைக் கண்டாள். தன் தோழியரிடம் 'அதனை எடுத்து வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டாள்.

**சென்று ஒளித்திரையை மாதர் திரளினோடு இமிழல்ஆட
நின்று ஒளித்திருந்த பேழை நிமிர்ந்து கண்டு எடுமின் என்றாள்**

தோழியர் எடுத்த வந்த பேழையினை இளவரசி குனிந்து பார்த்தாள். அதில் தன் நெஞ்சத்தில் தோன்றிய துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் கண்ணீர்விட்டு அழும் ஒரு கைக்குழந்தையின் பிஞ்சு முகத்தைக் கண்டாள்.

இளம்பிறை போன்ற முகத்தில் தண்ணீராக விழுந்த பசுமையான பனியோ, மலர்ந்த தாமரைப் பூ முகத்தில் உதிர்ந்த முத்தோ என்று அதிசயித்தாள். அன்பு மிகுதியால் தான் அணிந்திருந்த அணிகலன்களைக் கழற்றி அக்குழந்தைக்கு அணிவித்து, 'இவன் என் மகன்' என்று சொல்லிக் கொண்டாள்.

இக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டி வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற பெண்மணியை அழையுங்கள் என்று ஆணையிட்டாள். தான் வாழுகின்ற மாட மாளிகையை அடைந்தாள். தோழியர்களும் அக்குழந்தையை வாசனை உள்ள பன்னீரில் குளிப்பாட்டினர். விரலில் தங்க மோதிரத்தைச் சூட்டினர். காலில் சிலம்பு, சதங்கை போன்றவற்றைப் அணிந்தனர். அப்போது அக்குழந்தை விண்மீன்களைச் சூடிய இளநிலாப்போலத் தோன்றியது.

பெற்ற தாயே செவிலித்தாயாக வருதல் :

அரண்மனைத் தோழியர்கள் அக்குழந்தையின் தாயென்று அறியாமல் பெற்ற தாயே இக்குழந்தையை வளர்க்க செவிலித்தாயை அழைத்து வந்தனர். அத்தாய் அவன் தன் மகனே என்பதை கண்டு இன்புறக் கண்டாள். குழந்தையை இழந்து விட்டோமே என்று தன் உள்ளத்தில் இருந்த துயரத்தை போக்கிக் கொண்டாள். குழந்தைப்பற்றிய செய்தியை யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் மிகுந்த அன்போடு தன் மகனைப் பல நாட்கள் வளர்த்து வந்தாள்.

2. தேம்பாவணியில் பிணி தீர்க்கும் குளத்துநீரின் சிறப்பு யாது?

மரியாளும், சூசையும், மக்களின் பாவங்களைத் தீர்க்க அவதரித்து வந்த குழந்தையை தன் கையில் ஏந்திக்கொண்டு வந்தனர். வரும் வழியில் மணம் வீசும் ஒரு குளத்தினைக் கண்டு அதன் அருகே சென்றனர். அக்குளக்கரையில் தங்கினர்.

அழகான கூந்தலையுடைய மெல்லிய கொடிப்போன்றவள் மரியாள். அவள் பெற்ற காளையாகிய குழந்தையின் முகத்தைக் காணும் பொருட்டு, குளத்தில் உள்ள வானைமீன்கள் துள்ளிக் குதித்தன. தேனைச் சொரிந்த மலர் இனங்கள் இன்புற்று மகிழ்வதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

மக்களின் பாவத்தைத் தீர்க்க வந்த அருள் கொண்ட அந்நல்லோர் மணம் பொருந்திய கனிகளை கனிவோடு உண்டனர். வானத்தில் பொருந்திய மீன்கள் போன்ற மலர்கள் சிந்திய தேன் கலந்த இனிய குளத்தின் தெளிந்த நீரை அருந்தினர்.

நறுமணமிக்க இனிய நீருள்ள ஆழமான குளத்தில், அது ஆண்டவன் அருளால் பெருகிய வரம் என்பதை உணர்ந்தனர். மகிழ்வால் பொங்கி சுருண்டு எழும் அலைகள் கரைகளில் மோதின. அத்தோற்றம் அம்முவரின் பாதங்களை அவ்வலைகள் போற்றுவதுபோல் இருந்தது.

அலைகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தமக்குள் அசைந்தாடிய தன்மையால், இலைகளிடையே விரிந்து நின்ற அழகிய மலர்கள் ஆடின. தன் தலைமீது தன் கைகளை ஒருங்கே ஏற்றித் தொழுததைப் போன்று இருந்தது அக்குளத்தின் இனிய தோற்றம்.

3. மோயிசனைக் கண்டு குளக்கரையில் பறவைகள் நீராடி மகிழ்ந்த நிலையை விளக்கு.

அன்னை மரியாளும், சூசையும், மோயிசனும் ஆகிய மூவரும் குளத்திற்கு அருகில் நின்ற பொழுது அங்கிருந்த பறவையினங்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தன.

வண்டின் இசையில் மயில் நடனம் :

அழகிய முழுமதி போன்ற திருமகன் முகத்தில் வானம் தரும் மென்மையான பனியைப் போன்ற தேனைப் பெரிய மரங்கள் வடித்து நிற்கின்றன. அங்கே இள வண்டுகள் பாடல்களை இசையோடு பாடிக் கொண்டு இருக்கின்றன. விண்மீன் போன்ற இளஞ்சிறகுகளை உடைய அழகிய மயில்கள் மிகுதியாகக் கூடி நின்று நடனமாடின.

நீர்வாழ் பறவைகள் நீராடி மகிழ்தல் :

கயல்மீன் போன்ற கண்களை உடைய மகளிர் குளத்து நீரில் மகிழ்ச்சியோடு விளையாடிய ஒப்புமை கண்டு, அதற்கு ஏற்றவாறு அக்குளத்தில் திரியும் அன்னப்பறவை முதலான நீர்வாழ் பறவைகள், அகன்ற தம் சிறகுகளை விரித்து அம்மூவர்க்கும் அருகே இனிதாய் விளையாடிக் கொண்டு இருந்தன.

**இயல் ஒத்தன விழி உற்றன களி மாதர்கள் கரு விண்
வியல் உற்றன சிறை விட்டு அயல் விளையாடின இனிதே**

பறவைகளின் விளையாட்டுப் போர் :

நாரைகளும், கொக்கு இனங்களும், அன்னங்களும், இன்னும் பலவகையான பிறப்பறவைகளும், பகையினின்று விலகியதும் களிப்பு விளைவிப்பதுமான ஒரு விளையாட்டுப் போரை நினைத்த வண்ணமாகவும் ஒன்றையொன்று நெருங்கும் தன்மையாகவும் அங்கு உள்ளன. அவை குதிக்கின்ற குதிரையைப்போல் குதித்துக் குதித்து வந்தன. அம்மூவரையும் சூழ்ந்து நின்றன.

இங்குள்ள பல பறவைகள் தனித்துத் திரியும். வேறு பல நெருங்கி வரும். இன்னும் பல எதிர் கொண்டு நிற்கும். பல பறவைகள் இறகுகளை விரித்தும், அடித்துக் கொள்ளும். பல போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும். பல போரில் தோற்று ஓடும். பல போரில் பொலிந்து விளங்கும். பல பக்கமாய்ப் பிரிந்து செல்லும். பல வானையும் எட்டுமாறு குமுறி முழங்கும்.

தமக்குள் விளையாட்டுப் பகையைக் கொண்ட பறவைகள் பறைபோல் ஒலியைச் செய்தன. வாசனை உடைய மலர்களைக் கோதிச் சிதறின. பூ அரும்புகளையும் சிதறின. தேன் துளிகளையும் சிந்தின. தான் உண்ணும் நீராகிய தேனை கொப்பளித்துச் சிந்தின. இவ்வாறு அவற்றின் விளையாட்டுக்கள் முடிவின்றி காணப்பட்டன.

மூவரும் பறவைகளுக்கு ஆசிமொழிந்து ஏகுதல் :

அறிவில்லாத பறவைகள் தாம் ஆண்டவனை அறிந்து கொண்ட தன்மையால் பல செயல்களைச் செய்து விழாக்கோலம்போல கொண்டாடின. அப்பறவைகளுக்கு அன்னை மரியாள், சூசை, மோயிசன் ஆகிய மூவரும் ஆசியுரை கூறினர். பின்பு அங்கிருந்து எழுந்து செல்லத் தொடங்கினர்.

பறவைகள் ஆர்த்தன :

பறவைகளுக்கு ஆசியுரை வழங்கிய அம்மூவரும் அக்குளத்தை விட்டுப் பிரிந்து சென்றனர். அவர்களின் பிரிவை எண்ணித் துன்பம் கொண்ட அப்பறவைகள் வானத்தை எட்டும் அளவிற்கு ஆரவாரத்துடன் அழுது புலம்பின.

பத்து மதிப்பெண்

1. தேம்பாவணியில் நீர்வரம் அடைந்த படலம் தெரிவிக்கும் செய்திகளை தொகுத்துரைக்க.

முன்னுரை :

சூசை, மரியாள் ஆகியோர் திருக்குமரனோடு அந்த நெடிய ஆற்றின் அருகே வந்து நின்றனர். அப்போது **கபிரியேல்** என்ற வானதூதன் இருவரையும் கண்டு வணங்கினான். அவர்களிடம் எகிப்து நாட்டு மன்னன் வாழுகின்ற மாட மாளிகையை உடைய தலைநகரைக் காட்டினான். அதன் அருகே இருகரைகளையும் இடித்து மோதிச் செல்லும் ஆற்றினை சுட்டிக்காட்டி, இதன் பெயர் **‘கையாறு’** என்றான். பின்னர் மோயிசன் பிறப்பு பற்றி கூறினான்.

குழந்தைகளை கொல்ல ஆணையிடல்:

யூதர்கள் வேதநூல் முறைப்படி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் எகிப்து நாட்டில் அடிமைகளாக மனம் நொந்து மிக இழிந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். இவர்கள் வாழும் சமயத்தில் கொடுங் கோலானாக எகிப்து நாட்டை ஆண்ட **பார்னோ மன்னன்** யூத குலத்தினரைப் பெரும் பகையாகக் கருதினான். யூதர்களுக்கு பிறந்த ஆண் குழந்தைகளை எல்லாம் வெட்டிக் கொல்லுமாறு ஆணையிட்டான். யூதகுலத்துக் குழந்தைகள் தம் தாயின் பாலை உண்டு உயிர் வாழத் தொடங்கும் முன்னரே, மன்னனின் கட்டளைப்படி வீரர்கள் பிறந்த ஆண் குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் கொன்று அழித்தனர்.

சூல்நெறி பிறந்த மாதர் துணிக்குமின்! என்று தம் தாய் பால்நெறி உயிர் உண்ணாமுன், பகைநெறி சிந்துவார் ஆல்

மோயிசன் பிறப்பு :

சோலையில் உள்ள கொடியில் பூத்த பூவோ! தாமரை மலர் மேல் தள்ளாடும் அன்னக் குஞ்சோ! பூவினுள் திரண்ட தேனோ! அழகிய வலம்புரிச் சங்கினுள் பிறந்த முத்தோ! குளத்தில் மலர்ந்த தாமரை அரும்போ! வானத்தில் உலாவும் மீன்களுள் ஒன்றோ! என்றெல்லாம் கருதும் படியாக இப்பூவுலகில் ஒரு தனித்தன்மையோடும் யூதகுலத்தில் ஒரு குழந்தை தோன்றினான்.

பேழையுள் வைத்து ஆற்றில் இடல் :

யூதர்குலத்தில் ஒளிவீசும் முகத்தையுடையதாகப் பிறந்த குழந்தையைக் கொல்லத் துணிவு இல்லாமலும், உயிரோடுவிட முடியாமலும் வேலினைத் தாங்கிய ஏவலர்கள் தடுமாறினர். பின்னர் அக்குழந்தையை தாமே செய்த ஒரு பேழைக்குள்ளே ஒளித்து வைத்து ஓடும் நீரில் உயிர் பிழைத்துப் போவானாக என்று மனம் இரங்கி ஆற்றில் விட்டுச் சென்றனர்.

குழந்தையை எடுத்து வளர்த்தல்:

தண்டின்மீது எழுந்து நிற்கும் தாமரை மலர்நீரில் அசைந்தாடுவது போலவும், கருக்கொண்ட சங்கு போலவும், அப்பேழையானது நீர்மேல் சென்றன. அது பெரிய நகரின் அருகே தூரோடு எழுந்து நின்ற நாணலில் சிக்கிக் கொண்டது. அவ்வேளையில் நிலவும் நாணத்தக்க ஒளிவீசும் முகத்தை உடையவளும், குன்று அஞ்சி ஒளிக்கத்தக்க உறுதியான தோளினைக் கொண்டவளுமான எகிப்து நாட்டு இளவரசி தன் தோழியரோடு ஆற்றுநீரில் நீராடச் சென்றாள். இளவரசி ஆற்றில் நீராடிக் கொண்டிருக்கையில், நாணலிடையே மறைந்து நின்ற அப்பேழையைக் கண்டாள். தன் தோழியரிடம் 'அதனை எடுத்து வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டாள்.

சென்று ஒளித்திரையை மாதர் திரளினோடு இமியில்ஆட

நின்று ஒளித்திருந்த பேழை நிமிர்ந்து கண்டு எடுமின் என்றாள்

தோழியர் எடுத்த வந்த பேழையினை இளவரசி குனிந்து பார்த்தாள். அதில் தன் நெஞ்சத்தில் தோன்றிய துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் கண்ணீர்விட்டு அழும் ஒரு கைக்குழந்தையின் பிஞ்சு முகத்தைக் கண்டாள். இளம்பிறை போன்ற முகத்தில் தண்ணீராக விழுந்த பசுமையான பனியோ, மலர்ந்த தாமரைப் பூ முகத்தில் உதிர்ந்த முத்தோ என்று அதிசயித்தாள். அன்பு மிகுதியால் தான் அணிந்திருந்த அணிகலன்களைக் கழற்றி அக்குழந்தைக்கு அணிவித்து, 'இவன் என் மகன்' என்று சொல்லிக் கொண்டாள்.

இக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டி வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற பெண்மணியை அழையுங்கள் என்று ஆணையிட்டாள். தான் வாழுகின்ற மாட மாளிகையை அடைந்தாள். தோழியர்களும் அக்குழந்தையை வாசனை உள்ள பன்னீரில் குளிப்பாட்டினர். விரலில் தங்க மோதிரத்தைச் சூட்டினர். காலில் சிலம்பு, சதங்கை போன்றவற்றைப் அணிந்தனர். அப்போது அக்குழந்தை விண்மீன்களைச் சூடிய இளநிலாப்போலத் தோன்றியது.

பெற்ற தாயே செவிலித்தாயாக வருதல் :

அரண்மனைத் தோழியர்கள் அக்குழந்தையின் தாயென்று அறியாமல் பெற்ற தாயையே இக்குழந்தையை வளர்க்க செவிலித்தாயை அழைத்து வந்தனர். அத்தாய் அவன் தன் மகனே என்பதை கண்டு இன்புறக் கண்டாள். குழந்தையை இழந்து விட்டோமே என்று தன் உள்ளத்தில் இருந்த துயரத்தை போக்கிக் கொண்டாள். குழந்தைப்பற்றிய செய்தியை யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் மிகுந்த அன்போடு தன் மகனைப் பல நாள்கள் வளர்த்து வந்தாள்.

குளத்துநீரின் சிறப்பு :

மரியாளும், சூசையும், மக்களின் பாவங்களைத் தீர்க்க அவதரித்து வந்த குழந்தையை தன் கையில் ஏந்திக்கொண்டு வந்தனர். வரும் வழியில் மணம் வீசும் ஒரு குளத்தினைக் கண்டு அதன் அருகே சென்றனர். அக்குளக்கரையில் தங்கினர்.

அழகான கூந்தலையுடைய மெல்லிய கொடிப்போன்றவள் மரியாள். அவள் பெற்ற காளையாகிய குழந்தையின் முகத்தைக் காணும் பொருட்டு, குளத்தில் உள்ள வானைமீன்கள் துள்ளிக் குதித்தன. தேனைச் சொரிந்த மலர் இனங்கள் இன்புற்று மகிழ்வதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

மக்களின் பாவத்தைத் தீர்க்க வந்த அருள் கொண்ட அந்நல்லோர் மணம் பொருந்திய கனிகளை கனிவோடு உண்டனர். வானத்தில் பொருந்திய மீன்கள் போன்ற மலர்கள் சிந்திய தேன் கலந்த இனிய குளத்தின் தெளிந்த நீரை அருந்தினர்.

நறுமணமிக்க இனிய நீருள்ள ஆழமான குளத்தில், அது ஆண்டவன் அருளால் பெருகிய வரம் என்பதை உணர்ந்தனர். மகிழ்வால் பொங்கி சுருண்டு எழும் அலைகள் கரைகளில் மோதின. அத்தோற்றம் அம்முவரின் பாதங்களை அவ்வலைகள் போற்றுவதுபோல் இருந்தது.

அலைகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தமக்குள் அசைந்தாடிய தன்மையால், இலைகளிடையே விரிந்து நின்ற அழகிய மலர்கள் ஆடின. தன் தலைமீது தன் கைகளை ஒருங்கே ஏற்றித் தொழுததைப் போன்று இருந்தது அக்குளத்தின் இனிய தோற்றம்.

வண்டின் இசையில் மயில் நடனம் :

அழகிய முழுமதி போன்ற திருமகன் முகத்தில் வானம் தரும் மென்மையான பனியைப் போன்ற தேனைப் பெரிய மரங்கள் வடித்து நிற்கின்றன. அங்கே இள வண்டுகள் பாடல்களை இசையோடு பாடிக் கொண்டு இருக்கின்றன. விண்மீன் போன்ற இளஞ்சிறகுகளை உடைய அழகிய மயில்கள் மிகுதியாகக் கூடி நின்று நடனமாடின.

நீர்வாழ் பறவைகள் நீராடி மகிழ்தல் :

கயல்மீன் போன்ற கண்களை உடைய மகளிர் குளத்து நீரில் மகிழ்ச்சியோடு விளையாடிய ஒப்புமை கண்டு, அதற்கு ஏற்றவாறு அக்குளத்தில் திரியும் அன்னப்பறவை முதலான நீர்வாழ் பறவைகள், அகன்ற தம் சிறகுகளை விரித்து அம்முவர்க்கும் அருகே இனிதாய் விளையாடிக் கொண்டு இருந்தன.

**இயல் ஒத்தன விழி உற்றன களி மாதர்கள் கரு விண்
வியல் உற்றன சிறை விட்டு அயல் விளையாடின இனிதே**

பறவைகளின் விளையாட்டுப் போர் :

நாரைகளும், கொக்கு இனங்களும், அன்னங்களும், இன்னும் பலவகையான பிறப்பறவைகளும், பகையினின்று விலகியதும் களிப்பு விளைவிப்பதுமான ஒரு விளையாட்டுப் போரை நினைத்த வண்ணமாகவும் ஒன்றையொன்று நெருங்கும் தன்மையாகவும் அங்கு உள்ளன. அவை குதிக்கின்ற குதிரையைப்போல் குதித்துக் குதித்து வந்தன. அம்முவரையும் சூழ்ந்து நின்றன.

இங்குள்ள பல பறவைகள் தனித்துத் திரியும். வேறு பல நெருங்கி வரும். இன்னும் பல எதிர் கொண்டு நிற்கும். பல பறவைகள் இறகுகளை விரித்தும், அடித்துக் கொள்ளும். பல போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும். பல போரில் தோற்று ஓடும். பல போரில் பொலிந்து விளங்கும். பல பக்கமாய்ப் பிரிந்து செல்லும். பல வானையும் எட்டுமாறு குமுறி முழங்கும்.

தமக்குள் விளையாட்டுப் பகையைக் கொண்ட பறவைகள் பறைபோல் ஒலியைச் செய்தன. வாசனை உடைய மலர்களைக் கோதிச் சிதறின. பூ அரும்புகளையும் சிதறின. தேன் துளிகளையும் சிந்தின. தான் உண்ணும் நீராகிய தேனை கொப்பளித்துச் சிந்தின. இவ்வாறு அவற்றின் விளையாட்டுக்கள் முடிவின்றி காணப்பட்டன.

முவரும் பறவைகளுக்கு ஆசிமொழிந்து ஏகுதல் :

அறிவில்லாத பறவைகள் தாம் ஆண்டவனை அறிந்து கொண்ட தன்மையால் பல செயல்களைச் செய்து விழாக்கோலம்போல கொண்டாடின. அப்பறவைகளுக்கு அன்னை மரியாள், சூசை, மோயிசன் ஆகிய முவரும் ஆசியுரை கூறினர். பின்பு அங்கிருந்து எழுந்து செல்லத் தொடங்கினர்.

பறவைகள் ஆர்த்தன :

பறவைகளுக்கு ஆசியுரை வழங்கிய அம்முவரும் அக்குளத்தை விட்டுப் பிரிந்து சென்றனர். அவர்களின் பிரிவை எண்ணித் துன்பம் கொண்ட அப்பறவைகள் வானத்தை எட்டும் அளவிற்கு ஆரவாரத்துடன் அழுது புலம்பின.

அலகு IV

நாடகம் : சாபம்?... விமோசனம்

மதுரை நிஜ நாடக இயக்கத்தினராலும், தஞ்சை ஒத்திகை நாடக குழுவினராலும் நிகழ்த்தப்பட்ட மூன்று நாடகங்களின் தொகுப்பான இந்நூலை முனைவர் மு. இராமசுவாமியும், அவருடைய துணைவியார் முனைவர் செண்பகம் இராமசுவாமியும் இணைந்து உருவாக்கியுள்ளனர். இந்நூலில் சாபம்!...விமோசனம்?(1986), புரட்சிக்கவி(1990), ஆபுத்திரன்(1996) ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் இடம்பெற்று இருக்கின்றன. மகாகவி பாரதியின் கவிதைக்காதலி, பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் பில்கணியத் தழுவலான புரட்சிக்கவி, சீத்தலைச் சாத்தனார் எடுத்தாண்ட ஆபுத்திரன் என இம்மூன்று கதைகளையும் சாபம்! விமோசனம் என்ற தலைப்பில் மேடை நாடகமாக அமைந்துள்ளது.

1. சாபம்! விமோசனம்?

மகுட இசைக் கருவிகள் வெவ்வேறு தாளங்களில் இசைக்குழுவினரால் வாசிக்கப்படுகின்றன. ஆடுகளப் பிரம்மன் எல்லோருக்கும் வணக்கம் செலுத்துகிறான். பாரதியார் தன் கவிதைக்காதலி என்னும் கவிதையில் இடம்பெறும் ஒரு சின்னக் கதையை சாபம்! விமோசனம்? என்ற பெயரில் நாடகமாக நிகழ்த்திக் காட்ட வந்துள்ளதாக அறிமுகம் செய்கிறான்.

கதைச்சுருக்கம் :

சங்கமுனிவர் உலகத்தில் நிகழும் போட்டி, பொறாமை போன்றவற்றிற்கு ஆசையே காரணம் என்கிறார். அதனால் புலன்களை அடக்கி 12 ஆண்டுகள் தவவாழ்க்கை மேற்கொள்ள சீடர்களோடு சீர்த்தமலையை அடைந்தார். அம்மலைக்கு அருகே துங்கமுனிவனின் மனைவி தேவந்திகை, பிள்ளைவரம் வேண்டி பேராச்சி கோயிலை அடைகிறாள். தன்னுடைய மனக்குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறாள். கணவனாகிய துங்கமுனி தன்னோடு இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடவில்லை. குழந்தைப்பேறும் ஏற்படவில்லை என்று வருந்தினாள். அவள் துயரம் கேட்டு பேராச்சி கோயில் பூசாரி அவளுடைய துன்பம் நீங்குமாறு ஒரு தெய்வக் கனியைத் தருகிறான். குளித்துப் பூசை செய்து விட்டு ஈரத்துணியுடன் இக்கனியை உன் கணவனிடம் கொடு. அவன் அதை உண்டபின் உன்மீது ஆசையாக நடந்து கொள்வான். உனக்கு நிறைய குழந்தைகள் பிறக்கும் என்று பூசாரி கூறுகிறான். கனியை பெற்றுக் கொண்ட தேவந்திகை ஆற்றங்கரையில் உள்ள மரத்தின்கீழ் வைத்துவிட்டுக் குளிக்கச் சென்றாள்.

அச்சமயம் சங்கமுனி 12 ஆண்டுகள் கடுமையான தவம் செய்து முடிக்கும் நாளாகும். தங்களுடைய குருநாதர் சங்கமுனி யாகம்

செய்வதற்குக்காக சீடர்கள் தர்ப்பைப் புற்கள், சுள்ளிகள், மலர்கள், எடுத்துவர ஆற்றங்கரை அருகே வந்தனர். பின்பு தவத்தில் இருந்த குருநாதரின் பசியைப் போக்க பழங்கள் கொண்டு வருவோம் என்றனர். அவர்கள் ஆற்றங்கரையில் தேவந்திகை வைத்து விட்டுச் சென்ற வசியக் கனியைப் பார்க்கின்றனர். அதைத் தன் குருநாதருக்கு உணவாகக் கொடுக்கின்றனர்.

சீடர்கள் கொடுத்த கனியை உண்பதற்கு முன் சங்கமுனி, ஆசையை அறவே போக்கவேண்டும். காமம், குரோதம், லோபம், மோகம் போன்ற தீயகுணங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று தன் சீடர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். அதைக்கேட்டுச் சீடர்கள் அனைவரும் பரவசமடைந்து குருவைப் போற்றுகின்றனர்.

சங்கமுனி கனியை உண்கிறார். அதை உண்ட நிலையில் ஆசைபெறுமின். பெண்ணாசை பெறுமின். பெண்ணே இன்பம். அவளே பேரின்பம் என்று கூறுகிறார். இதைக் கேட்ட சீடர்கள் ஒன்றும் விளங்காமல் தங்களுக்குள் கூடிப் பேசுகின்றனர். சங்கமுனிவர் மேலும் மேலும் பெண்ணின்பத்தைப் பற்றியே பேசும் நிலைக்கு ஆளாகின்றார்.

குளித்து முடித்து வந்த தேவந்திகை பேராச்சி கோயில் பூசாரி கொடுத்த கனியைக் காணாது வருந்தி அதனைத் தேடிக் கொண்டு வருகிறாள். அங்கே முனிவரையும், சீடர்களையும் பார்த்து என்னைச் சகோதரியாக ஏற்றுக் கொண்டு உதவுங்கள். தெய்வக்கனி ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. அதைத் தேடித்தர எனக்கு உதவுங்கள் என்று கேட்கிறாள். ஆனால் சங்கமுனியோ அவள் சொல்வதைக் கேட்காமல் அவளுடைய அழகில் மயங்குகிறார். தேவந்திகையை ரதி, ரம்பா, மேனகை, ஊர்வசி எனப் புகழுகின்றார். உன்னை அள்ளி எடுக்கவோ, அணைத்து மகிழ்வோ என அவள் அருகில் செல்கிறார் சங்கமுனி. முனிவனிடம் இருந்து தப்பி அலறியப்படி தன் கணவன் துங்கமுனியை நாடிச்சென்று நடந்ததை சொல்கிறாள் தேவந்திகை.

சங்கமுனிவரின் ஆசையை அறிந்து அவரைத் தடுக்கிறார். தேவந்திகை தன் மனைவி என்றும், அவளை விடும்படி கூறுகின்றார். சங்கமுனியோ தேவந்திகையை, பெண்ணழகு பேரழகு என்று புகழ்கின்றார். துங்கமுனி கோபம் கொண்டு நாளை விடியல் காலை குரியோதயத்தின்பொழுது நீ எல்லோரும் காணும்படி மலம் தின்னும் பன்றியாக மாறுவாய் எனச் சாபமிடுகிறார்.

இதனைக் கேட்ட சீடர்கள் அனைவரும் துங்கமுனியிடம் சங்கமுனியின் மேன்மையையும் தெய்வக் கனியால் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் கூறுகின்றனர். சங்கமுனி தான் சாபம்பெற்றதைக் கேட்டு தான் பன்றியா? புலம்பத் தொடங்கினார். அப்போது சீடர்கள் எங்கள் குருநாதருக்குச் சாபவிடை தாருங்கள் என்று துங்கமுனியிடம் கேட்கின்றனர். சாபத்தை மீண்டும் பெறுவது இயலாது. ஆனால் வரும் பெளர்ணமி அன்று சந்திரன் உதயமாகும் நேரத்தில் உங்கள் குருநாதரின் தலையை வாளால் வெட்டி கொன்றால் பன்றி உருவத்தில் இருந்து முனிவராக மாறுவார் என்று கூறினார்.

சங்கமுனியின் முதன்மைச் சீடன் தயாபரன் சங்கமுனியிடம் மன்னிப்பு கோர, சங்கமுனி தான் பன்றியாக வாழும் அவலநிலையைக் கண்டு கலங்கினார். தயாபரன் விஷ்ணுவும் பன்றியாக அவதாரம் கொண்டதை நினைவு கூற, சங்கமுனியோ அது அவதாரம். தான் பெற்றதோ சாபம் என்று கூறி தன்னுடைய பன்றி வாழ்வை நினைத்து புலம்பினார். தன்னை கொண்டு விடுமாறு தயாபரனிடம் கூறுகிறார். அதற்கு தயாபரன் சங்கமுனிவரின் தலையை வெட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை.

சூரிய உதயத்தில் சங்கமுனி பன்றியாக மாறுகிறார். அவரைச் சீடர்கள் கண்போல் பாதுகாக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துப் பன்றிக் கூட்டத்தோடு கலந்து விடுகிறார். பன்றிக் கூட்டத்திற்கு வந்த சங்கமுனியைப் பிற பன்றிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. சீடர்கள் பன்றிக் கூட்டங்கள் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் 'குருவே சரணம்' என்று வணங்குகின்றனர். அதற்கு எவ்விதப் பலனும்இன்றி குருவைத் தேடுகின்றனர். பெளர்ணமி நெருங்கி வர சீடர்கள் குருவைத்தேடி கண்டுபிடித்து அவருக்கு சாபவிமோசனம் தர விரும்புகின்றனர்.

ஒரு பன்றி சீடர்களைக் கண்டு பயந்து ஒதுங்கிச் செல்ல, சீடர்கள் பன்றியிடமிருந்து வெளிப்படும் ஒளியைக் கண்டு அது தன் குருநாதர் சங்கமுனி என்று முடிவு செய்து பின் தொடருகின்றனர். சந்திரன் உதிப்பதற்குள் தம் குருநாதர் சாபவிமோசனம் பெற வேண்டுமென்று தயாபரன் பூஜை முடித்து வாளுடன் வந்தான். பன்றி வடிவில் உள்ள சங்கமுனியிடம் சீடர்கள் உண்மையைக் கூறுகின்றனர். தன் தலையை வெட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்த சங்கமுனி பலி கொடுப்பதற்காக அழைத்து வரப்படுகிறார். அப்போது பன்றிகளின் குரல் கேட்டு அங்கே ஓடுகிறார். மற்றப் பன்றிகள் சேர்ந்து கொண்டு இனி உங்கள் குருநாதர் உங்களுடன் வரமாட்டார். எங்களோடுதான் இருப்பார் என்று கூறுகின்றன. ஈனப்பன்றிகளோடு இருப்பதால் உங்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை என்று தயாபரன் சங்கமுனியைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான்.

வெட்டுவதற்கு வந்த தயாபரனைப் பார்த்துச் சங்கமுனி, உன்னை நீயே வெட்டிக்கொள். உன் இனத்தாரை அழித்துக்கொள். என் வாழ்வை அழிப்பதற்கு உனக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. அவ்வாறு கூறிய சங்கமுனியோடு பன்றிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்கின்றன. எதிர்ப்பக்கத்தில் சீடர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து மோதிக் கொண்டு சோர்வு அடைகின்றனர். சங்கமுனி பன்றிகளோடு பன்றியாய் வாழ்ந்து சுகம் காணத் தொடங்கிவிட்டார். பன்றி வாழ்க்கையுடன் சமசரமாகிப்போன சங்கமுனி சாபத்தையே வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார். அதிலிருந்து மீட்கச் செய்யும் எந்தவொரு முயற்சியும் இனி பயன் தரப் போவதாய்த் தெரியவில்லை என மங்களம் சுபமங்களம்! மங்களம் சுபமங்களம் என இந்நாடகத்தை முடிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. சாபம் விமோசனம் என்னும் நூலினை எழுதியவர் யார்?
முனைவர் மூ. இராமசுவாமி, முனைவர் செண்பகம் இராமசுவாமி
2. ஆடுகளப் பிரம்மன் யார்? தெருக்கூத்தில் கட்டியங்காரன் என்றும், கணியான் கூத்தில் அண்ணாவி என்றும், பாவைக்கூத்தில் உச்சிக்குடும்பன் என்றும், சேவையாட்டத்தில் தொப்பைக் கூத்தாடி என்றும் அழைக்கப்படுபவன்.
3. சங்கமுனி என்பவர் யார்? தவமுனிவர்
4. சங்கமுனி எம்மலை நோக்கி சென்றார்? சீர்த்தமலை
5. சங்கமுனி எத்தனை ஆண்டுகள் தவம் இருந்தார்? 12 ஆண்டுகள்
6. பன்றிமுனி என அழைக்கப்படுவர் யார்? சங்கமுனி
7. துங்கமுனியின் மனைவி யார்? தேவந்திகை
8. தேவந்திகையின் கணவன் யார்? துங்கமுனி
9. தேவந்திகை கேட்ட வரம் என்ன? யாரிடம் கேட்டாள்?
பிள்ளைவரம், பேராச்சி தெய்வத்திடம்
10. வரம்கேட்ட தேவந்திகைக்கு பூசாரி கொடுத்தது என்ன? கனி
11. பூசாரி கொடுத்த கனியின் பயன் என்ன? கனியை உண்டபின் உன்னைக் காதலிப்பான். காம வசப்படுவான். உனக்கு நிறைய குழந்தைகள் பிறக்கும்.
12. தவமுனிவரின் சீடர்கள் தன் குருநாதருக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்தனர்?
தர்ப்பைப்புற்கள், சுள்ளிகள், மலர்கள் மற்றும் கனிகள்
13. சங்கமுனி கனியை உண்பதற்கு முன் தன் சீடர்களுக்கு என்ன அறிவுரை கூறினார்? ஆசையை அறவே போக்கவேண்டும். காமம், குரோதம், லோபம், மோகம் போன்ற தீயகுணங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்றார்.
14. சங்கமுனி கனியை உண்டபின் தன் சீடர்களிடம் என்று அறிவுரை கூறினார்?
ஆசைபெறுமின். பெண்ணாசை பெறுமின். பெண்ணே இன்பம். அவளே பேரின்பம் என்று கூறுகிறார்.
15. சங்கமுனி தேவந்திகை என்னென்று புகழ்ந்தார்?
ரதி, ரம்பா, மேனகை, ஊர்வசி
16. சங்கமுனிக்கு துங்கமுனியிட்ட சாபம் என்ன?
நாளை விடியல்காலை சூரியன் உதிக்கும் பொழுது நீ எல்லோரும் காணும்படி மலம் தின்னும் பன்றியாக மாறுவாய் என்று சாபமிட்டார்.
17. சங்கமுனிவனின் முதன்மை சீடன் யார்? தயாபரன்
18. துங்கமுனி கூறிய சாபம் விமோசனம் யாது?
பெளர்ணமி அன்று சந்திரன் உதயமாகும் நேரத்தில் உங்கள் குருநாதரின் தலையை வாளால் வெட்டி கொன்றால் பன்றி உருவத்தில் இருந்து முனிவராக மாறுவார் என்று கூறினார்.
19. பன்றிவடிவில் சங்கமுனி சீடர்களுக்கு என்ன போதித்தார்?
ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்

20. தயாபரன் பன்றிவடிவில் உள்ள சங்கமுனியிடம் கேட்டது யாது?

குருவே! பெளர்ணமியன்று சந்திரன் உதயத்தில் உங்கள் தலையை வெட்ட அருள்தர வேண்டும்

21. சங்கமுனிவரை வாளால் வெட்ட மறுத்த சீடன் யார்? தயாபரன்

22. சங்கமுனிவரை வெட்ட வந்த தயாபரனிடம் கூறியது என்ன?

உன்னை நீயே வெட்டிக் கொள். உன் இனத்தாரை அழித்துக்கொள். என் வாழ்வை அழிப்பதற்கு உனக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை என்றார்.

23. ஆடுகளப்பிரும்மன் நாடகத்தில் இறுதியாக கூறிய கருத்து யாது?

நண்டு தின்னும் நடுப்பங்கு எனக்கு என்னும் கதையாக நம்முடைய குருநாதர் பன்றிகளோடு பன்றியாய் வாழ்ந்து சுகம் காணத் தொடங்கிவிட்டார். பன்றி வாழ்க்கையுடன் சமசுரமாகிப்போன சங்கமுனி சாபத்தையே வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்.

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. தேவந்திகை பேராச்சி கோயிலுக்குச் சென்று கேட்ட வரம் யாது?

துங்கமுனிவனின் மனைவி தேவந்திகை பிள்ளை வரம் வேண்டி பேராச்சி கோயிலை அடைந்து தமது மனக்குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறாள். கணவனாகிய துங்கமுனி தன்னோடு இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடவில்லை. குழந்தைப்பேறும் ஏற்படவில்லை என்று கூறி வருந்தினாள். அவள் துயரம் கேட்டு பேராச்சி கோயில் பூசாரி அவளுடைய துன்பம் நீங்குமாறு ஒரு தெய்வக் கனியைத் தருகிறான். குளித்துப் பூசை செய்து விட்டு ஈரத்துணியுடன் இக்கனியை உன் கணவனிடம் கொடு. அவன் அதை உண்டபின் உன்மீது ஆசையாக நடந்து கொள்வான். உனக்கு நிறைய குழந்தைகள் பிறக்கும் என்று பூசாரி கூறுகிறான்.

2. சங்கமுனி கனியை உண்டதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் கூறு.

சங்கமுனி 12 ஆண்டுகள் கடுமையான தவம் செய்து முடிக்கும் நாளாகும். அதனால் தங்களுடைய குருநாதர் சங்கமுனி யாகம் செய்வதருக்காக சீடர்கள் தர்ப்பைப் புற்கள், சுள்ளிகள், மலர்கள், எடுத்துவர ஆற்றங்கரை அருகே வந்தனர். பின்பு தவத்தில் இருந்த குருநாதரின் பசியைப் போக்க பழங்கள் கொண்டு வருவோம் என்றனர். அவர்கள் ஆற்றங்கரையில் தேவந்திகை வைத்து விட்டுச் சென்ற வசியக் கனியைப் பார்க்கின்றனர். அதைத் தன் குருநாதருக்கு உணவாகக் கொடுக்கின்றனர். அக்கனியை உண்பதற்குமுன் சங்கமுனி, ஆசையை அறவே போக்கவேண்டும். காமம், குரோதம், லோபம், மோகம் போன்ற தீயகுணங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று தன் சீடர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். அதைக்கேட்டுச் சீடர்கள் அனைவரும் பரவசமடைந்து குருவைப் போற்றுகின்றனர். தன் சீடர்கள் கொடுத்த கனியை சங்கமுனி உண்கிறார். அதை உண்ட நிலையில் ஆசைபெறுமின். பெண்ணாசை பெறுமின். பெண்ணே இன்பம். அவளே பேரின்பம் என்று கூறுகிறார். இதைக் கேட்ட சீடர்கள் ஒன்றும் விளங்காமல் தங்களுக்குள் கூடிப் பேசுகின்றனர்.

3. துங்கமுனியின் சாபத்தால் சங்கமுனியின் நிலை என்னவானது?

பேராச்சி கோயில் பூசாரி தேவந்திகைக்கு கொடுத்த தெய்வக்கனியை ஆற்றங்கரையில் உள்ள மரத்தின்கீழ் வைத்துவிட்டுக் குளிக்கச் சென்றாள். குளித்து முடித்து வந்த தேவந்திகை தெய்வக்கனியை காணாது வருந்துகிறாள். அங்கு இருந்த முனிவரையும், சீடர்களையும் பார்த்து என்னைச் சகோதரியாக ஏற்றுக்கொண்டு உதவுங்கள். தெய்வக்கனி ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. அதைத் தேடித்தர எனக்கு உதவுங்கள் என்று கேட்கிறாள். ஆனால் சங்கமுனியோ அவள் சொல்வதைக் கேட்காமல் அவளுடைய அழகில் மயங்குகிறார். தேவந்திகையை ரதி, ரம்பா, மேனகை, ஊர்வசி எனப் புகழுகின்றார். உன்னை அள்ளி எடுக்கவோ, அணைத்து மகிழ்வோ என அவள் அருகில் செல்கிறார் சங்கமுனி.

முனிவனிடம் இருந்து தப்பி அலறியப்படி தன் கணவன் துங்கமுனியை நாடிச்சென்று நடந்ததை சொல்கிறாள் தேவந்திகை. சங்கமுனிவரின் ஆசை மோகத்தை அறிந்த துங்கமுனி அவரைத் தடுக்கிறார். தேவந்திகை தன் மனைவி என்றும், அவளை விடும்படி கூறுகின்றார். சங்கமுனியோ தேவந்திகையை, பெண்ணழகு பேரழகு என்று புகழ்ந்து மயங்குகின்றார். துங்கமுனி கோபம் கொண்டு நாளை விடியல்காலை சூரியன் உதிக்கும்பொழுது நீ எல்லோரும் காணும்படி மலம் தின்னும் பன்றியாக மாறுவாய் எனச் சாபமிடுகிறார்.

4. சங்கமுனி சாபத்தையே எப்படி வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்?

பன்றியாக மாறிய சங்கமுனிவரின் சீடர்கள் அனைவரும் துங்கமுனியிடம் சங்கமுனியின் மேன்மையையும் தெய்வக் கனியால் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் கூறுகின்றனர். சங்கமுனி தான் சாபம் பெற்றதைக் கேட்டு தான் பன்றியா? புலம்பத் தொடங்கினார். அப்போது சீடர்கள் எங்கள் குருநாதருக்குச் சாபவிடை தாருங்கள் என்று துங்கமுனியிடம் கேட்கின்றனர். சாபத்தை மீண்டும் பெறுவது இயலாது. ஆனால் வரும் பௌர்ணமி அன்று சந்திரன் உதயமாகும் நேரத்தில் உங்கள் குருநாதரின் தலையை வாளால் வெட்டி கொன்றால் பன்றி உருவத்தில் இருந்து முனிவராக மாறுவார் என்று கூறினார்.

தயாபரன் சங்கமுனியிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறான். ஆனால் சங்கமுனி தான் பன்றியாக வாழும் அவலநிலையைக் கண்டு கலங்கினார். தயாபரன் விஷ்ணுவும் பன்றியாக அவதாரம் கொண்டதை நினைவு கூற, சங்கமுனியோ அது அவதாரம். தான் பெற்றதோ சாபம் என்று கூறி தன்னுடைய பன்றி வாழ்வை நினைத்து புலம்பினார். தன்னை கொன்று விடுமாறு தயாபரனிடம் கூற, தயாபரன் சங்கமுனிவரின் தலையை வெட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை.

சூரிய உதயத்தில் சங்கமுனி பன்றியாக மாறுகிறார். அவரைச் சீடர்கள் கண்போல் பாதுகாக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துப் பன்றிக் கூட்டத்தோடு கலந்து விடுகிறார். பன்றிக் கூட்டத்திற்கு

வந்த சங்கமுனியைப் பிற பன்றிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. சீடர்கள் பன்றிக் கூட்டங்கள் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் **குருவே சரணம்** என்று வணங்குகின்றனர். அதற்கு எவ்விதப் பலனுமின்றி குருவைத் தேடுகின்றனர். பெளர்ணமி நெருங்கி வர சீடர்கள் குருவைத்தேடி கண்டுபிடித்து அவருக்கு சாபவிமோசனம் தர விரும்புகின்றனர்.

ஒரு பன்றி சீடர்களைக் கண்டு பயந்து ஒதுங்கிச் செல்ல, சீடர்கள் பன்றியிடமிருந்து வெளிப்படும் ஒளியைக் கண்டு அது தன் குருநாதர் சங்கமுனி என்று முடிவு செய்து பின் தொடருகின்றனர். சந்திரன் உதிப்பதற்குள் தம் குருநாதர் சாபவிமோசனம் பெற வேண்டுமென்று தயாபரன் பூஜை முடித்து வாளுடன் வந்தான். பன்றி வடிவில் உள்ள சங்கமுனியிடம் சீடர்கள் உண்மையைக் கூறுகின்றனர். தன் தலையை வெட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்த சங்கமுனி பலி கொடுப்பதற்காக அழைத்து வரப்படுகிறார். அப்போது பன்றிகளின் குரல் கேட்டு அங்கே ஓடுகிறார். மற்றப் பன்றிகள் சேர்ந்து கொண்டு இனி உங்கள் குருநாதர் உங்களுடன் வரமாட்டார். எங்களோடுதான் இருப்பார் என்று கூறுகின்றன. ஈனப்பன்றிகளோடு இருப்பதால் உங்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை என்று தயாபரன் சங்கமுனியைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான்.

வெட்டுவதற்கு வந்த தயாபரனைப் பார்த்துச் சங்கமுனி, உன்னை நீயே வெட்டிக் கொள். உன் இனத்தாரை அழித்துக்கொள். என் வாழ்வை அழிப்பதற்கு உனக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. அவ்வாறு கூறிய சங்கமுனியோடு பன்றிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்கின்றன. எதிர்ப்பக்கத்தில் சீடர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து மோதிக் கொண்டு சோர்வு அடைகின்றனர். நண்டு தின்னும் நடுப்பங்கு எனக்கு என்னும் கதையாக நம்முடைய குருநாதர் பன்றிகளோடு பன்றியாய் வாழ்ந்து சுகம் காணத் தொடங்கிவிட்டார். பன்றி வாழ்க்கையுடன் சமசரமாகிப்போன சங்கமுனி சாபத்தையே வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்.

பத்து மதிப்பெண்

1. சாபத்தையே விமோசனமாகக் கருதிய சங்கமுனியின் செயலினை எழுதுக.

முன்னுரை :

மகுட இசைக் கருவிகள் வெவ்வேறு தாளங்களில் இசைக்குழுவினரால் வாசிக்கப்படுகின்றன. மகுடஒலி வாசிப்பு நிறுத்தப்படுகிறது. ஆடுகளப்பிரும்மன் தனக்குரிய முகச்சாயத்தைத் தேர்வு செய்துள்ளபடியால் தன் போக்கிலேயே நாடகக் கதையை நடத்திச் செல்ல முடிவு செய்கிறான். பாரதியாரின் **கவிதைக்காதலி** என்னும் கவிதையில் சொல்லிச் செல்லும் ஒரு சின்னக் கதையை மதுரை நிஜநாடக இயக்கத்தின் சார்பில் **சாபம்!... விமோசனம்?** என்னும் பெயரில் நாடகமாக நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகிறது.

கதைப்போக்கு :

நாடகத்தின் கதைப்போக்கு சங்கமுனி என்னும் தவமுனி தன் உயர்நிலையில் இருந்து சூழலின் காரணமாக பன்றி உருவைப் பெற்று அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் மறுக்கிறது. பின் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு அதனையே சொர்க்கமாக கருதுவது கதைப்போக்காக அமைகின்றது. கதைப்போக்கில் சிக்கலை ஏற்படுத்தியது தேவந்திகையின் கனியாகும்.

தேவந்திகை கேட்ட வரம் :

சங்கமுனிவர் உலகத்தில் நிகழும் போட்டி, பொறாமை போன்றவற்றிற்கு ஆசையே காரணம் என்கிறார். அதனால் புலன்களை அடக்கி 12 ஆண்டுகள் தவ வாழ்க்கை மேற்கொள்ள சீடர்களோடு சீர்த்தமலையை அடைந்தார். அம்மலைக்கு அருகே துங்கமுனிவரின் மனைவி தேவந்திகை பிள்ளைவரம் வேண்டி பேராச்சி கோயிலை அடைகிறாள். தம் மனக்குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறாள். கணவனாகிய துங்கமுனி தன்னோடு இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடவில்லை. குழந்தைப்பேறும் ஏற்படவில்லை என்று கூறி வருந்தினாள். அவள் துயரம் கேட்டு பேராச்சி கோயில் பூசாரி அவளுடைய துன்பம் நீங்குமாறு ஒரு தெய்வக் கனியைத் தருகிறான். குளித்துப் பூசை செய்து விட்டு ஈரத்துணியுடன் இக்கனியை உன் கணவனிடம் கொடு. அவன் அதை உண்பதின் உன்மீது ஆசையாக நடந்து கொள்வான். உனக்கு நிறைய குழந்தைகள் பிறக்கும் என்று பூசாரி கூறுகிறான்.

சங்கமுனிக்கு ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் :

சங்கமுனி 12 ஆண்டுகள் கடுமையான தவம் செய்து முடிக்கும் நாளாகும். அதனால் தங்களுடைய குருநாதர் சங்கமுனி யாகம் செய்வதருக்காக சீடர்கள் தர்ப்பைப் புற்கள், சுள்ளிகள், மலர்கள், எடுத்துவர ஆற்றங்கரை அருகே வந்தனர். பின்பு தவத்தில் இருந்த குருநாதரின் பசியைப் போக்க பழங்கள் கொண்டு வருவோம் என்றனர். அவர்கள் ஆற்றங்கரையில் தேவந்திகை வைத்துவிட்டுச் சென்ற வசியக்கனியைப் பார்க்கின்றனர். அதைத் தன் குருநாதருக்கு உணவாகக் கொடுக்கின்றனர். கனியை உண்பதற்கு முன் சங்கமுனி, ஆசையை அறவே போக்கவேண்டும். காமம், குரோதம், லோபம், மோகம் போன்ற தீயகுணங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று தன் சீடர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். அதைக்கேட்டுச் சீடர்கள் அனைவரும் பரவசமடைந்து குருவைப் போற்றுகின்றனர்.

தன் சீடர்கள் கொடுத்த கனியை சங்கமுனி உண்கிறார். அதை உண்ட நிலையில் ஆசைபெறுமின். பெண்ணாசை பெறுமின். பெண்ணே இன்பம். அவளே பேரின்பம் என்று கூறுகிறார். இதைக் கேட்ட சீடர்கள் ஒன்றும் விளங்காமல் தங்களுக்குள் கூடிப் பேசுகின்றனர்.

சங்கமுனி சாபத்திற்கு ஆளாகுதல் :

பேராச்சி கோயில் பூசாரி தேவந்திகைக்கு கொடுத்த தெய்வக்கனியை ஆற்றங்கரையில் உள்ள மரத்தின்கீழ் வைத்துவிட்டுக் குளிக்கச் சென்றாள். குளித்து முடித்து வந்த தேவந்திகை பேராச்சி கோயில் பூசாரி கொடுத்த கனியைக் காணாது வருந்தி அதனைத் தேடிக் கொண்டு வருகிறாள். முனிவரையும் சீடர்களையும் பார்த்து என்னைச் சகோதரியாக ஏற்றுக் கொண்டு உதவுங்கள். தெய்வக்கனி ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. அதைத் தேடித்தர எனக்கு உதவுங்கள் என்று கேட்கிறாள். ஆனால் சங்கமுனியோ அவள் சொல்வதைக் கேட்காமல் அவளுடைய அழகில் மயங்குகிறார். தேவந்திகையை ரதி, ரம்பா, மேனகை, ஊர்வசி எனப் புகழுகின்றார். உன்னை அள்ளி எடுக்கவோ, அணைத்து மகிழ்வோ என அவள் அருகில் செல்கிறார் சங்கமுனி.

முனிவனிடம் இருந்து தப்பி அலறியப்படி தன் கணவன் துங்கமுனியை நாடிச்சென்று நடந்ததை சொல்கிறாள் தேவந்திகை. சங்கமுனிவரின் ஆசை மோகத்தை அறிந்து துங்கமுனி அவரைத் தடுக்கிறார். தேவந்திகை தன் மனைவி என்றும் அவளை விடும்படி கூறுகின்றார். சங்கமுனியோ தேவந்திகையை, பெண்ணழகு பேரழகு என்று புகழ்கின்றார். துங்கமுனி கோபம் கொண்டு நாளை விடியல்காலை சூரியன் உதிக்கும்பொழுது நீ எல்லோரும் காணும்படி மலம் தின்னும் பன்றியாக மாறுவாய் எனச் சாபமிடுகிறார்.

சாபத்திற்கு தீர்வு :

பன்றியாக மாறிய சங்கமுனிவரின் சீடர்கள் அனைவரும் துங்கமுனியிடம் சங்கமுனியின் மேன்மையையும் தெய்வக் கனியால் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் கூறுகின்றனர். சங்கமுனி தான் சாபம் பெற்றதைக் கேட்டு தான் பன்றியா? புலம்பத் தொடங்கினார். அப்போது சீடர்கள் எங்கள் குருநாதருக்குச் சாபவிடை தாருங்கள் என்று துங்கமுனியிடம் கேட்கின்றனர். சாபத்தை மீண்டும் பெறுவது இயலாது. ஆனால் வரும் பௌர்ணமி அன்று சந்திரன் உதயமாகும் நேரத்தில் உங்கள் குருநாதரின் தலையை வாளால் வெட்டி கொன்றால் பன்றி உருவத்தில் இருந்து முனிவராக மாறுவார் என்று கூறினார்.

சங்கமுனி சாபத்தை வரமாக்கிக் கொள்ளுதல் :

தயாபரன் சங்கமுனியிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறான். ஆனால் சங்கமுனி தான் பன்றியாக வாழும் அவலநிலையைக் கண்டு கலங்கினார். தயாபரன் விஷ்ணுவும் பன்றியாக அவதாரம் கொண்டதை நினைவு கூற, சங்கமுனியோ அது அவதாரம். தான் பெற்றதோ சாபம் என்று கூறி தன்னுடைய பன்றி வாழ்வை நினைத்து புலம்பினார். தன்னை கொன்று விடுமாறு தயாபரனிடம் கூறுகிறாள். ஆனால் தயாபரன் சங்கமுனிவரின் தலையை வெட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை.

சூரிய உதயத்தில் சங்கமுனி பன்றியாக மாறுகிறார். அவரைச் சீடர்கள் கண்போல் பாதுகாக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துப் பன்றிக் கூட்டத்தோடு கலந்து விடுகிறார். பன்றிக் கூட்டத்திற்கு வந்த சங்கமுனியைப் பிற பன்றிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. சீடர்கள் பன்றிக் கூட்டங்கள் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் **குருவே சரணம்** என்று வணங்குகின்றனர். அதற்கு எவ்விதப் பலனுமின்றி குருவைத் தேடுகின்றனர். பெளர்ணமி நெருங்கி வர சீடர்கள் குருவைத்தேடி கண்டுபிடித்து அவருக்கு சாபவிமோசனம் தர விரும்புகின்றனர்.

ஒரு பன்றி சீடர்களைக் கண்டு பயந்து ஒதுங்கிச் செல்ல, சீடர்கள் பன்றியிடமிருந்து வெளிப்படும் ஒளியைக் கண்டு அது தன் குருநாதர் சங்கமுனி என்று முடிவு செய்து பின் தொடருகின்றனர். சந்திரன் உதிப்பதற்குள் தம் குருநாதர் சாபவிமோசனம் பெற வேண்டுமென்று தயாபரன் பூஜை முடித்து வாளுடன் வந்தான். பன்றி வடிவில் உள்ள சங்கமுனியிடம் சீடர்கள் உண்மையைக் கூறுகின்றனர். தன் தலையை வெட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்த சங்கமுனி பலி கொடுப்பதற்காக அழைத்து வரப்படுகிறார். அப்போது பன்றிகளின் குரல் கேட்டு அங்கே ஓடுகிறார். மற்றப் பன்றிகள் சேர்ந்து கொண்டு இனி உங்கள் குருநாதர் உங்களுடன் வரமாட்டார். எங்களோடுதான் இருப்பார் என்று கூறுகின்றன. ஈனப்பன்றிகளோடு இருப்பதால் உங்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை என்று தயாபரன் சங்கமுனியைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான்.

வெட்டுவதற்கு வந்த தயாபரனைப் பார்த்துச் சங்கமுனி, உன்னை நீயே வெட்டிக் கொள். உன் இனத்தாரை அழித்துக்கொள். என் வாழ்வை அழிப்பதற்கு உனக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. அவ்வாறு கூறிய சங்கமுனியோடு பன்றிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்கின்றன. எதிர்ப்பக்கத்தில் சீடர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து மோதிக் கொண்டு சோர்வு அடைகின்றனர். நண்டு தின்னும் நடுப்பங்கு எனக்கு என்னும் கதையாக நம்முடைய குருநாதர் பன்றிகளோடு பன்றியாய் வாழ்ந்து சுகம் காணத் தொடங்கிவிட்டார். பன்றி வாழ்க்கையுடன் சமசரமாகிப்போன சங்கமுனி சாபத்தையே வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்.

முடிவுரை :

சங்கமுனி 12 ஆண்டுகள் தவம் இருந்து முடிவுடையும் வேளையில் இருக்கிறார். தம் குருநாதருக்கு வேண்டிய பழங்களை சீடர்கள் சேகரிக்கின்றனர். தேவந்திகை ஆற்றங்கரையில் வைத்திருந்த அதிசய கனியை எடுத்துச் செல்கின்றனர். சங்கமுனிவர் பழங்களை சாப்பிடும்போது இக்கனியையும் சாப்பிடுகிறார். தன் நிலையில் இருந்து மாறுகிறார். துங்கமுனி அவருக்கு சாபம் விடுகிறார். பன்றிகளோடு தன் வாழ்க்கையை சமசரமாகிப்போன சங்கமுனி சாபத்தையே வரமாக்கிக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்.

2. புரட்சிக்கவி

அரங்கவெளியில் வலப்புற இடப்புறக் கீழ்த்தளங்களில் எதிரெதிரே இரண்டு பீடங்களில் இசைக்குழுவின் அமர்ந்து இருக்கின்றனர். அவர்கள் லாவணி இசைக்கருவிகளை கொண்டு இசைக்கின்றனர். மேல்புற மையத்தில் ஒரு பீடம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆடற்குழுவின் வலப்புற இடப்புற மேல்தளங்களிலிருந்து ஆடுகள் மேல் மையத்தை அடைகின்றனர். பாரதிதாசனின் புரட்சிக்கவி என்னும் காவியத்தை மதுரை நிஜநாடக இயக்கத்தின் சார்பில் உதாரனின் அறிமுகத்தோடு தொடங்குகிறது.

கதைச்சுருக்கம் :

உதாரன் உழைக்கும் தொழிலாளர்களோடு இணைந்து பாடுபடுபவன். ஊர் மக்கள் தரும் உணவை உண்டு அவர்களுக்காகவே களைப்பை போக்க, கவிதைபாடுபவன். அவர்களை இரவுப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருமாறு கூறி பாடம் நடத்துகிறான். காடுகளை நீக்கி நாடாக்கினீர். கழனிகளைத் திருத்தி வயலாக்கி உழவு செய்தீர். நான்கு திசைகளிலும் வீதிகளை அமைத்து வீடுகள் கட்டினீர். கடைவீதிகளை ஏற்படுத்தி அங்கு நமக்கு வேண்டிய பொருள்களை கொண்டுவரச் செய்தீர். கடுமையாகப் பாடுபட்டாலும் ஏழையாகவே வாழ்கின்றீர். கந்தைத்துணி அணிந்து கைகளால் உடலைப் போர்த்திக் கொள்கிறீர். மொந்தையில் உள்ள கூழைக் குடித்துப் பசி போக்குகின்றீர். தங்குவதற்கு வீடு இல்லாமல் சந்தை மாடுகளாக மெலிந்து வாழ்கின்றீர். உங்கள் உழைப்பிற்கு இதுதான் பலனோ? என்று உதாரன் இரவுப்புள்ளியில் கல்வி கற்க வந்த ஒரு பெரியவரிடம் கேட்கிறான்.

உதாரன் கேட்ட கேள்விக்குப் பெரியவர் அன்றைக்கே கடவுள் எல்லாவற்றையும் எங்கள் தலையில் எழுதிவிட்டார். அதை யாரால் மாற்ற முடியும் என்று பதில் கூறுகிறார். ஆனால் அதற்கு உதாரன் கடவுள் என்ற பெயர் கூறாத காலத்தில் உலகம் நன்றாக இருந்தது. கடவுள் பெயரைச் சொல்லித்தான் ஏழை, பணக்காரன் என்னும் வேறுபாடுகள் தோன்றின என்று பதில் கூறுகிறான்.

அரசர் கவலை உடைய முகத்தோடு வருகிறார். அமைச்சர் அரசரின் மனநிலையை உணர்கிறார். அமுதவல்லி கவிதைக் கற்றுக் கொள்ள ஏற்ற ஆசிரியர் இல்லை என்பதை அரசர் கூறுகிறார். அதைக்கேட்ட அமைச்சர் உதாரன் என்னும் கவிஞனை ஏற்பாடு செய்கிறார். அப்போது அவர்கள் அமுதவல்லியும் உதாரனும் மிகவும் அழகானவர்கள். ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தால் பஞ்சம் நெருப்பும்போல் ஆகிவிடுமோ என்று அரசரும் அமைச்சரும் அஞ்சுகின்றனர்.

இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்காமல் இருப்பதற்காகவே இருவருக்கும் இடையில் திரை ஒன்றை வைக்கலாம். அமுதவல்லியிடம் உதாரன் கண் பார்வையற்றவன் என்றும், உதாரனிடம் அமுதவல்லி தொழுநோயாளி என்றும் கூறி இடையில் திரையிட்டு கற்பிக்க கற்றுக் கொடுக்க சொல்வோம் என பேசிக் கொள்கின்றனர்.

மன்னன் மகள் அமுதவல்லி கவிஞன் உதாரன் இருவருக்குமிடையே திரையிட்டு கவி இலக்கணம் தொடங்குகிறது. உதாரன் அமுதவல்லிக்கு தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்களாய், கருவிளங்காய் என்று கவிதை இலக்கணம் கற்றுத் தருகின்றான். பாடம் நடத்துவதை மன்னனும் அமைச்சனும் மறைவில் ஒளிந்திருந்து என்ன நடக்கிறது என்பதைக் காண்கின்றனர்.

உதாரன் அமுதவல்லிக்கு வகுப்பு முடித்து இரவுநேரப் பள்ளிக்குச் செல்கின்றான். உதாரனைக் கண்ட மக்கள் மகிழ்ந்து மன்னன் மகளுக்கு வகுப்பு நடத்துவது எவ்வாறு உள்ளது என்று விசாரிக்கின்றனர். அதற்கு உதாரன் மன்னன் மகளுக்கு வகுப்பு எடுப்பதைவிட இரவுநேர பள்ளிக்கூடத்தில் மக்களுக்கு வகுப்பு எடுப்பதே மகிழ்வாக உள்ளது என்று கூறுகிறான்.

மக்களிடம் நேற்று கற்றுக் கொடுத்த **ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி ஓப்பப்பர் ஆகிவிடுவர்** என்னும் பாரதிதாசன் பாடலின் பொருளைக் கேட்கிறான். **ஒற்றுமையாக இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம்** என்று மக்கள் பதில் கூறுகின்றனர். உதாரன் மக்களிடம் சூரியனைச் சுமப்பது யார் என்று கேட்க மக்கள் வானம், ஏழு குதிரை, அனுமார் முழுங்கினார் என்று ஒவ்வொருவரும் பதில் கூறுகின்றனர். அதற்கு உதாரன் உழைக்கும் மக்களாகிய நீங்கள்தான் சூரியனை முதுகில் சுமக்கின்றீர் என்றான். இதனைக் கேட்ட ஊர் மக்கள் அனைவரும் உதாரன் இருக்கும் அறிவிற்கு மன்னன் மகளுக்கு மட்டுமல்ல மன்னனுக்கே பாடம் சொல்லித்தர முடியும் என்று பாராட்டுகின்றனர்.

உதாரன் அரண்மனையில் அமுதவல்லிக்கு கவிதை கற்றுக் கொடுத்துவரும் நாளில் ஒரு நாள் நிலவினைப்பற்றி கவிதைப்பாடி வகுப்பு நடத்துகின்றான். அதனைக் கேட்ட அமுதவல்லி, கண் பார்வையற்றவன் எப்படி இவ்வாறு பாடமுடியும்? என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்றது. அமுதவல்லி திரையினை விலக்கிப் பார்க்கின்றாள். உதாரனின் கண்பார்வை கண்டு தந்தை ஏன் பொய் கூறினார் என்று அமுதவல்லியும், அமுதவல்லிக்கு தொழுநோய் என்று அமைச்சர் ஏன் பொய் கூறினார் என்று உதாரனும் அமுதவல்லியும் ஒருவரையொருவர் அறிந்துக் கொள்கின்றனர். இதனை மறைவிலிருந்து மன்னனும் அமைச்சரும் பார்க்கின்றனர். உதாரன் அமுதவல்லியிடம் தமிழிற்கு இழைத்த அவமானம் என்று கூறி மக்களை நாடிச் செல்கிறான். நடந்த நிகழ்வுகளை உதாரன் மக்களிடம் தெரிவிக்கின்றான்.

உதாரன் அரண்மனைக்கு வந்து அமுதவல்லியைச் சந்திக்கிறான். உதாரன்மீது காதல் கொள்கிறாள். உதாரன் அமுதவல்லியிடம் எனக்கு மக்களை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டிய பெரும்பணி காத்து இருக்கிறது. இச்சூழலில் எனக்குக் காதல் வேண்டாம் என்னை மறந்துவிடு என்று உதாரன் அமுதவல்லியிடம் கூறுகிறான். தன் நிலையைக் கூறிய உதாரனிடம் அமுதவல்லி உள்ளம் ஒன்றுபட்டபின் உயர்வு, தாழ்வு, அரசன், ஆண்டி என்ற எந்தப் பேதமும் இல்லை. என்னை ஏற்றுக் கொள் என்று கூறுகிறாள். அதனைக் கேட்ட உதாரன் அமுதவல்லிமீது காதல் கொள்கிறான். அரசனும் அமைச்சனும் இதைப்பார்த்துக் கோபம் கொள்கின்றனர். காவலர்களை அழைத்து உதாரனை கைது செய்து வாருங்கள். ஊர் எங்கும் பறையடித்து மக்களை விசாரணை மண்டபத்திற்கு வரச் செய்யுங்கள் என மன்னன் உத்தரவு போடுகிறான்.

கவிதை கற்றுக் கொடுக்கச் சொன்னால் அதை விடுத்து என் மகள்மீது காதல் கொண்டாயா? என் சொத்தை அபகரிக்க நினைத்தாயா? என அரசன் கேட்கிறான். காதலிப்பதை நீங்கள் குற்றம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் குற்றம். குற்றமில்லை என்றால் குற்றம் இல்லை என்று உதாரன் பதில் கூறுகிறான். பின்னர்க் கூட்டத்தினரைப் பார்த்து இருவரையும் விசாரிக்க வேண்டும் என்கிறான். கூடியிருந்த மக்களிடம் உதாரன், தலையை வெட்டுவது அரசனுக்குப் பொழுதுபோக்கு. நமக்கோ உயிரின் வாதை என்று கூறி மக்களே! அரசனை நம்பாதீர்கள் என்று கூக்குரல் விடுகிறான். ஆனால் அரசனோ அவனைப் பொருட்படுத்தாமல் தலையை வெட்ட ஆணையிடுகிறான்.

அமுதவல்லி ஓடிச்சென்று காவலர்களைத் தடுக்கிறாள். மன்னனோ தன் மகள் என்று நினைக்காது அவளை சிறையில் அடையுங்கள் என்றான். காவலர்கள் அமுதவல்லியைக் கைது செய்கின்றனர். அமைச்சர் மன்னனிடம் அமுதவல்லிக்கு இழைத்திருக்கும் தண்டனையை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்ல அமுதவல்லி அமைச்சன் பேசியதை மறுத்தாள்.

வாழ்வதென்றால் இருவரும் ஒன்றாக வாழ்வோம். அதுபோலச் சாவது என்றால் இருவரும் ஒன்றாகச் சாவோம் என்கிறாள் அமுதவல்லி. அதனைக் கேட்ட அரசன் இருவரையும் கொலை செய்ய ஆணையிடுகிறான். இதனைக் கேட்டு மக்கள் கொதித்து எழுகின்றனர். கொலைக்களத்தில் காவலர்களுக்கும் மக்களுக்கும் மோதல் ஏற்படுகிறது. மக்களின் எதிர்ப்புக்குரல் உச்சத்தை அடைகிறது. கோலையாளி அச்சத்துடன் வாளை உயர்த்துகிறான். மக்கள் கூட்டம் எழுச்சியுடன் முன்னேறுகிறது. மன்னனும் மற்றவர்களும் அஞ்சுகின்றனர். உதாரன் அமுதவல்லியை ஏற்றுக்கொள்கிறான். மேல்வருணம், கீழ்வருணம் என்ற பாகுபாடு மறைகிறது.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. புரட்சிக்கவி கவிதையை எழுதியவர்? பாரதிதாசன்
2. புரட்சிக்கவி எந்நூலை தழுவி எழுதப்பட்டது? பில்கணீயம்
3. புரட்சிக்கவியை நாடகமாக எழுதியவர் யார்?
முனைவர் மு. இராமசுவாமி, முனைவர் செண்பகம் இராமசுவாமி
4. புரட்சிக்கவி நாடகம் எந்த இயக்கத்தால் மேடையில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பெற்றது? மதுரை நிஜநாடக இயக்கம்
5. உதாரன் யாருக்கு கவிதைப்பாடி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த நினைத்தான்?
உழைக்கும் தொழிலாளர்கள்
6. உதாரனுக்கு மக்கள் கவிஞன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கான காரணத்தை கூறு.
மக்களுக்கு கவிதைகளைக் கற்றுத்தந்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதால் மக்கள் கவிஞன் என்று அழைக்கப்படுகிறான்.
7. அமுதவல்லி எவை கற்றுக்கொள்ளவில்லை என மன்னன் வருத்தப்பட்டான்?
கவிதை
8. புரட்சிக்கவி நாடகத்தில் கண்பார்வையற்றவன்? உதாரன்
9. புரட்சிக்கவி நாடகத்தில் தொழுநோயாளி? அமுதவல்லி
10. உதாரனும் அமுதவல்லியும் சந்திக்கமால் இருக்க என்ன செய்தனர்?
திரை அமைத்தல்
11. உதாரன் எந்தப் பாடலை பாடியதால் அமுதவல்லிக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது?
நீலவான் ஆடைக்குள் உடல் மறைத்து, நிலாவொன்று காட்டுகின்றாய்...
12. உதாரன் அமுதவல்லிக்கு கற்றுத்தந்த கவிதை இலக்கணத்தைக் கூறு.
தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்களாய், கருவிளங்காய்
13. உதாரன் எங்கு வகுப்பு எடுப்பதை மகிழ்ச்சியாகக் கருதினான்?
இரவுநேர பள்ளிக்கூடத்தில்
14. ஓடப்பர் உயரப்பர் எவ்வாறு ஒப்பப்பர் ஆவர்?
ஓடப்பராய் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம்
15. சூரியனைச் சுமப்பது யார்? உழைக்கும் மக்கள்
16. அமுதவல்லியின் காதலை உதாரன் ஏற்றுக்கொள்ளாமலான காரணம் என்ன? மக்களை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டிய பெரும்பணி இருப்பதால்
17. அமுதவல்லி ஒன்றுப்பட்ட காதலுக்கு எவை தேவையில்லை என்கிறாள்?
உயர்வு, தாழ்வு, அரசன், ஆண்டி என்ற எந்தப் பேதமும் தேவையில்லை என்கிறாள்.
18. உதாரனுக்கு மன்னன் எத்தண்டனை வழங்குகிறான்? சிரச்சேதத் தண்டனை
19. உதாரன் மக்களைப் பார்த்து கூக்குரலிட்டது என்ன? தலையை வெட்டுவது அரசனுக்குப் பொழுதுபோக்கு. நமக்கோ உயிரின் வாதை என்று கூறி மக்களே! அரசனை நம்பாதீர்கள் என்று கூக்குரல் விடுகிறான்.
20. உதாரனின் பேச்சால் எப்புரட்சி ஏற்படுகிறது? மக்கள் புரட்சி
21. உதாரனும் அமுதவல்லியும் இணைவதால் எப்பாகுபாடு மறைந்தது?
மேல்வருணம், கீழ்வருணம்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. உதாரணுக்கும் ஊர் பெரியவருக்கும் நடந்த உரையாடலை எழுது.

உதாரன் உழைக்கும் தொழிலாளர்களோடு இணைந்து பாடுபடுபவன். ஊர் மக்கள் தரும் உணவை உண்டு அவர்களுக்காகவே களைப்பை போக்க, கவிதைபாடுபவன். அவர்களை இரவுப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருமாறு கூறி பாடம் நடத்துகிறான். காடுகளை நீக்கி நாடாக்கினார். கழனிகளைத் திருத்தி வயலாக்கி உழவு செய்தார். நான்கு திசைகளிலும் வீதிகளை அமைத்து வீடுகள் கட்டினார். கடைவீதிகளை ஏற்படுத்தி அங்கு நமக்கு வேண்டிய பொருள்களை கொண்டுவரச் செய்தார். கடுமையாகப் பாடுபட்டாலும் ஏழையாகவே வாழ்கின்றார். கந்தைத்துணி அணிந்து கைகளால் உடலைப் போர்த்திக் கொள்கிறார். மொந்தையில் உள்ள கூழைக் குடித்துப் பசி போக்குகின்றார். தங்குவதற்கு வீடு இல்லாமல் சந்தை மாடுகளாக மெலிந்து வாழ்கின்றார். உங்கள் உழைப்பிற்கு இதுதான் பலனோ? என்று உதாரன் இரவுப்புள்ளியில் கல்வி கற்க வந்த ஒரு பெரியவரிடம் கேட்கிறான்.

உதாரன் கேட்ட கேள்விக்குப் பெரியவர் அன்றைக்கே கடவுள் எல்லாவற்றையும் எங்கள் தலையில் எழுதிவிட்டார். அதை யாரால் மாற்ற முடியும் என்று பதில் கூறுகிறார். ஆனால் அதற்கு உதாரன் கடவுள் என்ற பெயர் கூறாத காலத்தில் உலகம் நன்றாக இருந்தது. கடவுள் பெயரைச் சொல்லித்தான் ஏழை, பணக்காரன் என்னும் வேறுபாடுகள் தோன்றின என்று பதில் கூறுகிறான்.

2. உதாரன் அமுதவல்லிக்கு கற்றுக்கொடுத்த கவித்துவத்தின் நயம் யாது?

அரசர் கவலை உடைய முகத்தோடு வருகிறார். அமைச்சர் அரசரின் மனநிலையை உணர்கிறார். அமுதவல்லி கவிதைக் கற்றுக் கொள்ள ஏற்ற ஆசிரியர் இல்லை என்பதை அரசர் கூறுகிறார். அதைக்கேட்ட அமைச்சர் உதாரன் என்னும் மக்கள் கவிஞனை ஏற்பாடு செய்கிறார். அமுதவல்லியும் உதாரனும் மிகவும் அழகானவர்கள். ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தால் பஞ்சம் நெருப்பும்போல் ஆகிவிடுமோ என்று அரசரும் அமைச்சரும் அஞ்சுகின்றனர். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்காமல் இருப்பதற்காகவே இருவருக்கும் இடையில் திரை ஒன்றை வைக்கலாம். அமுதவல்லியிடம் உதாரன் கண் பார்வையற்றவன் என்றும், உதாரனிடம் அமுதவல்லி தொழுநோயாளி என்றும் கூறி இடையில் திரையிட்டு கற்பிக்க கற்றுக் கொடுக்க கூறுவோம் என்றார். மன்னன் மகள் அமுதவல்லி கவிஞன் உதாரன் இருவருக்குமிடையே திரையிட்டு கவி இலக்கணம் தொடங்குகிறது. உதாரன் அமுதவல்லிக்கு தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய், கருவிளங்காய் என்று கவிதை இலக்கணம் கற்றுத் தருகின்றான். பாடம் நடத்துவதை மன்னனும் அமைச்சனும் மறைவில் ஒளிந்திருந்து என்ன நடக்கிறது என்பதைக் காண்கின்றனர்.

3. உதாரணை மக்கள் எவ்வாறெல்லாம் பாராட்டுகின்றனர்?

உதாரன் அமுதவல்லிக்கு வகுப்பு முடித்து இரவுநேரப்பள்ளிக்குச் செல்கின்றான். உதாரணைக் கண்ட மக்கள் மகிழ்ந்து மன்னன் மகளுக்கு வகுப்பு நடத்துவது எவ்வாறு உள்ளது என்று விசாரித்தனர். அதற்கு உதாரன் மன்னன் மகளுக்கு வகுப்பு எடுப்பதைவிட இரவுநேர பள்ளிக்கூடத்தில் மக்களுக்கு வகுப்பு எடுப்பதே மகிழ்வாக உள்ளது என்று கூறுகிறான். மக்களிடம் நேற்று கற்றுக் கொடுத்த ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி ஒப்பப்பர் ஆகிவிடுவர் என்னும் பாரதிதாசன் பாடலின் பொருளைக் கேட்கிறான். ஒற்றுமையாக இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்று மக்கள் பதில் கூறுகின்றனர். உதாரன் மக்களிடம் சூரியனைச் சுமப்பது யார் என்று கேட்க மக்கள் வானம், ஏழு குதிரை, அனுமார் முழுக்கினார் என்றும் ஒவ்வொருவரும் பதில் கூறுகின்றனர். அதற்கு உதாரன் உழைக்கும் மக்களாகிய நீங்கள்தான் சூரியனை முதுகில் சுமக்கின்றீர் என்றான். இதனைக் கேட்ட ஊர் மக்கள் அனைவரும் உதாரன் இருக்கும் அறிவிற்கு மன்னன் மகளுக்கு மட்டுமல்ல மன்னனுக்கே பாடம் சொல்லித்தர முடியும் என்று பாராட்டுகின்றனர்.

4. உதாரனுக்கும் அமுதவல்லிக்கும் ஏற்பட்ட காதல் உரையாடலை எழுது.

உதாரன் அரண்மனையில் அமுதவல்லிக்கு கவிதை கற்றுக் கொடுத்துவரும் நாளில் ஒரு நாள் நிலவினைப்பற்றி கவிதை பாடி வகுப்பு நடத்துகின்றான். அதனைக் கேட்ட அமுதவல்லி கண் பார்வையற்றவன் எப்படி இவ்வாறு பாடமுடியும்? என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்றது. அமுதவல்லி திரையினை விலக்கிப் பார்க்கின்றான். உதாரனின் கண்பார்வைகண்டு தந்தை ஏன் பொய் கூறினார் என்று அமுதவல்லியும், அமுதவல்லிக்கு தொழுநோய் என்று அமைச்சர் ஏன் பொய் கூறினார் என்று உதாரனும் அமுதவல்லியும் ஒருவரையொருவர் அறிந்துக் கொள்கின்றனர். உதாரன் அரண்மனைக்கு வந்து அமுதவல்லியைச் சந்திக்கிறான். உதாரன்மீது காதல் கொள்கிறான். உதாரன் அமுதவல்லியிடம் எனக்கு மக்களை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டிய பெரும்பணி காத்து இருக்கிறது. இச்சூழலில் எனக்குக் காதல் வேண்டாம் என்னை மறந்துவிடு என்று உதாரன் அமுதவல்லியிடம் கூறுகிறான். தன் நிலையைக் கூறிய உதாரனிடம் அமுதவல்லி உள்ளம் ஒன்றுபட்டபின் உயர்வு, தாழ்வு, அரசன், ஆண்டி என்ற எந்தப் பேதமும் இல்லை. என்னை ஏற்றுக் கொள் என்று கூறுகிறான். அதனைக் கேட்ட உதாரன் அமுதவல்லிமீது காதல் கொள்கிறான்.

5. மன்னனின் கட்டளையும், உதாரன் மக்களிடம் ஏற்படுத்திய எழுச்சியும் யாது?

கவிதை கற்றுக் கொடுக்கச் சொன்னால் அதை விடுத்து என் மகள்மீது காதல் கொண்டாயா? என் சொத்தை அபகரிக்க நினைத்தாயா? என அரசன் கேட்கிறான். காதலிப்பதை நீங்கள் குற்றம் என்று எடுத்துக்

கொண்டால் குற்றம். குற்றமில்லை என்றால் குற்றம் இல்லை என்று உதாரன் பதில் கூறுகிறான். பின்னர்க் கூட்டத்தினரைப் பார்த்து இருவரையும் விசாரிக்க வேண்டும் என்கிறான். கூடியிருந்த மக்களிடம் உதாரன், தலையை வெட்டுவது அரசனுக்குப் பொழுதுபோக்கு. நமக்கோ உயிரின் வாதை என்று கூறி மக்களே! அரசனை நம்பாதீர்கள் என்று கூக்குரல் விடுகிறான். ஆனால் அரசனோ அவனைப் பொருட்படுத்தாமல் தலையை வெட்ட ஆணையிடுகிறான்.

அமுதவல்லி ஓடிச்சென்று காவலர்களைத் தடுக்கிறாள். மன்னனோ தன் மகள் என்று நினைக்காது அவளை சிறையில் அடையுங்கள் என்றான். காவலர்கள் அமுதவல்லியைக் கைது செய்கின்றனர். அமைச்சர் மன்னனிடம் அமுதவல்லிக்கு இழைத்திருக்கும் தண்டனையை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்ல அமுதவல்லி அமைச்சன் பேசியதை மறுத்தாள்.

வாழ்வதென்றால் இருவரும் ஒன்றாக வாழ்வோம். அதுபோலச் சாவது என்றால் இருவரும் ஒன்றாகச் சாவோம் என்கிறாள் அமுதவல்லி. அதனைக் கேட்ட அரசன் இருவரையும் கொலை செய்ய ஆணையிடுகிறான். இதனைக் கேட்டு மக்கள் கொதித்து எழுகின்றனர். கொலைக்களத்தில் காவலர்களுக்கும் மக்களுக்கும் மோதல் ஏற்படுகிறது. மக்களின் எதிர்ப்புக்குரல் உச்சத்தை அடைகிறது. கொலையாளி அச்சத்துடன் வாளை உயர்த்துகிறான். மக்கள் கூட்டம் எழுச்சியுடன் முன்னேறுகிறது. மன்னனும் மற்றவர்களும் அஞ்சுகின்றனர். உதாரன் அமுதவல்லியை ஏற்றுக்கொள்கிறான். மேல்வருணம், கீழ்வருணம் என்ற பாகுபாடு மறைகிறது.

பத்து மதிப்பெண்

1. புரட்சிகவி நாடகம் ஏற்படுத்திய புரட்சியை எடுத்துரைக்க.

முன்னுரை :

பாரதிதாசன் எழுதிய புரட்சிக்கவி காவியத்தை மையமாக வைத்து மு.இராமசுவாமி அவர்கள் இந்நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். உதாரன் மக்களுக்கு தொண்டாற்றுதல், அரசன் மகளுக்கு கவிதை சொல்லி தருதல், காதல் நிலை, மக்கள் ஏற்படுத்திய புரட்சி என இந்நாடகம் மேடையில் நடித்துக்காட்டுகின்றனர்.

உதாரனுக்கும், பெரியவருக்கும் நடந்த உரையாடல் :

உதாரன் உழைக்கும் தொழிலாளர்களோடு இணைந்து பாடுபடுபவன். ஊர் மக்கள் தரும் உணவை உண்டு அவர்களுக்காகவே களைப்பை போக்க, கவிதைபாடுபவன். அவர்களை இரவுப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருமாறு கூறி பாடம் நடத்துகிறான். காடுகளை நீக்கி நாடாக்கினீர். கழனிகளைத் திருத்தி வயலாக்கி உழவு செய்தீர். நான்கு திசைகளிலும் வீதிகளை அமைத்து வீடுகள் கட்டினீர். கடைவீதிகளை ஏற்படுத்தி அங்கு நமக்கு வேண்டிய பொருள்களை கொண்டுவரச் செய்தீர்.

கடுமையாகப் பாடுபட்டாலும் ஏழையாகவே வாழ்கின்றீர். கந்தைத்துணி அணிந்து கைகளால் உடலைப் போர்த்திக் கொள்கிறீர். மொந்தையில் உள்ள கூழைக் குடித்துப் பசி போக்குகின்றீர். தங்குவதற்கு வீடு இல்லாமல் சந்தை மாடுகளாக மெலிந்து வாழ்கின்றீர். உங்கள் உழைப்பிற்கு இதுதான் பலனோ? என்று உதாரன் இரவுப்புள்ளியில் கல்வி கற்க வந்த ஒரு பெரியவரிடம் கேட்கிறான்.

உதாரன் கேட்ட கேள்விக்குப் பெரியவர் அன்றைக்கே கடவுள் எல்லாவற்றையும் எங்கள் தலையில் எழுதிவிட்டார். அதை யாரால் மாற்ற முடியும் என்று பதில் கூறுகிறார். ஆனால் அதற்கு உதாரன் கடவுள் என்ற பெயர் கூறாத காலத்தில் உலகம் நன்றாக இருந்தது. கடவுள் பெயரைச் சொல்லித்தான் ஏழை, பணக்காரன் என்னும் வேறுபாடுகள் தோன்றின என்று பதில் கூறுகிறான்.

உதாரன் அமுதவல்லிக்கு கற்றுக்கொடுத்த கவித்துவம் :

அரசர் கவலை உடைய முகத்தோடு வருகிறார். அமைச்சர் அரசரின் மனநிலையை உணர்கிறார். அமுதவல்லி கவிதைக் கற்றுக் கொள்ள ஏற்ற ஆசிரியர் இல்லை என்பதை அரசர் கூறுகிறார். அதைக்கேட்ட அமைச்சர் உதாரன் என்னும் மக்கள் கவிஞனை ஏற்பாடு செய்கிறார். அமுதவல்லியும் உதாரனும் மிகவும் அழகானவர்கள். ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தால் பஞ்சம் நெருப்புமபோல் ஆகிவிடுமோ என்று அரசரும் அமைச்சரும் அஞ்சுகின்றனர். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்காமல் இருப்பதற்காகவே இருவருக்கும் இடையில் திரை ஒன்றை வைக்கலாம். அமுதவல்லியிடம் உதாரன் கண் பார்வையற்றவன் என்றும், உதாரனிடம் அமுதவல்லி தொழுநோயாளி என்றும் கூறி இடையில் திரையிட்டு கற்பிக்க கற்றுக் கொடுக்க கூறுவோம் என்றார். மன்னன் மகள் அமுதவல்லி கவிஞன் உதாரன் இருவருக்குமிடையே திரையிட்டு கவி இலக்கணம் தொடங்குகிறது. உதாரன் அமுதவல்லிக்கு தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்களாய், கருவிளங்காய் என்று கவிதை இலக்கணம் கற்றுத்தருகின்றான். பாடம் நடத்துவதை மன்னனும் அமைச்சனும் மறைவில் ஒளிந்திருந்து என்ன நடக்கிறது என்பதைக் காண்கின்றனர்.

உதாரனை மக்கள் பாராட்டுதல் :

உதாரன் அமுதவல்லிக்கு வகுப்பு முடித்து இரவுநேரப்பள்ளிக்குச் செல்கின்றான். உதாரனைக் கண்ட மக்கள் மகிழ்ந்து மன்னன் மகளுக்கு வகுப்பு நடத்துவது எவ்வாறு உள்ளது என்று விசாரித்தனர். அதற்கு உதாரன் மன்னன் மகளுக்கு வகுப்பு எடுப்பதைவிட இரவுநேர பள்ளிக்கூடத்தில் மக்களுக்கு வகுப்பு எடுப்பதே மகிழ்வாக உள்ளது என்று கூறுகிறான். மக்களிடம் நேற்று கற்றுக் கொடுத்த ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி ஒப்பப்பர் ஆகிவிடுவர் என்னும் பாரதிதாசன் பாடலின்

பொருளைக் கேட்கிறான். ஒற்றுமையாக இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்று மக்கள் பதில் கூறுகின்றனர். உதாரன் மக்களிடம் சூரியனைச் சுமப்பது யார் என்று கேட்க மக்கள் வானம், ஏழு குதிரை, அனுமார் முழுங்கினார் என்றும் ஒவ்வொருவரும் பதில் கூறுகின்றனர். அதற்கு உதாரன் உழைக்கும் மக்களாகிய நீங்கள்தான் சூரியனை முதுகில் சுமக்கின்றீர் என்றான். இதனைக் கேட்ட ஊர் மக்கள் அனைவரும் உதாரன் இருக்கும் அறிவிற்கு மன்னன் மகளுக்கு மட்டுமல்ல மன்னனுக்கே பாடம் சொல்லித்தர முடியும் என்று பாராட்டுகின்றனர்.

உதாரன், அமுதவல்லி உரையாடல் :

உதாரன் அரண்மனையில் அமுதவல்லிக்கு கவிதை கற்றுக் கொடுத்துவரும் நாளில் ஒரு நாள் நிலவினைப்பற்றி கவிதை பாடி வகுப்பு நடத்துகின்றான். அதனைக் கேட்ட அமுதவல்லி கண் பார்வையற்றவன் எப்படி இவ்வாறு பாடமுடியும்? என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்றது. அமுதவல்லி திரையினை விலக்கிப் பார்க்கின்றான். உதாரனின் கண்பார்வை கண்டு தந்தை ஏன் பொய் கூறினார் என்று அமுதவல்லியும், அமுதவல்லிக்கு தொழுநோய் என்று அமைச்சர் ஏன் பொய் கூறினார் என்று உதாரனும் அமுதவல்லியும் ஒருவரையொருவர் அறிந்துக் கொள்கின்றனர். உதாரன் அரண்மனைக்கு வந்து அமுதவல்லியைச் சந்திக்கிறான். உதாரன்மீது காதல் கொள்கிறான். உதாரன் அமுதவல்லியிடம் எனக்கு மக்களை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டிய பெரும்பணி காத்து இருக்கிறது. இச்சூழலில் எனக்குக் காதல் வேண்டாம் என்னை மறந்துவிடு என்று உதாரன் அமுதவல்லியிடம் கூறுகிறான். தன் நிலையைக் கூறிய உதாரனிடம் அமுதவல்லி உள்ளம் ஒன்றுபட்டபின் உயர்வு, தாழ்வு, அரசன், ஆண்டி என்ற எந்தப் பேதமும் இல்லை. என்னை ஏற்றுக் கொள் என்று கூறுகிறான். அதனைக் கேட்ட உதாரன் அமுதவல்லிமீது காதல் கொள்கிறான்.

மன்னனின் கட்டளை, மக்களின் எழுச்சி :

கவிதை கற்றுக் கொடுக்கச் சொன்னால் அதை விடுத்து என் மகள்மீது காதல் கொண்டாயா? என் சொத்தை அபகரிக்க நினைத்தாயா? என அரசன் கேட்கிறான். காதலிப்பதை நீங்கள் குற்றம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் குற்றம். குற்றமில்லை என்றால் குற்றம் இல்லை என்று உதாரன் பதில் கூறுகிறான். பின்னர்க் கூட்டத்தினரைப் பார்த்து இருவரையும் விசாரிக்க வேண்டும் என்கிறான். கூடியிருந்த மக்களிடம் உதாரன், தலையை வெட்டுவது அரசனுக்குப் பொழுதுபோக்கு. நமக்கோ உயிரின் வாதை என்று கூறி மக்களே! அரசனை நம்பாதீர்கள் என்று கூக்குரல் விடுகிறான். ஆனால் அரசனோ அவனைப் பொருட்படுத்தாமல் தலையை வெட்ட ஆணையிடுகிறான்.

அமுதவல்லி ஓடிச்சென்று காவலர்களைத் தடுக்கிறாள். மன்னனோ தன் மகள் என்று நினைக்காது அவளை சிறையில் அடையுங்கள் என்றான். காவலர்கள் அமுதவல்லியைக் கைது செய்கின்றனர். அமைச்சர் மன்னனிடம் அமுதவல்லிக்கு இழைத்திருக்கும் தண்டனையை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்ல அமுதவல்லி அமைச்சன் பேசியதை மறுத்தாள்.

வாழ்வதென்றால் இருவரும் ஒன்றாக வாழ்வோம். அதுபோலச் சாவது என்றால் இருவரும் ஒன்றாகச் சாவோம் என்கிறாள் அமுதவல்லி. அதனைக் கேட்ட அரசன் இருவரையும் கொலை செய்ய ஆணையிடுகிறான். இதனைக் கேட்டு மக்கள் கொதித்து எழுகின்றனர். கொலைக்களத்தில் காவலர்களுக்கும் மக்களுக்கும் மோதல் ஏற்படுகிறது. மக்களின் எதிர்ப்புக்குரல் உச்சத்தை அடைகிறது. கொலையாளி அச்சத்துடன் வாளை உயர்த்துகிறான். மக்கள் கூட்டம் எழுச்சியுடன் முன்னேறுகிறது. மன்னனும் மற்றவர்களும் அஞ்சுகின்றனர். உதாரன் அமுதவல்லியை ஏற்றுக்கொள்கிறான். மேல்வருணம், கீழ்வருணம் என்ற பாகுபாடு மறைந்தது.

முடிவுரை :

அரசனின் மகளுக்கு உதாரன் கவிதை சொல்லித் தருகிறான். உதாரனுக்கும் அமுதவல்லிக்கும் காதல் ஏற்படுகிறது. இதை அரசன் தடுக்கிறான். உதாரனுக்கு தண்டனை கொடுக்கிறான். மக்களிடம் புரட்சி ஏற்படுகிறது. உதாரனையும் அமுதவல்லியையும் சேர்த்து வைக்கின்றனர். வருணப்பாகுபாடு மறைகிறது என்பதை இந்நாடகத்தில் ஆசிரியர் உணர்த்தி இருக்கிறார்.

3. ஆபுத்திரன்

மணிமேகலை காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஆபுத்திரன் திறம் அறிவித்த காதையை மையமாக வைத்து இந்நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. அரங்கின் வலது மேற்புறத்தில் ஒரு சுமை தாங்கிக்கல் நின்று கொண்டு இருக்கிறது. குறுங்குழல் ஊதிக் கொண்டு ஒருவன் அரங்கிற்குள் வருகிறான். அதைத் தொடர்ந்து உறுதி, குந்தளம் ஆகிய இசைக்கருவிகளை இசைத்தபடி வலப்புற இடப்புற அரங்கின் இருவேறு திக்குகளிலிருந்தும் கதை சொல்லிகள் அரங்கில் நுழைகின்றனர். மூவரும் பாடல் பாடிக் கொண்டே ஆபுத்திரனின் கதையைக் கூறப்போவதாய் வருகின்றனர்.

**கொள்கைப் பிடிப்பினாலே நம் கும்பியையே வாட்டு கதை
அடுத்தவர்க்குச் சோறு ஊட்டி அதற்கு அடுத்தபடியே தானும் உண்ட
ஆபுத்திரனின் சோகக்கதை இது அடுக்கடுக்காய்த் தொடரும் கதை**

என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார். அதற்கேற்றாற்போல் உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர்விட்ட இலங்கைப் போராளி திலீபன். தமிழ்நாடு என்னும் பெயர் குட்ட உண்ணாநோன்பிருந்த சங்கரலிங்கம், ஆசிரியர்கள் வாழ்வு மலர்வதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர் துறந்த பேராசிரியர் சண்முகசுந்தரம் ஆகிய மூவரையும் நாடக ஆசிரியர் ஆபுத்திரனின் உறவினர்களாகக் காட்டுகிறார்.

கதைச்சுருக்கம் :

அந்தணன் மனைவியாகிய சாலி என்பவள் தீய ஒழுக்கத்தால் கருவுறுகிறாள். அப்பாவத்தைப் போக்க காசியில் நீராடிவிட்டு கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்கிறாள். செல்லும் வழியில் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். குழந்தையை எடுத்துச் சென்றால் கணவன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான் என்பதை அறிந்து அக்குழந்தையை அங்கேயே விட்டுச் செல்கிறாள். குழந்தை பசியால் அழுகிறது. சத்தத்தை உணர்ந்த பசு குழந்தையின் அருகில் சென்று நாவால் நக்கி அதன் அழுகையைப் போக்குகிறது.

காட்டுக்குள் அனாதையாக இருக்கும் குழந்தையைப் பார்த்தவன் ஊருக்குள் சென்று நான்கு பேரை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறான். பசுவை விரட்ட முயலுகிறார்கள். பசுவானது வந்தவர்கள் அனைவரையும் முட்டுகிறது. அப்பொழுது இளம்பூதியும் அவனது மனைவி வேதாவும் அவ்வழியே வருகின்றார்கள். பசுவையும் குழந்தையையும் பார்க்கின்றார்கள். வேதா குழந்தையை எடுக்கின்றாள். பசு அவளை முட்டாது இருக்கின்றது. இருவரும் தங்களுக்கு குழந்தை இல்லாத கவலைதீர இறைவனால் தரப்பட்ட குழந்தை என்று மகிழ்கின்றனர்.

காட்டின் வழியாக வந்த நபரிடம் குழந்தையைப் பற்றி கேட்கின்றனர். குழந்தையைப் பற்றி யாருக்கும் சரியாகத் தெரியவில்லை. போனவாரம் குமரியாடப் போய்க்கொண்டிருந்த ஓர் அந்தணர் கூட்டத்தில் ஒரு பெண் பெற்றெடுத்த குழந்தை என்று மட்டும் தெரிகிறது. பசு பால் தந்து வளர்த்ததால் குழந்தை மிகுந்த அருள் பெற்றது என்றுதான் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்.

குழந்தையைக் கொஞ்சிபடியே வேதா, **ஆ(பசு)** வளர்த்த குழந்தையை நாம் வளர்க்கலாம் என்றாள். அதைக் கேட்ட இளம்பூதி பசுவை நோக்கி? ‘அதிசயப் பசுவோ! நீ வளர்த்து உயிர் காத்த குழந்தையை இனி நாங்கள் வளர்க்கலாமா?’ என்றாள். பசு தலையாட்டிச் சம்மதம் தெரிவித்தது. இதனைக் கண்டு மகிழ்ந்த தம்பதியினர் **ஆ(பசு)**, வளர்த்த புத்திரன்(மகன்) என்று பெயரிட்டு வளர்த்தனர். அக்குழந்தை ஆபுத்திரன் என்னும் பெயரில் வளர்ந்து பெரியவன் ஆகிறான்.

அந்தணர்கள் வேள்வி நடத்துகின்றனர். அவ்வேள்விக்கு பலி கொடுப்பதற்காகப் பசுவைப் பிடித்துச் செல்கின்றனர். அதைக் கண்ட ஆபுத்திரன் அந்தணர்களிடமிருந்து பசுவைப் பிடித்துக் கொள்கிறான். அந்தணர்கள் பசுவைக் கொடுக்குமாறு வாதம் செய்கின்றனர். அவர்களிடம் ஆபுத்திரன் வேள்வி செய்யுங்கள்! வழிபாடு செய்யுங்கள்! மனத்தின் மாசினைப் போக்குங்கள்! ஆனால் உயிர்க்கொலை செய்யாதீர்கள் என்று அறிவுரை கூறுகிறான்.

வேதம், யாகம், உயிர்ப்பலி ஆகிய அனைத்தும் அந்தணர்களின் பிறப்புரிமை. அவற்றை நீ தடுக்காதே என்று அந்தணர்கள் பதில் கூறுகின்றனர். மேலும் ஆபுத்திரனை இழிவாகப் பேசுகின்றனர். அதற்கு ஆபுத்திரன், உயிர்க்கொலையில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை என்று கூறுகிறான்.

நீ பசுவுக்குப் பிறந்தவன். அதனால் தான் உனக்கு ஆபுத்திரன் என்னும் பெயர் வந்தது என்று கிண்டல் செய்தனர். அதற்கு ஆபுத்திரன், பசுவிற்குப் பிறந்தவன் அசலன். மானுக்குப் பிறந்தவன் சிருங்கி. புலிக்குப் பிறந்தவன் விரிஞ்சி. நரிக்குப் பிறந்தவன் கேசகம்பளன். இவர்கள் அனைவரும் உங்களால் வணங்கப்படுவார்கள். அப்படி இருக்கும்போது என்னை இழிவாகப் பேசவேண்டாம். என் தாயும் குற்றமற்றவள் என்று கூறுகிறான் ஆபுத்திரன்.

ஆபுத்திரனிடம் பேசுவதால் பயன் இல்லை என்பதை அந்தணர்கள் அறிகின்றனர். பசுவை அவிழ்த்துச் செல்ல முயலும்போது பசு அவர்களை முட்டி விரட்டுகிறது. அப்போது ஆபுத்திரன் ஒற்றைக்காலில் நின்று தவம் செய்வதுபோல் தியானம் செய்து பசுவை ஓட்டிச் செல்கிறான். அந்தணர்கள் வேதனையடைந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அவனுடைய தந்தையாகிய இளம்பூதியிடம் கூறுகின்றனர்.

நீங்கள் வேதமந்திரங்களை அறிந்த வைதீகவாதி. மந்திரங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர். உங்களைப் போன்ற உத்தமர் இந்த உலகத்தில் எவரும் இல்லை என்று பலவாறாக இளம்பூதியைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். ஆனால் நீங்கள் வளர்த்த ஆபுத்திரனோ உங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறான்.

நீங்கள் ஆபுத்திரனை வீட்டைவிட்டு விரட்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் உங்களை இந்த ஊரைவிட்டே நாங்கள் விரட்டி விடுவோம் என்று அந்தணர்கள் கூறுகின்றனர். அதைக்கேட்ட இளம்பூதி தன் மனைவி வேதாவிடம் முன்னோர்களின் வேத மந்திரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன் நான். அதனைப் புறக்கணிப்பவன் நம் பிள்ளையானாலும் அதற்கு நான் சம்மதிக்கமாட்டேன். மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொள். ஆபுத்திரன் இனி நம் பிள்ளை இல்லை. நாம் கற்றுக் கொடுத்த கல்வி அவனுக்கு நல்ல வாழ்க்கையைத் தரும் என்று இளம்பூதி கூறுகிறான். அவ்விருவரும் ஆபுத்திரனை விட்டுப் பிரிந்து செல்கின்றனர்.

ஆபுத்திரன் பிச்சை எடுக்கிறான். அவற்றில் கிடைக்கும் உணவைப் பலருக்கும் கொடுத்த பின்னரே தான் உண்ணும் பழக்கத்தை உடையவன். அவனால் பயன்பெற்ற மூதாட்டி ஒருத்தி மிகவும் பாராட்டுகிறாள். அதற்கு ஆபுத்திரன் பசியால் உயிர்போகும் நிலையில் இருந்த எனக்கு ஒரு முதியவர் உணவு கொடுத்து என் உயிரைக் காத்தார். அது முதல் **உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே என்னும் மந்திரம்** போல் என் காதில் ஒலிக்கிறது.

நான் பிச்சை எடுக்கும் உணவைப் பிறருக்குக் கொடுத்துப் பின்னர் உண்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்று கூறிவிட்டுக் கோவில் மண்டபத்தில் படுத்து உறங்குகிறான். இன்று என்னைத் தேடி வரக்கூடிய இரவலர்களுக்கு பாத்திரத்தில் ஒரு பருக்கைச் சோறுக்கூட இல்லையே என்று வருந்தினான். அப்போது **இந்திராதேவி** என்னும் தெய்வம் ஆபுத்திரனை எழுப்புகிறது. எத்தனை பேர் வந்தாலும் இல்லை என்று சொல்லாமல் உணவைச் சுரக்கும் ஒரு தெய்வீகப் பாத்திரமாகிய அமுதசுரபியைக் கொடுக்கிறது. இதில் யாரிடமாவது பிச்சை பெற்று அள்ள அள்ளக் குறையாத சோற்றை அனைவருக்கும் கொடு என்று கூறுகிறது அத்தெய்வம்.

தெய்வீகப் பாத்திரத்தை பெற்றுக் கொண்ட ஆபுத்திரன் எல்லோருக்கும் உணவு அளித்தான். வறுமை இல்லாத நிலையை உருவாக்கினான். ஆபுத்திரன் வாழ்க. ஆபுத்திரன் புகழ் ஓங்குக என்று மக்கள் வாழ்த்துகின்றனர். ஆபுத்திரன் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

ஆபுத்திரனை பார்க்க முதியவர் ஒருவர் வருகிறார். ஆபுத்திரனின் புகழை பாராட்டிப் பேசுகிறார். அது தனக்கு மகிழ்ச்சி தருவதில்லை என்கிறான் ஆபுத்திரன். தாய் தந்தை அன்பிற்காக ஏங்கியவனுக்கு உலக மக்களின் அன்பு அந்த ஏக்கத்தைப் போக்கியது என்று கூறுகிறான். முதியவராக வந்த இந்திரன் உருவம் மாறி தோன்றுகிறார். என்ன வரம் வேண்டும் கேள்! என்கிறான் இந்திரன். ஆபுத்திரன் சிரிக்கிறான். தேவலோகத்தின் அதிபதியே! என்னை உனக்குப் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. உன்னைப் போன்று அதிகாரத்தில் உள்ள அத்தனை பேரும் சமூகத்திற்கு உழைக்க நினைக்கும் என்னைப் போன்றோர்க்கும் வரம் என்ற பெயரால் சில சலுகைகள் வழங்கி சமூகத்திற்கு எங்களைப் பிரிக்கப் பார்க்கின்றீர்கள். பசித்தவருக்கு உணவு அளிப்பதை தவிர இந்த உலகத்தில் எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை என்கிறான் ஆபுத்திரன். என்ன ஆணவம்! நீ இந்திரனையே அவமதிக்கின்றாய். ஆபுத்திரா! எந்த ஆணவத்தால் நீ தேவர்களையே அவமதிக்கின்றாயோ அந்தப் பெருமை உனக்கு விரைவில் இல்லாமல் போகட்டும் என்று கூறி இந்திரன் மறைகிறான்.

இடியும் மின்னலுமாக பாண்டிய நாட்டில் மழை பெய்கின்றது. பஞ்சம் நீங்கி வளம் பெருகுகின்றது. ஆபுத்திரனிடம் உணவு பெறுபவர்கள் எவருமில்லை. அமுதசுரபி தனது கையில் இருந்தும் அவனால் சாப்பிட முடியவில்லை. 4 நாள்களாகப் பட்டினி கிடக்கிறான் ஆபுத்திரன். ஆபுத்திரன் இது இந்திரன் கொடுத்த சாபமல்ல. எனக்கு நானே வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சின்ன விரதம் என்று நினைத்து இருந்தான். அப்போது அங்கே வந்த இருவர் நாங்கள் பசியோடு இருக்கிறோம் என்றனர். இருவரும் சாப்பிடுகிறார்கள்.

ஆபுத்திரா! இந்த ஊரில் உன்னை அனைவரும் கேலி செய்கிறார்கள். சாவகத்தீவில் இருந்து வந்த வணிகர் சிலரை நேற்றுப் பார்த்தேன். அங்கே பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. எல்லா உயிரினங்களும் இறந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்றனர். அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்த ஆபுத்திரன் சாவகத் தீவுக்குச் செல்கிறான்.

சாவகத் தீவுக்குச் சென்ற ஆபுத்திரன் அங்கு ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத தீவினைக் கண்டு வியப்படைகிறான். அப்போது இந்திரனின் சிரிப்பொலி கேட்கிறது. இந்திரனே! உன்னிடம் நான் தோற்றதாக நினைக்கிறாயா? இந்த நேரத்திலும் உன்னிடம் நான் வரம் கேட்கவில்லையே என்ற வருத்தம் எனக்கில்லை. உணவளித்த பின்புதான் உண்டு உயிர் வாழ்வேன். என் குறிக்கோளை உன்னால் என்ன செய்ய முடிந்தது? என்று இந்திரனை நோக்கி உரைக்கிறான். பிறகு கோமுகிப் பொய்கையில் அமுதசுரபிப் பாத்திரத்தை விட்டுவிட்டு ஒற்றைக்காலில் நின்று உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர்துறக்குகின்றான்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. ஆபுத்திரன் நாடகக் கதை எக்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது? மணிமேகலை

2. சாலி பெற்றெடுத்த மகன் யார்? ஆபுத்திரன்

3. சாலி எதற்குத் துணிகிறான்?

அந்தணன் மனைவியாகிய சாலி என்பவள் தீய ஒழுக்கத்தால் கருவுறுகிறாள். அப்பாவத்தைப் போக்க கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்கிறாள். செல்லும் வழியில் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். குழந்தையை எடுத்துச் சென்றால் கணவன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான் என்பதை அறிந்து அக்குழந்தையை அங்கேயே விட்டுச் செல்கிறாள்.

4. குழந்தையின் அழகூரல் சத்தம் கேட்டு பசு என்ன செய்தது?

சத்தத்தை உணர்ந்த பசு குழந்தையின் அருகில் சென்று நாவால் நக்கி அதன் அழகையைப் போக்கியது.

5. ஆபுத்திரன் சொற்பொருள் தருக.

ஆ என்றால் பசு. புத்திரன் என்றால் மகன். ஆபுத்திரன் என்றால் பசுவின் மகன் என்று பொருள்.

6. பசவிடமிருந்து குழந்தையை எடுத்து வளர்த்தவர்கள் யார்?

இளம்பூதி, அவனது மனைவி வேதா

7. ஆபுத்திரன் என்ற பெயர் யார் வைத்தது?

இளம்பூதியும், அவனது மனைவி வேதாவும்

8. அந்தணர்கள் வேள்வியில் பலி கொடுப்பதற்காகப் எதனைப் பிடித்துச் செல்கின்றனர்? ஆபுத்திரனை வளர்த்த பசுவை

9. ஆபுத்திரன் அந்தணர்களுக்கு கூறிய அறிவுரை என்ன?

வேள்வி செய்யுங்கள்! வழிபாடு செய்யுங்கள்! மனத்தின் மாசினைப் போக்குங்கள்! ஆனால் உயிர்க்கொலை செய்யாதீர்கள் என்று அறிவுரை கூறினான்.

10. ஆபுத்திரன் நாடகத்தில் எவை அந்தணர்களின் பிறப்புரிமையென குறிப்பிடுகிறது? வேதம், யாகம், உயிர்ப்பலி

11. ஆபுத்திரன் விலங்குகளின் வயிற்றிலிருந்து தோன்றியவர்கள் யாரென குறிப்பிட்டான்?

பசுவிற்குப் பிறந்தவன் அசலன். மானுக்குப் பிறந்தவன் சிருங்கி. புலிக்குப் பிறந்தவன் விரிஞ்சி. நரிக்குப் பிறந்தவன் கேசகம்பளன் என்றான்.

12. ஆபுத்திரனுக்கு பெற்றோர்கள் பிரிய காரணமாக இருந்தவர்கள் யார்? அந்தணர்கள்

13. அந்தணர்கள் இளம்பூதியிடம் கூறியது என்ன?

வேதமந்திரங்களை அறிந்தவர் வைதீகவாதி. மந்திரங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர். உங்களைப் போன்ற உத்தமர் இந்த உலகத்தில் எவரும் இல்லை. ஆனால் நீங்கள் வளர்த்த ஆபுத்திரனோ உங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறான். நீங்கள் ஆபுத்திரனை வீட்டைவிட்டு விரட்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் உங்களை இந்த ஊரைவிட்டே நாங்கள் விரட்டி விடுவோம் என்று அந்தணர்கள் கூறுகின்றனர்.

14. ஆபுத்திரன் காதில் ஒலித்த மந்திரம்?

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே

15. ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபி கொடுத்த தெய்வம்? இந்திராதேவி தெய்வம்

16. ஆபுத்திரனை பாராட்ட முதியவர் வடிவத்தில் வந்தவர் யார்? இந்திரன்

17. ஆபுத்திரனுக்கு இந்திரன் கொடுத்த சாபம் என்ன?

எந்த ஆணவத்தால் நீ தேவர்களையே அவமதிக்கின்றாயோ அந்தப் பெருமை உனக்கு விரைவில் இல்லாமல் போகட்டும்.

18. ஆபுத்திரன் எத்தீவிற்கு செல்ல நினைத்தான்? சாவகத்தீவு

19. ஆபுத்திரன் எங்கு உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர் துறக்குகின்றான்?

கோமுகிப் பொய்கையில்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. பசு வளர்த்த குழந்தை எப்படி ஆபுத்திரனாக வளர்ந்த விதத்தை எழுது.

அந்தணன் மனைவியாகிய சாலி என்பவள் தீய ஒழுக்கத்தால் கருவுறுகிறாள். அப்பாவத்தைப் போக்க காசியில் நீராடிவிட்டு கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்கிறாள். செல்லும் வழியில் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். குழந்தையை எடுத்துச் சென்றால் கணவன்

ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான் என்பதை அறிந்து அக்குழந்தையை அங்கேயே விட்டுச் செல்கிறான். குழந்தை பசியால் அழுகிறது. சத்தத்தை உணர்ந்த பசு குழந்தையின் அருகில் சென்று நாவால் நக்கி அதன் அழுகையைப் போக்குகிறது.

காட்டுக்குள் அனாதையாக இருக்கும் குழந்தையைப் பார்த்தவன் ஊருக்குள் சென்று நான்கு பேரை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறான். பசுவை விரட்ட முயலுகிறார்கள். பசுவானது வந்தவர்கள் அனைவரையும் முட்டுகிறது. அப்பொழுது இளம்பூதியும் அவனது மனைவி வேதாவும் அவ்வழியே வருகின்றார்கள். பசுவையும் குழந்தையையும் பார்க்கின்றார்கள். வேதா குழந்தையை எடுக்கின்றாள். பசு அவளை முட்டாது இருக்கின்றது. இருவரும் தங்களுக்கு குழந்தை இல்லாத கவலைதீர இறைவனால் தரப்பட்ட குழந்தை என்று மகிழ்கின்றனர்.

காட்டின் வழியாக வந்த நபரிடம் குழந்தையைப் பற்றி கேட்கின்றனர். குழந்தையைப்பற்றி யாருக்கும் சரியாகத் தெரியவில்லை. போனவாரம் குமரியாடப் போய்க்கொண்டிருந்த ஓர் அந்தணர் கூட்டத்தில் ஒரு பெண் பெற்றெடுத்த குழந்தை என்று மட்டும் தெரிகிறது. பசு பால் தந்து வளர்த்ததால் குழந்தை மிகுந்த அருள் பெற்றது என்றுதான் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்.

குழந்தையைக் கொஞ்சிபடியே வேதா, **ஆ(பசு)** வளர்த்த குழந்தையை நாம் வளர்க்கலாம் என்றாள். அதைக் கேட்ட இளம்பூதி பசுவை நோக்கி? ‘அதிசயப் பசுவோ! நீ வளர்த்து உயிர் காத்த குழந்தையை இனி நாங்கள் வளர்க்கலாமா?’ என்றாள். பசு தலையாட்டிச் சம்மதம் தெரிவித்தது. இதனைக் கண்டு மகிழ்ந்த தம்பதியினர் **ஆ(பசு)**, வளர்த்த புத்திரன்(மகன்) என்று பெயரிட்டு வளர்த்தனர். அக்குழந்தை ஆபுத்திரன் என்னும் பெயரில் வளர்ந்து பெரியவன் ஆகிறான்.

2. ஆபுத்திரன் அந்தணர்களுக்கு கூறிய அறிவுரை என்ன?

அந்தணர்கள் வேள்வி நடத்துகின்றனர். அவ்வேள்விக்கு பலி கொடுப்பதற்காகப் பசுவைப் பிடித்துச் செல்கின்றனர். அதைக் கண்ட ஆபுத்திரன் அந்தணர்களிடமிருந்து பசுவைப் பிடித்துக் கொள்கிறான். அந்தணர்கள் பசுவைக் கொடுக்குமாறு வாதம் செய்கின்றனர். அவர்களிடம் ஆபுத்திரன் வேள்வி செய்யுங்கள்! வழிபாடு செய்யுங்கள்! மனத்தின் மாசினைப் போக்குங்கள்! ஆனால் உயிர்க்கொலை செய்யாதீர்கள் என்று அறிவுரை கூறுகிறான்.

வேதம், யாகம், உயிர்ப்பலி ஆகிய அனைத்தும் அந்தணர்களின் பிறப்புரிமை. அவற்றை நீ தடுக்காதே என்று அந்தணர்கள் பதில் கூறுகின்றனர். மேலும் ஆபுத்திரனை இழிவாகப் பேசுகின்றனர். அதற்கு ஆபுத்திரன், உயிர்க்கொலையில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை என்று கூறுகிறான்.

நீ பசவுக்குப் பிறந்தவன். அதனால் தான் உனக்கு ஆபுத்திரன் என்னும் பெயர் வந்தது என்று கிண்டல் செய்தனர். அதற்கு ஆபுத்திரன், பசுவிற்குப் பிறந்தவன் அசலன். மானுக்குப் பிறந்தவன் சிருங்கி. புலிக்குப் பிறந்தவன் விரிஞ்சி. நரிக்குப் பிறந்தவன் கேசகம்பளன். இவர்கள் அனைவரும் உங்களால் வணங்கப்படுவார்கள். அப்படி இருக்கும்போது என்னை இழிவாகப் பேசவேண்டாம். என் தாயும் குற்றமற்றவள் என்று கூறுகிறான் ஆபுத்திரன்.

3. இளம்பூதியும், வேதாவும் ஆபுத்திரனை விட்டு பிரியக் காரணம் என்ன?

ஆபுத்திரனிடம் பேசுவதால் பயன் இல்லை என்பதை அந்தணர்கள் அறிகின்றனர். பசுவை அவிழ்த்துச் செல்ல முயலும்போது பசு அவர்களை முட்டி விரட்டுகிறது. அப்போது ஆபுத்திரன் ஒற்றைக்காலில் நின்று தவம் செய்வதுபோல் தியானம் செய்து பசுவை ஓட்டிச் செல்கிறான். அந்தணர்கள் வேதனையடைந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அவனுடைய தந்தையாகிய இளம்பூதியிடம் கூறுகின்றனர்.

நீங்கள் வேதமந்திரங்களை அறிந்த வைதீகவாதி. மந்திரங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர். உங்களைப் போன்ற உத்தமர் இந்த உலகத்தில் எவரும் இல்லை என்று பலவாறாக இளம்பூதியைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். ஆனால் நீங்கள் வளர்த்த ஆபுத்திரனோ உங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறான்.

நீங்கள் ஆபுத்திரனை வீட்டைவிட்டு விரட்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் உங்களை இந்த ஊரைவிட்டே நாங்கள் விரட்டி விடுவோம் என்று அந்தணர்கள் கூறுகின்றனர். அதைக்கேட்ட இளம்பூதி தன் மனைவி வேதாவிடம் முன்னோர்களின் வேத மந்திரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன் நான். அதனைப் புறக்கணிப்பவன் நம் பிள்ளையானாலும் அதற்கு நான் சம்மதிக்கமாட்டேன். மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொள். ஆபுத்திரன் இனி நம் பிள்ளை இல்லை. நாம் கற்றுக் கொடுத்த கல்வி அவனுக்கு நல்ல வாழ்க்கையைத் தரும் என்று இளம்பூதி கூறுகிறான். அவ்விருவரும் ஆபுத்திரனை விட்டுப் பிரிந்து செல்கின்றனர்.

4. ஆபுத்திரனுக்கு இந்திராதேவி கொடுத்த அமுதசுரபியை பற்றி எழுது.

ஆபுத்திரன் பிச்சை எடுக்கிறான். அவற்றில் கிடைக்கும் உணவைப் பலருக்கும் கொடுத்த பின்னரே தான் உண்ணும் பழக்கத்தை உடையவன். அவனால் பயன்பெற்ற மூதாட்டி ஒருத்தி மிகவும் பாராட்டுகிறாள். அதற்கு ஆபுத்திரன் பசியால் உயிர்போகும் நிலையில் இருந்த எனக்கு ஒரு முதியவர் உணவு கொடுத்து என் உயிரைக் காத்தார். அது முதல் **உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே என்னும் மந்திரம்** போல் என் காதில் ஒலிக்கிறது.

நான் பிச்சை எடுக்கும் உணவைப் பிறருக்குக் கொடுத்துப் பின்னர் உண்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்று கூறிவிட்டுக் கோவில் மண்டபத்தில் படுத்து உறங்குகிறான். இன்று என்னைத் தேடி வரக்கூடிய இரவலர்களுக்கு பாத்திரத்தில் ஒரு பருக்கைச் சோறுக்கூட இல்லையே என்று வருந்தினான். அப்போது **இந்திராதேவி** என்னும் தெய்வம் ஆபுத்திரனை எழுப்புகிறது. எத்தனை பேர் வந்தாலும் இல்லை என்று சொல்லாமல் உணவைச் சுரக்கும் ஒரு தெய்வீகப் பாத்திரமாகிய அமுதசுரபியைக் கொடுக்கிறது. இதில் யாரிடமாவது பிச்சை பெற்று அள்ள அள்ளக் குறையாத சோற்றை அனைவருக்கும் கொடு என்று கூறுகிறது அத்தெய்வம்.

தெய்வீகப் பாத்திரத்தை பெற்றுக் கொண்ட ஆபுத்திரன் எல்லோருக்கும் உணவு அளித்தான். வறுமை இல்லாத நிலையை உருவாக்கினான். ஆபுத்திரன் வாழ்க. ஆபுத்திரன் புகழ் ஓங்குக என்று மக்கள் வாழ்த்துகின்றனர். ஆபுத்திரன் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

5. ஆபுத்திரனின் இகழ்ச்சியால் இந்திரன் செய்த செயல் யாது?

ஆபுத்திரனை பார்க்க முதியவர் ஒருவர் வருகிறார். ஆபுத்திரனின் புகழை பாராட்டிப் பேசுகிறார். அது தனக்கு மகிழ்ச்சி தருவதில்லை என்கிறான் ஆபுத்திரன். தாய் தந்தை அன்பிற்காக ஏங்கியவனுக்கு உலக மக்களின் அன்பு அந்த ஏக்கத்தைப் போக்கியது என்று கூறுகிறான். முதியவராக வந்த இந்திரன் உருவம் மாறி தோன்றுகிறார். என்ன வரம் வேண்டும் கேள்! என்கிறான் இந்திரன். ஆபுத்திரன் சிரிக்கிறான். தேவலோகத்தின் அதிபதியே! என்னை உனக்குப் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. உன்னைப் போன்று அதிகாரத்தில் உள்ள அத்தனை பேரும் சமூகத்திற்கு உழைக்க நினைக்கும் என்னைப் போன்றோர்க்கும் வரம் என்ற பெயரால் சில சலுகைகள் வழங்கி சமூகத்திற்கு எங்களைப் பிரிக்கப் பார்க்கின்றீர்கள். பசித்தவருக்கு உணவு அளிப்பதை தவிர இந்த உலகத்தில் எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை என்கிறான் ஆபுத்திரன். என்ன ஆணவம்! நீ இந்திரனையே அவமதிக்கின்றாய். ஆபுத்திரா! எந்த ஆணவத்தால் நீ தேவர்களையே அவமதிக்கின்றாயோ அந்தப் பெருமை உனக்கு விரைவில் இல்லாமல் போகட்டும் என்று கூறி இந்திரன் மறைகிறான்.

6. ஆபுத்திரன் ஏன் உண்ணாநோன்பு இருந்து உயிர்துறந்தான்?

சாவகத்தீவு வணிகர் சிலரை நேற்றுப் பார்த்தேன். அங்கே பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. எல்லா உயிரினங்களும் இறந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்றனர். அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்த ஆபுத்திரன் சாவகத் தீவுக்குச் செல்கிறான். சாவகத் தீவுக்குச் சென்ற ஆபுத்திரன் அங்கு ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத தீவினைக் கண்டு வியப்படைகிறான். அப்போது இந்திரனின் சிரிப்பொலி கேட்கிறது. இந்திரனே! உன்னிடம் நான் தோற்றதாக

நினைக்கிறாயா? இந்த நேரத்திலும் உன்னிடம் நான் வரம் கேட்கவில்லையே என்ற வருத்தம் எனக்கில்லை. உணவு அளித்த பின்புதான் உண்டு உயிர் வாழ்வேன் என்று என் குறிக்கோளை உன்னால் என்ன செய்ய முடிந்தது? என்று இந்திரனை நோக்கி உரைக்கிறான். பிறகு கோமுகிப் பொய்கையில் அமுதசுரபிப் பாத்திரத்தை விட்டுவிட்டு ஒற்றைக்காலில் நின்று உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர்துறக்குகின்றான்.

பத்து மதிப்பெண்

1. ஆபுத்திரனின் வரலாற்றை இந்நாடக ஆசிரியர் மு. இராமசுவாமி எங்ஙனம் விவரித்துள்ளார்?

முன்னுரை :

மணிமேகலை காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஆபுத்திரன் திறம் அறிவித்த காதையை மையமாக வைத்து இந்நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. காட்டில் அனாதையாக கிடந்த குழந்தையை பசுவானது வளர்க்கிறது. அக்குழந்தையை ஒரு அந்தணர் குடும்பம் எடுத்து வளர்க்கிறது. வேள்வியில் தன்னை வளர்த்த பசுவை தீயில் போட நினைத்தனர். பசுவை காப்பாற்றுகிறான். வளர்த்த பெற்றோர்களை பிரிகிறான். பின்பு நோன்பு இருந்து உயிர் துறக்கின்ற செய்தியை இந்நாடகத்தில் காணலாம்.

பசு வளர்த்த குழந்தை :

அந்தணன் மனைவியாகிய சாலி என்பவள் தீய ஒழுக்கத்தால் கருவுறுகிறாள். அப்பாவத்தைப் போக்க காசியில் நீராடிவிட்டு கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்கிறாள். செல்லும் வழியில் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். குழந்தையை எடுத்துச் சென்றால் கணவன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான் என்பதை அறிந்து அக்குழந்தையை அங்கேயே விட்டுச் செல்கிறாள். குழந்தை பசியால் அழுகிறது. சத்தத்தை உணர்ந்த பசு குழந்தையின் அருகில் சென்று நாவால் நக்கி அதன் அழுகையைப் போக்குகிறது.

காட்டுக்குள் அனாதையாக இருக்கும் குழந்தையைப் பார்த்தவன் ஊருக்குள் சென்று நான்கு பேரை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறான். பசுவை விரட்ட முயலுகிறார்கள். பசுவானது வந்தவர்கள் அனைவரையும் முட்டுகிறது. அப்பொழுது இளம்பூதியும் அவனது மனைவி வேதாவும் அவ்வழியே வருகின்றார்கள். பசுவையும் குழந்தையையும் பார்க்கின்றார்கள். வேதா குழந்தையை எடுக்கின்றாள். பசு அவளை முட்டாது இருக்கின்றது. இருவரும் தங்களுக்கு குழந்தை இல்லாத கவலைதீர இறைவனால் தரப்பட்ட குழந்தை என்று மகிழ்கின்றனர்.

காட்டின் வழியாக வந்த நபரிடம் குழந்தையைப் பற்றி கேட்கின்றனர். குழந்தையைப் பற்றி யாருக்கும் சரியாகத் தெரியவில்லை. போனவாரம் குமரியாடப் போய்க்கொண்டிருந்த ஓர் அந்தணர் கூட்டத்தில் ஒரு பெண்

பெற்றெடுத்த குழந்தை என்று மட்டும் தெரிகிறது. பசு பால் தந்து வளர்த்ததால் குழந்தை மிகுந்த அருள் பெற்றது என்றுதான் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்.

குழந்தையைக் கொஞ்சிபடியே வேதா, **ஆ(பசு)** வளர்த்த குழந்தையை நாம் வளர்க்கலாம் என்றாள். அதைக் கேட்ட இளம்பூதி பசுவை நோக்கி? ‘அதிசயப் பசுவோ! நீ வளர்த்து உயிர் காத்த குழந்தையை இனி நாங்கள் வளர்க்கலாமா?’ என்றாள். பசு தலையாட்டிச் சம்மதம் தெரிவித்தது. இதனைக் கண்டு மகிழ்ந்த தம்பதியினர் **ஆ(பசு)**, வளர்த்த புத்திரன்(மகன்) என்று பெயரிட்டு வளர்த்தனர். அக்குழந்தை ஆபுத்திரன் என்னும் பெயரில் வளர்ந்து பெரியவன் ஆகிறான்.

ஆபுத்திரன் அந்தணர்களுக்கு கூறிய அறிவுரை :

அந்தணர்கள் வேள்வி நடத்துகின்றனர். அவ்வேள்விக்கு பலி கொடுப்பதற்காகப் பசுவைப் பிடித்துச் செல்கின்றனர். அதைக் கண்ட ஆபுத்திரன் அந்தணர்களிடமிருந்து பசுவைப் பிடித்துக் கொள்கிறான். அந்தணர்கள் பசுவைக் கொடுக்குமாறு வாதம் செய்கின்றனர். அவர்களிடம் ஆபுத்திரன் வேள்வி செய்யுங்கள்! வழிபாடு செய்யுங்கள்! மனத்தின் மாசினைப் போக்குங்கள்! ஆனால் உயிர்க்கொலை செய்யாதீர்கள் என்று அறிவுரை கூறுகிறான்.

வேதம், யாகம், உயிர்ப்பலி ஆகிய அனைத்தும் அந்தணர்களின் பிறப்புரிமை. அவற்றை நீ தடுக்காதே என்று அந்தணர்கள் பதில் கூறுகின்றனர். மேலும் ஆபுத்திரனை இழிவாகப் பேசுகின்றனர். அதற்கு ஆபுத்திரன், உயிர்க்கொலையில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை என்று கூறுகிறான்.

நீ பசுவுக்குப் பிறந்தவன். அதனால் தான் உனக்கு ஆபுத்திரன் என்னும் பெயர் வந்தது என்று கிண்டல் செய்தனர். அதற்கு ஆபுத்திரன், பசுவிற்குப் பிறந்தவன் அசலன். மானுக்குப் பிறந்தவன் சிருங்கி. புலிக்குப் பிறந்தவன் விரிஞ்சி. நரிக்குப் பிறந்தவன் கேசகம்பளன். இவர்கள் அனைவரும் உங்களால் வணங்கப்படுவார்கள். அப்படி இருக்கும்போது என்னை இழிவாகப் பேசவேண்டாம். என் தாயும் குற்றமற்றவள் என்று கூறுகிறான் ஆபுத்திரன்.

ஆபுத்திரனை விட்டு இளம்பூதியும், வேதாவும் பிரிதல் :

ஆபுத்திரனிடம் பேசுவதால் பயன் இல்லை என்பதை அந்தணர்கள் அறிகின்றனர். பசுவை அவிழ்த்துச் செல்ல முயலும்போது பசு அவர்களை முட்டி விரட்டுகிறது. அப்போது ஆபுத்திரன் ஒற்றைக்காலில் நின்று தவம் செய்வதுபோல் தியானம் செய்து பசுவை ஓட்டிச் செல்கிறான். அந்தணர்கள் வேதனையடைந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அவனுடைய தந்தையாகிய இளம்பூதியிடம் கூறுகின்றனர்.

நீங்கள் வேதமந்திரங்களை அறிந்த வைதீகவாதி. மந்திரங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர். உங்களைப் போன்ற உத்தமர் இந்த உலகத்தில் எவரும் இல்லை என்று பலவாறாக இளம்பூதியைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். ஆனால் நீங்கள் வளர்த்த ஆபுத்திரனோ உங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறான். நீங்கள் ஆபுத்திரனை வீட்டைவிட்டு விரட்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் உங்களை இந்த ஊரைவிட்டே நாங்கள் விரட்டி விடுவோம் என்று அந்தணர்கள் கூறுகின்றனர். அதைக்கேட்ட இளம்பூதி தன் மனைவி வேதாவிடம் முன்னோர்களின் வேத மந்திரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன் நான். அதனைப் புறக்கணிப்பவன் நம் பிள்ளையானாலும் அதற்கு நான் சம்மதிக்கமாட்டேன். மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொள். ஆபுத்திரன் இனி நம் பிள்ளை இல்லை. நாம் கற்றுக் கொடுத்த கல்வி அவனுக்கு நல்ல வாழ்க்கையைத் தரும் என்று இளம்பூதி கூறுகிறான். அவ்விருவரும் ஆபுத்திரனை விட்டுப் பிரிந்து செல்கின்றனர்.

இந்திராதேவி கொடுத்த அமுதசுரபி :

ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்த உணவைப் பலருக்கும் கொடுத்த பின்னரே தான் உண்ணும் பழக்கம் கொண்டவன். அதனால் பயன்பெற்ற முதாட்டி ஒருத்தி அவனை மிகவும் பாராட்டுகிறாள். அதற்கு ஆபுத்திரன் பசியால் உயிர்போகும் நிலையில் இருந்த எனக்கு ஒரு முதியவர் உணவு கொடுத்து என் உயிரைக் காத்தார். அது முதல் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே என்னும் மந்திரம் போல் என் காதில் ஒலிக்கிறது.

நான் பிச்சை எடுக்கும் உணவைப் பிறருக்குக் கொடுத்துப் பின்னர் உண்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்று கூறிவிட்டுக் கோவில் மண்டபத்தில் படுத்து உறங்குகிறான். இன்று என்னைத் தேடி வரக்கூடிய இரவலர்களுக்கு பாத்திரத்தில் ஒரு பருக்கைச் சோறுக்கூட இல்லையே என்று வருந்தினான். அப்போது இந்திராதேவி என்னும் தெய்வம் ஆபுத்திரனை எழுப்புகிறது. எத்தனை பேர் வந்தாலும் இல்லை என்று சொல்லாமல் உணவைச் சுரக்கும் ஒரு தெய்வீகப் பாத்திரமாகிய அமுதசுரபியைக் கொடுக்கிறது. இதில் யாரிடமாவது பிச்சை பெற்று அள்ள அள்ளக் குறையாத சோற்றை அனைவருக்கும் கொடு என்று கூறுகிறது அத்தெய்வம். தெய்வீகப் பாத்திரத்தை பெற்றுக் கொண்ட ஆபுத்திரன் எல்லோருக்கும் உணவு அளித்தான். வறுமை இல்லாத நிலையை உருவாக்கினான். ஆபுத்திரன் வாழ்க. ஆபுத்திரன் புகழ் ஓங்குக என்று மக்கள் வாழ்த்துகின்றனர்.

இந்திரன் செய்த செயல் :

ஆபுத்திரனை பார்க்க முதியவர் ஒருவர் வருகிறார். ஆபுத்திரனின் புகழை பாராட்டிப் பேசுகிறார். அது தனக்கு மகிழ்ச்சி தருவதில்லை என்கிறான் ஆபுத்திரன். தாய் தந்தை அன்பிற்காக ஏங்கியவனுக்கு உலக

மக்களின் அன்பு அந்த ஏக்கத்தைப் போக்கியது என்று கூறுகிறான். முதியவராக வந்த இந்திரன் உருவம் மாறி தோன்றுகிறார். என்ன வரம் வேண்டும் கேள்! என்கிறான் இந்திரன். ஆபுத்திரன் சிரிக்கிறான். தேவலோகத்தின் அதிபதியே! என்னை உனக்குப் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. உன்னைப் போன்று அதிகாரத்தில் உள்ள அத்தனை பேரும் சமூகத்திற்கு உழைக்க நினைக்கும் என்னைப் போன்றோர்க்கும் வரம் என்ற பெயரால் சில சலுகைகள் வழங்கி சமூகத்திற்கு எங்களைப் பிரிக்கப் பார்க்கின்றீர்கள். பசித்தவருக்கு உணவு அளிப்பதை தவிர இந்த உலகத்தில் எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை என்கிறான் ஆபுத்திரன். என்ன ஆணவம்! நீ இந்திரனையே அவமதிக்கின்றாய். ஆபுத்திரா! எந்த ஆணவத்தால் நீ தேவர்களையே அவமதிக்கின்றாயோ அந்தப் பெருமை உனக்கு விரைவில் இல்லாமல் போகட்டும் என்று கூறி இந்திரன் மறைகிறான்.

ஆபுத்திரன் உண்ணாநோன்பு இருத்தல் :

சாவகத்தீவு வணிகர் சிலரை நேற்றுப் பார்த்தேன். அங்கே பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. எல்லா உயிரினங்களும் இறந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்றனர். அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்த ஆபுத்திரன் சாவகத் தீவுக்குச் செல்கிறான். சாவகத் தீவுக்குச் சென்ற ஆபுத்திரன் அங்கு ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத தீவினைக் கண்டு வியப்படைகிறான். அப்போது இந்திரனின் சிரிப்பொலி கேட்கிறது. இந்திரனே! உன்னிடம் நான் தோற்றதாக நினைக்கிறாயா? இந்த நேரத்திலும் உன்னிடம் நான் வரம் கேட்கவில்லையே என்ற வருத்தம் எனக்கில்லை. உணவளித்த பின்புதான் உண்டு உயிர் வாழ்வேன் என்று என் குறிக்கோளை உன்னால் என்ன செய்ய முடிந்தது? என்று இந்திரனை நோக்கி உரைக்கிறான். பிறகு கோமுகிப் பொய்கையில் அமுதசுரபிப் பாத்திரத்தை விட்டுவிட்டு ஒற்றைக்காலில் நின்று உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர்துறக்குகின்றான்.

முடிவுரை :

ஒருவடைய சாவு வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்காது. செத்ததன் பின்னாலும் வாழ்பவர்கள் எத்தனை பேர்? உண்ணா நோன்பெனும் போராட்ட வடிவத்தால் உலகத்தையே தன் பக்கம் திரும்ப வைத்த ஆபுத்திரன் எல்லார் மனங்களிலும் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டான் இருக்கிறான். செத்ததன் பின்னும் வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பதால் சாவுக்குத்தான் இது தோல்வி. சாவை வென்றவன் ஆபுத்திரன். தான் கொண்ட கொள்கையில் இலட்சியத்தில் மனிதநேசிப்பில் உறுதியாய் இருந்து போராட்டத்தில் தன்னை இழப்பவர்கள் எளியவர்களானாலும் அவர்களே எல்லோரையும்விட உயர்ந்தவர்கள் என இந்நாடகம் வலியுறுத்துகிறது.

அலகு IV. இலக்கிய வரலாறு

1. பக்தி இலக்கியங்கள் (அ). சைவம்

சிவத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது சைவம் ஆகும். எல்லா மதங்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், ஒரு குறிப்பிட்டவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஆனால் சைவம் எந்தக் காலத்தில் தோன்றியது. யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று வரையறுக்க முடியாத பெருமையை உடையது. சைவமானது பதி(இறைவன்), பசு(உயிர்), பாசம்(எல்லா துன்பத்திற்கும் காரணமாக இருக்கும் ஆணவமலம்) என்ற முப்பொருள் உண்மையை உணர்த்துவதாகும். அது முத்தியை, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய மார்க்கங்களை குறிப்பிடுகின்றது. திருநீரும், உருத்திராட்சமும் சைவச்சின்னங்களாகும்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. திருமுறை என்றால் என்ன?

திரு+முறை=திருமுறை ஆகும். திரு என்பது இறைவனைக் குறிக்கும். முறை என்பது முறையிடுதலை குறிக்கும். அதாவது இறைவனிடம் முறையிடுவது திருமுறை ஆகும்.

2. தேவாரம் பாடிய மூவர்? திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர்
3. நாவுக்கரசருக்கு அப்பர் என்ற பெயர் சூட்டியது? திருஞானசம்பந்தர்
4. தோடுடைய செவியன் என்று பாடியவர்? திருஞானசம்பந்தர்
5. மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும் என்று பாடியவர்? திருநாவுக்கரசர்
6. உழவாரப்படை செய்தவர் யார்? திருநாவுக்கரசர்
7. ஆதிசங்கரர் திருஞான சம்பந்தரை எவ்வாறு அழைப்பர்? திராவிட சிசு
8. திருஞானசம்பந்தரின் வேறு பெயர்கள்? ஆளுடையபிள்ளை, காழிவள்ளல்
9. திருஞானசம்பந்தரின் பெற்றோர்கள்? சிவபாத இருதயர், பகவதியார்
10. திருநாவுக்கரசரின் பெற்றோர்கள்? புகழனார், மாதினியார்
11. திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையார்? திலகவதி
12. திருநாவுக்கரசரின் இயற்பெயர் என்ன? மருணீக்கியார்
13. சிவபெருமான் யாருக்கு சூலைநோயை ஏற்படுத்தினார்? நாவுக்கரசர்
14. திருநாவுக்கரசர் சமண மதத்தில் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார்? தருமசேனர்
15. திருநாவுக்கரசருக்கு கயிலாய காட்சி கிடைத்த இடம்? திருவையாறு
16. திருநாவுக்கரசர் பிறந்த நாடு, ஊர் குறிப்பிடு.

திருமுனைப்பாடி நாடு, திருவாமூர்

17. சுந்தரரின் மனைவியர்கள்? பரவையார், சங்கிலியார்
18. சுந்தரின் வேறு பெயர்கள்? வன்தொண்டர், நாவலூர், தம்பிரான் தோழர்
19. சிவபெருமான் யாருடைய திருமணத்தை தடுத்தாண்டார்? சுந்தரர்
20. பித்தா பிறைசூடி, பொன்னார் மேனியனே என்று பாடியது? சுந்தரர்
21. தென்னவன் பிரமராயன் என்ற விருது பெற்றவர்? மாணிக்கவாசகர்
22. மாணிக்கவாசகர் எம்மன்னனிடம் அமைச்சராக இருந்தார்?
அரிமர்த்தன பாண்டியன்
23. 'திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்' யார் கூறியது?
மாணிக்கவாசகர்
24. திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்? ஜி.யு. போப்
25. மாணிக்கவாசகர் எழுதிய நூல்கள்? திருக்கோவையார், திருச்சதகம்
26. திருமந்திரம் இயற்றியவர் யார்? திருமூலர்
27. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று பாடியவர்? திருமூலர்
28. கூடுவிட்டு கூடுபாயும் கலையை உருவாக்கியவர்? திருமூலர்
29. திருமூலர் யாருடைய உடம்பில் புகுந்து ஆகம்பொருளை கூறினார்?
மூலன் எனும் இடையன்
30. புனிதவதியார் என்று அழைக்கப்படுபவர்? காரைக்கால் அம்மையார்
31. 'அறிவானும் தானே அறிவிப்பான் தானே...' என்று பாடியவர்?
காரைக்கால் அம்மையார்
32. அற்புத்திருவந்தாதி, திருவிரட்டைமணிமாலை நூலின் ஆசிரியர்?
காரைக்கால் அம்மையார்
35. பெரியபுராணம் அரங்கேற்றப்பட்ட இடம்? தில்லை(சிதம்பரம்)
36. பெரியபுராணத்திற்கு மற்றொரு பெயர்? திருத்தொண்டர் புராணம்
37. நாயன்மார்கள் 63 பேர் இடம்பெறும் நூல்? பெரியபுராணம்
38. தொண்டர்சீர் பரவுவார் என்று புகழப்படுபவர்? சேக்கிழார்
40. சேக்கிழாரின் மற்றொரு பெயர்? அருண்மொழித்தேவர்
41. சைவ மதத்தின் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை கூறு.
நமசிவாய அல்லது சிவாயநம

ஐந்து மதிப்பெண்

1. பன்னிரு திருமுறைகளின் பகுப்பினை எடுத்துரைக்க.

சைவ சமய நூல்களில் பன்னிரு திருமுறைகள் தோத்திரங்கள் எனவும், 14 மெய்கண்ட நூல்கள் சாத்திரங்கள் எனவும் பெயர் பெறும். தோத்திரங்கள் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவை ஆகும். சாத்திரங்கள் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை ஆகும். முதல் மூன்று

திருமுறையை பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர் ஆவர். 4,5,6ம் திருமுறையை பாடியவர் திருநாவுக்கரசர் ஆவர். 7ம் திருமுறையை பாடியவர் சுந்தரர் ஆவர். இம்மூவரும் பாடிய திருமுறைக்கு மூவர் தேவாரம் என்றழைப்பர். 8ம் திருமுறையை பாடியவர் மாணிக்கவாசகர் ஆவர். இவர் இயற்றியது திருவாசகமாகும். 9ம் திருமுறை ஒன்பதின்மர் பாடியதாகும். 10ம் திருமுறையை பாடியவர் திருமூலர். இவர் இயற்றியது திருமந்திரமாகும். 11ம் திருமுறை திருஆலவாயுடையார் முதலாக பன்னிருவர் பாடியதாகும். 12ம் திருமுறை பாடியவர் சேக்கிழார். இவர் இயற்றியது பெரியபுராணமாகும். பெரியபுராணத்தின் மறுபெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகும்.

பத்து மதிப்பெண்

1. நாயன்மார்களின் இலக்கியப் பணிக் குறித்து விரிவானதொரு கட்டுரை எழுதுக?

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் உள்ளிட்ட பலரும் உலக மக்கள் அனைவரும் பயன்பெறும் வகையில் பாடல்களை எழுதினர். அவர்கள் இறைவனுக்கு ஆற்றியத் தொண்டு சைவசமயத்தின் கருவூலங்களாகப் போற்றப்பெற்று வருபவை ஆகும்.

திருஞானசம்பந்தர் :

முதல் மூன்று திருமுறையை பாடியவர். இவர் பிறந்த ஊர் சீர்காழி ஆகும். இவருடைய பெற்றோர் சிவபாத இருதயர், பகவதி அம்மையார் ஆவர். மூன்று வயதில் உமாதேவியார் ஞானப்பால் ஊட்டப் பெற்றதால் ஞானசம்பந்தரானார். இறைவன் உமாதேவியாருடன் காட்சி தர அக்காட்சியினைக் கண்டு வியந்து **தோடுடைய செவியின்விடை யேறிபோர் மதிசூடிக் காடுடைய** எனத் தொடங்கும் பாடலை பாடியவர். குழந்தையாக இருந்தபோதே தந்தையின் தோளில் அமர்ந்து சிவத்தலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று திருப்பதிகங்கள் பாடினார். இவருடைய பாடலில் கல்லவடம், கத்திரிகை, கொக்கரை, துத்திரி என்ற இசைக்கருவிகளை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். சம்பந்தரை **நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்** என சுந்தரர் புகழ்கிறார். ஆதிசங்கரர் **திராவிட சிசு** என்று அழைக்கிறார். சம்பந்தர் வாழ்ந்த காலம் 16 ஆண்டுகள் ஆகும்.

அற்புதங்கள் :

1. மழவன் மகளுக்கு ஏற்பட்ட கடுமையான முயலகன் என்னும் நோயைப் போக்கினார். 2. மதுரையில் கூன்பாண்டியனின் வெப்பு நோயை நீக்கினார். 3. மயிலையில், இறந்த எலும்பு மட்டும் எஞ்சிய பூம்பாவை என்னும் பெண்ணை உயிர்பெறச் செய்தார். 4. திருமறைக்காட்டுக் கோயிலின் திருக்கதவை தம்பாட்டால் மூடும்படி செய்தார். 5. திருவோத்தூரில் ஆண் பனையினைப் பெண் பனையாக்கினார்.

திருநாவுக்கரசர் :

4,5,6ஆம் திருமுறையை பாடியவர். திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள திருவாமூரில் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் புகழனார், மாதினியார் ஆவர். இயற்பெயர் மருள்நீக்கியார். தமக்கையின் பெயர் திலகவதியார். இளமையில் நாவுக்கரசர் சமண சமயத்தில் இருந்தபோது **தருமசேனர்** என அழைக்கப்பட்டார். திலகவதியாரின் வேண்டுகலை ஏற்றுக் கொண்ட சிவப்பெருமான் நாவுக்கரசருக்கு சூலைநோயை ஏற்படுத்தினார். நாவுக்கரசர் இந்நோயைப் போக்க வைத்தியம் பல பார்த்தும் எவ்வித பயனும் கிடைக்கவில்லை. பின்பு சிவனை நோக்கி **கூற்றனவாயிறு** என்ற பாடலை பாடினார். சூலைநோய் நீங்கியது. பின்பு சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாறினார். இதனை கேள்வியுற்ற சமண முனிவர்கள் முதலாம் மகேந்திரவர்ம பல்லவமன்னனிடம் கூறினர். மன்னன் நாவுக்கரசருக்கு பல இன்னல்களை கொடுக்கின்றான்.

இறுதியில் சுண்ணாம்பு அறையில் நாவுக்கரசரை இட்டபோது **மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும் வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்** எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடி இத்தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். தன் தவறை உணர்ந்து முதலாம் மகேந்திரவர்மன் சைவத்திற்கு மாறினான். நாவுக்கரசர் வாழ்ந்த காலம் 81 ஆண்டுகளாகும். கோயில்களில் உழவாரப்படை(தொண்டு) செய்தவர். **என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே, நாமார்க்கும் குடி அல்லோம் நமனை அஞ்சோம்** எனப் பாடியவர். ஞானசம்பந்தரால் **அப்பர்** என போற்றப்பட்டார். தாண்டகம் பாடும் திறமையால் **தாண்டகவேந்தர்** எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

அற்புதங்கள் :

1. திங்களுரில் பாம்பு தீண்டி இறந்தவரை உயிர்ப்பித்தார். 2. திருமுறைக்காட்டுக் கோயில் கதவை திறக்கச் செய்தார். 3. திருபழையாறையில் சமணர்கள் மறைத்து வைத்திருந்த சிவலிங்கத்தை வெளிக்கொணர்ந்தார். 4. கயிலைக் காட்சியைத் திருவையாற்றில் கண்டார்.

சுந்தரர் :

7ஆம் திருமுறையை பாடியவர். திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள திருநாவலூரில் பிறந்தவர். இவருடைய பெற்றோர் சடையனார், இசைஞானியார் ஆவர். சுந்தரருக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் நம்பியாரூரர். இவருக்கு வன்தொண்டர், தம்பிரான் தோழர் என்று வேறுபெயரும் உண்டு. திருமுனைப்பாடி நாட்டு மன்னன் நரசிங்க முனையரையர் குழந்தையில்லாது வருந்தினார். வீதியிலா செல்லும் வேளையில் அங்கு விளையாடிக் கொண்டு இருந்த சுந்தரரின் அழகில் மயங்கினார். அப்பாலகனையையே வளர்ப்பு மகனாக ஏற்று வளர்த்தார். சுந்தரருக்கு திருமணம் நடக்கும் வேளையில் சிவபெருமான் அத்திருமணத்தை தடுத்தார். அங்கிருந்தவர்கள், முதிய வேதியர் வடிவில் வந்த சிவபெருமானை தாங்கள் யார் என்று கேட்க **என்னுடைய ஊர் திருவெண்ணைய் நல்லூர் அங்கு வாருங்கள்** என்று எல்லோரையும் அழைத்துச் சென்றார்.

திருவெண்ணெய் நல்லூர் சபையில் கூடியிருந்தோரை நோக்கி கிழவர் தன் வழக்கைக் கூறி மூல ஓலையைக் காட்டினார். அவற்றில் “திருநாவலூரைச் சேர்ந்த ஆதிசைவனும் ஆரூரன் என்பவனுமான நான் திருவெண்ணெய் நல்லூர் பித்தனுக்கு நானும் என் சந்ததியாரும் வழிவழியாக அடிமை செய்ய ஒப்புக்கொண்டு அகமும் புறமும் ஒத்து எழுதிக் கொடுத்தேன். இது என் கையெழுத்து”. இதனை சபையினரும் ஒப்புக் கொண்டனர். உண்மையினை அறிந்துக் கொண்ட சுந்தரர் இறைவனைக் குறித்து, **பித்தா பிறைகுடி பெருமானே அருளாளா** என்ற பாடலை பாடினார்.

திருவாரூரில் கணிகையர் மரபில் பிறந்த பரவையாரையும், திருவொற்றியூரில் வேளாண் மரபில் பிறந்த சங்கிலியாரையும் சுந்தரர் மணந்தார். சுந்தரர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள் 100 ஆகும். இவற்றில் 1026 பாடல்கள் உள்ளன. இவர் வாழ்ந்த காலம் 18 ஆண்டுகளாகும்.

அற்புதங்கள் :

1. மணிமுத்தாற்றில் 12,000 பொன்போட்டு திருவாரூர்த் திருக்குளத்தில் எடுத்தார். 2. திருப்புக்கொளியூரில் முதலையுண்ட பாலகனை உயிர்ப்பித்தார். 3. திருப்புகலூரில் செங்கல்லைத் தங்கமாக மாற்றினார். 4. உயிரோடு வெள்ளை யானையின் மீது அமர்ந்து கயிலை சென்றார்.

மாணிக்கவாசகர் :

8ஆம் திருமுறையை பாடியவர். இவரது பிறந்த ஊர் திருவாதவூர். இவரது பெற்றோர் சம்புபாதாசிருதர், சிவஞானவதியார் ஆவர். இயற்பெயர் திருவாதவூரார். அரிமர்த்த பாண்டியனிடம் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தார். **தென்னவன் பிரம்மராயன்** என்ற பட்டத்திற்கு உரியவர். இவர் பாடிய நூல்கள் திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகும்.

மன்னனின் ஆணைப்படி குதிரைகளை வாங்கிவர சென்றார். போகும்வழியில் திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்ற மாணிக்கவாசகர், அங்கே குருந்த மரத்தின் கீழ்க் குருபரனாக எழுந்தருளியிருந்த சிவபிரானின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். குதிரை வாங்கக் கொண்டு சென்ற பொருளையெல்லாம் சிவபிரானுக்கு ஆலயம் அமைக்கச் செலவிட்டு வந்தார். இதைக் கேள்வியுற்ற மன்னன் மாணிக்கவாசகரை சிறையில் அடைத்தான். இறைவனின் கருணையால் காட்டில் இருந்த நரிகள் எல்லாம் பரி(குதிரை) களாக மாறி நாட்டிற்கு சென்றன. மாணிக்கவாசகருக்கு விடுதலைக் கிடைக்கிறது. அன்றிரவே பரிகள் யாவும் நரிகளாக மாறி காட்டுக்கு ஓடிவிட்டன. ஏதோ தந்திரம் செய்ததாக எண்ணிய மன்னன், மிகுந்த சினமடைந்து திருவாதவூரை வைகையாற்றின் சுடுமணலில் அவர் முதுகில் கல்லை ஏற்றி நிற்கப் பணித்தான். சிவபெருமான் வையையில் வெள்ளப்பெருக்கை ஏற்படுத்திப் பாண்டியனுக்கு உண்மையை உணர்த்த,

இறைவன் திருவருளால் தன்பிழை உணர்ந்த பாண்டியன் இவரைச் சிறையினின்றும் விடுவித்து மீண்டும் அமைச்சராக்கினான். சிவத்தை நாடிய மாணிக்கவாசகர் பதவியை வெறுத்துத் தலம் பல சென்று பரமனுக்குப் பாமாலை சூடி மகிழ்ந்தார். இதைக்கண்ட இறைவன் **மாணிக்கவாசகர்** என்ற பெயரை சூட்டினார்.

திருமந்திரம் :

திருமூலருடைய திருமந்திரம் 10ம் திருமுறையாகும். இந்நூல் திருமந்திரமாலை, தமிழ் மூவாயிரம் என்ற வேறுப் பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. கயிலாய மலையில் நந்திதேவரின் உபதேசத்தைப் பெற்ற யோகியார் ஒருவர், அட்டமா சித்தி பெற்றவர். அவர் அகத்தியரிடம் கொண்ட நட்பால் பொதியமலை நோக்கி வந்தார். திருவாடுதுறையை அடைந்தார். அங்கு இறைவனை வணங்கினார். அத்திருத்தலத்தில் இருந்து விலகி போகும்போது காவிரியாற்றின் கரையில் பசுக்கூட்டம் அழுவதைப் பார்த்தார். அப்பசுக்கள் மேய்க்கும் மூலன் என்ற இடையன் இறந்து கிடந்தான். யோகியார் அப்பசுக்களின் துன்பத்தைப் போக்க எண்ணினார். தாம் பயின்ற சித்தியினால் அம்மூலன் என்பவனின் உடலில் தம் உயிரைப் புகுத்தினார். பசுக்கள் மகிழ்ந்தன. திருமூலர் மாலையில் அப்பசுக்கூட்டங்களைக் கொண்டு அவற்றின் இருப்பிடங்களில் செல்லச் செய்தார். அவை வழக்கம் காரணமாகத் தம் வீடுகளுக்குச் சென்றன. திருமூலர் ஓரிடத்தில் நின்றார். மூலன் என்ற இடையனின் மனைவி தன் கணவன் இன்னும் வரவில்லையே என்று தேடிக்கொண்டு சென்றாள். தன் கணவன் போல நின்ற யோகியரைப் பார்த்தாள். அவர்க்கு ஏதோ நேர்ந்துவிட்டது என்று எண்ணி அவரைத் தம் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல முயன்றாள். முடியவில்லை. மறுநாள் அவள் தன் கணவனின் நிலையை பலரிடம் உரைத்தாள். எல்லோரும் அவ்விடம் சென்று பார்த்தபோது திருமூலர் யோகத்தில் இருக்கக் கண்டு அவரை மாற்ற இயலாது என்று மூலனின் மனைவியிடம் உரைத்தனர். உண்மையை மக்கள் உணர்ந்தனர்.

பின்பு திருவாவடுதுறையை அடைந்து இறைவரை வணங்கி அரசமரத்தின் கீழ் யோகத்திலிருந்து 3000 ஆண்டுகளில் 3000 செய்யுளை இயற்றினார். **ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன், அன்பே சிவம்** என்ற உயரிய கருத்தை உலகுக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

காரைக்கால் அம்மையார் :

காரைக்காலில் பிறந்தமையால் காரைக்கால் அம்மையார் என்று அழைக்கப்பட்டார். இயற்பெயர் புனிதவதியார். இவரது கணவர் பரமத்தன் ஆவர். காரைக்கால் அம்மையாரின் தெய்வீகச் சக்தியைக் கண்டு இனி அவரோடு வாழமுடியாது என வணங்கி விடைபெற்றார். கணவன் நீங்கியதால்

தன் அழகை வெறுத்துப் பேய்போல் திரிந்து சுடலையில் பேயனாம் சிவனிடம் அன்பு கொண்டு அவனைப்பாடி வடதிருவாலங்காட்டில் சிவன் நடனம் கண்டு முத்தி பெற்றார். கயிலைக்குச் சென்று தன் காலடி அப்புண்ணிய மண்ணில் படக்கூடாது எனத் தலையால் நடந்தவர். சிவபெருமானால் **அம்மையே** என அழைக்கப்பட்டார். **பிறவாமை வேண்டும்** என்ற வரம் வேண்டியவர். இவர் பாடிய பக்திப்பாடல்கள் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்கள் 2, திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி ஆகும். இவர் பாடல்களில் சிவனின் ஆடல் சிறப்பும், சிவன் ஆடும் சுடலையின் சிறப்பும் இடம்பெறும். சிவன் வேண்டியார்க்கு வேண்டிய வடிவில் வருபவன் என்பதை,

**எக்கோலத்து எவ்வுருவாய் எத்தவங்கள் செய்வார்க்கும்
அக்கோலத்து அவ்வுருவேயாம்**

என அற்புதத் திருவந்தாதியில் சிவன் பெருமையை விளக்குவார்.

பெரியபுராணம் :

சேக்கிழார் எழுதிய திருத்தொண்டர் புராணம் எனும் பெரியபுராணம் 12ம் திருமுறையாகும். சேக்கிழார் என்பது குடிப்பெயர். இவர், தொண்டை நாட்டைச் சார்ந்த புலியூர்க் கோட்டத்துக் குன்றத்தூரில் பிறந்தவர். காலம் 12ம் நூற்றாண்டு ஆகும். சேக்கிழாரின் புலமையை வியந்த சோழநாட்டை ஆண்ட மன்னன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் அவரைத் தன் முதலமைச்சர் ஆக்கி மகிழ்ந்தான். **உத்தம சோழப் பல்லவராயன்** என்னும் பட்டம் அளித்தான். சேக்கிழார் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கல்வெட்டுச் செய்திகளை பக்திப் பாடல்களைத் திரட்டினார். தேவையான குறிப்புக்களுடன் தமது காப்பியத்தைத் தொடங்க தில்லை சென்றார். அங்கே இறைவன், **உலகெலாம்** என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். சேக்கிழார் நூலை தொடங்கும்போதும் முடிக்கும்போதும் உலகெலாம் என்ற சொல்லாட்சியைக் கையாண்டார். சேக்கிழார் தமது நூலுக்கு இட்டபெயர் திருத்தொண்டர்புராணம் ஆகும். பிற்காலத்தில் பெரியபுராணம் என பெயர் பெற்றது. 2 காண்டங்கள், 13 சருக்கங்கள் என 4281 பாடல்களைக் கொண்டது. 63 நாயன்மார்கள் வரலாற்றையும் கூறுகின்றது.

(ஆ). வைணவம்

வைணவத்தின் முழுமுதற் தெய்வமாகிய திருமாலை ஆழ்வார்கள் குழந்தையாகவும், தலைவனாகவும், எல்லை இல்லாப் பேராற்றலாகவும் போற்றிப் பாடுகின்றார்கள். ஆழ்வார்கள் பல்வேறு காலங்களில் தோன்றிய பல்வேறு இனத்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் ஒட்டுமொத்த குறிக்கோள் திருமாலைப் போற்றுவதும், அவன் திருவடி நிழலை அடைவதும் ஆகும். ஆழ்வார்கள் அருளியச் செயல்களான பரத்துவம், விபூகம், விபவம்,

அந்தர்யாமித்துவம், அர்ச்சாவதாரம் எல்லாமே நன்கு கொண்டாடப்படுகின்றன. வேதங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் மாத்திரமன்றி தமிழ் மறைகளுக்கு மிக மிக ஏற்றம் தந்து, தமிழ் மறைகளின் பரிமாணங்களைக் கொண்ட சமயத்தை நிலை நிறுத்தினார்கள். ஆழ்வார்கள் பாடி வைத்த பாடல்களைச் சோழர்காலத்தில் நாலாயிரத் திவ்யப்பிரபந்தம் என்னும் தொகைநூலாக நாதமுனிகள் தொகுத்தார்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. ஆழ்வார்கள் மொத்தம் எத்தனை பேர்? 12
2. முதலாழ்வார்கள் யார்? பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேய்யாழ்வார்
3. பொய்கையார் பிறந்த ஊர்? காஞ்சிப்புரம்
4. பூதத்தாழ்வார் பிறந்த ஊர்? மாமல்லபுரம்
5. பேயாழ்வார் பிறந்த ஊர்? மயிலாப்பூர்
6. முதல், இரண்டு, மூன்று திருவந்தாதி பாடியவர்?
பொய்கையார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்
7. 'வையந் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக' என்று பாடியவர்? பொய்கையார்
8. அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக என்று பாடியவர்? பூதத்தாழ்வார்
9. திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் என்று பாடியவர்? பேயாழ்வார்
10. ஆழ்வார்கள் யார் யார் எந்த அம்சமாகப் பிறந்தனர்?
பாஞ்ச சந்நியம்-பொய்கையார், கதாயுதம்-பூதத்தாழ்வார், வாள்-
பேயாழ்வார், பௌத்துவமணி-குலசேகராழ்வார், திருவத்சம்-திருப்பாணாழ்வார்,
வனமாலை- தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், வில்-திருமங்கையாழ்வார்
11. திருமழிசை ஆழ்வார் இயற்றிய நூல்கள்?
நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்த விருத்தம்
12. திருமழிசை ஆழ்வாரின் சீடர் யார்? கணிகண்ணன்
13. திருவாய்மொழியை இயற்றியவர்? நம்மாழ்வார்
14. நம்மாழ்வாரை எவ்வாறு அழைப்பர்? சடகோபர்
15. நம்மாழ்வாரைப்பற்றி கண்ணியுண் சிறுத்தாம்பு என்று பாடி பெயர் பெற்றவர்?
மதுரகவியாழ்வார்
16. பெரியாழ்வார் பிறந்த ஊர், இயற்பெயர்?
ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர், விஷ்ணு சித்தர்
17. பெரியாழ்வாரால் வளர்க்கப்பட்ட குழந்தை? ஆண்டாள்
18. பெரியாழ்வார் இயற்றியருளிய பாசரம்? திருப்பல்லாண்டு, பெரியதிருமொழி
19. 'கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ' என்று பாடியவர்? ஆண்டாள்
20. சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் என்று அழைக்கப்படுபவர்? ஆண்டாள்
21. திருப்பாவையை பாடியவர்? ஆண்டாள்
22. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரின் இயற்பெயர்? விப்ரநாராயணர்

23. அமலனாதிப்பிரான் எனத் தொடங்கும் பாசுரங்களை பாடியவர்?
திருப்பாணாழ்வார்
24. திருப்பாணாழ்வார் பிறந்த ஊர்? உறையூர்
25. 'வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்...' என்று பாடியவர்?
திருமங்கையாழ்வார்
26. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தை தொகுத்தவர் யார்?
நாதமுனிகள்
27. நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியவர்?
பெரியவாச்சான் பிள்ளை
28. திருமால் அவதாரங்களைக் கூறு.
1. மச்சம் (மீன்), 2. கூர்மம் (ஆமை) 3. வராகம் (பன்றி) 4. நரசிம்மம் (சிங்கம்) 5. வாமன(குள்ளமனிதன்) 6. பரசுராமர் 7. இராமன் 8. பலராமன் 9. கிருஷ்ணன் 10. கல்கி

பத்து மதிப்பெண்

1. ஆழ்வார்கள் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டினை விவரிக்க.

தமிழகத்தின் தொன்மைச் சமயமாக விளங்குவது வைணவம். தொல்காப்பியர் முல்லைநிலக் கடவுளாகத் திருமாலைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆழ்வார் என்னும் சொல் இறைபக்தியில் ஆழ்ந்தவர்கள் என்று பொருள்படும். இவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பே நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகும்.

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் :

- 1.பொய்கையாழ்வார் 2.பூதத்தாழ்வார் 3.பேயாழ்வார்
4.திருமழிசையாழ்வார் 5.நம்மாழ்வார் 6.மதுரகவியாழ்வார் 7.குலசேகரயாழ்வார்
8.பெரியாழ்வார் 9.ஆண்டாள் 10.தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்
11.திருப்பாணாழ்வார் 12.திருமங்கையாழ்வார்.

முதலாழ்வார்கள் :

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் காலத்தால் முற்பட்டமையால் முதலாழ்வார்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இம்மூவரும் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர் ஆவர். திருக்கோவலூரில் ஓர் இல்லத்தின் இடைக்கழியில் மழைக்காக ஒதுங்கிய பொய்கையாருடன், பூதத்தாழ்வாரும், பேயாழ்வாரும் உடன் ஒதுங்கியபொழுது, ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம், மூவர் நிற்கலாம் என்று கூறியவாறு மூவரும் ஒதுங்கி நின்ற பொழுது இருளில் நான்காவதாக ஒருவர் அவர்களிடையே நெருக்கி நிற்க, பிறகு அவர் திருமாலே என்பதை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் இறைவனைக் குறித்து பாடல்கள் இயற்றினர்.

பொய்கையாழ்வார் :

காஞ்சிபுரத்தில் பொய்கை ஒன்றில் தாமரை மலரில் அவதரித்ததாகக் கூறுவர். பொய்கையில் அவதரித்ததால் பொய்கையார் எனப்பட்டார். பொய்கையில் ஐப்பசி திங்கள் திருவோண நாளில் திருமாலின்

பாஞ்ச சந்நியம் எனும் சங்கின் அம்சமாகப் பிறந்தவர். இளமையிலேயே பேரறிவைப் பெற்ற பொய்கையார் இம்மை, மறுமை என்ற இருவாழ்விற்கும் திருமாலே துணை எனப் பெரிதும் நம்பினார். இறைத்தொண்டு மீது பற்றுவைத்து மற்றைய பற்றுக்களை அறுத்தார். இவர் திருவரங்கம், திருவிண்ணகரம், திருவேங்கடம், திருவெ.கா, திருக்கோவலூர் ஆகிய இடங்களில் உறையும் திருமாலின் பெருமையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய 100 பாசுரங்கள் முதல் திருவந்தாதி ஆகும். பொய்கையார் இறைவனை குறித்து,

**வையம் தகளியா வர்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய
சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை
இடராழி நீங்குகவே என்று**

என்று பாடினார்.

பூதத்தாழ்வார் :

மாமல்லபுரத்தில் பிறந்தவர். திருமாலை பூதம் எனப் பல இடங்களில் பாடியுள்ளமையால் பூதத்தாழ்வார் என்ற பெயர் பெற்றார். ஐப்பசி திங்கள் அவிட்ட நாளில் திருமாலின் கதாயுதத்தின் அம்சமாக பிறந்தார். திருவேங்கடம், திருவரங்கம், திருப்பாடகம், தருவத்தியூர், திருக்குடமூக்கு அகியன இவர் பாடிய தலங்களாகும். இவர் பாடிய 100 பாசுரங்கள் 2ஆம் திருவந்தாதி ஆகும். பூதத்தாழ்வார் இறைவனை குறித்து,

**அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி
ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்**

என்று பாடினார்.

பேயாழ்வார் :

சென்னையிலுள்ள மயிலாப்பூரில் ஐப்பசி திங்கள் சதய நாளில் பிறந்தார். திருமாலின் ஐம்படைக்களுள் ஒன்றான நரந்தகம் என்னும் வாளின் அம்சமாக பிறந்தார். பக்திப் பரவசத்தால் நெஞ்சம் சோர்ந்து, கண் சுழன்று, அழுது சிரித்து, ஆடிப்பாடி பேய் பிடித்தாற்போல் இறைவனைத் தொழுது மகிழ்ந்ததால் பேயார் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் பாடிய 100 பாசுரங்கள் 3ஆம் திருவந்தாதி ஆகும். பேயாழ்வார் இறைவனை குறித்து,

**திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக் கண்டேன்
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று**

என்று பாடினார்.

திருமழிசையாழ்வார் :

தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருமழிசை எனும் ஊரில் பிறந்தார். தைத்திங்கள் மக நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். இவர் பாடிய 120 பாசுரங்கள் அடங்கிய திருச்சந்தவிருத்தம், 96 பாசுரங்கள் அடங்கிய நான்முகன் திருவந்தாதி என்ற இரண்டும் ஆகும். சதைப்பிண்டமாக அவதரித்த இவர் இறைவன் அருளால் நல்ல உருவத்தைப் பெற்று, கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து பெளத்தம், சமணம் போன்ற மதங்களைத் தழுவி இறுதியாக பேயாழ்வாரால் மனம் மாறி வைணவத்தைச் சார்ந்தார் என்றொரு கதையும் உண்டு.

பல வைணவத் திருத்தலங்களுக்குச் சென்று இறைவனைத் தத்துவப் பொருளாகவே வணங்கினார். 24 மெய்ப்பொருளையும் இயக்கும் இறைவன் திருமால் ஆவார். திருமழிசை ஆழ்வாரின் சீடர் கணிகண்ணன் ஆவார். இவர் ஒருமுறை பணிபுரிந்த மூதாட்டியை இளம்பருவத்தை உடையவளாக உருவாக்க, அது கண்ட மன்னன் தனக்கும் இளமை நல்குமாறு வேண்டினார். கணிகண்ணன் மறுக்கவே சீற்றம் கொண்ட மன்னன் அவரை நாடு கடத்தினான். கணிகண்ணன் தன் ஆசானாகிய திருமழிசையாழ்வாரிடம் இச்செய்தியைக் கூற திருமழிசையாழ்வார் மாணவனுடன் தானும் வருவதாகக் கூறி கோயிலுக்கு சென்று இறைவனிடம்,

**கணிகண்ணன் போகின்றான் காமரூபங் கச்சி
மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டாம் - துணிவுடைய
செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றேன் நியுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய்சருட்டிக் கொள்**

எனப் பாடுகின்றார். தன் சீடருக்காக திருமாலும் இவர்களுடன் புறப்பட்டதாகவும், அதனால் ஊர்பொலிவிழந்து காணப்பட்டன. உண்மை அறிந்த மன்னன் புலவரிடம் மன்னிப்பு கேட்டு மீண்டும் நாட்டிற்கு வரும்படி வேண்ட புலவரும் நாடு திரும்பினார். இறைவனும் திரும்ப நாட்டிற்கு வந்து தங்கியதால் நாடு மீண்டும் பொலிவுற்றது.

நம்மாழ்வார் :

பாண்டிய நாட்டின் திருக்குருகூரில் பிறந்தவர். இவரது பெற்றோர் மாறன்காரி, உடையநங்கை ஆவர். பெற்றோர் இவரைப் பெருமாள் சந்நிதியில் விட்டபொழுது, இவர் தவழ்ந்து சென்று புளிய மரத்தடியில் பத்துமாசனமிட்டு அமர்ந்தார். 16 ஆண்டுகள் புளிய மரத்தடியில் இருந்ததாகக் குரு பரம்பரைக் கதை கூறுகின்றன. இப்புளிய மரம் ஆதிசேடன் அவதாரம் என்று கூறப்படுகின்றது. நம்மாழ்வாருக்கு நிழல் தந்து காத்த புளியமரத்தை வைணவர்கள் **திருப்புளி ஆழ்வார்** என்று அழைக்கின்றனர். இவர் பாடியது திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, பெரியதிருவந்தாதி என்பவை ஆகும்.

நம்மாழ்வார் திருமாலின் பெருமைகளைப் பல்வேறு நிலைகளில் பாடுகின்றார். சிவன், பிரமன், இந்திரன், தேவர்கள் என அனைவரும் காணத் தவிக்கும் இறைவன் தந்துழாய் சூடித் தம் நெற்றியில் நின்று ஆள்வதாகப் பாடுகின்றார். வடநாட்டிலிருந்து மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரின் பெருமையை அறிந்து தென்னாட்டிற்கு வந்து நம்மாழ்வாரை தரிசித்தார். நம்மாழ்வாருக்கு காரிமாறன், வகுளபரணன், பராங்குசன், குருகைக்காவலன், தமிழ்மாறன் என்ற பல பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. நம்மாழ்வார் இறைவனைக் குறித்து, **நெற்றியுள் நின்று என்னை ஆளும் நிரை மலர்ப் பாதங்கள் சூடி** என பாடுகின்றார்.

மதுரகவி ஆழ்வார் :

இவர் பாடிய 11 பாசுரங்கள் அடங்கிய **கண்ணி நுண் சிறுதாம்பு** என்பதாகும். இவர் திருக்கோவலூர் என்னும் தலத்தில் அவதரித்தவர். இளமையிலேயே உலகப் பற்றை விட்டுத் தமிழிலும் வடமொழியிலும் புலமை பெற்றார். பல திருத்தலங்களுக்குச் சென்று திருமாலின் அவதாரங்களை வழிபட்டார். அயோத்தியில் இருக்கும்போது ஒரு பேரொளி அவரை ஈர்த்தது. இரவில் அதன் துணையோடு நடந்தார். பகலில் படுத்து உறங்கினார். இறுதியில் அவ்வொளி திருக்குருகூர் வந்து மறைந்தது. அங்கு நம்மாழ்வார் தவம் இயற்றி வாழ்வதை அறிந்தார். அவரின் உள்ளொளியையும் பேராற்றலையும் அறிந்து அவருக்குச் சீடரானார். அவர் பாடும் பாசுரங்களை ஏட்டில் எழுதினார்.

திருமாலின் மீது ஈழல்லாப் பற்றுக் கொண்ட மதுரகவி ஆழ்வார் தம் குருநாதரின் மேல் எல்லை இல்லாப் பக்தி கொண்டிருந்தார். நம்மாழ்வாரையே கண்கண்ட கடவுளாகவும், அன்னையாகவும், குருவாகவும் மதுரகவி ஆழ்வார் நம்பினார். திருத்தலத்தால் கிடைக்கும் பலன் அல்லது திருத்தும் வழி இல்லாமை என எந்நிலையில் இருந்தாலும் நம்மாழ்வார் செம்மையான பணி செய்யக் கூடியவர். அப்பணிக்கு தன் அன்பையே காணிக்கை ஆக்குகின்றார். இதனை மதுரகவி ஆழ்வார்,

பயனன்று ஆகினும் பாங்கவர் ஆகினும்

செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான்

எனப் பாடுகின்றார்.

குலசேகரயாழ்வார் :

சேரர் மரபில் தோன்றியவர். இவரது ஊர் திருவஞ்சைக்களம் ஆகும். மாசி மாதம் புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர். பௌத்துவமணி அம்சம் ஆகும். இவர் பாடிய 105 பாசுரங்கள் அடங்கிய பெருமாள் திருமொழி ஆகும். இயற்கை வளமிக்க சேரநாட்டில் வஞ்சிக்களம் என்னும் நகரை ஆண்ட திடவிரதனுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் குலசேகரர். இளமையிலேயே எல்லாக் கலைகளையும் கற்றவருக்குத் திடவிரதன் முடிகூட்டினார். குலசேகரர் மாற்று மன்னர்கள் மனங்கலங்கத் திறமையாக ஆட்சி செய்தார். பாண்டிய மன்னன் தன் மகளை மணமுடித்துக் கொடுத்து நட்பாக்கிக் கொண்டான். குலசேகரர் இவ்வாறு ஆட்சி புரியும்போது

திருமாலின் பெருமைகளை அறிந்தார். திருவரங்கநாதன் மீது ஈடுபாடு கொண்டார். அரசப்பற்றை விட்டு மனம் இறைப் பற்றை நாடியது. திருவரங்கம், திருக்கண்ணபுரம், தில்லை ஆகிய திருத்தலங்களுக்கு மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார். திருவரங்கத்தின் மூன்றாம் மதிலை இவர் கட்டியதாகக் கூறுவர்.

பெரியாழ்வார் :

திருவில்லிப்புத்தூரில் பிறந்தவர். ஆனித்திங்கள் சுவாதி நாள் ஆகும். இவருடைய அம்சம் கருடாம்சம். திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி இவர் பாடியது. இவருக்கு விஷ்ணுசித்தன், பட்டர்பிரான் என்னும் பல பெயர்களும் உண்டு. பெரியாழ்வார் வாழ்நாள் முழுவதையும் திருமாலுக்குத் தொண்டு செய்வதிலேயே காலத்தை கழித்தார். ஒரு பெரிய பூங்காவனம் அமைத்து அழகிய மலர்களைப் பறித்து மாலையாக்கி இறைவனுக்கு சூட்டுவதையே பெரிதும் விரும்பினார். தனது நந்தவனத்தில் துளசிச் செடியருகே ஒரு பெண் குழந்தையைக் கண்டெடுத்துக் **கோதை** எனப் பெயர் சூட்டி அன்புடன் வளர்த்து வந்தார். இக்கோதையே பின்பு ஆண்டாள் என அழைக்கப்பட்டாள். திருமாலையும் அவரின் பல்வேறு அவதாரங்களையும் எண்ணிப் பாடி மகிழும் பெரியாழ்வார்க்குக் கண்ணன் பிறப்பே பெரிதும் பிடித்ததாகும் என்றார்.

ஆண்டாள் :

இவர் பாடியது 30 பாசுரங்களை உடைய திருப்பாவையும், 143 பாசுரங்களை உடைய நாச்சியார் திருமொழி என்பதும் ஆகும். ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரில் அவதரித்தவர். பெரியாழ்வாரின் நந்தவனத்தில் துளசிசெடிகளுக்கு இடையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தெய்வக் குழந்தையாவாள் ஆண்டாள். அக்குழந்தையை இல்லத்திற்கு கொண்டு வந்தார். அவர் மனைவி **விரஜை** மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து, இருவரும் கண்மணியைப் போலக் காத்து வளர்த்தனர். நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்த குழந்தைக்குக் கோதை எனப் பெயர் சூட்டினர். கோதை தக்க பருவம் அடைந்ததும் கண்ணனின் மேல் தீராத காதல் கொண்டாள்.

தந்தை பெரியாழ்வார் திருமாலுக்காகக் கட்டும் மாலைகளை அவருக்குத் தெரியாமல் அணிந்து பார்த்து மகிழ்ந்தாள். மார்கழி மாதத்தில் நோன்பிருந்து கண்ணனை வழிபட்டாள். அப்போது பாடிய 30 பாசுரங்களின் தொகுப்பே திருப்பாவை. பெரியாழ்வார் திருமாலின் அவதாரமும் என்பதை அறிந்து அளவில்லா மகிழ்வு கொண்டார். திருமாலுக்காகக் கட்டிய மாலையைக் கோதை அணிந்ததால் சூடிக் கொடுத்தாள், சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார், ஆண்டாள் என்றெல்லாம் பெயர் பெற்றாள். கண்ணன் தன் கனவில் வந்து கைத்தலம் பற்றியதைக் கூறி மகிழ்வாள். ஆண்டாள் காதலால் புலம்புதலை,

கற்பூரம் நாறுமோ? கமலப்பு நாறுமோ?

திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித் திருக்குமோ?

என்று பாடுகின்றார்.

தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் :

திருமண்டங்குடி என்ற தலத்தில் தோன்றியவர். மார்கழித் திங்கள் கேட்டை நாளில் திருமாலின் வனமாலை அம்சமாக அவதரித்தவர். இயற்பெயர் விப்ர நாராயணன் ஆகும். எல்லாவற்றையும் இளமையிலேயே தெளிவாகக் கற்றார். வைணவர்களுக்கு உரிய 108 திருத்தலங்களில் தலையாயது திருவரங்கம் ஆகும். அங்கு நந்தவனம் வைத்து திருமாலுக்கு சேவை செய்தார். அங்கு வாழ்ந்து வந்த தேவ தேவி எனும் தாசிக்கு அடிமையானார். தன் பொருளை இழந்து திருட்டுப்பட்டம் பெற்றுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறையில் இருந்து மீண்ட விப்ரநாராயணன் திருவரங்கநாதன் மீதே பற்று முழுவதையும் வைத்து தம் கடமையைச் செய்யத் தொடங்கினார். இறைவன் அருளால் மனம்மாறித் **தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்** எனப் பெயர் பெற்றார். திருவரங்கனைக் கண்ணாறக் கண்ட தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்,

**பச்சை மாமாலை போல்மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரரேறே ஆயர்தம் கொழுந்தே**

என இறைவனின் திருவுருவை பாடுகின்றார்.

திருப்பாணாழ்வார் :

உறையூரில் பிறந்தவர். திருவத்சம் என்னும் திருமருவின் அம்சமாய் நெல்வயலில் பிறந்தார். பிறந்த மாதம் கார்த்திகை நட்சத்திரம் உரோகிணி ஆகும். பாண் இசைப்பதில் வல்லவரான திருப்பாணாழ்வார் தம் குலம் கீழ்மை படுத்தப்பட்டுள்ளதால் திருவரங்கத்திற்குள் செல்லாது காவிரிக்கரையில் அமர்ந்து அரங்கனின் புகழ்பாடுவார். திருவரங்கப் பெருமானுக்கு அபிடேக நீர் எடுக்க வரும் உலோக சாரங்கர் என்பவரும் அவர் குழுவினரும் இழிகுலத்தார் எனக்கருதி திருப்பாணாழ்வார் மீது கற்களை வீசினர். உலோக சாரங்கர் எறிந்த கல் திருப்பாணாழ்வாரின் நெற்றியில் பட்டுக் இரத்தம் கொட்டின. கல் எறிந்தவர் கண்டு கொள்ளாமல் நீரெடுத்துக் கொண்டு கோயிலுக்குள் சென்றனர். கருவறையில் இருக்கும் திருமாலின் நெற்றியில் இருந்து இரத்தம் கொட்டியது. என்னென்னவோ வைத்தியம் செய்கின்றனர். இரத்தம் கொட்டுவது நிற்கவே இல்லை. ஒரு கட்டைப் போட்டு விட்டு அங்கேயே படுத்துக் கொள்கின்றனர்.

இறைவன் உலோக சாரங்கனின் கனவில் தோன்றி, இசையால் என்னைத் துதிக்கும் திருப்பாணாழ்வாரும் உன்னைப் போன்று என் மெய்யன்பர். குலம் பாராட்டி அவர்மீது அன்று நீர் எறிந்த கல், என்மீது எறிந்தது. கொட்டும் குருதி அதனால் ஏற்பட்டதே. எனவே நாளை விடியலில் குளித்துப் பின்னர் நீர் கொண்டு வரும்பொழுது நீயிர் சென்று திருப்பாணாழ்வாரை உன் தோளில் சுமந்து ஆலயத்திற்கு அழைத்து வருக எனக்கனவில் கூறி அரங்கன் மறைந்தார். சாரங்க முனிவரும் அரங்கன் ஆணையை நிறைவேற்றினார். திருவரங்கனின் திருவுருவைக்கண்ட திருப்பாணாழ்வார் **அமலனாதி பிரான்** எனும் பாசுரம் பாடினார்.

திருமங்கையாழ்வார் :

திருக்குறையலுவர் எனும் திருத்தலத்தில் வில்லின் அம்சமாய் பிறந்தார். இவரது தந்தை நீலி ஆவார். படைத்தளபதியாகவும் இருந்தார். தம்மகன் நீலனுக்கு இளமையிலேயே கல்வி, போர்ப்பயிற்சி போன்றவற்றைச் சிறப்பாகக் கற்றுக் கொடுத்தார். நீலன் இளமையிலேயே தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் வல்லமை பெற்று விளங்கினான். ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்ற நால்வகைக் கவிகளை இயற்றுவதிலும் வல்லமை பெற்று இருந்தான். செருக்கு மிக்க நாற்கவிப் பெருமாள் என்பவரை வாத்தில் தோற்கடித்துப் பெரும் புகழ்பெற்றான். இப்படி கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய நீலன் சோழ மன்னனின் படைத்தலைவனாகி எதிரிகளை வென்று மன்னனுக்குப் புகழ் சேர்த்தான். நீலனின் வீரத்திற்குப் பரிசாக **ஆலி நாட்டிற்கு** மன்னன் ஆக்கினான். **திருமங்கை** அதன் தலைநகர் என்பதால், நீலன் திருமங்கை மன்னன் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றான். பல நாடுகளை வென்றதால் **பரகாலன்** என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றான்.

திருமங்கையாழ்வார் குமுதவல்லி என்ற மங்கையை மணந்தான். வைணவத்தின் மீது ஈடுபாடு கொண்டு அன்னதானம் செய்தல், அறப்பணி செய்தல் போன்றவற்றில் பொருள் முழுவதையும் செலவு செய்தான். இதற்காக வழிப்பறியில் ஈடுபட்டு திருமங்கை மன்னன் பொருள் சேர்த்தான். திருமால் மணக்கோலத்தோடு வந்தபோது அக்கூட்டத்தை வழிமறித்துப் பொருளைப் பறித்தபோது திருமங்கை மன்னனின் பக்தியைக் கண்டு காட்சி அளித்து அருளினார். பின்னர் பல தலங்களை வலம் வந்து திருமாலின் பெருமையைப் பாடினார். **திருமங்கை ஆழ்வார்** என்னும் பெருமையைப் பெற்றார். இவர் பாடிய பெரிய திருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்பவை ஆகும். தாம் பட்ட அனுபவங்களை, **வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால் பெருந் துயர் இடும்பையில் பிறந்து** என்று பாசுரங்களாக பாடினார்.

குறிப்பு :

ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. முதலாழ்வார்கள் யார்? அவர்களைப் பற்றி எழுது.
 2. ஆண்டாளின் இறை நயத்தை குறிப்பிடு.
 3. திருப்பாணாழ்வார் திருவரங்கநாதர்மீது கொண்ட பற்று யாது?
-

3. சிற்றிலக்கியங்கள்

நாயக்கர் காலம் சிற்றிலக்கிய காலம் ஆகும். சிற்றிலக்கியங்கள் அகம், புறம் பற்றி கூறுகிறது. பிரபந்தம் என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு தமிழில் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிரபந்தம் என்ற சொல்லிற்கு நன்றாகக் கட்டுதல் என்றும் பொருள்படும். சிற்றிலக்கியங்கள் 96 ஆகும். இச்சிற்றிலக்கியங்களில் நூலறிவும், உலகியலறிவும் நிரம்பிய புலவர் பெருமக்களுடைய பலதிறப்பட்ட கற்பனைத் திறங்களைக் காணலாம். உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்றம் முதலான அணி நலன்கள் கற்பவர் உள்ளத்தைக் கவர்வனவாக இருக்கின்றன. இவற்றில் யமகம், மடக்கு, சிலேடை என்பன யாவரையும் திகைக்கச் செய்கின்றன. இறைவன், அரசன், வள்ளல், அமைச்சன், படைத்தலைவர் ஆகியோரின் சிறப்பினை எடுத்துரைப்பதே சிற்றிலக்கியங்களாகும்.

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. சிற்றிலக்கியங்கள் மொத்தம் எத்தனை? 96
2. பிள்ளைத்தமிழ் எத்தனை வகைப்படும்? இரண்டு
3. ஆண்பால் பிள்ளைத்தமிழுக்குரிய பருவங்களை கூறு.
 1. காப்பு 2. தால் 3. செங்கீரை 4. சப்பாணி 5. முத்தம் 6. வருகை 7. அம்புலி 8. சிறுபறை 9. சிற்றில் 10. சிறுதேர்.
4. மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றியவர்? குமரகுருபரர்
5. பிள்ளைத்தமிழுக்கு அடிப்படையென தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றை கூறு.
 1. குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும் 2. ஊரோடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப
6. குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றியவர்? ஓட்டக்கூத்தர்
7. கலம்பகம் எத்தனை உறுப்புக்களை உடையது?
 1. புயவகுப்பு 2. மதங்கு 3. அம்மாணை 4. காலம் 5. சம்பிரதம் 6. கார் 7. தவம் 8. குறம் 9. மறம் 10. பாண் 11. களி 12. சித்து 13. இரங்கல் 14. கைக்கிளை 15. தூது 16. வண்டு 17. தழை 18. ஊசல்
8. திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தை இயற்றிவர்? வீரமாமுனிவர்
9. தமிழில் தோன்றிய முதல் கலம்பக நூல்? நந்திக் கலம்பகம்
10. பெண்களுக்களுக்குரிய 7 வகைப் பருவங்களை கூறு.
 1. பேதை 2. பெதும்பை 3. 4. மடந்தை 5. அரிவை 6. தெரிவை 7. பேரிளம்பெண்
11. உலா நூல்களில் முதல் உலா நூல்? திருக்கயிலாய ஞான உலா
12. 'தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடல்' இடம்பெறும் நூல்? மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

13. முத்துக்குமாரசாமிப் பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றியவர்? குமரகுருபரர்
14. கலிங்கத்துப் பரணி நூலை எழுதியவர்? செயங்கொண்டார்
15. பள்ளர்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கும் நூல்? முக்கூடற்பள்ளு
16. தூதுக்குரிய இலக்கணத்தை கூறு.
ஒருவர் தமது கருத்தை மற்றொருவருக்குத் தெரிவிக்க இடையே பிறிதொருவரை அனுப்புவதே தூதாகும்.
17. தூது வகையினை கூறு. 1. அகத்தூது 2. புறத்தூது
18. நெஞ்சுவிடு தூது நூலின் ஆசிரியர்? உமாபதி சிவாசாரியார்
19. முதல் தூது இலக்கியம் கூறுக? நெஞ்சுவிடு தூது
20. குற்றாலக் குறவஞ்சியை இயற்றியவர்? திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்
21. ஆதி(முதல்) உலா என்று அழைக்கப்படுவது? திருக்கயிலாய ஞான உலா
22. பள்ளு இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படும் இரு மனைவியர்?
1. மூத்தபள்ளி 2. இளையபள்ளி
23. காவடிச்சிந்து சிற்றிலக்கியத்தை பாடியவர்?
சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார்
24. குறவஞ்சி இலக்கியத்தை எவ்வாறு அழைப்பர்?
குறத்திப்பாட்டு என்றும் குறவஞ்சி நாடகம் என்றும் அழைப்பர்.
25. பரணிக்ஞரிய இலக்கணம் யாது?
போர்க்களத்தில் 1000 யானைகளைக் கொண்டு வெற்றிப்பெற்ற வீரரைச் சிறப்பித்துப் பாடுவது பரணி இலக்கியமாகும்.
26. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தை எவ்வாறு அழைப்பர்?
பிள்ளைப்பாட்டு, பிள்ளைக்கவி
27. அந்தாதி என்றால் என்ன?
ஒரு பாடலின் இறுதி அடியோ, சீரோ, அசையோ, எழுத்தோ அடுத்தபாடலின் முதலாக அமையப் பெறுவது அந்தாதி ஆகும்.

பத்து மதிப்பெண்கள்

1. சிற்றிலக்கிய வகைகள் வளர்ச்சி குறித்து விரிவானதொரு கட்டுரை எழுதுக.

வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாக விளங்குவது இலக்கியம் ஆகும். இவ்விலக்கியம் பழங்காலத்தில் செய்யுளால் அமைந்தது. அச்செய்யுளால் அமைந்த இலக்கியங்கள் காப்பியப் பகுப்பை ஒட்டிச் சிற்றிலக்கியம், பேரிலக்கியம் என இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டன. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றின. அவை 96 வகை என பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

கலம்பகம் :

கலம்பகம் என்பது பலவகை உறுப்பும், பொருளும், பாட்டும் கலந்து பாடப்பெறுவது ஆகும். தெய்வங்களையோ மக்களுள் சிறந்தாரையோ தலைவனாக வைத்து அகம், புறம் ஆகிய பொருட்துறைகள் விரவ, பல்வகை உறுப்புக்களைப் பெற்று பலவகைப் பாவினங்களால் அமைவது கலம்பக இலக்கியங்களாகும்.

கலம் என்பதற்கு 12 என்றும், **பகம்** என்பதற்கு 6 என்றும், கலம்பகம் என்றால் 18 ($12+6=18$) உறுப்புகள் அடங்கியது ஆகும். கலம்பக உறுப்புகளான 1.புயம் 2.மதங்கம் 3.அம்மாணை 4.ஊசல் 5.களி 6.மறம் 7.பாண் 8.காலம் 9.வண்டு 10.சம்பிரதம் 11.தவம் 12.கைக்கிளை 13.ஊர் 14.தழை 15.இரங்கல் 16.தூது 17.குறம் 18.தென்றல் என்பன பதினெட்டும் கலம்பகத்தில் இடம்பெறுவது ஆகும். இவற்றில் ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா, தாழிசை, துறை, விருத்தம், மடக்கு ஆகிய பல்வகை யாப்புகள் விரவி வரும். 9ம் நூற்றாண்டில் மூன்றாம் நந்திவர்மனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இயற்றப் பெற்ற **நந்திக் கலம்பகம்** தமிழில் எழுந்த முதல் கலம்பக நூல் ஆகும்.

உலா :

உலகைக் காக்கும் இறைவனின் திருவுருவோ, அரசனோ யானை, குதிரை, தேர் முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றின்மீது ஏறி வீதியில் உலா வரும்போது **ஏழு பருவ மகளிரும்** கண்டு மகிழ்வது பற்றி விளக்குவது உலா இலக்கியம் ஆகும். ஏழு பருவ மகளிரை வயது அடிப்படையில் பிரித்து உள்ளனர். 5 - 7 வயது வரையுள்ள பருவம் பேதைப்பருவம். 8 - 11 வயது வரை பெதும்பைப்பருவம். 12 - 13 வரை மங்கைப்பருவம். 14 - 19 வயது வரை மடந்தைப்பருவம். 20 - 25 வயது வரை அரிவைப்பருவம். 26 - 31 தெரிவைப் பருவம். 32 - 40 வயது வரை பேரிளம்பெண் பருவம் ஆகும். தமிழில் கிடைத்துள்ள முதல் உலா நூல் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய திருக்கயிலாய ஞான உலா ஆகும். இதனை ஆதி உலா என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தொல்காப்பியர்,

ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப

வழக்கொடு சிவணிய வகைமையான

என்கின்றார்.

பிள்ளைத்தமிழ் :

புலவர்கள் தாம் விரும்பும் தெய்வத்தையோ, அரசனையோ, வள்ளலையோ, சான்றோரையோ குழந்தையாகப் பாவித்துப் பாடப்படுவது பிள்ளைத்தமிழ் எனப்படும். இதனைப் பிள்ளைக்கவி என வெண்பாப் பாட்டியலும், பிள்ளைப்பாட்டு எனப் பன்னிரு பாட்டியலும் கூறுகின்றன.

இப்பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இரு வகைப்படும். காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என 10 பிரிவுகள் அடங்கியது. இவை ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்குரியது. பெண்பாற்குரியன முதல் ஏழாம், கழங்கு, அம்மானை, ஊசல் ஆகிய மூன்றும் கூடப் பத்துப் பருவங்களாகும். ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழே முதல் பிள்ளைத்தமிழ் நூலாகும். **குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்** என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத் தோற்றத்திற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. பெரியாழ்வார் தம் பாடல்களில் பிள்ளைத் தமிழ்க் கூறுபாடுகளை அமைத்துள்ளார். எனவே, இவரை பிள்ளைத்தமிழின் முன்னோடி என்பர். இதனை **என்னுடைய இன்னமுதே, இராகவனே தாலேலோ** என்று பாடுகின்றார்.

பரணி :

பரணி என்பது போர் நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுவது ஆகும். போர்க்களத்தில் இறந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் நிறுவிப் பேரும் புகழும் குறிக்கும் பழக்கம் அக்கால தமிழகத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. போர்க்களம் பாடும் பொருளும் வாழ்ந்து வந்தனர். இவ்வீரநிலை இயல்புகள் பற்றி,

ஆணை ஆயிரம் அமரிடை வென்ற

மானவனுக்கு வகுப்பது பரணி

என்பது இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் பரணிக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது. கலிங்கத்துப்பரணியை பாடியவர் செயங்கொண்டார். இவரை **பரணிக்கோர் செயங்கொண்டான்** என்று அழைக்கப்படுகிறார். பரணி நட்சத்திரத்தில் பிறந்த காடுகெழு செல்வியான கொற்றவைக்குக் கூழ்சமைத்துப் படைத்து வழிபாடு நிகழ்த்துவதால் **பரணி** எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. பரணி இலக்கியம் விண், மண், நரகம் மூன்றினையும் இணைத்துக் கூறும் இயல்புடையது. கடவுள் வாழ்த்து, கடை திறப்பு, காடு பாடியது, பேய்களைப் பாடியது, கோயிலைப் பாடியது, தேவியைப் பாடியது, பேய் முறைப்பாடு, காளிக்குக் கூளி கூறியது, போர் பாடியது, களம் பாடியது, வாழ்த்து முதலிய **துறைகளைப்** பெற்றுள்ளது.

பள்ளு :

கடவுளையோ, அரசனையோ, வள்ளல்களையோ, வீரனையோ காவியத் தலைவனாக வைத்துப்பாடும் நிலை மாறி, வயலில் வேலை பார்க்கும் உழவனையே காவியத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடுப்படுவது பள்ளு இலக்கியம் ஆகும். பள்ளு என்னும் சிற்றிலக்கியம் மருதநிலத்தில் பயிர்த் தொழில் செய்யும் பள்ளன் அவன் மனைவியர் மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி ஆகியோர் வாழ்க்கையை முதன்மையாக விளக்குவது பள்ளு இலக்கியம் ஆகும்.

பள்ளர்கள் என்பவர்கள் பள்ளங்களில், வயல்வெளிகளில் தொழில் புரிபவர். இவர்கள் உழவர்கள் எனப்பட்டார்கள். உழவர்களின் இசைப்பாடல்களை உழவர் பாட்டு, உழுத்தியர் பாட்டு, ஏர்மங்கலம் என்ற பெயரால் அழைத்தனர். பள்ள நூற்கள் 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வளரத் தொடங்கியது. **நெல்லு வகையை எண்ணினாலும் பள்ளு வகையை எண்ண முடியாது** என்ற பழமொழியும் இதனால் உருவானது. முதன் முதலில் தோன்றிய பள்ள நூல் முக்கூடல்பள்ளே ஆகும்.

தூது :

ஒருவர் தமது கருத்தை மற்றொருவருக்குத் தெரிவிக்க இடையே பிறிதொருவரை அனுப்புவதே தூதாகும். இது அகத்தூது, புறத்தூது என இரு வகைப்படும். தலைவி தலைவனிடத்தே தூதனுப்புதலும், தலைவன் தலைவியிடத்தே தூதனுப்புதலும் அகத்தூது ஆகும். அரசுகள் பகைவரிடத்துத் தூதனுப்புதலும், வள்ளல்களிடத்து தூதனுப்புதலும் இன்ன பிறவும் புறத்தூது ஆகும். **ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே** என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா புறத்தூதைச் சுட்டுகிறது. அகத்தூதில் தூது செல்லும் வாயில்கள் இன்னார் என்பதைத் தொல்காப்பியம்,

**தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கள்
பாணன் பாடினி இளையர் விருந்தினர்
சூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப**

எனக் கூறுகின்றது. புறத்தூதிற்குச் சிறந்த சான்றாக திகழ்வது புறநானூற்றில் அதியமான் சார்பாகத் தொண்டைமானிடம் தூது சென்ற ஓளவையாரின் தூதாகும்.

தலைவன்மேல் காதல் கொண்ட தலைவி, தனது காதல் துன்பத்தைத் தலைவனுக்கு உரைத்துவா என்றோ, தூது உரைத்து மாலை வாங்கி வா என்றோ உயர்திணை அல்லது அ.ஃறிணைப் பொருளைத் தூதாக அனுப்புவது அகத்தூது இலக்கணமாகும். இதற்காக அன்னம், மயில், கிளி, மேகம், பூவை, தோழி, குயில், நெஞ்சு, தென்றல், வண்டு என்ற பத்துமே தூதுவிடும் தகுதியுடைய பொருள்களாகக் கருதப்பட்டன. உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய **நெஞ்சுவிடுதூது** முதல் தூது இலக்கியம் ஆகும்.

குறவஞ்சி :

நாடக இலக்கியத்திற்கு நல்ல சான்றாக விளங்குவது குறவஞ்சி இலக்கியம் ஆகும். பாட்டுடைத் தலைவனை அவனது உலாவின்போது கண்டு காதல் கொண்டு காதல் வேதனையால் வாடித் தவிக்கும் தலைவி ஒருத்திக்குக் குறவர் குலத்தைச் சேர்ந்த வஞ்சியொருத்தி குறி கூறுவதாக அமைவது குறவஞ்சி இலக்கியம் ஆகும். இதனை குறவஞ்சி நாட்டியம், குறவஞ்சி நாடகம் என்றும் அழைப்பர்.

சங்க இலக்கியங்களில் குறி சொல்லும் மகளிர் இருந்தனர். குறுந்தொகையில் ஔவையார் இவர்களை **அகவன் மகள்** என்று அழைக்கின்றார். தலைவன் உலா வரும்போது எழுவகை மகளிரும் காதல் கொள்ளுவர். தலைவனுக்குப் பொருத்தமான தலைவி மிக்க காதல் வயப்பட்ட மெலிவுறுவாள். ஆப்போது அவள் மெலிவுக்கான காரணத்தை அறிய இல்லத்தார் குறத்தியை அழைத்துக் குறி கேட்பர். அவள், தலைவி காதலிப்பதையும் காதலித்த தலைவனையே அடைவாள் என்பதையும் குறிப்பிடுவாள். துலைவனின் நாட்டுவளம், சிறப்பு போன்றவை விளக்கப்பெறும். திரிகூடராசப்பக் கவிராயரால் இயற்றப்பெற்ற **குற்றாலக் குறவஞ்சியே** முதல் குறவஞ்சி இலக்கியமாகும்.

அந்தாதி :

ஒரு பாடலின் இறுதியில் உள்ள எழுத்து, அசை, சொல், சீர், அடி யாதானும் ஒன்று அடுத்த பாடலின் முதலில் வரும்படி அமைத்துப் பாடுவது அந்தாதி ஆகும். **அந்த முதலாகத் தொடுப்பது அந்தாதி** என்று யாப்பருங்கலக்காரிகை அந்தாதிக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது. அந்தாதியைத் தனியொரு சிற்றிலக்கியமாக உருவாக்கியவர் காரைக்கால் அம்மையாரே ஆவார். தமிழின் முதல் அந்தாதி இலக்கியம் காரைக்காலம்மையார் பாடிய அற்புதத் திருவந்தாதியாகும். அந்தாதியின் அமைப்புக் குறித்து, **‘மண்திணிந்த நிலனும், நிலன் ஏந்திய விசும்பும், விசும்பு தைவரு வளியும், வளிதலைஇய தீயும், தீ முரணிய நீரும்’** என புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.

கோவை :

கோவை என்பது அகப்பொருள் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம் ஆகும். இவை ஐந்திணைக்கோவை என்றும், அகப்பொருள் கோவை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகிய மூவரும் கதை மாந்தர்களாக வருவர். கோவை நூல்களின் இலக்கணம் பற்றி இறையனார் அகப்பொருள், தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நம்பியகப்பொருள், இலக்கணவிளக்கம், பன்னிருபாட்டியல் முதலிய நூல்களில் கூறுகிறது. பொய்யாமொழிப் புலவர் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவை என்பது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய குலோத்துங்கன் கோவை, திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் இயற்றிய திருக்குற்றாலக் கோவை, மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய திருவாரூர்க் கோவை என பல கோவை நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சதகம் :

முதன் முதல் தோன்றிய சதக நூல் கார்மண்டல சதகம் ஆகும். இந்நூல் அவிநாசி ஆறைக்கிழார் என்பவரால் எழுதப்பெற்றது. பத்துப்பத்தாக அமையால் மொத்தமாக நூறு பாடல்கள் ஒரு நூலாக அமைவதும் உண்டு. அவ்வகையில் தோன்றிய ஓர் அமைப்பே நூறு எனத் தமிழில்

வழங்கப்படாமல் சதகம் என்ற வடமொழிப் பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றது. வடமொழியில் சதம் என்பது நூறு ஆகும். வைத்தியநாத தேசிகர் தமது இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலில் முதன் முதலாக, **விளையும் ஒருபொருள் மேலொரு நூறு, தழைய வுரைத்தல் சதகமென்ப** எனச் சதகத்தின் இலக்கணம் கூறியுள்ளார். அகப்பொருள் அல்லது புறப்பொருள் இரண்டனுள் யாதானும் ஒரு பொருள் மேல் நூறு பாடல்கள் பாடுவதே சதகத்தின் இலக்கணமாகும். சதக இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அறக் கருத்துக்களைப் போதிக்கும் வகையிலேயே அமைந்து உள்ளது.

மடல் :

மடல் என்பது அகப்பொருள் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம் ஆகும். தடைகள் ஏற்படும்போது அவளைப் பெறுவதற்காகத் தலைவன் செய்யும் செயல் மடல் எனப்பெறும். பனம் கருக்கு மட்டையில் குதிரை வடிவம் செய்து, தலைவியின் படத்தை வரைந்து அதனை எல்லோரும் அறிய வைத்துக் குதிரையின் மேல் அமர்ந்து தலைவன் உண்ணா நோன்பு இருப்பான். திருமங்கை ஆழ்வார் இயற்றிய பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் என்ற நூலும், காளமேகப் புலவர் இயற்றிய சித்திர மடல், தத்துவராயர் இயற்றிய கலிமடல் என பல மடல் நூல்கள் உள்ளன.

3. காப்பியங்கள் - இரட்டைக்காப்பியங்கள்

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. காப்பியம் என்றால் என்ன?
தெய்வத்தையோ, உயர்ந்த மக்களையோ கதைத் தலைவர்களாகக் கொண்ட நீண்ட செய்யுள் காப்பியம் ஆகும்.
2. காப்பியத்தின் நாற்பொருளைக் கூறு. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
3. இரட்டைக் காப்பியங்கள் எவை? சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை
4. ஐம்பெருங்காப்பியங்களை கூறு. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி
5. ஐஞ்சிறு காப்பியங்களை கூறு.
உதயணகுமார காவியம், நாககுமாரகாவியம், யசோதா காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி
6. கோவலன், கண்ணகியின் தந்தை பெயரென்ன? மாசாத்துவான், மாநாயக்கன்
7. பூம்புகாரில் இருந்த ஐவகை மன்றங்கள் யாவை?
வெள்ளிடை மன்றம், இலஞ்சி மன்றம், நெடுங்கல் மன்றம், பூதசதுக்க மன்றம், பாவை மன்றம்.
8. சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் திரைச்சீலைகள்?
ஒருமுக எழினி, பொருமுக எழினி, கரந்துவரல் எழினி

9. புகார் நகரத்தின் இரு பகுதிகளைக் கூறு. மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம்
10. சிலப்பதிகாரத்தின் பழைய உரைகள் யாவை?
பழைய அரும்பத உரை, அடியார்க்கு நல்லார் உரை
11. கண்ணகி, கோப்பெருந்தேவி அணிந்திருந்த சிலம்பு? மாணிக்கம், முத்து
12. மணிமேகலையின் தோழி யார்? சுதமதி
13. மணிமேகலை காப்பியத்தின் மற்றொரு பெயர் யாது? மணிமேகலை துறவு
14. மணநூல் என அழைக்கப்படும் காப்பியம் எது? சீவகசிந்தாமணி
15. சீவகன் மணந்த 8 மகளிர் பெயர்களைக் கூறு.
காந்தருவத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை ஆகியோர்.
16. சீவகனின் பெற்றோர் யாவர்? சச்சந்தன், விசயை
17. சச்சந்தன் எந்த நாட்டு மன்னன்? அதன் தலைநகரம் யாது?
ஏமாங்கத நாடு, இராசமாபுரம்
18. சீவகன் எங்கு பிறந்தான்? சுடுகாட்டில்
19. சீவக சிந்தாமணிக்கு உரை எழுதியவர்? நச்சினார்க்கினியர்
20. வளையாபதி காப்பியத்தின் தலைவன் யார்?
நவகோட்டி நாராயணன்
21. குண்டலகேசியை இயற்றியவர் யார்? நாதகுத்தனார்
22. குண்டலகேசி என்பதன் பொருள்? சுருண்ட கூந்தலை உடையவள்
23. குண்டலகேசியின் இயற்பெயர் யாது? பத்திரை
24. குண்டலகேசியை மணந்த கள்வனின் பெயர்? காளன்
25. குண்டலகேசி காப்பியத்தின் மற்றொரு பெயர்? குண்டலகேசி விருத்தம்
26. உதயணகுமார காப்பியத்தின் மற்றொரு பெயர்? உதயணன் கதை
27. உதயணகுமார காப்பியத்தின் பாவகை என்ன? விருத்தப்பா
28. நாககுமார காப்பியத்தின் மற்றொரு பெயர்? நாக பஞ்சமி கதை
29. நாககுமார காப்பியம் எம்மதத்தை சார்ந்தது? சமணம்
30. யசோதர காப்பியம் எம்மதத்தை சார்ந்தது? சமணம்
31. சூளாமணியை இயற்றியவர் யார்? தோலாமொழித்தேவர்
32. சூளாமணி காப்பியம் எம்மதத்தை சார்ந்தது? சமணம்
33. சூளாமணியில் கூறப்படும் சுரமை நாட்டின் மன்னன் யார்? பயாபதி
34. நீலகேசியின் மற்றொரு பெயர் யார்? நீலகேசித் திரட்டு
35. நீலகேசியின் கதாநாயகி யார்? அவளை ஏவிவிடும் தெய்வம் யாது?
பழையனார் நீலி, காளி
36. நாயக்கர்களின் காலத்தை எப்படி அழைப்பர்? காப்பிய காலம்

ஐந்து மதிப்பெண்

1. இரட்டைக்காப்பியங்களில் காணப்படும் ஒற்றுமை, வேற்றுமை குறித்து எழுதுக.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரண்டும் இரட்டைக்காப்பியங்கள் ஆகும். ஒரு தாயின் வயிற்றிலிருந்து ஒட்டிப் பிறக்கின்ற இரட்டைக் குழந்தைகள் போல், கதைத் தொடர்ச்சியால் இக்காப்பியங்கள் இரண்டும் தொடர்பு கொண்டு விளங்குவதால் இவை இரட்டைக் காப்பியங்கள் எனப்படுகின்றன.

ஒற்றுமை:

இரு இலக்கியங்களும் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்டவை. இரு காப்பியங்களும் அகவலோசையுடன் கூடிய ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தவை. இரு நூல்களிலும் 30 காதைகள் பற்றியும், இந்திரவழிபாடு பற்றியும், மணிமேகலாதெய்வம் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. இரு காப்பியமும் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை ஆகும்.

வேற்றுமை:

சிலப்பதிகாரம் சமணக்கருத்துக்களைத் தெரிவித்தாலும் அச்சமயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கவில்லை. எம்மதத்தையும் இகழ்ந்து கூறவில்லை. ஆனால் மணிமேகலை ஒரு பௌத்த காப்பியமாகும். பௌத்த சமயக்கோட்பாடுகளை கூறவே சாத்தனார் எழுதியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் பல பாத்திரங்கள் பல சமயத்தவராகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். மணிமேகலையில் இடம்பெற்றுள்ள மாதவி, மணிமேகலை, அறவணாடிகள் ஆகிய அனைவருமே பௌத்தம் சார்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். சிலப்பதிகாரத்தின் பாத்திரப்பெயர்கள் தமிழ்ப்பெயர்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் மணிமேகலையில் தீவதிலகை, ஆபுத்திரன், சாதுவன், விசாகை என்ற பிறமொழிப்பெயர்களில் அமைந்துள்ளன.

2. காப்பியம் என்றால் என்ன? அதன் இலக்கணத்தை எடுத்துரைக்க.

ஆங்கிலத்தில் Epic என வழங்கப்பெறும் சொல் தமிழில் காப்பியம், காவியம், பாவியம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தொன்மைக் காலத்தில் மக்கள் கூட்டம் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். அத்தகைய மக்கள் குழுக்களின் மாவீரர் அல்லது தலைமாந்தர் தம் அறிவும் ஆற்றலும், வீரமும் விவேகமும் கொண்டு மக்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகவும், மக்களை வழிநடத்திச் செல்பவர்களாகவும் விளங்கினர். தலைமாந்தர் மண்ணின் மானமே மானப்பெரிது எனக் கருதிய மாவீரராக வாழ்ந்தனர். அவர்தம் அருந்திறல் ஆற்றலைப் போற்றிப் பாடப்பெற்ற பாடல்களே காப்பியங்களாக உருவாயின.

காப்பியம்:

தெய்வத்தையோ, உயர்ந்த மக்களையோ கதைத் தலைவர்களாகக் கொண்ட நீண்ட செய்யுள் காப்பியம் ஆகும். மேலும் பொருளால் தொடர்ந்து வரும் செய்யுள் இலக்கியமே காப்பியம் ஆகும். இக்காப்பியம் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என 2 வகைப்படும்.

பெருங்காப்பியம்:

காப்பியத்தின் அமைப்பும் இலக்கணம் குறித்து தண்டியலங்காரம் எடுத்துரைக்கின்றது. அவை, 1.வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் என்ற மூன்றில் ஒன்று முன்னால் வரவேண்டும். 2.அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கினையும் விளக்குதல் வேண்டும். 3.தன்னகரில்லா மாந்தனைத் தலைவனாகக் கொண்டு அமைதல் வேண்டும். 4.மலை, கடல், நாடு, நகர், பருவம், ஞாயிறு, திங்கள் ஆகியவற்றின் வருணனைகளும் இருத்தல் வேண்டும். 5.நன்மணம் புரிதல், பொன்முடி சூடுதல், பூம்பொழில் நுகர்தல், புனல் விளையாட்டு, மதுவுண்டு களித்தல், மக்களைப் பெறுதல், புலவி, கலவி முதலியன அமைதல் வேண்டும். 6.அமைச்சரோடு ஆராய்தல், தூது, வேற்றுநாட்டுப் பயணம், போர் வெற்றி ஆகியவை தொடர்புற்று அமைதல் வேண்டும். 7.சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதம் ஆகிய நூற்பிரிவுகள் அமைதல் வேண்டும். 8.எண்வகை மெய்பாட்டுக் குறிப்புகளும் அமைந்து விளங்குதல் வேண்டும்.

சிறுகாப்பியம்:

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப்பொருள்களுள் ஒன்றோ, பலவோ குறைந்து பெருங்காப்பியத்திற்குரிய ஏனைய இலக்கணங்களைப் பெற்று வருவது சிறுகாப்பியம் ஆகும்.

பத்து மதிப்பெண்கள்

1. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

தமிழில் பெருங்காப்பியங்களாகச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற ஐந்து நூல்களும் ஐம்பெருங்காப்பியங்களாகும். இதனை,

சிந்தா மணியாம் சிலப்பதிகார ரம்படைத்தான்
சிந்தா மணிமேகலை புனைந்தான் - நந்தா
வளையா பதிதருவன் வாசவனுக்கு ஈந்தான்
திளையாத குண்டலகே சிக்கும். (திருத்தணி.)

சிலப்பதிகாரம் :

சிலம்பு + அதிகாரம் = சிலப்பதிகாரம் ஆகும். இந்நூல் இளங்கோவடிகளால் எழுதப்பட்டது. பாடல்கள் அகவற்பாவால் ஆனது. 3 காண்டங்களை உடையது. புகார் காண்டம் 10 காதைகளையும்,

மதுரைக்காண்டம் 13 காதைகளையும், வஞ்சிக்காண்டம் 7 காதைகளையும் ஆக 30 காதைகளை உடையது. சிலப்பதிகாரத்தை பாரதியார், ‘**நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்**’ என்று பாராட்டுகிறார். மாதவி ஆடிய 11 வகை ஆடல்களும், 8 வகை வரிக் கூத்தும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒருமுக எழினி, பொருமுக எழினி, கரந்துவரல் எழினி என்ற திரைச்சீலைகளின் வகைகளும் உள்ளன. மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம் இருந்தன.

கதைச்சுருக்கம் :

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாநாய்கன் மகள் கண்ணகிக்கும், மாசாத்துவான் மகன் கோவலனுக்கும் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. கோவலனுக்கு வயது 16. கண்ணகிக்கு வயது 12. இல்லறவாழ்வு இனிதே நடந்த சூழலில் அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியின் அழைப்பிதழ் வருகின்றது. நடனத்தை காணவந்த கோவலன் மாதவியின் ஆடலில் மயங்கி அவளுடன் வாழ்க்கை நடத்துகிறான். கண்ணகியை மறந்து தன் செல்வம் முழுவதும் மாதவிக்கே அர்ப்பணிக்கிறான். கணவனைப் பிரிந்து கண்ணகி தனிமையில் துயருற்று வருந்தினாள்.

புகார் நகரில் இந்திரவிழா மிகவும் சிறப்புடன் நடைபெற்றன. யாழில்வல்ல கோவலன் காவிரியைப் பெண்ணாகப் பாவித்து ஒரு பாடல் பாடுகிறான். அதை வேறுவிதமாகப் புரிந்து கொண்ட மாதவி தானும் ஒரு கானல்வரி பாடுகிறாள். அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு, ‘**மாயப்பொய் பல காட்டும் மாயத்தான்**’ என வெறுத்து அவளை விட்டு விலகி கண்ணகியிடம் செல்கிறான். தன் தவறை நினைத்து கண்ணகியிடம் கூறி வருந்துகிறான்.

இழந்த பொருளை ஈட்டக் கண்ணகியிடம் பூம்புகார் விட்டு மதுரை நோக்கி பயணம் செய்கின்றனர். வழியில் இவர்களுக்குத் துணையாக வந்த கவுந்தியடிகள் செல்கின்றார். மதுரை அடைந்தவுடன் இடையர்குலப் பெண் மாதரி வீட்டில் தங்குகின்றனர். மறுநாள் கோவலன் கண்ணகியின் ஒரு காற்சிலம்பை எடுத்துக் கொண்டு மதுரை நகருக்குள் விற்க சென்றான். அங்கு எதிர்ப்பட்ட பொற்கொல்லனிடம் தன் சிலம்பைக் காட்டுகிறான். பொற்கொல்லன் தன் திருட்டை மறைக்க கோவலனிடம் ‘**இங்கே இரு**’ நான் அரண்மனை சென்று மன்னனிடம் இதற்குரிய விலையை பேசிவிட்டு வருகிறேன் என்கிறான். அரசனிடம் தன் கையில் உள்ள சிலம்பை காட்டி, திருடிய கள்வன் தன் இல்லத்தில் உள்ளதாக கூறுகிறான். உண்மையை ஆராயாமல் அரசன் ‘**கள்வனைக் கொல்க**’ என்று கட்டளையிடுகிறான். கோவலன் கொல்லப்படுகிறான்.

கணவன் இறந்ததை அறிந்த கண்ணகி கோபம் கொண்டு பாண்டியனிடம் நீதி கேட்கின்றாள். கோவலனிடம் கைப்பற்றப்பட்ட சிலம்பை அவையில் கண்ணகி உடைக்கின்றாள். எல்லாம் மாணிக்க கற்களால்

ஆனது. தன் தவற்றை உணர்ந்த பாண்டியன், யானோ அரசன் யானே கள்வன் எனக்கூறி உயிர்விடுகிறான். கோப்பெருந்தேவியும் இறக்கிறாள். கோபம் தணியாத கண்ணகி மதுரை எரியூட்டுமுன் பார்ப்பார், அறவோர், பசு, பத்தினிப்பெண்கள், மூத்தோர், குழந்தைகள் இவர்களை மட்டும் கைவிட்டு விடச் சொல்லி கண்ணகி தீக்கடவுளை ஏவி மதுரையை எரித்துவிடுகின்றாள். அங்கிருந்து சேரநாடு சென்று நெடுநாள் குன்றத்தில் உள்ள வேங்கை மரநிழலில் 14 நாட்கள் தங்கி இருக்கிறாள். தெய்வ வடிவுடன் வந்த கோவலனைக் கண்டு அவனுடன் வான ஊர்தியில் ஏறி விண்ணுலகம் அடைந்தாள். காப்பியத்தின் நோக்கமாக,

**அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாவதும்
உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
ஊழ்வினை உறுத்துவந்து ஊட்டும் என்பதாஉம்
சூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாகச்
சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாம்ஓர் பாட்டைச் செய்யுள்**

என்கிறார் இளங்கோவடிகள்.

மணிமேகலை:

மணிமேகலையை இயற்றியவர் சீத்தலைச் சாத்தனார். 30 காதைகளை உடையது. இக்காப்பியத்திற்கு ‘மணிமேகலை துறவு’ என்றப் பெயரும் உண்டு. பாடல்கள் அகவற்பாவால் ஆனது. கதாநாயகியின் பெயரே நூலுக்கும் பெயர் பெற்றது.

கதைச்சுருக்கம் :

கோவலன் இறந்ததை அறிந்த மாதவி புத்தமதத்தைத் தழுவினாள். தன் மகள் மாதவியையும் அம்மதத்தில் சேர்த்து விடுகின்றாள். மணிமேகலை தன் தோழி சுதமதியுடன் மலர்களை பறிப்பதற்கு உவவனம் செல்கின்றாள். உதயகுமரன் பல நாளாக மணிமேகலையை நேசித்து கொண்டிருந்தான். உவவனத்திற்கு வந்திருப்பதை அறிந்து உதயகுமரன் அங்கு செல்கின்றான். உதயகுமரனிடம் இருந்து மணிமேகலையை காப்பாற்ற சுதமதி அங்குள்ள பளிங்கறைக்குள் செல்லுமாறு மணிமேகலையிடம் கூறுகின்றாள். பளிங்கு மண்டபத்துக்குள் மணிமேகலா தெய்வம் தோன்றி மணிமேகலையை மணிபல்லவத் தீவிற்கு கொண்டு போனது. தீவில் யாரும் இல்லை என்பதை அறிந்து அழுதாள். பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்தபீடிகை அவள்முன் தோன்றி மணிமேகலையின் முற்பிறப்பை கூறியது.

மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலைக்கு முன்பு தோன்றி 3 மந்திரங்களை தந்து சென்றது. அவை, 1. வேற்றுவுருவம் பெறல் 2. வானத்தில் பறந்து செல்லல் 3. பசி இல்லாமை ஆகும். தீவில் தீபதிலகை என்ற பெண் மணிமேகலைக்கு அறிமுகமாகிறாள். தீபதிலகை இத்தீவில்

இருக்கும் கோமுகி பொய்கையின் சிறப்பினையும், ஆபுத்திரனின் அமுதசுரபியையும் பற்றி கூறுகிறாள். புத்தருடைய பிறந்த நாளன்று இவ்வுட்சயபாத்திரம் வெளிவரும். அந்நாள் இப்பொழுது வந்துள்ளது. இப்பொய்கையை வலம் வந்து அட்சய பாத்திரத்தை பெறுவாயாக என்றது.

மணிமேகலைக்கு அட்சயபாத்திரம் கிடைக்கிறது. காவிரிப்பூம்பட்டினம் சென்று காயசண்டிகை உருவில் எல்லோருக்கும் பசிப்பிணியை போக்குகின்றாள். சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாக மாற்றுகிறாள். காயசண்டிகை உருவில் இருப்பது மணிமேகலைதான் என்பதை அறிந்து உதயகுமரன் அவளை பின் தொடர்கிறான். விண்ணுலகில் இருந்து காஞ்சனன் தன் மனைவி காயசண்டிகையை தேடி வருகிறான். தன் மனைவியை பின் தொடர்ந்து செல்லும் உதயகுமரனை தன் வாளால் வெட்டி வீழ்த்துகிறான் காஞ்சனன். மணிமேகலை சிறை வைக்கப்படுகின்றாள். அரசியின் ஈடுபாட்டால் சிறையில் இருந்து மீட்கப்படுகின்றாள். பல நாடுகளுக்குச் சென்று பசிப்பிணி அகற்றிச் சேரநாடு செல்கின்றாள். அங்கு தன் அன்னை தெய்வமாய் நின்று கொண்டிருக்கும் கண்ணகியை வணங்குகின்றாள். காஞ்சிபுரம் சென்று அங்கே பசிப்பிணியை அகற்றித் தவம் செய்கின்றாள். காப்பியத்தின் நோக்கமாக,

**மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டுகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே**

என்கிறார் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

சீவகசிந்தாமணி:

சீவகன் வரலாற்றைக் கூறும் நூலாகும். சிந்தாமணி என்ற தெய்வமணி கேட்டார்க்கு கேட்ட பொருளை குறைவில்லாமல் தரும் சிறப்பினைக் கொண்டதாகும். விருத்தப்பா என்ற யாப்பு வகையில் அமைந்தது. 13 இலம்பகங்களை உடையது. சமணம் சமயத்தை சார்ந்தது. சீவகன் எட்டு மகளிரை மணம் செய்து கொண்டதனால் இந்நூலை, **மணநூல்** என்று அழைப்பர். இதன் ஆசிரியர் திருத்தக்கதேவர் ஆவார்.

ஏமாங்கத நாட்டு மன்னன் சச்சந்தன். இராசமாபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். தன் மாமன் மகள் விசயை மணந்தான். அமைச்சன் கட்டியங்காரன் சூழ்ச்சி செய்து மன்னனைக் கொன்று நாட்டைக் கைப்பற்றுகின்றான். செய்தி அறிந்த விசயை மயிற்பொறியில் ஏறித் தப்பித்து சுடுகாட்டில் இறங்கி ஆண் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றுப் போட்டுவிட்டு செல்கின்றாள். குழந்தையைக் கந்துக்கடன் என்ற வணிகன் எடுத்துச்சென்று சீவகன் என்ற பெயரிட்டு வளர்த்தான். அச்சணந்தி ஆசிரியரிடம் பல்வேறு கலைகளையும் பயின்றான். அவரிடம் தன் தந்தையின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்கிறான்.

பல்வேறு சூழல்களில் **காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை** என்ற 8 பெண்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக மணந்து கொண்டான். தன் மாமன் கோவிந்தனின் துணை கொண்டு கட்டியங்காரனை வென்று நாட்டைக் கைப்பற்றுகிறான். பின்பு துறவுமேற்கொண்டு வீடுபேற்றை அடைகின்றான்.

வளையாபதி :

நூலாசிரியரின் பெயர் கிடைக்கவில்லை. விருத்தப்பாவால் அமைந்தது. சமணம் சமயத்தைச் சார்ந்தது. நூல் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. இக்காப்பியத்தின் பாடல்கள் புறத்திரட்டு, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, சிலப்பதிகார உரை, தொல்காப்பிய உரை ஆகியவற்றிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. பிற குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணை நவகோடி நாராயணன் என்னும் வைர வணிகன் மணந்தான். இதனால் வணிக குலத்தினர் அவனை வெறுத்தனர். அவன் அவளை விட்டுப்பிரிந்து, அயல்நாடு சென்று பொருளிட்டிப் பூம்புகாரில் தன் குலப் பெண் ஒருத்தியை மணந்து வாழ்ந்தான். இந்நிலையில் மூத்தவளின் மகன், தன் தந்தை யார் என்பதனை அறிந்து தந்தையிடம் தான் உங்கள் மகன் என்கிறான். அவன் மறுக்கவே தன் தாயிடம் விவரத்தைக்கூறி தாயை அழைத்து வருகிறான். வணிகர் குழுவினர் அனைவரும் அறிய, காளி வானத்தில் தோன்றி, **இவ்விருவரும் வைர வணிகனாகிய உனக்கு உரியவர்கள்** என்று அருளிச் செய்தாள். பிறகு இவர்களை ஏற்றுக்கொண்டான்.

குண்டலகேசி :

குண்டலகேசி என்பதன் பொருள் சுருண்ட கூந்தலை உடையவள் என்பது பொருளாகும். இந்நூலை நாதகுத்தனார் இயற்றினார். இக்காப்பியத்தின் மற்றொரு பெயர் குண்டலகேசி விருத்தம் ஆகும். குண்டலகேசியின் இயற்பெயர் பத்திரை ஆவாள். இந்நூல் விருத்தப்பாவால் அமைந்தது. பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்தது. வணிக மரபில் தோன்றிய குண்டலகேசி, காளன் என்னும் கள்வனைக் கண்டு காழுற்று அவனையே மணக்கிறாள். ஒரு நாள் ஊடல் காரணமாக அவனைக் கள்வன் என்று கூறினான். சினம்கொண்ட அவன் வஞ்சமாக அவளை மலையுச்சிக்கு அழைத்துச் சென்று, அவளைக் கொல்ல முற்படுகிறான். அதையறிந்த குண்டலகேசி அவனை 3 முறை வலம் வருவதுபோல வந்து, அவனைக் கீழே தள்ளிக் கொன்று விடுகிறாள். பின்னர் உள்ளம் வருந்தித் துறவு பூண்டு, பிற சமயங்களை வென்று பௌத்த தரிசனம் கண்டு, முக்தி பெறுகிறாள்.

2. ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

உதயணகுமாரகாவியம், நாககுமாரகாவியம், யசோதரகாவியம், சூளாமணி, நீலகேசி என்பவையே ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களாகும். இவற்றில் நாககுமாரகாவியம், சூளாமணி ஆசிரியர் பெயர் கிடைக்கவில்லை. இவ்வைந்தும் சமண சமயம் பற்றி எழுந்த இலக்கியங்களாகும்.

உதயணகுமார காவியம் :

உதயணகுமார காவியத்தின் மற்றொரு பெயர் உதயணன் கதையாகும். 6 காண்டங்களை உடையது. ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. விருத்தப்பாவில் அமைந்தது. வத்தவநாட்டுக் கௌசாம்பி நகரத்து அரசன் உதயணன் அவனை அவந்தி நாட்டு மன்னன் பிரச்சோதனன் சிறைப்படுத்துகிறான். உதயணன் நண்பனும் அமைச்சனுமான யூகி அவனைச் சிறைமீட்டான். பிரச்சோதனன் மகள் வாசவத்ததைக்கு உதயணன் யாழ் கற்றுக்கொடுத்து அவளைத் திருமணம் செய்கிறான். பின்னர் துறவியாகிறான் என்பது உதயணன் காவியக் கதையாகும்.

நாககுமார காவியம் :

நாககுமாரகாவியத்தின் மற்றொரு பெயர் நாக பஞ்சமி கதையாகும். ஆசிரியர் பெயர் கிடைக்கவில்லை. 5 சருக்கங்களையும், 170 விருத்தப்பாடல்களையும் கொண்டது. சமண சமயத்தைச் சார்ந்தது. இராசமாகிரி நகரத்திலுள்ள விபுல மலையில் வீற்றிருக்கும் வர்த்தமான மகாவீரரை வணங்குவதற்குச் சிரேணிக மாமன்னனும் தேவி சாலினியும் சென்றனர். அக்கோயிலின் தவமுனிவராம் கௌதமர் நாககுமாரனது கதையை எடுத்துரைக்கின்றார். நாககுமாரன் மகளிர் பலரை மணந்து இல்லற வாழ்வின் இன்பங்களைத் துய்க்கிறான். போர்க்கலையிலும், வீணை, மிருதங்கம் முதலிய இசைக்கருவிகளை வாசிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கினான். முதுமைப் பருவத்தில் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்ந்து துறவு பூணுகிறான். நோன்பு மேற்கொண்டு ஞானத்தை அடைய முயற்சி மேற்கொள்கிறான்.

யசோதர காவியம் :

சமணம் சமயத்தைச் சார்ந்தது. 5 சருக்கங்கள், 320 பாக்களைக் கொண்டது. இக்காவியம் வடமொழியில் உள்ள புட்பதந்தர் கதையைத் தழுவியது. குணபத்திரர் எழுதிய உத்திரபுராணத்தில் இக்கதை கூறப்படுகிறது. உதய நாட்டு மன்னன் மாரிதத்தன். சண்டமாரி மூலம் அபயருசியையும் அவன் தங்கை அபயமமதியையும் பெற்றான். இருவரும் துறவியர். அவர்கள் பஞ்ச பரமேட்டிகளை வணங்கி உயிர்விடத் துணிகின்றனர். காரணம் கேட்ட அரசனிடம் அவர்கள் தம் பழம்பிறப்பைக் கூறுகின்றனர். அசோகன் முதுமைபெற்றுத் துறவு மேற்கொள்கிறான். மகன் யசோதரன். அரசனாக முடி சூட்டப்படுகிறான். இசையில் மயங்கிய யசோதரனின் மனைவி அமிழ்தமதி அட்டப்பங்கதனுடன் கள்ள உறவு கொள்கிறாள். இதனால் யசோதரன் துறவு மேற்கொள்ள விரும்புகிறான். அமிழ்தமதி நஞ்சு கலந்து யசோதரனுக்குச் சோறிட அதை உண்டு யசோதரனும் அவன் தாயும் இறக்கின்றனர். இறந்த இருவரும் மறுபிறவியில் கோழியாகப் பிறக்கின்றனர். யசோதரன் மகன் யசோதமதமி அரசனாகி

வேட்டைக்குச் செல்கிறான். சமண முனிவரின் மூலம் தன்னுடைய பழம்பிறப்பின் வரலாற்றை அறிகிறான். துறவு மேற்கொள்கிறான். அவன் மக்களே இளந்துறவிகளான அபயருசியும் அபயமதியும் ஆவர் என்பது யாசோதர காவியக் கதையாகும்.

குளாமணி :

‘உலகின் முடிக்கோர் குளாமணி யாயினான்’ எனக் காப்பியத் தலைவன் சிறப்பிக்கப்பட்டதால் இது குளாமணி எனப்பெயர் பெற்றது. இந்நூலை எழுதியர் தோலாமொழித் தேவர். 12 சருக்கங்களையும், 2131 விருத்தங்களையும் கொண்டது. சமணம் சமயத்தைச் சார்ந்தது. சுரமை என்ற நாட்டை ஆண்ட பயாபதிக்கு இரு மனைவியர். இருவரும் விசயன், திவிட்டன் என்ற புதல்வர்களைப் பெற்றனர். விஞ்சையர்க்கோன் என்பவன், திவிட்டன் தனக்குக் கீழ்ப்படியாததால் சினம்கொண்டு சிங்கத்தை ஏவுகிறான். சிங்கத்தைக் கொன்று திவிட்டன் விண்ணுலக மங்கையான சுயம்பிரபையை மணக்கிறான். திவிட்டனுக்குச் சோதிமாலை என்னும் பெண் பிறக்கிறாள். சோதிமாலையின் மாமன்மகன் அமுதசேனையை மணக்கிறாள். இறுதியில் பயாபதி துறவு மேற்கொண்டு விடுவதாகச் குளாமணி கதை அமைந்துள்ளது.

நீலகேசி :

குண்டலகேசிக்கு எதிராக இயற்றப்பட்ட சமணநூல் நீலகேசியாகும். இதன் மற்றொரு பெயர் நீலகேசித் திரட்டு ஆகும். 10 சருக்கங்கள், 894 பாக்களைக் கொண்டது. இந்நூலாசிரியர் பற்றிய செய்திகள் தெரியவில்லை. பாஞ்சாலநாட்டில் ஒரு நகரின் சுடுகாடு. அங்கே நடக்கும் உயிர்க்கொலையை, முனிச்சந்திரர் என்ற சமண முனிவர் தம் தவ வலிமையால் தடுத்தார். அவர் தவத்தைக் கலைக்கப் பழையனார் நீலிப்பேய் அரசிபோல் வேடமிட்டு வந்து முயற்சிக்கிறது. ஆனால் தோல்வியடைகிறது. முயற்சியில் தோற்ற அவள், அவருக்கு மனைவியாகிய பின்பு சமண சமயத்தின் உயிர்க் கொள்கையாகிய கொல்லாமையைப் பாரெங்கும் பரப்புவதோடு, பல சமயத் தலைவர்களையும் வாதில் வென்று சமண சமயத்தில் சேர்த்து சமணத் தலைவியாகிறாள்.

4. நாடக இலக்கியம்

இரண்டு மதிப்பெண்கள்

1. தமிழ் நாடகத் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர்? பம்மல் சம்பந்த முதலியார்
2. பம்மல் சம்பந்த முதலியார் எழுதிய முதல் நாடகம்? புஷ்பவல்லி
3. தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர் எனப் போற்றப்படுபவர்?
சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்
4. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் ஒரே இரவில் எழுதிய நாடகம் எது? அபிமன்யு
5. இராமச்சந்திர கவிராயர் படைத்த நாடகங்கள் யாவை?
சகுந்தலை விலாசம், பாரத விலாசம்
6. காசி விசுவநாத முதலியார் எழுதிய புகழ்பெற்ற நாடகங்கள் யாவை?
தாசில்தார் நாடகம், பிரம்மசமாஜ நாடகம்
7. நொண்டி நாடகம் என்றால் என்ன?
செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவன் பரத்தையரிடம் உறவு கொண்டு நோய்வாய்ப்பட்டு வறுமை அமைந்து நொண்டியாகி துன்புறுவதாகவும் இறுதியில் அவன் மனம் திருந்துவதாகவும் பாடப்படுவது நொண்டி நாடகம் ஆகும்.
8. அருணாச்சல கவிராயரின் நாடகம் எது? இராம நாடகக் கீர்த்தனை
9. அசோகமுகி என்ற நாடகத்தை எழுதியவர்? அருணாச்சல கவிராயர்
10. தென்னாட்டு பெர்னார்ட்ஷா என்று அறிஞர் அண்ணாவைப் பாராட்டியவா?
கல்கி
11. அறிஞர் அண்ணா எழுதிய நாடகங்கள் யாவை?
சந்திரோதயம், வேலைக்காரி, ஓர்இரவு, நீதிதேவன் மயக்கம்
12. கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் குறிப்பிடத்தக்க நாடகங்கள் யாவை?
மணிமகுடம், மந்திரிகுமாரி, பராசக்தி, ஒரே இரத்தம், தூக்குமேடை
13. அந்தமான் கைதி என்ற நாடகத்தை எழுதியவர் யார்?
கு.சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி
14. தண்ணீர் தண்ணீர் நாடகத்தை எழுதியவர்? கோமல் சுவாமிநாதன்
15. முகம்மது பின் துக்ளக் நாடகத்தை எழுதியவர் யார்? சோ. ராமசாமி
16. ரத்தக் கண்ணீர் நாடகத்தை படைத்தவர் யார்? திருவாரூர் தங்கராசு
17. சுஜாதா எழுதிய குறிப்பிடத்தக்க நாடகங்கள் யாவை?
ஒரு கொலை ஒரு பயணம், டாக்டர் நரேந்திரனின் வினோத வழக்கு
18. இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய நாடகங்களை கூறு.
ஒளரங்கசீப், பசி, போர்வை போர்த்திய உடல்கள்
20. தி. ஜானகிராமன் எழுதிய நாடகங்களை கூறு.
வடிவேலு வாத்தியார், நாலு வேலி நிலம்

21. ஓளவை நாடகத்தை எழுதியவர் யார்? இன்குலாப்
22. மு. வரதராசனார் எழுதிய நாடகங்களை கூறு.
காதல் எங்கே, மனச்சான்று, பச்சையப்பர்
23. புதுமைப்பித்தன் எழுதிய நாடகங்களை கூறு.
பக்த குசேலா, சார் நிச்சயமா நாளைக்கு
24. மனுஷா மனுஷா என்ற நாடகத்தை எழுதியவர்? ஜெயகாந்தன்
25. நேஷனல் தியேட்டர்ஸ் நாடகக் குழுவை நிறுவியவர்? ஆர்.எஸ். மனோகர்
26. கே. பாலச்சந்தரின் குறிப்பிடத்தக்க நாடகங்களை கூறு.
சர்வர் சுந்தரம், நீர்க்குமிழி, மெழுகுவர்த்தி, எதிர்நீச்சல், நாணல்
27. கதரின் வெற்றி என்ற நாடகத்தை இயற்றியவர் யார்?
தெ.பொ. கிருஷ்ணசாமி பாவலர்
28. நாடகவியல் என்னும் நாடக இலக்கண நூலை எழுதியவர் யார்?
பரிதிமாற்கலைஞர்
30. மனோன்மனியம் எனும் நாடகம் எந்நூலை தழுவி எழுதப்பட்டது?
இரகசியவழி
31. இராம நாடகக்கீர்த்தனை படைத்தவர் யார்? அருணாசலக்கவிராயர்
32. விடுதலை இயக்க நாடகங்களை குறிப்பிடுக?
கதரின் வெற்றி, பம்பாய்மெயில்
34. பல்லவமன்னன் மகேந்திரவர்மன் எழுதிய முதல் நாடகம் யாது?
மத்தவிலாசப் பிரகசனம்
35. திருமலை நாயக்கர் என்ற நாடகத்தை எழுதியவர் யார்?
ஆறு. அழகப்பன்
39. மு.வ. எழுதிய ஓரங்க நாடகத்தை குறிப்பிடு.
மனச்சான்று, கிம்பளம், ஏமாற்றம்
40. குழந்தைகளுக்கான நாடகங்கள் எழுதுவதில் சிறந்தவர்களை கூறு.
தணிகை உலகநாதன், கூத்தபிரான், கி.மா. பக்தவச்சலம், பூவண்ணன்
41. விடுதலை இயக்க நாடகங்களை குறிப்பிடு.
கதரின் வெற்றி, பம்பாய் மெயில்
42. மகேந்திரவர்ம பல்லவன் எழுதிய முதல் நாடகத்தை கூறு.
மத்தவிலாசப் பிரகசனம்
43. மனோன்மனியம் எவ்வகை நாடக நூல்?
படிக்கக்கூடிய நாடக நூல்
44. நாடகக்கலை எனும் நூலை எழுதியவர் யார்? தி.க. சண்முகம்

ஐந்து மதிப்பெண்கள்

1. நாடகக் கதைக்கோப்பின் பாகுபாடுகள் குறித்து எழுதுக.

நாடகக் கதைக்கோப்பு ஐந்து வகைப்பகுப்புகளைக் கொண்டது. அவை 1. தொடக்கம் 2. செயல் வளர்ச்சி 3. உச்சநிலை 4. வீழ்ச்சி 5. முடிவு ஆகும்.

தொடக்கம் :

நாடகமாந்தர் அறிமுகம், நாடக முரண் தொடக்கம் ஆகிய இரண்டும் இடம்பெறும். முரண் என்பது மாறுபட்ட இருவேறு கருத்துக்கள் அல்லது இருவேறு பண்புகள் இவற்றிடையே தோன்றும் மோதலைக் குறிக்கும்.

செயல் வளர்ச்சி :

நாடகத்தின் உச்சநிலைக்கு தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள், பண்புகள் படிப்படியாக வளர்ச்சியுறும். தொடக்கத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முரண்கள், அம்முரண்கள் காரணமாக விளைந்த சிக்கல்கள் யாவும் நன்கு பின்னப்பட்டு முற்றிய வளர்ச்சி நிலை அடையும்.

உச்சம் :

தொடக்கம், செயல்வளர்ச்சி ஆகிய இரு நிலைகளில் ஒரே சீராக வளர்ந்த இரு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் அல்லது பண்புகள் இவற்றின் ஆற்றல் மிக்க ஒன்று மேலோங்கி மற்றதை வீழ்ச் செய்தலைக் காணலாம். விளக்கமாகக் கூறுவதாயின் இன்பியல் முடிவு கொண்ட நாடகத்தில் தலைமாந்தன் முரண் எனப்படும் தீயவனையும், அவனது தீயசெயலையும் முறியடித்து மேலோங்குதலைக் குறிப்பிடலாம். இது திருமென விளைவதாக அமையாது, தொடர்ச்சியாக நிகழ்வுற்ற நிகழ்ச்சிகளின் விளைவையொட்டி இயற்கையாக அமையப்பெறும். இதை திருப்பு முனை என்றும் கூறலாம்.

வீழ்ச்சி :

நாடகத்தின் கதைப்போக்கில் திருப்புமுனை ஏற்பட்ட பின்னர் நாடகம் முடிவை நோக்கி நடைபோடும், உச்சநிலையில் எத்தகைய விளைவு ஏற்பட்டதோ அதைப் பொறுத்தே வீழ்ச்சி அமைவதும். உச்சத்தின் விளைவு காரணமாக உண்டான புதிய நிகழ்ச்சிகள் வீழ்ச்சியின் கண் வளர்ச்சி பெற்று அமைவதும். துன்பியல் நாடகமாயின் அதையொட்டியும் இன்பியல் நாடகமாயின் அதையொட்டியும் வீழ்ச்சி அமைவதும்.

முடிவு :

கதையின் முடிவு என்பது நாடகமாந்தர் வழியே அவர்தம் பண்பு, செயல் ஆகியவற்றின் வழியே இயல்பாக அமைவதாகும். நாடகத்தின் முடிவு இன்பியலாகவோ அல்லது துன்பியலாகவோ அல்லது இவ்விரண்டுமாகவோ அமையலாம்.

2. சமுதாய நாடகங்கள் பற்றி எழுது.

சமுதாய நாடகங்கள் வாழ்க்கை நெறியை அறிவுறுத்திடவும், சீர்திருத்தத்தை வலியுறுத்திடவும், விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்திடவும் படைக்கப்படுவன ஆகும். பொதுவாக சமுதாய நாடகங்களில் சமூக அமைப்பில் காணும் பிரச்சினைகள், உணர்ச்சிகள், பண்புகள் முதலியவற்றையொட்டி எழும் சிக்கல்களும் அச்சிக்கல்களுக்கு மனிதன் முயன்று காணும் தீர்வுகளும் கதைக்கோப்பாக அமையப்பெறும். சமுதாய நாடகங்கள் கருப்பொருள் அடிப்படையில் பல வகைகளாக அமைந்தவையாகும். அவற்றுள், இன்றைய நாடக உலகில் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படும் நாடக வகைகளை பலவகை ஆகும்.

கலைஞர் கருணாநிதியின் தூக்குமேடை புகுத்தறிவு நாடகமாகும். தி. ஜானகிராமனின் நாலுவேலி நிலம் பொதுவுடைமை நாடகமாகும். அறிஞர் அண்ணாவின் வேலைக்காரி, ஓர் இரவு சீர்திருத்த நாடகமாகும். கோமல் சுவாமிநாதனின் தண்ணீர் தண்ணீர் அங்கதநாடகமாகும். பாரதிதாசனின் கற்கண்டு நகைச்சுவை நாடகமாகும். பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் சுந்திரபிரி நையாண்டி நாடகமாகும். எஸ்.டி. சுந்தரம் அவர்களின் மனிதனும் மிருகமும் மிகையுணர்ச்சி நாடகமாகும்.

3. வானொலி, தொலைக்காட்சி நாடகம் பற்றி விளக்கு.

வானொலி நிலையங்கள் நாடக வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. முழு நாடகங்கள் 2 மணி நேரம் வரை ஒலிபரப்பாகின்றன. ஒரு மணி நேர நாடகங்களும் உள்ளன. கால்மணி நேரம், அரைமணி நேரத்தில் ஓரங்க நாடகங்கள் பல நடிக்கப் பெறுவதால் நாடக இலக்கியம் அதற்காக எழுதுவோர் பலர் உள்ளனர். வார இதழ்களும், மாத இதழ்களும் ஓரங்க நாடகங்கள் பலவற்றை வெளியிடுகின்றன. அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் தெள்ளாறெறிந்த நந்திவர்மன், பூரணம் விசுவநாதனின் கௌரவ மாப்பிள்ளை முதலியன குறிக்கத் தகுந்தன. சுந்தானந்த பாரதியார், கோமல் சுவாமிநாதன், எஸ்.டி. சுந்தரம், பி.எஸ். ராமையா போன்றோர் வானொலி நாடகங்கள் பல எழுதியுள்ளனர்.

தொலைக்காட்சி வந்த பிறகு தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் பல எழுதப்பெற்று வருகின்றன. துப்பறியும் சாம்பு, ஹீமான் சுதர்சனம் போன்றோர் புதினங்களை நாடகமாக்கி நடிக்கின்றனர். அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி போன்றோர் புதினங்களை நாடகமாக்கி நடிக்கின்றனர். இன்று பலவகையில் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

4. வீதி நாடகம் பற்றி எழுது..

அரங்கில்லாமல், ஒப்பனைகள் எதுவுமில்லாமல் ஐந்து, பத்து நிமிடங்களில் அரங்கேற்றப்படும் தெரு நாடகங்கள் வீதி நாடகம் எனப் பெயர்பெற்று வளர்ந்து வருகின்றன. குழந்தைத் தொழிலாளர் ஒழிப்பு, போதைப் பொருள்களின் தீமை பற்றிய விளக்கம், அறிவொளி இயக்கக் கொள்கைகள் விளக்கம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு போன்றவை இவ்வீதி நாடகங்கள் மூலம் பரப்பப் பெறுகின்றன. கல்வி நிலையங்களும் வீதி நாடகங்களை நடத்துகின்றன.

5. ஓரங்க நாடகம் பற்றி எழுது.

ஓரங்க நாடகம் என்பது கதைக்கருவின் தன்மையையொட்டி எண்ணிக்கையில் குறைந்த அளவிலான கதைமாந்தரைக் கொண்டு பத்து களங்களுக்கு மேற்படாமல் அமைந்ததாகப் படைக்கப்படுவதாகும். களங்களின் எண்ணிக்கை கதைக்கோப்பிற்கு இணங்க அமைகின்றன. ஓரங்க நாடகம் சிறுகதை அல்லது குறுநாவல் போன்றது. நாடகம் போன்றே ஓரங்க நாடகமும் அறிமுகம், வளர்ச்சி, உச்சம், வீழ்ச்சி, முடிவு என ஐந்து நிலைகளைக் கொண்டு அமையும். ஓரங்க நாடகங்கள் பெரும்பான்மையும் நகைச்சுவை கொண்டவையாகவும், உச்சரிப்பிலும் பொருளிலும் சிலேடையானவை என்று கருதக்கூக சொற்கள் நிரம்பியவையாகவும் விளங்குகின்றன. மக்களின் பண்பு நலன்களை வளர்ப்பதாகவும் சிந்தனைக்குத் தூண்டுகொலாகவும் கருத்திற்கும் கண்ணிற்கும் விருந்தாகவும் அமையப்பெறும் ஓரங்க நாடகங்களே இலக்கியத்தரம் வாய்ந்தனவாக கருதப் பெறுகின்றன.

பத்து மதிப்பெண்கள்

1. நாடகத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி குறித்து கட்டுரை எழுதுக.

முத்தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என பிரிக்கிறோம். அவற்றில் இயல் கருத்திற்கு விருந்தாகவும் இசை கருத்திற்கும், செவிக்கும் விருந்தாகவும் நாடகம் கருத்திற்கும், செவிக்கும், கண்ணிற்கும், விருந்தாகவும் உள்ளது. ஆகவே இதனை ஒரு நுண்கலை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நாடகம் :

‘நடி’ என்னும் சொல்லும் ‘அகம்’ என்னும் சொல்லும் புணர்ந்து நாடகம் என முதல்நிலைத் திரிந்த தொழில்பெயர் ஆயிற்று. “நடி என்பதே நாடகத்தின் அடிச்சொல்லாகக் கொள்ளலாம். நடிப்பவர் நடிகர், நடிக்கப்பெறுவது நாடகம், நாடகமாவது கதை தழுவிய கூத்து” என அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துரைக்கிறார். ஒரு கதையை எடுத்துக்கொண்டு கதைமாந்தர்களுக்கு எல்லாம் நடிகர்களை அமைத்து உரையாடல்களாலும் செயல்களாலும் அக்கதைப் பொருளைப் பலர் காண அரங்கத்தில் நடித்துக் காட்டுவதே நாடகம் என்கிறோம். நாடகத்தில் நடிப்பே முதன்மைபெற வேண்டும். ‘ஹாம்லெட்’ என்னும் நாடகத்தில் ஷேக்ஸ்பியர், “சொற்களை நடிப்புக்கு ஏற்றவாறு பேசவேண்டும். பேசும் பேச்சுக்குத் தகுந்தபடி நடிப்பு இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கையை இயற்கைக்கு மாறுபடாமல் சித்தரிக்க வேண்டுவது நாடகத்தின் முதன் வேலை” என்று நாடகத்தின் இலக்கணத்தை வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார்.

நாடகக்கூறுகள் :

கதைக்கோப்பு, பாத்திரம், உரையாடல், பின்னணி, வாழ்க்கையின் பேருண்மைகள் ஆகியவை நாடகத்தின் இன்றியமையாத கூறுகளாக அமைகின்றன.

நாட்டியவேதம் :

படைப்புக் கடவுளாகிய பிரம்மன், இந் திரனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இருக்கு வேதத்திலிருந்து உரைநடையையும், சாமவேதத்திலிருந்து இசையையும், யசுர்வேதத்திலிருந்து நடிப்பையும், அதர்வண வேதத்திலிருந்து சுவையையும் எடுத்து ஐந்தாவது வேதமாக நாட்டியவேதத்தை அருளினார். இதன்பின் பரதமுனிவரும், அவர்தம் 100 சீடர்களும் பாரதநாட்டில் முதன்முதலாக நடித்த நாடகம், தேவர்கள் அசுரர்களை வென்ற செய்தியின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். இச்செய்தி 'சதஸா ஹஸ்ரீ' என்ற நாட்டியவேதத்தின் முன்னுரையாகும்.

தொல்காப்பியம் :

நாடகம் தமிழுக்கு மிகவும் தொன்மையானது என்பதை தொல்காப்பியத்தில்,

**நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல்சான்ற புலனெறி வழக்கம்**

என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தமிழில் பல நாடக இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் இருந்துள்ளன. அடியார்க்குநல்லார் சயந்தம், செயற்றியம், முறுவல், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ், விளக்கத்தார் கூத்து, கூத்தநூல் என்ற நாடகநூல்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சங்ககாலத்திற்குப் பின் :

தமிழ்நாட்டை ஆண்ட சோழப்பேரரசர்கள் காலத்தில் அவர்களது வீரவரலாற்றைச் சித்திரித்துத் தமிழுக்கவிஞர்கள் காவியம் பாடினர். அவை நாடகமாகவும் நடிக்கப்பெற்றன. மாபெரும் வேந்தனாக விளங்கிய ராசராசனின் வெற்றி வாழ்வைப் பற்றிய 'ராஜராஜ விஜயம்' என்ற நாடகம் தஞ்சைக்கோவிலில் நடிக்கப்பட்டது. குலோத்துங்கனைப் பற்றிக் 'குலோத்துங்க சோழநாடகம்' என்ற நூல் தோன்றியது. கமலாலயபட்டர் என்பவர் பூம்புலியூர் நாடகம்' என்ற நூலை இயற்றினார்.

17, 18ம் நூற்றாண்டு :

நாடகப்பண்பு நிறைந்த இலக்கியங்களான குறவஞ்சி, நொண்டி, பள்ளு போன்றன கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டில் தோன்றின. திரிகூடராசப்பக்கவிராயர் எழுதிய குற்றாலக்குறவஞ்சி, மாரிமுத்துப்பிள்ளை எழுதிய நொண்டிநாடகம், இராமநாதக்கவிராயர் எழுதிய சிவசைலப்பள்ளு என்பன இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய இராமநாடகம், சுவாமிநாதப்பிள்ளை எழுதிய இராமநாடகம் என்பன இராமாயணத்தைக் கொண்டு எழுந்த நாடகமாகும். கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தன் சரித்திரம் புகழ்வாய்ந்தது.

19ம் நூற்றாண்டு :

மக்களிடையே வழிவழிக் கதையாகக் கூறப்பட்டு வந்தவை சில நாடகவடிவம் பெற்றன. மதுரைவீரன் விலாசம், நல்லதங்காள் நாடகம், ரவிவர்மா போன்றவை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாடகங்களாகும். **காசிவிசுவநாதமுதலியார்** எழுதிய **டம்பாச்சாரி விலாசம்** தமிழில் எழுந்த முதல் சமூக நாடகமாகத் திகழ்கிறது. பிறமொழி நூல்களை தமிழில் பலர் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய சிம்பலின் நாடகத்தைத் தமிழில் சத்தியவதி என்ற பெயரில் இலக்குமணப்பிள்ளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதர் செட்டியார், சுவாமிசுத்தானந்த பாரதியார், பேராசிரியர் நாராயணசாமி நாயுடு போன்றோர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை மொழிபெயர்த்துள்ளனர். சாகுந்தலத்தை மறைமலையடிகளும், மிருச்சகடிகத்தை '**மண்ணியல் சிறுதேர்**' என்ற பெயரில் கதிரசேஞ்செட்டியாரும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

19ம் நூற்றாண்டில் நாடக ஆசிரியர்கள் :

காப்பியப் பண்புகள் நிறைந்த ஒப்பற்ற நாடகத்தை எழுதிய பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையைச் சாரும். இவர் இயற்றிய நூல் மனோன்மனியம் ஆகும். லார்டுலிட்டன் என்பார் எழுதிய **The Secret Way** என்ற ஆங்கிலக் கவிதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு **மனோன்மனியம்** எழுதப்பட்டது. பரிதிமாற்கலைஞர் என்ற வி.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் தமிழ் நாடகத்திற்கு அருந்தொண்டு ஆற்றியுள்ளார். நாடகவியல் என்ற நாடக இலக்கணநூலை எழுதியதோடு கலாவதி, ரூபாவதி, சூர்ப்பணகை போன்ற நாடகங்களையும் படைத்துள்ளார்.

20ம் நூற்றாண்டு நாடக ஆசிரியர்கள்:

சங்கரதாஸ்கவாமிகள் அபிமன்ய சுந்தரி, அல்லி அர்ஜீனா, கோவலன், சிறுதொண்டர், சிந்தாமணி, பவளக்கொடி, பிரகலாதா, நல்லதங்காள், மணிமேகலை போன்ற நாடகங்களை எழுதியவர். **தமிழ் நாடகமேதை** என்றும், **தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர்** என்றும் அழைக்கப்பட்டார். **பம்மல் சம்பந்தமுதலியார்** சுகுணவிலாச சபை நிறுவி நாடகங்களை அரங்கேற்றினார். வீரம், காதல், அரசியல், பக்தி, வாய்மை போன்ற பண்புகளுக்கு முதன்மை தந்து பாத்திரங்களைப் படைத்தார். மனோகரா, சபாபதி, வேதாள உலகம், பொன்விலங்கு, சுலோசனா சதி, புத்த அவதாரம் போன்ற நாடகங்களை எழுதினார். ஆக்கம், நடிப்பு, இயக்கம் என்னும் முப்பணியிலும் முத்திரை பதித்த இவர் **தமிழ் நாடகத்தந்தை** எனப் போற்றப்படுகின்றார். **கிருஷ்ணசாமிப்பாவலர்** பால, மனோகர நாடக சபா அமைத்தவர். அரிச்சந்திரன், வள்ளித்திருமணம், தேசிங்குராஜன் போன்ற நாடகங்களால் பொதுமக்களின் பாராட்டினைப் பெற்றவர். தேசியக்கொடி, பம்பாய்மெயில் போன்ற நாடகங்கள்வழி

தேசியப்பற்றை மக்களிடையே பரப்பினார். **டி.கே.எஸ். சுகோதரர்கள்** ஸ்ரீ பாலசண்முகாநந்த சபா தோற்றுவித்து நாடகப்பணி செய்தவர்கள். **சங்கரன், முத்துசாமி, சண்முகம், பகவதி** நால்வரும் டி.கே.எஸ். சுகோதரர்கள் ஆவர். என்.எஸ். கிருஷ்ணன், கே.ஆர். ராமசாமி, என்.என். ராஜன், எஸ்.எஸ். ராஜேந்திரன் போன்ற புகழ்பெற்ற நடிகர்களை உருவாக்கிய பெருமை இவர்களுக்குண்டு. குமாஸ்தாவின் பெண், அந்தமான் கைதி ஆகிய நாடகங்கள் சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்தது. **அவ்வை தி.க. சண்முகம்** 74 நாடகங்களில் 109 பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்த புகழுக்குரியவர். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், கிருஷ்ணசாமிப்பாவலர் ஆகியோரிடம் பயிற்சி பெற்றவர். நடிப்புத்திறத்தால் **அவ்வை** என்னும் சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். எனது நாடக வாழ்க்கை போன்ற நாடகக்கலை தொடர்பான நூல்களைப் படைத்தவர்.

பிற நாடக ஆசிரியர்கள் :

அறிஞர் அண்ணா சந்திரோதயம் என்னும் பிரச்சார நாடகத்தின் மூலம் நாடகப்பணியாற்றத் தொடங்கியவர். ஓர்இரவு, வேலைக்காரி, சந்திரமோகன், நீதிதேவன்மயக்கம், நல்லதம்பி முதலான சமூக சீர்த்திருத்த நாடகங்களை எழுதியவர். **தமிழகத்தின் பெர்னாட்ஷா** என்ற பெயரைப் பெற்றவர். **கலைஞர் கருணாநிதி** நாடகத்துறையில் புதுமையையும் திருப்பத்தையையும் உண்டாக்கியவர். ஒரேமுத்தம், தூக்குமேடை, மந்திரிகுமாரி, மணிமகுடம், உதயசூரியன், வெள்ளிக்கிழமை முதலிய நாடகங்களை எழுதியவர். அங்கத நாடகங்கள் படைப்பதில் தனிச்சிறப்பு பெற்றவர் **சோ** ஆவார். நேர்மை உறங்கும் நேரம், மனம் ஒரு குரங்கு, முகமதுபின் துக்ளக், யாருக்கும் வெட்கமில்லை, வாய்மையே வெல்லும் போன்ற நாடகங்கள் எழுதினார். **கே. பாலச்சந்தர்** நாணல், நீர்க்குமிழி, மெழுகுவர்த்தி, எதிர்நீச்சல், சர்வர் சுந்தரம் போன்ற நாடகங்களை எழுதியவர். **பி.எஸ்.ராமையா** சிறந்த நாடக ஆசிரியர். தேரோட்டி மகன், போலீஸ்காரன்மகள், பூவிலங்கு என்ற நாடகங்களை எழுதியவர். **அரு. இராமநாதன்** இராஜஇராஜ சோழன் என்ற ஒப்பற்ற உயர்பெரும் நாடகத்தைப் படைத்தவர். **இந்திரா பார்த்தசாரதி** தேர்ந்த நாடக ஆசிரியர். ஒளரங்கசீப், இராமாநுஜர் போன்ற நாடகங்களை எழுதியவர். ஏ.என். பெருமாள் பால்மதி, பனிமொழி, பீலிவளை போன்ற நாடகத்தை எழுதினார். **ஆறு. அழகப்பன்** நாடகப் படைப்புப்பணியில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். வரலாறு, வாழ்க்கை வரலாறு, சமூகம், இலக்கியம், எள்ளல் என்னும் ஐவகை தன்மையில் நாடகங்கள் படைத்துள்ளார். திருமலை நாயக்கர், திருவள்ளுவர், முத்துச்சிப்பி என்ற நாடகநூலை எழுதினார்.

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
மாதிரி வினாத்தாள், 2018
மதிப்புக்கல்வி (2018-2019)

நேரம் : 3 மணி

மதிப்பெண் : 75

பகுதி அ (10X2=20)

அனைத்து வினாக்களுக்கும் விடையளி:-

1. மெய்யியல் என்பதை வரையறு.
2. அமைதி என்பது என்ன?
3. சமுதாயம் என்றால் என்ன?
4. சுவஜ - விரிவாக்கம்?
5. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குழுக்களைக் கூறு.
6. பன்னாட்டு செஞ்சிலுவை சங்கம் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
7. பண்பாட்டு உரிமைகள் என்றால் என்ன?
8. யோகம் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
9. மனித உரிமை அமைப்புகள் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
10. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.

பகுதி ஆ (5X5=25)

அனைத்து வினாக்களுக்கும் விடையளி:-

11. (அ) குடும்பத்தில் அமைதியை நிரூபிப்பதில் வள்ளுவரின் பங்கு என்ன? (அல்லது)
(ஆ) திருக்குறள் காட்டும் சகோதரத்துவ தன்மையை விளக்குக.
12. (அ) நுகர்வோரின் உரிமைகள் என்னென்ன? (அல்லது)
(ஆ) மனித உரிமைகளின் உலகளாவிய உறுதியளிப்பினை விளக்குக.
13. (அ) மானுட வாழ்க்கையில் மனிதனின் உரிமையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.
(அல்லது)
(ஆ) குழந்தை தொழிலாளர்களை பற்றி விவரி.
14. (அ) மகளிர் உரிமை பற்றி ஆய்க. (அல்லது)
(ஆ) தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் பற்றி விவரி.
15. (அ) இந்திய நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்சட்டம் 1986 பற்றி எழுது. (அல்லது)
(ஆ) தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் செயல்பாட்டினை விவரி.

பகுதி இ (3X10=30)

எவையேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு விடையளி:-

16. திருக்குறளில் காணும் சமுதாய மதிப்பீடுகள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
17. மனித உரிமையின் அமைப்புகள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.
18. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005 பற்றி விளக்கமாக எழுதுக.
19. அஷ்டாங்க யோகங்களை பற்றி விவரி.
20. நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986 விளக்குக.

நூல்கள் கிடைக்கும் இடங்கள்

1. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், திருச்சி. - 9976714117
2. முருகன் புக் சென்டர், திருச்சி. - 9944144222
3. பி.ஆர். சன்ஸ் புக் சென்டர், திருச்சி. - 9443370597
4. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், திருச்சி. - 9443778719
5. விஸ்வாஸ் புக் சென்டர், திருச்சி. - 2703743
6. ராசி பப்ளிகேஷன்ஸ், திருச்சி. - 2703692
7. குமரன் புக் சென்டர், திருச்சி. - 9578244289
8. மனோன்மணி விலாஷ், திருவாரூர். - 9443491894
9. முருகன் புக் சென்டர், தஞ்சாவூர். - 9944144333
10. எல்.கே.ஆர் புக் சென்டர், தஞ்சாவூர். - 233109
11. சீனிவாஸ் புக் சென்டர், தஞ்சாவூர். - 9486332314
12. **RSV** புக் ஹவுஸ், ஓரத்தநாடு. - 9942968475
13. அரசி புத்தக நிலையம், பட்டுக்கோட்டை - 252718
14. சுந்தரேசன் & சன்ஸ், பட்டுக்கோட்டை - 9843230750
15. பனிமலர் புத்தக நிலையம், பெரம்பலூர். - 9894897568
16. **JK** புக் ஸ்டால், கும்பகோணம். - 9486260395
17. மார்க்கண்டேயா புக் சென்டர், கும்பகோணம். - 9488337750
18. **PV** நாதன் கோ புக் செல்லர்ஷ், கும்பகோணம். - 9443203131
19. ஸ்ரீ பாலாஜி புக்ஸ், கும்பகோணம். - 9865768502
20. முல்லை புக் ஸ்டோர், நன்னிலம் - 9486991571
21. மயூரா புத்தக நிலையம், மயிலாடுதுறை. - 9443853768
22. இளங்கோ நூலகம், மயிலாடுதுறை. - 9487033414
23. பாலாஜி ஸ்டோர், இலால்குடி. - 9150013474
24. புக்ஸ் பார்க், கரூர் - 241953
25. வாணி புக் ஷாப், கரூர் - 264291